ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஐந்தாம்வேதமாகிய

ஸ்ரீ மகாபாரதத்தில்

சொக்காரோகணைப்பர்வசம்பிரதாயமான

மகாவிந்தமென்னும்

வைகுந்த அம்மானை.

இஃது

மைலம்.

சுப்பிரமணியசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு.

—*—

சென்னை:

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சுயந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1911.

சென்னை ஆச்சாரப்பன் தெரு, நெ-81.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மகாவிந்தமென்னும்

வைகுந்த அம்மானை.

——(*)——

விநாயகர்-துதி.

நேரிசை-வெண்பா.

தக்கபுகழ்செறியுந் தருமரவர்வைகுந்தம்
புக்கபெருங்காதை புகலவே - மிக்க
வியமுகத்தான்பாரதத்தை மேவிஈகூத்தாடுங்
கயமுகத்தான் பங்கயத்தாள்-காப்பு.

வெண்செந்துறை:

கரிமுகப்பிள்ளையரே கணபதியேமுன்னடவாய்
அரியதவத்துதித்த ஐங்கரனேமுன்னடவாய்
ஏடுதவறாமல் எழுத்தாணிசாயாமல்
கோடுதவறாமல் கொழுந்தோலைசாயாமல்
நாவுதவராமல் நல்லோசைதாருமம்மா
பரிவழுவாமல் பரிந்தெனக்குமுன்னடவாய்
குரலில்குடியிருந்து குரலோசைதாருமம்மா
மறலியணுகாமல் வரமீய்ந்துதாருமம்மா
வெட்பாலைக்கீழிருக்கும் சப்பாணிபிள்ளையாரே
சப்பாணிப்பிள்ளையாரே பொற்பாதம்யான்மறவேன்
பொற்பாதம்யான்மறவேன் பென்னின்கணபதியே
தப்பாமலிக்கதைக்குத் தக்கோனேமுன்னடவாய்
பஞ்சவர்கள்தன்கதையை பட்சமுடன்யான்படிக்க
செஞ்சொல்சிவனுடைய தேவிதிருமகனே
குற்றங்கள்வாராமல் குறையொன்றும்நேராமல்
கற்றமட்டும்யான்படிக்க கணபதியேமுன்னடவாய்

சுப்பிரமணியர்-துதி.

தேவரெல்லாம்வணங்குந் தேவர்சேனாபதியே
மூவரெல்லாம்புகழும் முருகோனேமுன்னடவாய்
புள்ளிமயிலேறும் புனிதவடிவேலா
வள்ளிமணவாளா வந்தெனக்குமுன்னடவாய்
திருத்தணிவேலரேயுன் சீர்பாதம்யான்மறவேன்
கருத்துடனேபாடக் கட்டழகர்ஐவர்கதை
பஞ்சவர்கள்தன்கதையைப் பற்பலருந்தான்படிக்க
அஞ்சலொன்றில்லாமல் அடியேனும்யான்படிக்க

எம்பிரான்முன்னடக்க என்கதையும்பின்னடக்க
தம்பிரானைசிவ சண்முகனேமுன்னடவாய்

சரஸ்வதி துதி.

நாவிற்சரஸ்வதியே நான்முகனார்தேவியரே
பூவிற்பிறந்தவளே பூலோகரட்சகியே
மாசற்றதீபமே மன்னர்புகழ்விளக்கே
நேசத்துடனெனக்கு செருவிற்குடியிருப்பாய்
பஞ்சவர்களைவரும் பட்சமுடனைவருந்தம்
தஞ்சமுடனெல்லோரும் தட்சணமேநேர்ந்தகதை
அல்லல்மிகநீங்கி ஐவர்களுந்தேசேர்ந்தகதை
புல்லனெனவாயில் புகழ்ச்சியாய்பாடுதற்கு
வல்லமைசமி வாக்கிற் குடியிருந்து
நல்லவாக்கருவாய் நாவிற்சரஸ்வதியே
நித்தமுமெந்தன் நினைவிற்குடியிருந்து
பத்தியாயாண்டாட் பார்வதியேமுன்னடவாய்

ஈஸ்வரர் துதி.

ஆதிபரஞ்சுடரே அரியசிவனாரே
சோதிமணிவிளக்கே தூயவருட்கடலே
கற்கண்டே சர்க்கரையே கனிவுள்ளமுக்கனியே
சொற்கபதியரசே தூண்டாச்சுடரொளியே
எண்ணுக்குளெண்ணையைப்போல் எங்குநிறைபொருளே
துளுமெருந்தேறாக் தோன்றுசமெய்ப்பொருளே
மாலுமயனறியா வண்ணப்பரஞ்சுடரே
ஆலவிடமுண்ட ஐயனேமெய்ப்பொருளே
பாண்டவர்கள் தன்கதையை பகவானேயான்பாட
ஆண்டவனேநீருமெந்தன் அடியேனிடாவில்
இடறுகள்வாராமல் இன்பமாய்யான்பாட
அடைவாகவென்னாவில் அய்யனேநீவருவாய்
இகழ்ச்சிகள்வாராமல் இடும்பொன்றும்சேராமல்
மகிழ்ச்சியாயெந்தனுக்கு மகாதேவாமுன்னடவாய்

மகாவிஷ்ணு துதி.

அண்டமளந்தவரே ஆதிநாராயணரே
கொண்டல்நிறமுள்ள கோபாலமாயவரே
கஞ்சன்வதைபுரிந்த கார்மேகாமுன்னடவாய்
செஞ்சொல்கோதையுடன் தேவிதன்பாலகனே
எல்லையளந்தவனே இரணியனைக்கொன்றவனே
கல்லைப்பெண்ணாக்கிவைத்த கர்த்தாவேமுன்னடவாய்
வெண்ணைத்திருடியே பிசனிடைச்சிகையாலே
வன்னமுடனடியுண்ட மாயவனேமுன்னடவாய்
ஆண்டவனேயிக்கதைக்கு அருள்புரியவேண்டுமையா

கதையின் வரலாறு.

காரானைமாமுகனே கணபதியேகாப்பாக
சீரானமாமுகனே செல்வனேமுன்னடவாய்
எந்தன்குருவாழ்க ஏகாம்பராமுன்னடவாய்
தந்திமுகத்தோனே தற்பரனேமுன்னடவாய்
ஆத்திமதிசூடும் அரனார்திருமகனே
வந்துதவிசெய்வாய் மாபாரதக்கதைக்கு
முந்திபரமேஸ்பரனார் மொழிந்தவசனமிது
இப்புவியிலுள்ளோர் எழுதிப்படிப்பதற்கு
செப்புகிறேன்லட்சுமியாள் சீதேவியுமாக
ஞானமதில்மெய்ஞ்ஞானம் நாளும்பரமபதம்
வாலைசரஸ்வதியே வந்திருந்துகூத்தாட
மாபாரதக்கதையை வகுத்துரைத்தசாஸ்திரத்தில்
ஆகாதசேடன் அனியாயநிஷ்டூரன்
மாபாவிசெய்த வஞ்சமெல்லாம்பொறுத்து
பூபாலரைவர் பொருந்துதுரியோதிரனை
வென்றுபுவியாண்டு விஷ்ணுபதம்சேர்ந்தகதை
ஒன்றுமறியாதான் உரைத்தேன்புவிமீதில்
பெரியோர்பொறுத்தருளும் பிள்ளையிவனெனவே
தெரியாதான்சொன்னமொழி செந்தமிழோர்தான்பொறுப்பீர்
பாவாணர்பாதம் பணிந்துநமஸ்கரித்து
சொல்லுகிறேனம்மானை துதிக்கத்துணையாக
வெல்லுகிறகாலமென்ன வேந்தன்துணையாயிருந்து
சீராகபுவிவாழ்க திசைகளெட்டுந்தான்வாழ்க
பார்புகழ்தமிழ்நேசர் பாவாணர்தான்வாழ்க
திங்கள்மும்மாரி சிறந்துமிகப்பொழிய
பொங்குபுகழ்காவேரி பொய்யாமலெந்நாளும்
தேசஞ்செழித்துவரச் செங்கோல்தழைத்தோங்க
ராசன்புவியாள நற்றவங்களுண்டாக
தேவலாயம்விளங்க திருப்பணிகளுண்டாக
மூவர்முதலாக முப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்களும்வாழ்க செங்கதிரோனும்வாழ்க
நாராயணர்வாழ்க நான்மறையுந்தான்வாழ்க
தாராதவத்தோர் தபோதனருந்தான்வாழ்க
பஞ்சாட்சரமும் பகருமோரெட்டெழுத்தும்
துஞ்சாமலெந்நாளுந் துதிப்போர்மிகவாழ்க
வீறுதிருநாமமுதல வெண்ணீறுமுண்டாக
கூறுமுபதேசம் குன்றாமலெந்நாளும்
நன்றாய்சிவன்றனையும் நாராயணன்றனையும்
ஒன்றாகக்காண்போ ருள்ளமகிழ்ந்திடவே

நல்லோருமிப்புவியில் நாட்டில்மிகவாழி
இல்லோருமுள்ளோரு மெளியோர்வறியோரும்
எண்ணரியஸ்ரீரங்க ராமரிடதன்சிஷன்
மண்ணுலகில்வெங்கியருள் வடவான்மனமகிழ்ந்து
அல்லலறவே அருவினைகள்தானறவே
சொல்லியவைகுந்தகதை சொல்லறவேயான்பாட
தண்ணளிசேர்வீதியிலே தழைத்தாலின்கீழிருக்கும்
விண்ணவர்கள்போற்றும் விநாயகனேமுன்னடவாய்
தோராதசூரனையுந் தொலையாக்கிவஞ்சமதை
வேறோடறுத்தெரியும் வேலவனேமுன்னடவாய்
துள்ளுமிடையாளே சொற்கலைக்கும்வல்லவளே
தவளநிறத்தாளே சரஸ்வதியேவாக்கருள்வாய்
தெரியும்கலைபகருஞ் செந்தமிழோர்கள்முன்னே
அரியவைகுந்த வம்மானைசொல்லுதற்கு
வரிசைபெரும்வையகத்தில் மாரிபொழிவதுபோல்
பேச்சரியாப்பிள்ளை புலம்புகிறேன்வாய்திறந்து
காவிற்குயில்கூவக் கண்டயதற்கிணையாய்
கூவிக்குளருமந்த கூகையொக்குமம்மானை
ஆதாவாயானுரைத்த வம்மானைத்தன்னிலொரு
ஏதுபிழைவந்தாலும் என்னபழிசொன்னாலும்
வாசமுள்ளபாடலென்று மானிலத்தோர்கொண்டாட
நேசமுடனேபெரியோர் நிந்தைமிகச்சொல்லாமல்
சிந்தைமகிழ்ந்துகொள்வீர் சிறியேனுரைத்தமொழி
சந்தேகங்கள்சொல்லாமல் தாரணியிலுள்ளவர்கள்
விண்ணவர்கள்போற்றும் விநாயகனேமுன்னடவாய்
ஆசையுடன்படித்து அன்புவைத்துகேட்டவர்கள்
ஓசையுடன்வாழ்ந்து உகந்திருப்பீர்கண்டீரே
ஆறுமுகவன்றுணையாய் அவையடக்கம்பாடுகிறேன்
பூருவமுள்ள புலனும்வெளியாகி
வையகத்தோர்கேட்க வாழ்த்துகிறேனிக்கதையை
சர்ப்பனைகள்செய்தறியா தருமருந்தம்பியரும்
அத்திபுரக்கரம் ஆளுகிறநாளையிலே
பத்தியுள்ளபஞ்சவரும் பாரளந்தமாயவரும்
நீதிமறவாமல் நெடுநாட்புவியாண்டு
ஆதிமகாவிஷ்ணுபதம் ஐவரும்சேர்ந்தகதை
காலதுவாபரம்போய் கலியுகமும்வந்ததினால்
சாலவேகோபாலர் சங்கையல்லவென்றுசொல்லி
உள்ளத்துக்குநல்ல வுபாயம்மனதிலெண்ணி
சீருடனேவைகுந்தம் சேரவென்றுசம்மதித்து
நாருடனேபூவும் நன்றாச்சேர்ந்ததுபோல்
பஞ்சவர்களைவரையும் பார்த்தார்களப்பொழுது

தஞ்சமுடன்மாயவரும் தரணிதனிலெண்ணிச்
சிந்தைதனிலெண்ணித் திருமால்மனமகிழ்ந்து
விந்தையாயிக்கதையை மேதினியோர்தான்துதிக்க
அம்மானையென்று அரியவைகுந்தகதை
இம்மானிலத்தோ ரெழுதிப்படிப்பவர்க்கு
வாக்கருளச்செய்த வடவான்மொழிந்தகதை
பார்க்கவிருத்தமென்று பாடவேயிக்கதையை
சுருக்கமாய்ப்பாடினதை தோற்றமுடனேதெரிந்து
பெருக்கவிரிவுசெய்து பெருமாள்பதம்போற்றி
ஒன்பதுநூறு வொன்றுநூறுயிரமாம்
என்றுமுத்திசித்தி யிதுவேபொருளாக
திருத்தமுடன்கதையைச் சிறப்பாகசீருடனே
விருத்தமுடன்சொர்க்கமும் விபரீதமாய்ப்பாடி
பூலோகமெல்லாம் புதுமையெனக்கொண்டாட
மாயோனுதவிசெய்வார் வைகுந்தமென்பார்க்கு
மெய்க்கண்டதேவே வியாசர்மொழிந்தகதை
வைகுந்தஅம்மானை மகாபாரதமுடித்து
குருகுலத்திலுள்ள கொற்றவர்கள்நூற்றொருவர்
போர்க்களத்தில்மாண்டு போனபின்பாண்டவர்கள்
தருமரைவருந் தம்பியருந்தானிருந்து
வாழ்ந்தகதையு மற்றுமுள்ளோர்தன்கதையை
தாழ்ந்தகலிவருமுன் தங்களிலேதான்தெரிந்து
காளமுகில்வண்ணன் கண்ணாருளாலே
வாளபிமனூரை மன்னன்பரிச்சித்துவுக்கு
பட்டந்தரித்துப் பாராளவைத்ததுவும்
நடந்துவழிசெங்கோல் நடத்துந்திறமறிந்து

விருத்தம்.

ஓம்குருவாழ்கவென்று உலகெலாமகலநீக்கி
பாங்குடனைந்துபேரும் பத்தினிதுரௌபதையும்
ஈங்குள்ளகருமமெல்லா மெள்ளளவகையுமற்று
நீங்கிதுசெகமென்றெண்ணித்திறளிலேநடந்தஞாயம்.
மண்ணுள்ளோர்வாழ்கவென்று மற்றுமுள்ளதேவர்மூவர்
விண்ணுள்ளோர்வாழ்கவென்று மேதினிமுனிவர்ஞானம்
அண்ணுள்ளோர்திருமால்பாத மைவருஞ்சேரவென்று
கண்ணுள்ளோர்வாழ்கவென்று கலைமகள்காப்பதாமே.

சொல்லுகிறேனல்ல சோமலிங்கந்தான்போற்றி
வெல்லுகின்றகாலம் வெகுளியின் தன்மையினால்
வைஜகநதியான் வாழ்விரையம்பதியான்
மெய்க்கமலர்பூக்த விபூதிபஞ்சாட்சரந்தான்
எளியோர்வலியோருக் கேழையிவனெனவே
தெளிவோர்க்கடிபணிந்து சிஷரில்சிஷனுமாய்
வணங்கிநமஸ்கரித்து வாழ்த்துகின்றாரம்மானை
அணங்கினுடசீர்பாதம் ஆருமலிப்போது
கூறுந்தமிழுடைய குருகுலத்தில்பஞ்சவர்கள்
பேருந்தவமும் பெருமைகளுமுண்டாக
சொன்னதமிழ்பெருகச் சொன்னதுவேயம்மானை
அன்னமெனுமீனாட்சி யம்மாள் துணையெனவே
விரித்துநான்சொல்லுகிறேன் மேதினியோர்தான்பாட
சிரித்துப்பழியாமல் சித்தமேதான்பொருத்து
ஆளும்பெரியோ ரடியேனுரைத்ததமிழ்
கேட்பாய்வைகுந்தகதை கிருபையுடனேயிருந்து

பஞ்சவர்களத்திபுரத்தை யாசுசெய்தல்.

இந்நாளளவும் யிடத்திலிருந்தபடி
முந்நாளிற்பஞ்சவர்கள் மூர்க்கமுடனேயிருந்து
வேதமறவாமல் வேதியரும்பூசுரரும்
நாதமணிகீதம் நற்சங்குவிதானமுடன்
கேள்விகளோமம் மிகுந்தபுராணகதை
கேள்விசிவகதைகள் கீர்த்தனைகள்தான்முழங்க
நீதிநடுநியாயம் நெறிமுறைமைதப்பாமல்
ஆதிமகாவிஷ்ணுபதம் ஐவருமேபோற்றிசெய்து
மந்திரிமார்சூழ்ந்திருக்க மகுடமுடிவேந்தருடன்
தந்திரிமார்வந்திருக்க தார்வேந்தர்காத்திருக்க
அந்தணரும்வேதியரு மானதபோதனரும்
செந்தமிழ்சேர்வாணர்களும் தேவரிஷிமாதர்களும்
அன்னசொர்னதானம் அறவேபெரிதாகி
மன்னவர்தங்கள் செங்கோல்வாழுமனுநீதி
வழுவாதிசெல்வ மனுநீதிதப்பாமல்
நழுவாதசொல்லும் நாள்தோறுந்தப்பாமல்
பூமிசெழித்துவர புவிராசன்வாழ்ந்திருக்க
சாமிதிருமால் சகாயமனதிலெண்ணி
சேனாதகெஜங்கள் திக்கெங்குஞ்சூழ்ந்துவர
ஆனையின்மேல்முரசு அதிரப்பரிவாரம்
சங்கீதராகம் சகலகலைமுழங்க
இங்கிதமாய்நாளு மிடையூறுவாராமல்

கோத்திரங்களெல்லாம் குபேரனைப்போல்வாழ்ந்திருக்க
பார்த்திருந்ததருமர் பஞ்சவர்கள் தன்னுடனே
மக்கள்மனைவிசுற்ற மகிழ்ந்துசிலகாலம்
திக்கெங்கும்போற்றித் திசைகளெட்டுந்தானதிா
ஆளுகின்றஅத்திபுரம் வகையாய்மணிதரித்து

அபிமன்னனுக்கு பிள்ளைபிறந்தது.

வாழ்கின்றநாளில் வாளபிமன் தன்தேவி
சுந்தரியுங்கெற்பமுடன் தோற்றமுடனேயிருந்து
மைந்தனையுமீன்றாள் மாணிக்கம்போலவேதான்
குழந்தைபிறந்ததென்று கொற்றவர்கள் தான்மகிழ்ந்து
திங்களொன்றுமாகித் தேமாங்கனிபோல
பூரித்துநாள்தோறும் பொன்போல்வளர்க்கலுற்றார்
பார்த்துமேபுத்திரனும் பருவமாய்த்தான்றேறி
அன்னைமுகம்பார்த்து ஆஊவெனக்குளறி
தத்திவிளையாடித் தாவித்தவிழ்ந்துவிடும்
வெற்றிவிஜயன் மிகமகிழ்ந்துபேரனுக்கு
தண்டைசிலம்பு சதங்கையுடன்தான்பூட்டி
பூஷணமும்பூட்டிப் பொன்னலலங்கரித்து
வாசமுள்ளவாளபிமன் மைந்தனுக்குபூஷணங்கள்
தேடறியவில்விஜயன் சிந்தைமகிழ்ந்திருந்து
தம்பியழுதிடுமோஞ் சொல்லும்பயின்றிடுமோம்
அம்புலியைவாவென்று ஆனையசைத்தாடி
செங்கீரையாடிச் சிலகாலந்தானுடி
வங்காரமுத்தமொன்று மருவியதேர்சப்பாணி
சிற்றில்விளையாடி சிறுதேருந்தானுருட்டி
முத்திபொருவயது முழுதும்பருவமதாய்
தத்தடியுமிட்டுத் தம்பியிவனுமெனவே
பத்தடியுமிட்டு பருவமொருவயதால்
தெளிந்துமிகப்பஞ்சவர்கள் சிந்தைமகிழ்ந்திருந்தார்
மூன்றுவயதாகி முலைமறந்துவீதிசுற்றி
ஊன்றுஞ்சிறுதோலும் உண்டைவில்லுந்தான்பிடித்து
நாலுவயதாகி நடையுடையும்பாவனையும்
ஐந்துவயதாகி ஆனைரதமேறி
கொஞ்சும்பரியேறிக் கொற்றவனும்வித்தைகற்று
ஆறுவயதாகி ஆடைவெகுபூஷணமும்
நீறும்புனைந்து நெடியோனைநெஞ்சில்வைத்து
ஆசானடிபணிந்து அரியசிலம்பணிந்து

ராசாதிராசனென்று நாற்றிசையுங்கொண்டாட
வில்வித்தைசாஸ்த்திரமும் விதம்விதமாய்தான்படித்து
கல்வித்தமிழரியக் கட்டழகன்வேணுமென்று
ஏழாம்வயதில் எழுத்தரிந்துஓதுதற்கு
வாளபிமன்னன் மகனும்படித்திடவே
ஆதிகுருவிடத்தில் ஐவரிடசேதிசொல்ல

அபிமன்னன்பிள்ளையைஐவர்கூட்டி பள்ளியில்வைத்தது.

ஓதுவிக்கவேணுமென்று ஒப்புவித்தாரம்மானை
அறிநோமென்றட்சரத்தை அரியோன்றன்பேரனுக்கு
தெரியப்படுத்திச் சிற்றரியும்பேரரியும்
எழுத்தினிடஅட்சரமு மெல்லாம்படித்தெழுதி
அழுத்தமுடனின்ற அன்பத்தோரட்சரமும்
படித்துவிரைவில் பழநூலுந்தானறிந்து
ஆசுமதுரமுதல் அவையடக்கமுள்ளவெல்லாம்
பேசுதமிழ்பலவும் பிரியமுடன்தான்படித்து
தெலுங்குமகிழ்நாகரமும் நயனகுறிபாஷைகளும்
மால்பேரன்தான்படித்து வயதுமேழ்ரெண்டாகி
தனுசாஸ்த்திரம்படித்து தாணியெல்லாமகிழ
மனுவிக்கியானம்நீதி மனுவத்திவித்தைகளும்
பாஷைபதினெட்டும் பரிசித்துதான்படித்து
ஓசைபெறத்தேசம் உலகமெங்குந்தான்மகிழ
நல்லவித்தைகற்றிருந்தான் நாராயணன்பேரன்
செல்வவித்தைகற்று சிறுவருடன்கூடி

பரிட்சித்து வேட்டையாடப்போகிறது.

தான்வேட்டையாடவென்று தாரணியிற்பிள்ளையுடன்
வனவேட்டையாடக் கையிற்சிலையெடுத்து
காளைகளாய்கூடி வனம்புகுந்துநாலிடமும்
சோலைகளுங்காவுகளும் சுனையும்மலைபலவும்
ஓடிவிளையாடி உயர்ந்தமலைதானேற
தேடிக்கரடிபுலி சிங்கங்களாளியுடன்
நான்மறைகள்புலிகள் வராகந்தான்வதைத்ததுவும்
மேன்மையுள்ளதேனும் விஷந்தாரும்நற்கனியும்
வாழைப்பழமும் வருக்கைபலாக்கனியும்
விளையாடிப்பாலர் வெகுளிமிகவாகி
இளையாமற்சற்றும் இன்னதென்றும்பாராமல்
காடுகலைத்துக் கடுகமலையேறி
ஓடுகிறபாம்பை உயிரைவதைசெய்து
ஆடிவிளையாடி அலக்கழித்துநாகமதை

கோட்டிமிகப்பண்ணி கொன்றானுயிர்தனையும்
நாகமதுசெத்தையும் நலமாகவேயெடுத்து
வேகமுடனவ்வனத்தில் விளையாடிப்பாலர்களும்
அங்கேசடைமுனியும் ஆனதவமுனியும்
எங்கேசிவன்பாதம் என்றைக்குகாண்பேனென்று
இருகைவிரித்து யிருந்தார்சிவயோகி
அங்கேசிறுவர் அவர்செயலைப்பாராமல்
சுடரில்விழும்விட்டிலைப்போல் துன்பமிகநினைந்து
இடர்வருமென்று யெண்ணமதுதோன்றாமல்
கையாண்டிபண்ணி நகைத்துவிளையாடி
ஐயாண்டுமாறுமென்று அரவையெடுத்துவந்து
கேடுவரும்போது கெடுமதிகள்தோன்றாமல்
பாடுவருமென்று பரிசித்தறியாமல்
ஏதுவருமென்று எண்ணியவன்பாராமல்
தீதுவினைதன்னைச் சிறுவனறியாமல்
சர்ப்பத்தைதானெடுத்து சன்னியாசிதன்கழுத்தில்
உற்பத்திதானுனக்கு உடமையிதுவென்றணிந்தார்
கண்டந்தமாமுனியுங் கண்கள்பொறிபறக்க
விண்டந்தக்கோபம் வெளியிலேகோரமதாய்
ஏண்டாசிறுபயலே என்மீதிற்பாம்புதனை
வேண்டாதார்போலே விடவரவைப்போட்டாயோ
தீண்டாதேயுன்னைச் சிறும்பெரியரவம்
ஆறானுனக்கு அரவால்மரணமென்று
ஞானபரனை ஞானமுனிசாபமிட்டார்
சொன்னமுனிசாபம் துடைக்கஅறியாமல்
என்னமோவென்று யேகினார்காணம்மானை
தன்னிகரில்லாததொரு தனஞ்செயனூர்தன்பேரர்
சென்னிகவிழ்ந்து சிறுவனுடன்தான்கூடி
அத்திபுரம்நோக்கி ஆரணியம்விட்டகன்று
வெற்றிமிகப்பேசி விளையாடிகொக்கரித்து
பட்டணமும்சேர்ந்து பரிசித்துவந்திருந்தான்
அட்டதிசைபுகழும் ஐவர்மிகமகிழ்ந்து
வில்லெடுத்துகானில் வேட்டையாய்வந்ததுவும்
தொல்லெடுத்தான்பேரன் சூனிவனெனவே
அங்கங்குளிர்ந்து அன்புமிகப்பேசி
சாபந்தெளிந்துஐயர் தங்களிலேசம்மதித்து
நன்மைசெய்தஞாயம் நமக்கேபலித்ததென்று

பரிசித்துவுக்குக் கலியாணம்செய்கிறது.

சிந்தைமகிழ்ந்து சிறுவன்மேலன்புவைத்து
கன்னிகலியாணங் காசினியோர்தாமறிய

சிராகஜவர் சிறப்பாகப்போனுக்கு
நேராகநாள்முகூர்த்தம் நிட்சயதாம்பூலமிட
வேதியரைத்தானழைத்து வேண்டுமுகூர்த்தமிட
ஆதிநாராயணரை ஐவரும்போய்தெண்டனிட்டார்
சுந்தரிதன்மைந்தனுக்கு சோபனமும்தான்முடித்து
தந்திரமுமின்னதென்று சாத்துவீரெம்பெருமாள்
அழகுரூமேனியனே அபிமன்னன்மைந்தனுக்கு
களபமுகில்மேனியனே கல்யாணந்தாமுடிய
வகையேதெனக்கு மாயோனேசெய்யுமென்றார்
தொகைவகையும்ஐவருக்கு தோற்றமுடனினைந்து
நால்வகையும்பார்த்து நாராயணர்தாமும்
பால்போலும்வங்கிஷத்தால் பண்பானகோத்திரத்தில்
இன்னபடியென்று இதமாகச்சம்மதித்து
சொன்னதொருமாயோனை தொழுதுமிகப்பணிந்து
சாத்தகியாழ்வார் தானீன்றமைந்தனென்னும்
எத்ததுளசி மகாராசனீன்றெடுத்த
செல்வியென்னும்பூமடைந்தை சிறியாளைமாலையிட
நல்லவிஷயமென்று நாராயணரைப்பெண்கேட்க
நாடிநடந்தவர்கள் நல்லதொருபஞ்சவர்கள்
தேடித்துவாரகா புரிதனிலேசென்றுபுக்கி
கண்டார்கள்மாயவன் கமலமலர்பாதமதில்
தெண்டனிட்டுவாய்புதைத்துச் செப்பினாரம்மானை
அந்தமொழிகேட்டு ஆமென்றுகோபாலர்
சந்தோஷமாகச் சாத்தகியைவாவெனவே
உன்னுடையமைந்தன் உற்றதுளசியவன்
தன்னுடையதன்மகளைத் தனஞ்செயன்பேரனுக்கு
பூமடந்தையென்னும் பொற்கொடியேயிப்போது
தாமனபிமன்னன் தன்னுடையமைந்தனுக்கு
மாலையிட்டுநன்றாய் மணஞ்செய்யுமென்றுசொல்லி
சோலையுமஞ்சள் செலுத்துமென்றைவரையும்
மாயனுரைக்க மன்னவர்களாமெனவே
தூயதொருமுகூர்த்தஞ் சொல்லுமென்றார்வேதியரை
கேட்டுவொருதினத்தில் கிருபையுடனெல்லோரும்
தீட்டுப்புகழைவர் திருமாலிடந்தனிலே
கொண்டுவந்துவைத்தார்கள் கூறையொடுபெரியும்
கண்டுமகிழ்ந்து காயாம்புமேனியனார்
பாக்கியமாமெனவே பச்சைமால்கொண்டாடி
வாக்கியமுஞ்சொல்லி மகிழ்ந்துதான்பஞ்சவர்கள்
நின்றவரைப்பார்த்து நெடியோன்மனமகிழ்ந்து
ஆயன்திருமால் அருளினர்காணம்மானை
அந்தமொழிகேட்டு ஆமென்றுபஞ்சவர்கள்

விந்தைமலர்ப்பாதமதில் விழுந்துநமஸ்கரித்து
வந்தார்களத்திபுரம் வண்ணமணிமண்டபத்தில்
சந்தோஷமாகச் சகலரையும்தானழைத்து
அத்திபுரத்திலுள்ள அன்னசுத்திவங்கிஷமும்
சித்திவிநாயகரை தெரிசித்தடிபணிந்து
மூலப்பொருளே மூர்க்கமுள்ளஐயாவே
ஞாலப்பொருளே நமஸ்கரித்துதான்தொழுது
பாலனெங்கள்மைந்தன் பரிசித்துவேந்தனுக்கு
காலபலமாயிருந்து கலியாணந்தான்முடித்து
முன்னிற்கவேண்டுமையா முக்கண்ணர்புத்திரனே
சென்னிக்குள்நின்ற சிரோன்மணியேமுன்னடவாய்
என்றுதுதிசெய்து இறையோனைத்தோத்தரித்து
சென்றுநகரில் சிறப்பானபட்டணத்தில்
வான்கமுகுநாட்டி வாழைமிகப்பந்தலிட்டு
தேங்காயிளநீர் தேன்கரும்புதானிரப்பி
வாழைக்கனியுடனே பலாக்கனியுந்தானூன்றி
தாழைமடமல்லிகைப்பூச் சரமாரியாய்நிறைத்து
பட்டாலலங்கரித்து பட்டுமேல்சுட்டிகட்டி
வட்டாரஞ்சூழ மாணிக்கமாலையிட்டு
கூடமலங்கரித்துக் கோபுரம்பாவனையும்
தெருவீதியெல்லாம் சித்திரங்கள்தானெழுதி
சாந்துபுனுகுநல்ல சவ்வாதுகஸ்தூரி
ஏந்தும்பரிமளங்கள் எங்கும்கமகமென்ன
வாசமுள்ளதெல்லாம் வகைவகையாய்த்தானிறைத்து
தேசம்புகழ தெய்வலோகம்போலே
வைகுந்தம்போலே வயிரவயிடூரியத்தால்
செய்கின்றாரைவர் திருமால்மனமகிழ்ந்து
மருவுமலரும் மருக்கொழுந்துவாசனையும்
நாளும்முகூர்த்தம் நல்முகூர்த்தவேளையிலே
வாழுமாசாணியது மாணிக்கத்தூணாட்டி
அன்னைசுற்றமெல்லாம் அலங்காரமாய்க்கூடி
தென்னவர்கள்மன்னவர்கள் தேசத்திலுள்ளவரும்
திக்குள்ளகோத்திரமும் சிறப்பாகதான்கூடி
முக்கியமாய்கல்யாண முடிக்கவேவந்தார்கள்
வந்ததொருமன்னர் மகுடமுடிவேந்தரையும்
பந்திபந்தியாக பாவாணர்சீலமுடன்
ஆனையொருகோடி அசுவமொருகோடி
சேனையொருகோடி தேருமிருகோடி
சங்கீதவீணை தவிண்முரசுமல்லாரி
எங்குமுழங்க எக்காளம்பூரிகையும்
பேரிகைமத்தளமும் பேசுங்கிடுமுடியும்

வாரியொளியிட்டதுபோல் வானமுழக்கமுடன்
துத்திகவுரி திருச்சின்னத்தாரையுடன்
சத்திக்குமேகமென்ன தம்புருவுங்கின்னரியும்
மூவர்முதலான முப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்கள்மாதர்களும் செயசோபனமுழங்க
மங்களமும்பாடி மறையோர்கள்தான்துதிக்க
சிங்காசனத்தில் திருமாலும்வந்திருக்க
மாப்பிள்ளைகோலமிட்டு மாளிகையுந்தான்புகுந்து
மூப்பிமார்தாதியர்கள் மொய்குழற்குபட்டுடுத்தி
ஆடையுடுத்தி ஆபரணந்தான்பூட்டி
வாடைபரிமளங்கள் வாசனையாய்த்தான்புசித்து
காலுக்குமிஞ்சியிட்டுக் கடுக்கன்சவளியிட்டு
கோலச்சரப்பளியுங் கொத்துமுத்துதாழ்வடமும்
வேடிக்கையாக விசையனிடபேரனுக்கு
சோடித்தார்வேணதெல்லாம் சொர்ணமயமாக
நாராயணன்பேரன் ராசாதிராசனுக்கு
சீராகநால்வகையுந் தெரிந்துநல்லபூஷணங்கள்
அரிசித்தமேமகிழ்ந்து அன்பானபேரனுக்கு
பரிசித்துவேந்தனுக்குப் பலமணியுந்தான்பூட்டி
துளசிமகராஜன் துய்யதொருபெண்கொடிக்கு
வளையல்தரித்து வர்ணமிகப்பட்டுடுத்தி
பொன்னலலங்கரித்து பிறைபோலமையெழுதி
தேனுரும்சின்னமுல்லை செண்பகப்பூவாசமிட்டு
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் மதனும்ரதிபோல
சிப்பிட்டுமையெழுதி சித்திரம்போல்பொட்டுமிட்டு
வைத்துமகிழ்ந்து வந்துசொன்னார்மாயரிடம்
ஐயவரும்ஐவருமே வந்துமேபந்தலின்கீழ்
தாயானகுந்தியம்மாள் தேவிதனையழைத்து
உன்பேரனம்மா உந்தனபிமனிட
தன்பாலன்வீர சமர்த்தன்பரிசித்துவுக்கு
சுபசோபனமுடித்துத் தோகையரைநீபார்க்க
வேணுமிருமென்று விளம்பினார்பஞ்சவர்கள்
பூணுமெனவேயிருந்து பொற்கொடியாள்தான்மகிழ்ந்து
புகழ்பெரியதாயார் பொற்கொடியாள்தான்மகிழ்ந்து
திகழும்கவரசமே திவ்வியமேமாதாவே
சற்புடையமாதாவை காந்தாரித்தாயாரே
மைப்புடையோன்வாளபிமன் மைந்தன்பரிசித்துவுக்கு
அகலாதிருந்து அபிமரிடபுத்திரர்க்கு
செகலோகமெய்க்கச் செய்யுங்கலியாணம்
மகாதேவர்தன்னருளால் வருந்திமுடிப்பதற்கு
தாயாரேநீயுந் தருமருடனிருந்து

செல்வக்கலியாணஞ் செய்விக்கவேண்டுமென்றார்
சொன்னவுடன்காந்தாரி தோகையரும்ஆமெனவே
அன்னம்போல்தான்நடந்து ஐவருடன்கூடி
நல்லதென்றுபந்தலின் நடுவேதான்வந்துநின்றாள்
செல்வக்கலியாணம் திருமால்தன்பேரனுக்கு
மணமுடிக்கவேணுமென்று மாயோனெழுந்தருளி
மணவரையிற்சென்று மாப்பிள்ளையைக்கைபிடித்து
கெண்டிநீர்வாங்கிக் கெம்பீரமாய்த்தான்வாங்கி
வண்டானமரர்கோன் மாயோன்மனமகிழ்ந்து
மணையைவலமாய்வந்து மகிழ்ந்துமணையேற்றி
இணையாகப்பெண்களை இப்படியேகூட்டிவந்து
நேரேமணமேற்றி நிண்ணயமாயுள்ளதெல்லாம்
செய்துமுடித்துச் சிறப்பாகபந்தலின்கீழ்
பைங்கொடிக்கும்மாப்பிள்ளைக்கும் பாங்குடனேநற்சடங்கும்
சாத்திரத்திலுள்ள சடங்குமுடிந்தபின்பு
கோத்திரங்கள்சூழக் குறவைமுழக்கமிட்டு
ஆனைரதமேறி அலங்காரமாய்வரவே
சேனைதளத்துடனே தெருவீதிசுற்றிவந்து
மங்கிலியந்தான்றரிக்க வரவேணுமென்றுசொல்லி
இங்கிதமாயானையின்மேல் ஏற்றினார்மாப்பிள்ளையை
கன்னியுந்தேரேறிக் கணவனுடன்தான்வரவே
இரவுபகலாகி இந்திரன்பட்டணம்போல்
அரவுயர்த்தான்பட்டணத்தான் அடங்கலுஞ்செல்வேனன்
வானமெரிய வானத்தின்மீன்போல
காணவந்துநிற்பாருங் கண்டுமகிழ்வாரும்
இந்திரனேயென்பாரும் இறையவனேயென்பாரும்
சந்திரனேயென்பாருஞ் சரணங்களென்பாரும்
மன்மதனேயென்பாரும் மார்க்கண்டனென்பாரும்
தருமர்குலத்துதித்தார் தார்வேந்தனென்பாரும்
பூவனமெங்கும் பூமலர்போல்தானெறிய
பாவாணராகம் படித்துவரசங்கீதம்
பட்டணத்திலுள்ள பலபேருந்தான்பார்த்து
கட்டழகன்தான்வார கட்டழகைப்பாருமென்ன
வீதிசுத்திதான்வாரான் வீமனுடதன்பேரன்
கோட்டையும்பட்டணம் குதிரைதளத்துடனே
நாட்டையுஞ்சுத்தி நகரம்வலமாக
வந்துமணப்பந்தலின்கீழ் மாப்பிள்ளையும்பெண்ணுடனே
மாயனருளாலே வந்தார்மணவரையில்
ஆயனுடனவர் அதிலிருந்துவேதியரை
ஜாமத்துக்குள்ளாக தாலிகட்டவேண்டுமென்று

ஓமமும்வளர்த்தவென்று உத்தாரம்பண்ணினார்காண்
கும்பமுடன்மாவிலேயுங் குசப்புல்லுநூலுடனே
இன்பமுடன்ஜோடித்து இருந்தார்கள்வேதியர்கள்
அக்கினியும்நெய்யும் ஆற்பரித்துமேற்புகைய
முக்கியமாயெங்கும் மூலமுதற்பொருளாம்
வைகுந்தமூர்த்தி யவர்காண் துணையெனவே
தேங்காயுடைத்து சித்திவிநாயகர்முன்

பரிட்சித்து மங்கிலியந்தரித்தது.

பாங்குடனேவைத்துப் பரிட்சித்துவேந்தனுக்கு
கங்கணங்கட்டி கன்னிக்குகாப்புமிட்டு
லக்கினமாய்பெண்கழுத்தில் மங்கிலியந்தான்தரிக்க
சந்தனம்பூசித் தானிருந்தாரம்மானை
தெய்வப்பிராமணருந் தேவர்களுஞ்சாட்சியதாய்
ஐவருமேதொட்டு அபிமருடபுத்திரற்கு
கண்ணர்திருக்கரத்தால் கற்பித்தார்மங்கிலியம்
விண்ணவர்கள்வாழிசொல விரைவாகத்தான்வணங்கி
தரித்தானேமங்கிலியம் தையனல்லாள்தன்கழுத்தில்
பரிதேருடைய பரிசித்துமன்னவனும்
வேதமுழங்க வெண்கவுரிதான்வீச
நாதமுழங்கிவர நாகசுரமிகமுழங்க
செயஞ்செயமென்று சேனைகளுந்தானிரைக்க
ஆயனுடன்மாமுனிவர் அட்சதையுந்தான்கொடுக்க
மங்களமும்பாடி வாழ்த்திச்சரச்சோதி
திங்கள்முகவாணர் செயசோபனமுழங்க
சோபனமுஞ்சொல்லி துடியிடையுமாப்பிள்ளையுந்
தாமமுடன்கைகோர்த்துத் தங்களன்னைசுற்றமுடன்
பண்ணினார்கோபாலர் பரிட்சித்துவேந்தனுக்கு
நண்ணினார்கண்ணர் நடவுமென்றுகைபிடித்து
கணவருடன்பொர்க்கொடியைக் கைகோர்த்துதான்கொடுத்து
மணவரையிற்போமென்று மாயோனுதவிசெய்ய
அந்தநாள்சென்று அலர்கதிரோன்வந்துதித்தான்
நந்தகோபாலரவர் நரசிங்கபாமூர்த்தி
மற்றநாள்சாமி மஞ்சாநீராடுமென்றார்
அத்தனார்சொற்படிக்கு மஞ்சாநீர்தானாடி
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் வாழ்ந்திருந்தாரம்மானே
மூப்பிலுள்ளவங்கிஷமு முன்னோரும்பின்னோரும்
அல்லியுந்தாமரைப்போல் அன்னைசுற்றமுள்ளதெல்லாம்
துல்லியமாய்வாழ்ந்து சுகமாயிருந்தார்கள்
தர்மருந்தம்பியரும் தாரணியையாண்டிருந்தார்
ஊனமைவளர நாற்றிசையுந்தான்முழங்க

துன்மையகலத் தேசந்தழைத்தோங்க
கர்மமகலக் காவேரிபொங்கிவர
கன்னல்விளைந்து கனகமணிதான்விளைந்து
கதலிபழுத்து கனிந்துடைந்துஆறோட
மதுரைபலாபழுத்து வந்தொழுகியேயோட
கமுகுகுலைசாய்ந்து கனிநதுபழமுதிர
தெங்குடனேமாதளேயும் சேர்ந்துகலந்திநிற்க
ஓங்குபுகழ்செல்வம் ஒருநாளும்குன்றுமல்
கடுநீதிஞாயம் நாளுந்தவறுமல்
வாசமுடனவர் மநுநீதிதப்பாமல்
தாரணியெல்லாமகிழ தாரணியோர்போற்றிசெய்ய
விருத்தம் ஐவருமிருந்துபாரி லனேககாள்சிமையாண்டு
சொலவதுதருமஞாயம் தராசுபோல்நிறையாய்நின்று
கைவருங்கருமமெல்லாம் காரியமரியபின்பு
மெய்வரும்புதுமைகண்டு மேதினியாருநாளில்.
சித்தசுரூபமான தீரன்வாளபிமன்மைந்தன்
பத்தனர்தமதுபோன் பரிசித்துமனைவியாளும்
எத்திசைபுகவேதன் னேந்திழைகர்ப்பமாகி
வெற்றிசெய்மாதம்பத்தும் விளங்கவேசுமந்தாள்மாது. ௬
(கதை) பார்த்தனிடபோன் பரிசித்துவேந்தனுக்கு
நாற்றிசையுங்கொண்டாட நாயகியாள்கெர்ப்பமதாய்
மாதமுந்திங்களுமே வந்ததிட்டந்தானறிந்து
நீதமுடன்சடங்கு நேசமதுதப்பாமல்
இதமானபூமடந்தைக் கெல்லாருந்தாமிருந்து
முதுகுநீர்வார்க்க மொய்குழலாள்பூமடந்தை
திங்களொருபத்தாகச் செனமேசெயன்தான்பிறந்தான்
கங்குலிரவுதனில் கதிரோனுதித்தாப்போல்
வயிரமுடன்முத்து வகையாகக்கோத்தாற்போல்
ஆணிககனகமுமாய் அழகுஜெனமேஜெயனுந்தான்
சீலமுடனபாலன் செனமேசெயன்வாழ்ந்திடவே
காலம்துவாபரம்போய் கலியுகமும்வாரதினுல்
வருகுதென்றுலோகம் வழஙகுதுகாணிவ்வசனம்
பெருகுபுகழ்தருமருக்குப் பேரன்பிறந்ததினுல்
வாளபிமன்றன்பேரன் வந்தானெனவேதான்
காளேமுகிலமேனியனர் கண்ணாவர்தானறிந்து
ராசிகளும்நல்ல நட்சத்திரம்பார்க்க
வாசியெனும்வேதியரை யன்பாவரவழைத்து
பாலன்பிறந்தான் பரிசித்துவேந்தனுக்கு
காலபலமென்ன கருத்தென்னபாருமென்று
மாயனிதுசொல்ல மாமறையோனேதுசொல்வான்

தூயவரே இப்போது சொல்லுகிறேன்கேளுமென்றார்
செனமேசெயன்பிறந்தான் சீறும்பலாயனனும்
கேளும்பெரிய கொடுமைகலியுகமும்
வருகுதையாவென்று மறையோனெடுத்துரைக்க
பருகுங்கனிவாயன் பச்சைமால்தானிருந்து
ஆனதுவாபரமும் ஆச்சுதென்றுதானினைந்து
கானகமேசெல்லக் கரியமேகவர்ணர்
ஐவருக்குத்தூதாக அனுப்பினார்மாயவனார்
விருத்தம். காசினியளந்தமாயன் கலியுகம்வருமுன்னாக
பேசியேகொள்வோமென்று பிரபஞ்சவிபரமெல்லாம்
ரகசியமாகதூதாள் நாழிகைதன்னிற்சென்று
தேசிகரைவர்தன்னைச் சீக்கிரம்கொண்டுவாவென்றார்
உய்த்தொருவசனங்கேட்டு ஒருநொடியதனில்தூதன்
அத்தினாபுரியிற்சென்று ஐவரைவணங்கிக்கொண்டு
கர்த்தனாருளிப்பாட்டால கருதியேயுரைத்தபோது
சித்தமேமகிழ்ந்துதர்மர் சீக்கிரம்பயணமென்றார்.
தம்பிமார்நால்வர்தன்னைத் தருமருடன்வருகவென்று
உம்பர்கோன்றம்பிரானு லுலகினையளந்தமாயன்
நம்பியேயுண்மையாக ரகசியமருளிச்செய்து
இன்பமாய்வருகவென்றா ரேதெனத்தெரியவேணும்.
ஆயனார்தூதன்வந்தா னருளினதெல்லாஞ்சொன்னான்
மாயனாருண்மைகண்டு வணங்கிநாம்வார்த்தைசொல்லி
நேயமாய்வருவோம்நாங்கள் நிமிஷத்தில்வருவோமென்று
தூயதோர்தருமராசன் துரகதமீதிலானார்.
வீமன்விஜயனகுலனுமாய் தேவராஜன்சகாதேவன்
தாமோதரன்தனைக்காணத் தருமருடனேபின்செல்வார்
ராமாமுகுந்தாகேசவா ஸ்ரீராமாஅரியென்று
சோமவாரத்திலந்நாள் துவாரகாபுரிவிட்டகன்றாரே.
(கதை)வாசமுள்ளபஞ்சவரை மாயன்வரச்சொல்லியொரு
நேசமுள்ளதூதனைப்போய் நிமிஷத்தில்வாவெனவே
சொல்லியனுப்பிவைத்த தூதனவனோடிவந்து
நல்லதொருதர்மரையும் நமஸ்கரித்துதான்வணங்கி
கண்ணன்திருமால் காயாம்புமேனியனார்
அண்ணல்வரச்சொல்லி யருளினாருங்களையும்
அந்தமொழிகேட்டு அடியேனுமோடிவந்து
விந்தமயராமல் விரவில்வரவேணுமென்று
தூதனுரைத்தமொழி தூயதருமர்தான்கேட்டு
போதமனமகிழ்ந்து பூரித்திருபுஜமும்
குந்திமாதேவிமுன்போய்த் தெண்டனிட்டாரைவருமே
துய்யபுகழ்மாதாவே தூதுவனுமோடிவந்து
மாயவனாரவரையும் வரச்சொன்னாரென்றுசொல்லி

ஞாயமொருசேதிசொல்ல நாங்கள்வந்தோமாதாவே
மறுத்துநான்செய்ய வகையேதுசொல்லுமென்றார்
தேடும்புகழ்குந்தியம்மன் சிந்தைமிகமகிழ்ந்து
நாடும்புகழ்மாயன் நமக்குத்துணையாமெனவே
மைந்தர்களேநீங்கள் மனதிலொன்றுமெண்ணாமல்
செந்திருவாழ்மாயன்பக்கல் செல்லுமென்றுதானுரைத்தார்
கேட்டுமகிழ்ந்தவர் கிருபையுடன்நமஸ்கரித்து
பூட்டுமெதவாளபிமன் புறப்பட்டாரைவருமே
பட்டவர்த்தனர்கோடி பார்த்திபர்கள்தான்கோடி
வட்டமதிகுலத்தில் மகுடவர்த்தனர்கோடி
மந்திரிகளொருகோடி மற்றுமுள்ளோர்தான்கூடி
மத்தகசங்களணி வர்த்தகமுமொருகோடி
மெத்தமகாசேனையுடன் வேந்தரைந்துபேர்களுடன்
அத்திபுரந்தனைவிட்டு அகன்றார்காணம்மானை
மரகததேரென்றும் மகாமேருக்கொப்பான
இரதங்கள்தான்பூட்டி இருசில்வந்தான்தேர்ப்பாகன்
ஏறிபறிதேர்மீதில் ஏறினார்தருமருமே
நாற்றிசையும்தம்பியர்கள் நால்வருமேநன்றாக
ஏறியேதேர்மீதில் இருபுறமும்சூழ்ந்துவர
எண்ணவொண்ணாச்சேனையர்க ளெங்கும்நிறைந்துவர
மன்னர்மகுடர் மறுவேந்தர்சூழ்ந்துவர
வட்டக்குடையும் வைடூரியக்குடையும்
கட்டுநவரத்தினமணி கவரிகுஞ்சம்வீசிவர
கூறுகின்றசித்திரத்தால் குடைகள்பலசூழ
ஏறுகின்றயானையின்மேல் எங்குமில்லாவாத்தியமும்
வீரானஒட்டகமேல் விந்தையுள்ளமாடதுவும்
சேரவேயோசையுடன் திசைகளெட்டுந்தானதிர
வெள்ளியால்தம்பட்டம் வெண்கலத்தால்தம்பட்டம்
முடுக்கானமேளம் முரசுடனேதானுடுக்கை
எடுக்கவொண்ணாபேரிகையு மிராசக்கிரீடமுடியும்
வட்டமுடிதாள மத்தளமுமல்லாரி
ஓட்டியமேகாளம் உலகமெங்குந்தானதிர
கஞ்சக்கொம்புகள்சின்னம் காளமுடனெக்காளம்
பஞ்சைக்கருவி பலதிசையுந்தான்முழங்க
மண்ணதிரவிண்ணதிர மலைகளெங்குந்தானதிர
விண்ணதிரமேலே மிகுந்துகம்மல்தான்மூட
குருகுலத்திலே பர் கோபாலர்தன்னருளால்
மன்னவர்கள்மன்னவன்தான் வாழ்பாண்டிமைந்தன்வந்தான்
அன்னபரிபாலன்வந்தான் அத்திபுரிவேந்தன்வந்தான்
செய்யநெடுமால்பதத்தைச் சிந்தைதனில்கொண்டிருக்கும்
வைதிகந்தன்னிலே தருமர்வந்தானெனவே

நீடுதிரைகள் நிலைகள் சூழ்ந்திடவே
மூடுபசும்பொற்சாளம் முழங்குது காணம்மானை
தருமருடன் தம்பியரும் சதுரங்கசேனையுடன்
ஒருகோடி கட்டியங்கள் ஒன்றாகப்பாடிவர
பாடும்புலவர் பரிகாரர் முன்னடக்க
கடும்பரியின்மேலிருந்து கைவாங்கிகொண்டுவர
வங்காளராவுத்தர் மல்லகசிட்டியுடன்
சிங்காளராவுத்தர் சீனராவுத்தருடன்
ஆரியராவுத்தருடன் அதோவென்றார்ப்பரிக்க
பாரியசிங்க ளர் பறியேறிதானடக்க
வீரமணியோசையுடன் வீரணமானவர்க்கம்
மூர்க்கமதயானையுடன் முன்னணியாய்தானடக்க
அங்குமுரசக்கொடியும் அனுமக்கொடி தன்னுடனே
சிங்கக்கொடியும் திசைகளெட்டுஞ்சூழ்ந்துவர
விண்ணதிரமண்ணதிர விண்ணிலுள்ளோர் தானடுங்க
எண்ணரியநீடுதிசை எட்டுந்திடுக்கிடவே
நாடியசீர் தருமர் நடந்தார் காணம்மானை
அத்திபுரத்திலுள்ளோர் அங்கேவந்தவர்தாமும்
மெத்தவேதன்பட்டணத்தில் வீதிகளிற்போயிருந்தார்
தெரிந்துபுகழ்தருமர் சேனைபவுந்துடனே
பரிந்துதுவாரகாபுரி பதிவந்தாரைவருமே
மன்னனுந்துவாரகாபுரி பதியைவலமாய்வந்து
மன்னர்தருமர் மகிழ்ந்துவந்தாரம்மானை
மாதாக்கள் தான்சிலபேர் மன்னர்தனக்கெதிராய்
ஆதரவாய்க்கற்பூரம் ஆலாத்திகொண்டுவந்து
முரசக்கொடியோனை முன்பாய்ப்பணிந்தவர்கள்
கைவளையல்தான்விழவுங் காலில்சிலம்புவிழ
மெய்யிலணிகற்பணிகள் வேவ்வேறாய்த்தான்விழவும்
கூரையவிழ்ந்துவிழக் கூந்தல்குதிகாலில்விழ
நாறுமலர்கள் நடுத்தெருவில்தான்விழவும்
மன்னவனேநாங்க ளடிமையாவோமெனவே
பொன்னனையார்பிடித்துப் போறார்களெல்லோரும்
மாதர்களெல்லா மன்னவனைத்தான்தொடர்ந்து
ஆதரவாய்த்தங்களிட ஆசைபலன்கூறலுற்றார்
தேசமெல்லாஞ்செங்கோல் செலுத்துந்திகிரிமன்னா
ஆசைகொண்டார்புயமு மருளுவதுமாகாதோ
தேரும்பரியுடைய தேர்வேந்தர்ளங்கள்துரை
பரிவுடனேநீதிரும்பிப் பார்த்தருளலாகாதோ
அன்புடையீர்நல்ல அறிவுடையீரெங்கள் துரை
பின்திரும்பிப்பார்த்தால் பிழைகள்வருமோதான்
பொங்குநெறியுடைய புண்ணியவானென்பார்கள்

இங்கெமையேநீர் திரும்பிப் பார்த்தாளிளப்புமுண்டோ
அடங்காதமையலாய் அறிவழிந்தோமெங்களையும்
இடக்கண்ணால்நீதிரும்பிப் பாருமென்றேயேந்திழையார்
கொங்கையசையநல்லக் கூந்தல்குலைந்தசைய
அங்கணனுந்தான்சிவப்பா யவர்தொடர்ந்தாரம்மானை
அறிவழிந்துபின்தொடர்ந்த அறிவையர்கள் தன்றுயரம்
பரிவுடனேதானோக்கிப் பார்த்திபனுநீள்தருமன்
சேர்ந்தமயல்தீரச் சேயிழையார்தங்களுக்கு
பூந்துகில்தாமளித்துப் போனார்காணம்மானை
கொற்றவனுந்தானெருங்கிக் கோபுரவாசல்தனில்
மற்றுமுள்ளமாசேனை மன்னரையுந்தானிருத்தி
கூரறியவேந்தருந்தான் கோயில்தனிற்புகுந்தார்
சீரறியமால்பதத்தில் தெண்டனிட்டாரம்மானை
கண்ணன் தருமரையும் காதலுடனேயழைத்து
வண்ணமணிமார்பின் மகிழ்ந்தணைந்தாரம்மானை
அந்தரர்கோன்மைந்தருடன் ஐவருங்கொண்டுவந்து
மந்திரசாலையிலே மாயோனும்போயிருந்தான்
நெய்யுண்டமாலே நெடியோனேயெங்களைதான்
வைகுந்தமூர்த்தி வரவழைத்தகாரியமேன்
என்றுதாமர்கேட்க எம்பெருமாளேதுசொல்வார்
மன்னுபுவியாளும் மன்னவனேசொல்லுகிறேன்
மன்னன் தருமனைத்தான் மாயன்முகநோக்கி
உற்றவிசனம் உரைக்கலுற்றாரம்மானை
மண்டலத்தையாண்டு மனுநீதிதப்பாமல்
விண்டலத்தோர்கொண்டாட மேதினியில்தவமிருந்து
நீதிதவறாமல் நெறிமுறைதப்பாமல்
சாதிவரம்பு தவநிலைகள்சோராமல்
வாழ்ந்தீரிதுவரையில் மன்னவரேயிப்போது
நான்தானொருசேதி நடத்துகிறேன்கேளுமென்றார்
நல்லதொருபஞ்சவர்கள் நாரணரேசொல்லுமென்றார்
வல்லதொருமாயன் வாய்திறந்தங்கேதுசொல்வார்
சொல்லுந்துவாபரமும் தொகையுஞ்சரியாச்சு
வெல்லுங்கலியுகமும் விபரீதமாய்தான்வரவே
பாகமுடன்பூமி பாரமதுதான்தீர்த்தோம்
ஆசையுடனிங்கிருக்க அடைவல்லவென்றுசொல்லி
மற்றுமினிநாமுமிந்த வைகுந்தவாழ்பதிக்கு
போற்றுமிந்தமாநகரை விட்டுமிகப்போகிறோம்
ஆகையினால்மிகுந்த அவனியிடர்தீர்ப்பதற்கு
பேசினீரக்நாளில் என்னுடனேநீங்களுந்தான
நமதுபயில்வேந்தே வைகுந்தவாழ்பதிக்கு
போவீரோவென்று புகழினார்காணம்மானை

ஏசில்லாமன்னனே இன்னமொன்றுநீகேளு
காசினிதானுந்தனுக்கு கைவசமுந்தானாகி
மற்றுமினியெங்களுக்கு வலுமையுடன்வீரியங்கள்
உற்றுமிகமுன்னாட்போல் உதவாதுமன்னவனே
சத்தியமுமில்லாது தருமநெறியில்லாது
அத்திருவுமில்லாள் அசத்தியமும்வந்துவிடும்
தாய்தனையும்பேணார் தந்தைதனைநினையார்
ஆயன்குருவின் அருளுமவர்நினையார்
அம்புவிதனிலேதான் அநியாயமேலாகும்
மாதவங்கள்தானழியும் வரமுமழிந்தேவிடும்
வேதங்கள்தான்பலவும் பேதங்களாகிவிடும்
சாதிநிலைகுலைந்து சத்துருக்கள்மேலாவார்
நீதியழிந்துவிடும் நெஞ்சகமேவஞ்சகமாம்
மாசில்லாபூவுலகில் மாறிமறுத்துவிடும்
காசினியில்நாரியர்கள் கற்புமழிந்துவிடும்
விடுத்தசிலகாலம் விசேஷமதுகண்டாயே
கடுத்தகலிகாலமென்று கட்டுரைத்தாரம்மானே
ஆதலாலுங்களுக்கு அரசேதானாகாது
பொதுவீரர்தம்முடனே போந்தாமலிப்புவியை
ஆளல்லோநூற்றுவரை அன்றுவதைத்தீரே
மீளவுமப்படியே மேதினியைகாப்பீரோ
உங்களுக்குதோன்றினதை உண்மையாய்சொல்லுமென்றார்
செங்கண்திருநெடுமால் செப்பினர்காணம்மானை
போற்றியேமாயனையும் புகலலுற்றாரம்மானை
சோதியேவேதச் சுருதிக்கதிபதியே
ஆதிவராக அரிகேசவாமுகுந்தா
அச்சுதாபஞ்சவர்கள் ஐவருக்குநாயகமே
சச்சிதானந்தமென்னும சாரூபவாசமுள்ள
கற்பூரவாசயனே காயாம்பூமேனியனே
பொற்பூவும்வாசமுள்ள பூலோகமீதில்வந்து
தங்களுயிர்போலத் தற்காத்தீரிந்நாளும்
எங்களைத்தான்காக்க இவ்வளவுதானெடுத்து
சீருஞ்சிறப்பும் செலுத்திமிகசெல்வமெல்லாம்
பேருஞ்செலுத்திப் பிரபலமாய்தானிருக்க
வைத்தீரிதுவரையில் வாழ்ந்தோம்சிலகாலம்
மைத்துனர்போலெங்களுக்கு வாரகமாய்த்தானிருந்து
ஆகாதநெஞ்சன் அநியாயநிஷ்டூரன்
மாபாவியான வணங்காமுடிவேந்தன்
வாரிதனிற்கழுவை வைத்ததுவும்போதாமல்
சாதத்தில்நஞ்சைப் பரிந்தேயளித்ததுவும
அரக்குமாமாளிகையில் அக்கினிவளர்த்ததுவும்

முத்துமந்தவாரிதனில் மூழ்கிவரத்தானினைந்து
பொய்சூதாலெங்கள் புவியவர்வாங்கினது
துற்சாதனன்சபையில் துயிலையுரிந்ததுவும்
பிறந்ததுநச்சுப்பொய்கை புதுசாய்சமைந்ததுவும்
துரந்துசபிக்கவென்று தூறுவாசர்வந்ததுவும்
மற்றுமவர்செய்த வன்கொடுமையாலேயும்
சற்றுந்தளராமல் தற்காத்துபசரித்து
தந்தையரும்நீயேகாண் சற்குருவும்நீயேகாண்
குந்தியரும்நீயேகாண் கொண்டல்வண்ணாஉங்களுக்கு
நாலுதிக்கும்தான்பார்த்து நடப்பீரிருப்பீர்காண்
மேலுமிருப்பீர் மேதினியிற்றானிருப்பீர்
ஆருமறியாமல் ஆலிலைமேல்பள்ளிகொள்வீர்
பாருலகையுண்டு படைப்பீருலகளிப்பீர்
கோலமெல்லாம்நீயெடுத்த கோலமெயல்லாது
ஞாலமதிலுன்னையல்லால் நடப்பதுவேறுமுண்டோ
ஏதோதிருக்கூத்து எத்தனையோவிஸ்தாரம்
சூதோஅவருடைய சூஸ்த்திரத்தையாரறிவார்
கண்ணுக்குள்பாவைபோல் கலந்திருந்தகாரணமோ
நித்தனேயும்மைவிட்டு நிமிஷமிருப்போமோ
என்னமொழிபேசினீ ரெம்பெருமாளென்றுதர்மர்
பன்னுதமேற்றுகின்ற பச்சைமுகில்மேனியரே
அட்டதிக்குந்தானறிய ஐவர்களையெப்போதும்
விட்டுப்பிரியாத மேகவண்ணர்தன்னைவிட்டு
மண்ணாசையாலே மறந்தார்களென்றுசொல்லி
விண்ணோரும்வானவரும் மேதினியுந்தானகைக்க
விருப்பமுடன்நாங்கள் மேதினியையுண்டெனவே
இருப்பதுவுமில்லையினி எந்தவிதமானாலும்
திருவுந்திபூத்தோனே திவ்வியமலர்ப்பதத்தை
கண்டுவணங்கிஐவர் கைகட்டிவாய்புதைத்து
தொண்டுபண்ணிநாங்கள் தொழுதுவைகுந்தமதில்
காத்திருந்துஏவல்செய்யக் கற்பிக்கவேணுமையா
வீற்றிருப்போமும்மிடத்தில் மேதினியேவேண்டாங்காண்
அனறுஅஸ்வத்தாமாவை அச்சமறில்வதைத்தாயே
வென்றுகதிர்மறைத்து விஜயனையுங்காத்தாயே
பாருலகிற்கஞ்சன்றன் பழிக்காத்தநீதானும்
வீரன்சயிந்தனையும் வீமனால்கொன்றாயே
சிந்துவதிசாபஞ் சிதையவழித்தாயே
எந்தவகையானாலும் ஈரொன்பதுநாளில்
பார்த்தீபர்நூற்றுவரும் பதினெண்ணக்குரோணிபடை
காற்றிசையோர்மன்னரையும் நற்படையோர்தங்களையும்
நீயேவதைத்தாயே நின்னையல்லால்வேறுமுண்டோ

நாராயணர்பாதம் நாள்தோறுங்காத்திருக்க
மாண்டுவைகுந்தம் வாழ்பதிக்குஐவரையும்
கொண்டுசெல்லுமென்று கூறினார் தருமருமே
பின்னுந்திருமால் பேசலுற்றாரம்மானை
நாடுதனில்செய்தகுற்றம் நன்றாகஎங்களுக்கு
தெரியாதபடியெங்கள் செய்தபிழைதீர்த்திடவும்
பிரியாதுலகில் பேராசையற்றிடவும்
கண்ணும்பரகதியை நாங்களடைவதற்கு
அண்ணலேநீகிருபை அளித்திடென்றம்மானை
மாயவனார்மனமகிழ்ந்து வைகுந்தவாழ்பதிக்கு
நேயமுடமை நினைந்துசெலலுமப்போது
மன்னவனே தூது வரவிடுவேனுந்தனுக்கு
பின்னும்பார்த்தனுடன் பேரானபரிசித்துவையும்
போற்றுமேயத்தி புரத்திற்கதிபதியாய்
சாற்றும்புவிக்குத் தலைவனெனவுரைக்க
வைத்துமணாத்தின மகுடமுடி சூட்டி
அத்திபுரந்தன்னில் அங்கவரைநீரருந்தி
வீருபுகழ்குந்தியையும் வேந்தனேநீயழைத்து
கூறும்பரிசித்துவின்றன் கொலுவிலிருமென்றுசொல்லி
கலியுகம்வருவதுமுன் காவலரேநீர்தாமும்
மெலியாமல்மூவருமே மெல்லிநல்லாள்தன்னுடனே
பந்தமணிவைகுந்தம் பரகெதியைபார்க்கவென்றார்
பற்றுமகாவிந்தம் பாருமென்றுரைவரையும்
மன்னவர்கள்தான்பணிந்து மாயோனைத்தானோக்கி
உன்னருளால்வேறே ஒருதுணைகளுண்டோ
தீதாலேநாங்கள் செய்தபிழையுள்ளதெல்லாம்
ஏதாகிலும்பொருத்து இரட்சிக்கவேண்டுமையா
ஐயாவேசுவாமி ஆதிகேசவாமுகுந்தா
மெய்யாய்வைகுந்தபதம் வேண்டியேதாரோங்காண்
என்றுபணிந்து இயலானஐவர்களும்

விருத்தம்.

எங்குமாய்நின்றமூர்த்தி ஈரேழுவுலகமெங்கும்
அங்குமாயிங்குமாகி யாருயிர்ககெல்லாந்தானாய்
பொங்குபூரணமாய்நின்ற பொன்னலங்காராபோற்றி
தங்குவதில்லைநாங்கள் தரணியிலும்மைவிட்டு
ஆவதோர்காலமெல்லா மச்சுதனசெயலினாலே
போவதோர்காலம்வந்தால் புத்தியுமலைக்கலாமோ
சாவதோர்காலம்வந்தால் சுற்றிங்கேதரிப்போமோதான்
நாவதுரெண்டுஞ்சொல்வோம் நாரணாபோற்றிபோற்றி
(கதை) என்றுதர்மராயரவரிருதாளைபூண்டுகொண்டு
சென்றுமகாசேனையுடன் திரும்பினாரம்மானை

மற்றுமகாசேனையுடன் வேந்தருடனப்போது
சாற்றும்புகழ்தருமர் தான்திரும்பிப்போனதின்பின்
ஏற்றுத்துவாரகா பதிதனிலேமாயவனும்
வீற்றிருந்துசெங்கோல் விசாரிக்குமன்னாளில்
சாத்திரங்கள்சொல்லுஞ் சலமுனிவரந்தணருங்
காலங்கலியுகங்கள் கற்பனையும்வந்ததினால்
கோலங்குறுகிக் குணபேதமுமாகி
பொய்யுங்கொலையும் புனைசுருட்டுமேகளவும்
செய்யும்பரிகாசஞ் சின்னமுகாசனமும்
குண்டுணியுங்கோளுங் குடிகேடுவஞ்சனையும்
தெண்டம்பரும்பிடியும் தெண்டனையுங்கண்டிதமும்
மானபரமழிந்து வரம்புதப்பிப்போவதுவும்
தானதவங்குலைந்து சததியமும்பொய்யாகி
மேல்குலமேகீழ்குலமாய்க் கீழ்குலமேமேல்குலமாய்
கால்மேலுந்தலைகீழாய்க் கலியன்பிறக்குமென்றான்
நால்வேதஞ்சொல்ல நாராயணனுந்தானகேட்டு
சாத்தகியாள்வார் சகலரையுந்தானழைத்து
ஏத்தவிசாரமென்று இனியேதுசொல்லுமென்றார்
தேவர்செயலாலே தீங்கதியோநாமடியார்
ஏவல்செய்யுந்தொண்டர் ஏதென்றெடுத்துரைப்பார்
சொற்புத்திகேட்குந் தொண்டர்க்குநீர்தாமும்
கற்பித்தருளியசொல் கர்த்தனேசித்தமையா
கேட்குமடியார்க்குக் கிருபையின்னதென்றுரைப்பீர்
தீர்க்கமுடனாழியர்கள் செப்புகிறோமென்றுரைத்தார்
ஆதரவாய்மாலும் அவர்கள்தனையரிந்து
நீதமிக்கநாமும் நீணிலத்திலேயிருக்க
சோகியாள்சொன்ன சொற்படியேநாமும்
வாதனைக்குள்ளாகாமல் வனத்தில்தவசிருக்க
நன்றாகத்தோணுதப்பா நம்முடையயோசனைக்கு
குன்றாமல்நீங்கள் குவலயத்திலேயிருந்து
எப்போதும்போலே இருப்பீர்சுகமாக
அப்போதிருந்தவர்கள் அகமுமிகவுருசி
இருக்குந்தருணத்தில் இன்னமொருசர்ப்பனை தான்
பொருக்கும்பொருளே பிள்ளைகள்தான்செய்தபிழை
பச்சைமாலீன்ற பதினாயிரம்புலவர்
இச்சையுடன்கூடி யிசைந்துவிளையாடுகையில்
வீதிதனில்நின்று விளையாடுநேரமதில்
மாதுபயல்தூர்வாச மாமுனிதான்வரவே
சங்யாசிவேடமுமாய்த் தான்வரவேகண்டார்கள்
மின்னூர்போல்வேட மிருந்ததொருகற்பமதாய்

ஒருகுமாரர்தன்னி லொருவனுக்கும்பெண் ணுடையான்
நீதில்லாதவமூர்த்தி செய்தஉதாரமதில்
பார்த்திரையைவைத்துநல்ல பட்டாடையுமுடுத்தி
ஏற்றமுக்காடிட்டு எதிர்சென்றாரம்மானை
கோலஞ்சிறந்து குமாரர்களுடன்தான்கூடி
காலஞ்சிறந்துமவர் காரணங்களேமுடிய
கு முனிகாலில் குமாரர்களும்போய்ப்பணிந்தார்
பெருமையுடனிவள்தான் பெண்பெறுமோ ஆண்பெருமோ
திருமுனியேசெப்புமென்று தெண்டனிட்டாரம்மானை
குருமுனியுந்தானழைத்து குமாரர்களைநோக்கி
வீறுகின்றஉங்கள்தவம் மெய்யாயழிந்திடவே
இந்தப்பெண்தன்வயிற்றில் இருப்புலக்கைதானுமொன்று
முக்திபெருவாளெனவே மொழிந்தனர்காணம்மானை
அச்சாபமிட்டு ஆரன்முனிவும்போனபின்பு
இச்சாபம்போகாமல் இருப்புலக்கைத்தானுமொன்று
மாயன்குமாரர் வயிற்றில்விழுந்திடவே
ஐவர்குமாரரெல்லாம் கண்டுதுயரமதாய்
இருப்புலக்கைதன்னை எடுத்தெங்கேபோயினர்காண்
கொண்டல்வண்ணன்முன்புவைத்து கும்பிட்டாரம்மானை
கண்டுதிருமால் கருத்தில்துயரமதாய்
மீண்டுசொல்லிவரவழைத்து மேன்மையுள்ளவாளரத்தால்
சல்லிப்பொடியாகத் தவிடுபொடிசெய்யுமென்றார்
அந்தப்பொடியாக அரத்தால்பொடியாக்கி
சிந்துபொடியுஞ் சிறுமணல்போலானபின்பு
அரத்திட்டுராவி அதிகறுகப்பொடியாய்
உதிர்ந்தசிறுகணுவா யுச்சிதமாயுமைத்ததென்றார்
கணுவையெடுத்து கடலிலேபோடுமென்றார்
அணுவாயுதிர்ந்ததெல்லாம் அணைவோரத்தாவுமென்றார்
விரைத்தலொடியெல்லாம் மெல்லியுங்கோரையதாய்
உருத்திமுளைத்துமகா வுன்னதமாய்முளைத்து
நின்றதுகாணங்கே நெடியோனருளாலே
ஒன்றுமிச்சமான உருண்டகணுவதனை
மச்சம்விழுங்கி வலையில்வுந்துசிக்கினதே
அச்சமில்லாவேடனந்தமச்சந்தான்வாங்கி
கீறிக்கிழக்கில் கிடக்கெடுத்தாணிக்கணுவை
மீறிச்சுறந்தனிலே விருப்பமுடன்தான்சேர்ந்து
வைத்திருந்தான்வேடன் வகையாகஅம்புதனை
புத்திரரும்பார்த்து பூரித்துகொக்கரித்து
ஆற்றிலேசென்று அணிவகுத்தாரம்மானை
அடித்துவிளையாட அனைவோருஞ்சம்மதித்து
வருங்காரியமறியாமல் மதலைகளும்மாண்டுவிட்டார்

விளையாடவந்திடத்தில் விதிவசமுந்தான்சூழ்ந்து
களையோடிருந்து கிடக்கிறாரென்றுசொல்லி
கண்டபேரோடிக் கண்ணீரிட்டாமுறைத்தார்
வந்தொருதுர்வாசன் மாமுனிவன்சாபத்தால்
ஆறுகவேணுமென்று அரியமுனிதானுரைத்தான்
பாராகவேநமக்குப் பலித்ததேயிச்சாபம்
அண்டர்பிரானும் அலுவலொழிந்ததென்று
செய்யுஞ்சடங்கு சீக்கிரமாய்தான்முடித்து
வைகுந்தஞ்சேர மன்னுற்றாரம்மானை

விருத்தம்.

தம்பியுமகுடமன்னர் சகலருமவாருமென்று
என்பிரானருளிச்செய்ய ஏவல்கட்டார்தோவென்று
நம்பிநாராயணரேவந்தோம் நாதனேசரணமென்று
தம்பிமாரறியப்போற்றி சாத்தகியாழ்வார்வந்தார். கஉ
நின்றதோர்மன்னர்தம்பி நிருபர்தன்முகத்தைநோக்கி
நின்றலார்நந்தகோபர் ஞானிலம்விட்டுகோணப்
பொன்றிடவேணுமென்று புவிதனையாண்டுநீங்கள்
இதன்றலங்காரம்போலுச் செகர்தனில்வாழுமென்றார். கங
கரியமாலருளிச்செய்த காரணமேதாவென்று
தெரியவேவிவரங்கேட்கத் தேசிகநிந்துகன்றாய்
அரியதோர்கலியன்வாறுணதால்வனத்திற்போனோம்
பெரியதோர்புவனமெந்தன் பேரனைச்சொல்லிவாழும். கச
இப்படி இறையோன்சொல்ல ஏங்கியேமுகமும்வாடி
இப்படிசொன்னானாலடியருமவாறேமென்று
செப்பிடத்திருமால்தானும் தெரியவேயுண்மையாக
வைப்பினிலிருங்களென்று வனம்புகநடந்தாரையா. கரு

கதை.

வனத்தில்தவசிருக்க மாயவனார்தான்மகிழ்ந்து
கானகத்துக்கிதமான தன்மைகளும்புத்திகளும்
சொல்லியுபசரித்துத் துயரமெல்லாந்தான்தீர்த்து
மெல்லியதோர்கானகமே விரும்பிமனதிலெண்ணி
சாத்தகியாழ்வார்க்குத் தனிமுடியுந்தான்தரித்து
நாற்றிசையும்போற்றும் நம்மைப்போல்தானிரென்று
முடிமகுடந்தான்தரித்து முறைமையாய்வீற்றிருந்து
வின்னமில்லாதபடி மேதினியிலெல்லோர்க்கும்
சொன்னபடிகேட்டுத் தொழுதுவணங்கிநிற்கும்
அன்னைசுற்றமெல்லா மச்சயன்றிதானிருங்கள்
காலங்கலியுகமாய்க் காணமுந்தோன்றுகையில்
ஞானங்களதானறியும் நம்முடையரூபமெல்லாம்
பொசியாதநட்புப் பொருந்தியதுபாரில்நின்று

சிறுமைவருமெங்களுக்குதேவரீர்போவதினால்
என்றுமயங்கி எழுந்துமன்னவர்தாமும்
நின்றுதகழ்ந்து நெடியோனைபின்றொடர்ந்து
தொடர்ந்தழும்தம்பியையும் துரைமக்கள்தங்களையும்
அடர்ந்துவாராதபடி அமர்த்தியேயச்சுதனார்
வானம்புவியளந்த மால்பாதந்தானேக்கி
கானகமேநோக்கிக் கடுகநடந்தாரும்
நாடுவிட்டுதேசம் நன்னகரிதானும்
கூடுவிட்டுதேன்குழவி கொட்டாதபாவனைபோல்
காடுகரைகண்டார் கண்ணானகண்ணாலே
கேடுந்தலைமீதில் சிவயோகநாட்டமதாய்
பேரறிவுகொண்டு புறப்பட்டாரம்மானை
ஊருகாய்நின்ற உயர்ந்தமரங்களெல்லாம்
பூத்துச்சொரியும் புவனமிழந்தையும்
காய்த்துவிசிரியதாய் காளஞ்சிபூமியதாய்
மயில்கள்தொடர்ந்தாட வானரங்கள்கூத்தாட
குயில்களிசைந்தாடக் கொஞ்சுங்கிளிபேசிவர
புலிகளடிபணியாய்ப் பூதங்களாடிவர
கிளிகள்மிரண்டோட கீர்த்தனங்கள்தான்முடிய
அரிகளடிபணிய அரியோனுந்தானடந்தார்
கரிகளடிபணிய கரியோனுந்தானடக்க
கஸ்தூரிவாசனென்று கஸ்தூரிவந்துதொழ
வஸ்துவிற்குள்வேண்டினதோர் வஸ்தெல்லாம்வந்துதொழ
கற்பூரமலர்களெல்லாம் நாற்றிசையும்பூத்துநிற்க
ஆவியதோன்றண்பாத மாவுபணிந்தாட
இரவுபகலாதி யெம்பெருமாள்வந்தவிடம்
மேகநிறமேனியற்கு மேகம்பணிமாற
ஆகங்குளிர்ந்து அனேகநெடுந்தூரம்
வந்துநெடுமால் வனமெல்லாமாராய்ந்து
கொத்துளவுசண்பகஞ்சேர் குளிர்ந்தவர்ணச்சோலைகளும்
கந்தமலர்க்காவுங் கடப்பவனச்சிறப்பும்
ஆதவனுமாடாதே ஆரணியமானதிலே
மாதவனுஞ்சம்மதியாய் மனதுமிகமகிழ்ந்து
நாலுதிக்கும்பார்க்க நடுவேஒருவிருட்சம்
ஆலுதித்துநின்ற அடவிகளைப்பார்த்து
இந்தவிருட்சம்நா மெங்கேயுங்கண்டதில்லை
இற்போந்தவசு நிறைவேற்றவேணுமென்று
கற்பூரவாசம் கலையரசன்விரித்து
பொற்பூவும்வாசமும்போல் பொருந்திமனமொன்றாகி
அஷ்டாட்சரத்தி லமர்ந்திருந்தார்மாயவனார்

கட்டாற்றிலன்று கடுக்கடலிற்போட்டதொரு
இருப்புக்கணுபதித்த எய்தஅம்புதானெடுத்து
செருமாச்செடி தாங்கி சிராவுந்தானெடுத்து
சிலையெடுத்தவேடன் சிற்றரிவாள்கைப்பிடித்து
கலைமான்கணைத்துக் கறவேடன்காடுசுற்றி
மான்மறைகள்தேடி வனத்துடன்செல்லலுற்றான்
தேன்மருவுந்தாரன் திருவேங்கடப்பெருமாள்
ஆரணியந்தன்னில் ஆலமரத்தடியில்
தாரணியைவிட்டு தவசிருந்தகோலமதை
வேடனதுகண்ணுக்கு விரைந்துவந்தமானதுபோல்
அண்டர்பிரான்ரூபம் அவன்தனக்குமான்போலே
கண்டான்முடுக்கிக் கடுகச்சரந்தொடுத்தான்
விண்டான்சரத்தை வேடனவன்மானெனவே
மார்புரளவாங்கி வல்வேடனெய்துவிட்டான்
சீர்மருவுமாயனிட சீர்பாதந்தன்னில்வந்து
பட்டுருவிஅம்பு பரிந்துமறுபுறமும்
தட்டுருவியோடத் தண்டாமரைபதத்தில்
மண்ணையுண்டமாயன் மயக்கம்வந்துபூமியிலே
வெண்ணையுண்டமேனி விசனம்பொறுக்காமல்
மூச்சற்றுமேனி முகமும்வெளுப்பேறி
பேச்சயர்ந்துகாலயர்ந்து பிறக்கிணையுந்தோன்றமல்
மாயோனசைந்து மயங்கிகிடக்கையிலே
மானெய்தோமென்று மகிழ்ந்துசிலைவேடன்
பதையாதமர்ந்ததென்று பாங்குடனேஓடிவந்து
வதைபட்டமர்ந்ததென்று வனவேடன்பார்ப்பளவில்
கெதையும்பட்டுருவிக் கோபாலர்தான்கிடந்தார்
இதைவந்துபார்த்து ஏமர்ந்துவல்வேடன்
கதையேகதைப்பயனோ காலத்தின்வல்வினையோ
விதியோவிதிப்பயனோ பிர்மாவின்கற்பனையோ
மதியோமதிமயக்கமோ மகாதேவர்கற்பனையோ
ஏதோவிதிப்பயனோ எம்பெருமாள்தன்மீதில்
தீதுவரக்காரியமேன் செய்ததவக்குறையோ
தானென்றுலகளந்த தம்பிரான்வாவெனவே
பொய்மான்போல்வந்த புதுமையரியாமல்
மெய்மானென்றெண்ணி விரும்பநானெய்துவிட்டேன்
என்னெஞ்சோஎன்செயலோ ஏதென்றறியாமல்
முன்செய்ததீவினையோ முகுந்தர்மேலம்புபட
வஞ்சனைகளல்ல மனதறியவந்ததல்ல
பாவியானேனே பச்சைமால்நாரணற்கு
தீவினைகள்செய்தேனோ சென்மமென்னசென்மமினி
என்றுசிலைவேடன் ஏங்கிவிழுந்தலறி

குன்றுகவரிக் குவலயத்தில்வீழ்ந்தார்போல்
அல்லலபயமிட்டு ஐயோசிவனேயென்று
தலையிலேதானறைந்து தானழுதான்வில்வேடன்
வில்வேடன்றானழுக மெய்மகிழ்ந்துகோபாலர்
அழுதவனைத்தேற்றி அரவணைத்துவாவென்றே
தொழுதவனும்வந்து நாசவந்துதெண்டனிட்டு
எந்தன்பிரானே எளியார்க்கெளியவனே
உந்தன்மலர்ப்பாதம் ஊடுருவி அம்புதைக்க
எய்தேனேபாவி எழுநரகில்வீழ்வேனே
மையழகுமேனியிலே வடுவாவேயெய்ததொரு
வம்புபடாமேனியிலே வடுவாவேயெய்ததொரு
அம்புதொட்டகையை அறுத்துமுன்னேவைப்பேன்
அன்றலகையெல்லாம் அளந்தபாதமல்லோதான்
சென்றுதிசைநான்முகனார் தேடும்பாதமல்லோதான்
அகலிகைக்குமோட்சம் அளித்தபாதமல்லோதான்
புல்லரியகங்கை புரிந்தபாதமல்லவோதான்
மேசூறுவசியாள் பிறந்தபாதமல்லவோதான்
பூசுரருந்தேவர்களும் போற்றும்பாதமல்லவோ
வேடனிவைசொலவே கோகுண்டழவேமாயவனும்
தோஷமில்லையுன்பேரில் சும்மாமலையாதே
முன்னாளில்நீயும்வாலியிருந்தவாலியல்லோ
அந்நாளில்நீயிருந்தாய் அப்போதுனைக்கொன்றேன்
முன்னாட்பழிவாங்க எய்தகொன்றாய்வில்வேடா
இந்தபுவியில் இப்போதுவந்தோனும்
நமக்குமுடிவிதிகாண் நல்வேடாசொல்லுகிறோம்
சுமக்குங்கலியுகத்தில் துன்பங்களுமென்றுசொல்லி
வைகுந்தம்சேரவென்று வந்தோம்வனத்திலேதான்
கைகொண்டெரிந்தது கணுக்காலிலேதைத்ததுகாண்
முடிவுஞ்சரியாக முடிந்துவிதிப்பயனால்
மடியவுயிரிழந்து வைகுந்தம்போய்ச்சேர
போவதறியாமல் புலம்புவதேனீவேடா
வாரவிதிவந்தால் மாட்டேனென்றால்விடுமோ
உந்தன்மயக்கமதை யிப்போதேவிட்டுவிடு
உன்செய்திபார்க்கில் உன்மீதில்குற்றமில்லை
என்சேதிசொல்லுகிறேன் இதவாயுதவிசெய்வாய்
நல்லதென்றவேடன் நாரணனைத்தான்பணிந்து
சொல்லுமென்றவாய்புதைத்துச் சோர்ந்துமுகம்வாடி
வாட்டமுடனின்ற வல்வேடன்தான்கேட்க
நாட்டமுடன்மாயன் நம்பெருமாளேதுசொல்வார்
வாராய்நீவேடா முன்னுதித்தபுருஷர்கள்
தாராரும்அத்திபுரம் தர்மருந்தம்பியரும்

சோகவாழும் சிறந்தநகர் தனிலே
நோரகமேபோய் கிரிஷைதிண்மையதாய்
தர்மர்நகுலன் சகாதேவன்மீளாமல்
மவுனம்வெளிதனிலே வாராமல்சீகாரும்
வீமன்விசையனிடம் வினம்விவாயென்செய்தி
தர்மரவர்சொன்னதுவாய் சாற்றுமென்றுசொல்லி
வேறென்றுஞ்சொல்லாமல் விபத்துவமென்றுசொல்லி
கூறவென்றுஞ்சொல்லிவிட்டார் கூர்வேடன்தன்னிகரில்
அவ்வசனங்கேட்டு இராக்கதனைதென்னடைவிட்டு
இவ்வசனங்கேட்டு இராக்கதனைதென்னடைவிட்டு
வழிகூடிநீதானடைந்தான் மனதிடைந்து நான்வேடன்
பழிபாவம்வந்ததென்று பயந்துதிசைநோக்கி
காடுகடந்து கருமலையுந்தான்கடந்து
நாடுநகரிசென்று நன்னகரிஉள்ளேபோய்
நாலுத்தெருவில் நடுத்தெருவில்தான்கடந்து
கொலுவுமரண்மனையுங் கொற்றவர்கள்தானிருக்கும்
கோட்டைதனில்சென்று குருகுலத்தோர்தங்களுடன்
வீட்டையுங்கண்டு வீமன்விசையனிடம்
அச்சுதனார்சொன்னதொரு ஆக்கிரியமுள்ளதெல்லாம்
உச்சிதமாய்வேடன் உரைத்தான்காண்மன்னவர்க்கு
அந்தமொழிதருமர் அனியுரியுமென்றுரைத்தார்
இந்தமொழிகேட்டு என்செய்வோமென்றிவர்கள்
வேடனைத்தான்போமெனவே வீமன்விஜயனுந்தான்
தாடலர்தருமரிரு தாள்தனிலேபணிந்து
அதிசயமாயெங்களுக்கு ஆளனுப்பிவைத்தகதை
ஏதோ அவருடைய சூட்சமோசுறபண்ணியோ
தம்பிநகுலன் சகாதேவனைதன்னுடனே
உம்பரேயுந்தனுக்கு உரையாமலிச்சேதி
அண்ணருக்குமோந்தனுக்கும் அனுப்பிவைத்தகற்பனைதான்
என்னவெமன்னசாமி இனிமேல்தருமமென்ன
என்றுவிசயன் இவ்வசனந்தான்கேட்க
மன்றுபுகழ்தர்மர் மயங்கிமனமிடைந்து
தம்பிரானைவர் சகாயந்தானிப்போது
எம்பிரான்கற்பனைக்கு யென்னவென்றுசொல்வேன்
காரணமாய்க்காணுதிந்த கார்வண்ணர்தன்சேதி
நாரணனார்சொற்கேட்டு நடந்தோமிதுவரையில்
என்னபிழைவந்தாலும் ஏதுபிழையானாலும்
சொன்னமொழிதப்புவாரோ சோதனைகாண்தம்பியரே
எப்படியோசித்தம் எம்பெருமாள்தன்னினைவு
அப்படியேயல்லாது அன்றுமுதலின்றளவும்
சொற்படியேகாமும் தொண்டுபண்ணியேதிரிவோம்

விற்பிடித்தசேவகனை வீமனேயுங்களைத்தான்
வலுவுடையாராகையினால் வரச்சொன்னருங்களையும்
மெலிவுடையாராயிருந்து வீரியத்தைவாங்கி
வரச்சொன்னீர்நீங்கள் வழிதுரையாய்கேட்பதற்கு
தரச்சொல்லுதுவாரகையை தானகலநின்றுவிடும்
அகலநின்றுகாரியங்கள் ஆசாரமாய்வணங்கி
சகலகலையறிந்த தாமோதரனிடத்தில்
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
செயம்போலிருவருமே தெண்டனிட்டாரம்மானை
நடந்தார்வனந்தனிலே நாரணரைத்தான்தேடி
தொடர்ந்தார்வனங்களெல்லாஞ் சோலையிலேவந்துகண்டார்
சந்தனச்சோலையிலே தறிக்காலின்கீழேதான்
அந்தணருமங்கே யழுதபரிதாயம்
தோற்றுதுகாணென்றிருவர் துள்ளநடந்தோடி
மாற்றவரைவெற்றிகொள்ளு மன்னரிருபேரும்
அந்தவனந்தனிலே அர்ச்சுனனும்வீமனுமாய்
இந்தவனமென்றிசைந்தோடிவந்துநின்று
வந்தார்களாலடியில் மன்னரிருபேரும்
செந்தாமரைக்கண்ணர் தியங்கிமுகம்வாடி
கண்ணருந்தான்மண்மீதில் காயத்துடன்கிடக்க
கண்டார்மனத்துயரார் கதறியபயமிட்டார்
விண்டார்மனத்துயரார் விண்ணுமண்ணுந்தானதிர

விருத்தம்.

ஐயகோராமாராமா ஐவரைபிரிந்துகானில்
மெய்யதுபுழுதிதானு மேனியும்நிதமும்வோாய்
கையவும்வசமோவுந்தன் நாமமுமறந்துதாங்கள்
உய்யவேயினிமேற்பாயு முண்ணவும்வேணுமோதான்
காயமூம்வருமோவெங்கள் கண்ணுக்குக்கண்ணனகண்ணா
ஞாயமுமிதுவோஐயா நாங்களுஞ்சகிப்போமோ
மாயமாயெய்ததாரோ மாயனென்றறிந்திலாதோ
ஆயனேயெய்ததார்சொல்லும் அவனுயிர்கொள்வோமென்றார். ௧௧

வேறு.

பார்ப்பார்விழுவாரெழுந்திருப்பார்பழியோகுலையோமுடிந்துதென்பார், கேட்பார்திருமால்முகம்பார்ப்பார் கெடுதியோவிதியோவழியேன்பார், எற்பாரிதுதான்செய்தபிழைசெய்ததார்சொலுமித்துயரம், கார்ப்பார்திருமால்தனைநாளுங் கயிலைக்கடவுளார்தாமே. ௧௨

கதை.

என்றுபுலம்பி இருவருமேதானெழுந்து
குன்றுமலைபோலே குதித்துவிழுந்தழுது

அழுதுபுரண்டு ஐயோ அபயமென்று
புழுதியின்மேல்விழுந்து புலம்பிப்பாதவித்து
பூமியதிரப் புவனமெல்லாந்தானதிர
சாமியுந்தன்மீது சரந்தொடுக்கவல்லவரார்
தேவரசுரர்களோ திக்குள்ளபாலகரோ
மூவரோ அந்த முனிவரரக்கர்களோ
யாவரோ எய்தவர்க ளடுத்தேயழித்திடுவோம்
தேவரீர் தப்பாமல் செப்புமென்றாரம்மானை
கூர்பகழியிட்டவனைக் கொல்வோங்காண்சொல்லுமையா
அவன்கையினம்பால் அவனையழித்திடுவோம்
எந்தனிதஞ்சுவாமி இடையூறுவந்ததென்று
அந்தமுள்ளவீமன் அருச்சனனுந்தான்கேட்க
சுந்திரஞ்சேர்மாயன் சொல்லுவார்நல்வசனம்
வீருபுகழ்வெற்றியுள்ள வீரரருகிருக்க
ஆருமென்மேலேதான் அம்புதொடமாட்டார்கள்
கேளீரருச்சுனரே கிலேசமதைவிட்டுவிடு
மீளாவலுவீமா விசாரங்கள்வேண்டாங்காண்
காலங்கள்தான்முடிந்து கற்பனையுந்தோணாமல்
ஞாலங்கடந்து நற்றவசுதானிருக்க
சீலமுடனுங்களுக்குத் தெரியவேசேதிசொல்லி
ஏலவந்துகானகத்தில் இருப்போந்தவமெனவே
நாமொன்றுதானினைக்க நடுவிருந்தான்தன்செயலால்
தாமொன்றுந்தோன்றாமல் சாதகமாய்கூடனின்று
இந்தவுடலுயிரும் எப்போதுந்தன்னுதாய்
சொந்தமெனப்பூவுலகில் சுமந்தலையாய்காலமெல்லாம்
மெய்யென்றுதாமிருந்தோம் மேதினியையுண்டெனவே
பொய்யாய்முடிந்ததுகாண் புத்தியுள்ளோர்தான்கேளீர்
மோசம்வருவதற்கு முன்னரியநம்செயலே
பாசம்பிடித்திழுத்தால் பார்க்கவிளக்கமுண்டோ
நாசம்வருங்காலம் நல்லறிவுபோய்விடுமே
நாசம்வினையாட்டால் நினைவுதடுமாறிவிடும்
வல்லமையாலே வாழ்வதுண்டோ பூவுலகில்
நால்வர்கள்நீங்கள் நமக்குதவியாகவந்தீர்
பயருமேவேலியதாய்ப் பஞ்சவர்கள்நாள்முதலாய்
உயிருமுடலதுபோல் உரவாகித்தாமிருந்தோம்
இப்போதுவந்த இடையூருகானகத்தில்
செப்பமுடனவேடன சில்லெயடுத்துமான்றுரத்தி
ஒப்பமுடன்வந்திடத்தே ஓடிவந்துமானதுபோல்
என்னுருவமான்போலே இருந்தபடியாலே
விண்ணுருவவேடன் வில்பிடித்துயெய்துவிட்டான்
வந்துவிழுந்தழுதான் மண்ணுவிண்ணுந்தானதிர

5

விழுந்தழுதவேடனைத்தான் விரைவிலருகழைத்து
அங்கேயனுப்பிவைத்தேன் அந்தரங்கமாயுனக்கு
இங்கேநீர்வந்தீர் என் துயரந்தீர்ந்ததிப்போ
வம்புபடாதேகம் வம்புபட்டிருக்கிறது
ஆணிநாம்பு அறுபட்டுத்தான்போச்சு
பேணியெனைப்பார்த்துப் பிழைப்பிக்கவல்லீராய்
காயனைப்பார்த்துக் கணைநரம்புதான்பார்த்து
நேயத்துடனே நேராகதானிருத்தி
சோதித்துபாருமென்று சொன்னாமாயவனார்
ஆதித்தன்போலே அர்ச்சுனனும்வீமனுமாய்
உள்ளமுருகியொரு உடம்பெல்லாம்புண்ணாகி
கள்ளமறந்தருமர்மொழி கடிந்துரைக்கமாட்டாமல்
கல்லாய்மரமாய்க் கருத்தசைந்துநின்றார்கள்
எல்லாவிதிவசமாய் இப்படியேநீங்களெல்லாம்
நடந்தோநகரிமொய்க்க நாமிருந்தகோலமென்ன
கிடந்தோர் தனியே கிட்டவரவேபயந்தீர்
போதாதோயிவ்வளவு புதுமை அதிசயங்கள்
காதாரக்கேட்டோமோ கண்ணாரக்கண்டோமோ
இனியார்சதநமக்கு இளைப்பற்றவேளையிலே
தனிமையினிமாளச் சங்கரனார்கற்பனையோ
தடையாயிருக்குதுகாண் தம்பியரேயிங்கெனக்கு
வகையாயிருக்குதுகாண் வந்திருந்தவர்கைதாரும்
இப்படியேசொல்ல யீடழிந்துமெய்சோர்ந்து
அப்படியேநின்றார்கள் அர்ச்சுனனுமவீமனுமாய்
போகுதடாசீவன் புண்ணாய்குலையுதடா
ஆகுதடாசீவன் அர்ச்சுனர்களேவீமர்களே
காயம்விழிக்குமுன்னே கையாயுதத்தாலே
நேயமாய்த்தூக்கி நிலத்தில்வைக்கமாட்டீரோ
ஆபத்தைதான்காக்கும் ஐவரென்றுசொல்வார்கள்
தாபப்படுகையிலே தான்பார்த்துநிற்பீரோ
நிமிஷம்பொருக்காது நிர்ச்சீவனாகுதடா
சமையமதாகுமடா தம்பியருச்சுனரே
என்றுழண்டுமாயன் இப்படியேசொல்லுகையில்
நின்ற அருச்சுனரும் நெடியதொருவீமனுமாய்
தங்கள்தெண்டாயுதமுந் தனுவையுமேநீட்டலுற்றார்
அங்கேயதுவழியா யவர்கள்பலம்வாங்கிவைத்தார்
தண்டுந்தனுவும் தானெடுக்கமாட்டாமல்
மீண்டுமனமிடைந்து விள்ளாமலுள்ளடைந்து
ஒருத்துப்பலங்குறைந்து உள்ளசைந்துமெய்சோர்ந்து
மறுத்துமொன்றும்பேசாமல் வலுவிழந்துசிற்பளவில்
கறுத்ததிருமேனி காயாம்புமேகவண்ணர்

வெறுத்துப்புவியை மெய்மறந்துதானயர்ந்து
எங்கெங்குந்தானாகி இருந்தாரேயெம்பெருமாள்
பொங்குபுகழ்வைகுந்தம் போய்புகுந்தார்மாயவனார்

விருத்தம்

நீலம்பரந்துவிழிசொருகி நெருப்பும்பறந்துநீர்மேலாய்
கோலம்பெரியவுடல்வேர்த்துக் கோழையுடனேசிலேட்டுமமும்
ஆலம்பெரியமுடலுறுகி ஆவியொடுங்கியறிவசைந்து
சீலம்பெருகும்வைகுந்தஞ் சேர்ந்தாருயர்ந்தார்செகத்தைவிட்டு ௧௧

விட்டுப்பிரிந்ததிருமாலை வீமன்விசயன்தானெழுந்து
கொட்டுப்புவியிலுள்ளடக்கித் துயரத்துடனேவிழுந்தழுது
கட்டுப்பிரிந்தாரெனவோங்கிக் கானந்தனையேவிட்டகன்று
பட்டுப்பறந்துஆயுதத்தைப் பகையாயெடுத்தார்தலைமீதில் ௰௨

மாயனையிழந்தோமென்று மனமெல்லாமிடைந்துபுண்ணாய்
தூயதோர்தருமர்கேட்கச் சொல்லுவோம்வாருமென்று
ஆயுதந்தலைமேல்வைத்து அருச்சுனன்வீமன்றானும்
நேயமாய்க்கானம்விட்டு நிமிஷத்தில்வருவதானார். ௨௧

(கதை)சீரானவைகுந்தந் திருமாலுந்தான்பார்த்து
பேரானபார்த்தன் பெரியவலுவீமனுமாய்
மன்னரிருபேரும் மாயவனார்தம்முடைய
பொன்னடியிலேவீழ்ந்து புரண்டுபுரண்டழுது
மண்மேல்விழுந்து மாயோனைக்காணமல்
விண்மேல்முகம்நோக்கி மெய்சோர்ந்துநின்றழுதார்
நின்றுநின்றுதான் துதிப்பார் நிலைதளர்ந்த தானசொல்வார்
மன்றலருமாயோனை வாரியெடுத்தேவிசையன்
கச்சுதோபூமி கசந்துதோகாங்களுந்தான்
மைத்துனரேயென்று வயிற்றிலறைந்தழுதான்
மெய்ச்சுடரேரூப வெளியேவெளிமயக்கே
நச்சரவில்பள்ளிகொள்ளும் நாரணரேயிப்போது
அச்சமில்லாவெங்களுக்கு அலைச்சல்வைத்துப்போனீரே
மாயத்தால்சூதாடி மண்ணிழந்தஅன்றுமுதல்
தாயத்தார்செய்யுந் தருக்கையழித்தோனே
பாயும்புரைக்கழுவில் பதறிதானபாயாமல்
தொடர்ந்துவரிவண்டாகி தோயகத்திலமாயவனே
அடர்ந்துகழுவிருந்த அடையாளங்காட்டினையே
பார்த்திபர்கேள்தனசபையில் பாஞ்சாலிதன்னையங்கே
ஏற்றதுகிலுரிய எம்பெருமாள்கார்த்திரே
பாருருமென்னிடத்தேர்ப் பாகனாய்நின்றாயே
போதகம்நூற்றுவரைப் பொருந்திமிகவென்றீரே
தணியாமலெங்களுக்காய்த் தரணிதனில்காப்பாரார்

இனியாரெமைக்காப்பா|ரென்றழுதானேவிசயன்
எங்கேயினிக்காண்போ|மெப்பிறப்பிலும்மையென்றூர்
அங்கேவருவோம்நாம் ஐவருமேயும்மிடத்தில்
இப்படியாய்நின்று இவர்கள்புலம்புகையில்
தம்பூறுவீணை சாமண்டலிமுழங்க
கிம்புருவர்கின்னரமும் கீதமுதனுதமுமாய்
பூந்தேருஞ்சங்கிதமும் பூவையருமாடல்செய்ய
வாழும்பெருமான் வைகுந்தகோலமெல்லாம்
ஆளும்பெருமானே அச்சுதன்வாரானென்று
முழங்குதுகாண்சத்தமென்று முனிவர்மிகக்கொண்டாடி
காராறுமேனியனைக் கமலமுகத்தோனை
சீராருஞ்சிங்காரத் திருவுரையுமாயோனை
வேதாவின்தந்தைதன்னை விண்ணவர்கள்கோமானை
சீதைக்குநாயகனைத் தெய்வசிகாமணியை
மேகவண்ணமேனியை விடைகொள்ளவேண்டுமென்று
தாகமுடனோடிவந்து தாங்கள்கண்டாரம்மானை
ஆரணியந்தன்னில் அருந்தவத்தோர்சொல்லும்வழி
பூரணமாய்நெஞ்சில் பொருந்திரிருவருக்கும்
காதாரவேகேட்டுக் கலக்கமிகத்தெளிந்து
பாதாரந்தன்னில் பதமலர்கள்தான்தூவி
சேர்ந்தார்வைகுந்தஞ் செங்கண்மாலென்றறிந்து
பூந்தேனொழுகும் புட்பதனச்சோலையிலே
நல்லடக்கம்பண்ணி நமஸ்கரித்துமுக்காலும்
வல்லதொருமாயவர்க்கு வலுவாகவாள்விசையன்
செய்யுஞ்சடங்குஞ் செய்கருமந்தான்முடித்து
கையுங்குவித்துக் கடுகிநடப்பதற்கு
வீமன்விசயன் வில்லுண்டுதானெடுக்க
தாழும்பலமில்லாமல தலையிலேதான்சுமந்து
வந்தவழிநோக்கி வருகின்றவேளையிலே
அந்தவழிகடந்து அப்பாலும்போகையிலே
ஆடுகளைத்தான்மேய்த்து ஆயனுந்தான்போனான்
வேடுவர்கள்கண்டு விரைந்தெடுத்தாராடுகளை
அப்போதிடையனர்ச்சுனன்வீமரென்று
இப்போதருச்சுனரே யிருவர்நீங்கள்போகையிலே
ஆடுகொள்ளைபோகையில்ல ஐயோஅபயமென்று
நீராடும்புகழ்மாயன் நெடுங்கானகமுறைய
கொள்ளைகொண்டான்வேடன் கூகூவெனவிடையன்
துள்ளிவந்துசொன்னான் துடிவீமன்பார்த்தனிடம்
இடையனிவைசொல்ல இவர்கள்மனமிடைந்து
தகைசெய்தவேடனையுந் தான்பொருதவேணுமென்று
வீரத்துடனே வீமன்விசையனுமாய்

கோரத்துடனேவந்து கொல்லவென்றுவேடர்தனை
தாழ்ந்துபுகழ்வீமன் தான்வெகுண்டவேடர்தன்மேல்
ஏற்றியசண்டை எடுக்கவலுவையற்று
பாரியிடும்பனையும் பகாசூரனையுதைத்து
வீரங்குறைந்ததுவும் வேடர்மெலிவுற்றதுவும்
கண்டுசிலைவிசையன் கனக்கமிகவெகுண்டு
விண்டலர்வேடர்தன்மேல் வில்லெடுத்தாரம்மானை
எடுத்தவில்லைதன்னிடத்தில் ஏற்றவலுமையுற்று
கடுத்தசிலைவிசையன் கலங்கினனம்மானை
காண்டாவனத்தை கானலுக்களித்ததுவும்
மீண்டுபெருந்தவரை முக்கோடிதானவரை
வென்றவிசையனுக்கு வேடரெதிரானதுதான்
அன்றுகலியன் அருள்ரூபமானதுவே
வீமன்விசையன் வேடருடன்தான்பொருத
கேமமுடனாயுதங்கள் இல்லாமல்நின்றதுகாண்
வேடரறிந்து வெகுண்டுசினந்தெழுந்து
சாடவேவீமனையும் தம்பிவிசையனையும்
போடவேகுண்டு புறங்காட்டிபோகலுற்றார்
ஊழித்துவேடர் ஒருமிக்கஆடுகளை
பாரில்துவாரபுரி பட்டணமுங்கொள்ளையிட
காரிபுனல்வேடர் கருதியேவார்த்தைசொல்லி
சீரில்சிறந்த சிறைபிடிக்கவேணுமென்ன
ஊரில்வருவதற்கு உச்சாகமாய்பேசி
போனார்கள்வேடரென்று போர்விசையன்வீமனுமாய்
கூறுமலொன்றுங் குறுவனம்புண்ணாகி
வீரனஐவரென்று மேதினியில்காமிருந்தோம்
எண்ணமெல்லாம்போச்சே என்றுமனமுறுகி
கண்ணரியபட்டணமும் காவலழிந்ததுவும்
வின்னமொன்றும்வாறுமல் வின்னமேவந்துதென்றால்
ஆதிபிரானுன அச்சுதற்குநேராது
பாதிபிறையணிந்த பரமனுக்கும்நேராது
நமக்குவலுக்குறைந்து நாணிநின்றோமாமாகில்
சுமக்கும்பழிபாவம் தோஷமிகவுண்டாகும்
அண்ணருக்குச்சேதி அறியவுரைக்கவென்று
தருமரும்வீமன் தம்பியும்அர்ச்சுனனும்
ஏங்கிமுகம்வாடி இடைந்துவழிகூடி
தாங்கிநடந்திடுவார் தானேவிசாரமுடன்
அத்திபுரஞ்சென்று அண்ணரையுங்கைதொழுது
சத்தியுள்ளவீமன் தனஞ்செயனும்மதுசொல்வான்
குருகுலத்தையாளும் கோபாலர்காத்தருளி
வருங்கருமஞ்சொல்லி வாசமாய்தானிருந்து

ஆதிநாராயணற்கு ஆபத்துவந்ததென்று
செய்திசொல்லக்கேட்டு செய்தவினையரியீர்
போதென்றருளிசைந்த புண்ணியரேநீர்கேளீர்
காடெங்குந்தேடிக் கானகமெல்லாந்திரிந்து
வனமும்வனந்திரமு மலையும்பலகோடி
புவனம்புகுந்துயுந்தி பூத்தோனைக்காணாமல்
தேடித்திரிந்துஒரு செண்பகப்பூங்கானகத்தில்
நாடித்திருமாலை நாங்கண்டோமண்ணாவே
அம்புபட்டமேனி வாடிமெலிந்துநொந்து
மெய்க்கூறிதான்வெளரி மேனியெல்லாம்புண்ணாகி
பொய்க்கூடுபோலே பூமியின்மேல்தான்கிடந்தார்
கண்டவுடனே கதறிவிழுந்தழுதோம்
புண்டரீகமேனியனார் போதமாய்ந்தானமர்த்தி
என்னையெடுத்து இருத்துமென்றார்கோபாலர்
பின்னைநினைவுகொண்டு பேசாமல்நாங்கள்நின்றோம்
நின்றவரையும்பார்த்து நெடியோனும்பூருவத்தால்
நன்றிசெய்தபேச்சும் நடத்துகின்றசொல்லுமதை
உடம்புருகச்சொன்ன உத்தரங்கள்தான்கேட்டு
குடங்கழித்தநீர்புரிந்த கும்பமதுபோலாகி
தேவரீர்சொன்னமொழி செய்திதனைமீறாமல்
நாவுலர்ந்துநின்றோம் நாரணரைநம்பாமல
கருத்தறிந்துமாயன் கைதரவுஞ்சொன்னார்கள்
உருத்தரிந்துநாங்கள் ஒன்றுமுறைபாமல
குளறுமனது குன்றிமனம்புண்ணாகி
அந்தநினைவறிந்து ஆயுதத்தைநீட்டவென்றார்
எந்தவிதமென்று எண்ணிஎங்களாயுதத்தை
நீட்டியிருப்போம் நின்றோமதுவழியாய்
வாட்டிவலுவை வாங்கிவைத்தார்மாயவரும்
பிலங்குறைந்துநாங்க ளப்போதிருக்கையிலே
கலங்கிவிழிபுரட்டி கண்ணனுந்தான்மெய்சோர்ந்து
பாசங்கலங்கி பதறிகுடல்வேர்த்து
வாசங்கமலமண்ணில் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தனர்காண்
சென்றுமலர்ப்பாதம் தீண்டியெடுத்தவ்வனத்தில்
அடங்கிச்சடங்கனைத்தும் முடித்துவந்தோமண்ணாவே
வந்தோம்வழிகூடி வாடிமனதிடைந்து
அந்தவழியிலொரு ஆயன்தான் ஆடுவிட்டு
மேய்த்துவருகையிலே வேடர்புகுந்தானெடுக்க
பார்த்துநீபோறீரோ பார்த்தமரேவீமரேநீர்
அபயமபயமென்று ஆயனுந்தான்கூவெனவே
உபயமெனக்கென்று ஓடிவந்துவேடருடன்

தண்டிப்பெருந்தோளன் தாடாளர்வேடருடன்
மிண்டிப்பொருத வேகியேவந்தார்காண
தரிப்பட்டுநிற்கத் தத்துவங்களில்லாமல்
ஆரிட்டசாபமென்று அறிந்துவனுக்குறைந்து
முரிப்பட்டுவந்தோம் முதுகுப்புறங்காட்டி
தெரிப்பட்டுவந்துமக்கு செய்தியெல்லாந்தானறிய
என்றிவர்சொல்ல ஏங்கியேதருமனுந்தான்
குன்றுதிர்ந்துவிழுந்தாற்போல் குதிதவிழுந்தழுது
முகத்திலுரைந்தழுது முடிகுலையத்தான்வீழ்ந்து
வயிற்றிலறைந்துகொண்டு மண்மேல்விழுந்தழுதார்
வாழ்வேயெவரும் மதியாமணிவிளக்கே
தாழ்வேதுயெங்களை தான்தாமறுப்பரோதான்
வாழ்ந்தார்தருந்தவமே வர்ணமணிவிளக்கே
பிரிந்தேதானிங்கிருக்க பிரபலமோநாயகமே
பூலோகசாமீப புவனமளந்தோனே
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போல் எவ்வுயிருக்குந்தானானோன்
வள்ளலேயும்மைவிட்டு மறந்திருக்கக்கூடுமோதான்
அழகுதிருமேனியனே ஆபத்துக்காத்தோனே
களபமேனியனே கண்ணரேஎன்றழுதார்
துளபமணிமார்பழகா! சுகந்தமணிதிண்புயனே
புளகமதகோமானே பூபாலாகோபாலா
தூதுசென்றஎங்களுக்கு சூதனிடமாக
தீதுகொண்டநெஞ்சந் துரியோதனனையும்
பாங்குடனேகொல்லப் பகைமுடித்துங்களுடன்
சாங்கமாய்நின்று தளமுமவன்சேனையெல்லாம்
கர்னன்சகுனிமுதல் காவலர்கள்நூற்றுவரும்
மன்னவர்களெல்லாம் இறந்தக்களந்தனிலே
மடிந்துவிழுமட்டும் வராகமாய்நின்றீரா
முடிந்துதோகாலம் முகில்வண்ணாயுந்தனுக்கு
மாறுகொண்டஐயாநீர் வைகுந்தம்போகும்போது
கூடுகின்றவெங்களையும் கொண்டுசென்றாலாகாதோ
வாலிதனைக்கொன்ற மாயவனேயும்முடைய
கோலத்திருவழகை குறித்தென்றுகாண்பேனோ
ஈரைந்துசென்னி இராவணனைவெஞ்சமரில்
போராஞ்சாவீரனை பொருந்திமிகக்கொன்றாயே
வாய்த்தஅரக்கர்குல மாளவேதான்பொருதி
எய்ததிருக்கோலம் என்றுதான்காண்பேனோ
தொடர்ந்துஇரணியனைத் தூணிலுதைத்தாயே
அடர்ந்துகொன்றகாலமென்று ஐயாநான்காண்பேனோ
எங்கேயினிகாண்போம் இவ்வுலகிலும்மைத்தான்

அங்கேவைகுந்தம் அருகிருந்துகாண்போமோ
என்றுசொல்லிதரும ரிருந்தார்மனமிடைந்து
நின்றுநகுலன் நெடுமாலைத்தானினைந்து
குந்திவிழுந்தழுது கோவென்றபயமிட்டு
புத்திகலங்கி பதறிஉடல்வேர்த்து
விழுந்துபுரண்டழுது மெய்சோர்ந்துகைசோர்ந்து
செந்திருவாய்மாயவரே சினேகம்புரிந்தோமே
விந்தமலர்ப்பாதமதில் மேதினியிலகாண்போமோ
அந்தமுள்ளமாலே அவனியளந்தோனே
அரிகேசவாமுகுந்தா ஐயாஉனைப்பிரிந்தால்
சிரியாரோபூவுலகில் தேசத்திலுள்ளோர்கள்
பரியாசம்பண்ணுமட்டும் பஞ்சவர்கள்நாங்களிரோம்
தரியோம்தரணியிலே தரிக்கோமேஉம்மைவிட்டு
வருவோம்வைகுந்தமென்று வல்நகுலன்சொல்லியபின்
தருவானநூல்வேந்தன் சகாதேவன்தான்சிறித்து
பொய்வாழ்வைமெய்யென்று போதமனமகிழ்ந்து
மெய்வாழ்வுபோலே விரும்பினீர்மன்னவனே
தேகம்பொருளோ செகம்பொருளோஉங்களுக்கு
தாகபதியிளைப்புஞ் சஞ்சலங்கள்தான்பொருளோ
தேடுந்திரவியங்கள் செல்வமதுதான்பொருளோ
நாடுநகருமிந்த நற்பணிதான்பொருளோ
தந்தைதாய்சுற்றம் தமருங்கிளைபொருளோ
மைந்தரும்வீடு மனையாட்டிதான்பொருளோ
ஆனைகுதிரை அலங்காரந்தான்பொருளோ
என்னப்பொருளென்று இடைகிரீரெல்லோரும்
யென்னவவர்மாய்கைதன்னை எதிரென்றும்நம்புவாரோ
காகந்தரியாது கண்பொருளுநில்லாது
நேயந்தவராது நிலைநின்றோர்தங்களுக்கு
மேகந்தருநிழலை மெய்யென்றுநம்புவரோ
காகுத்தனசெயலைக் காணாமலகண்டுகொண்டான்
பதையாதிருப்பீர்காண் பாசத்தைநம்பாமல்
காரணங்கள்தான்முடிக்கக் காணாமல்கண்டுகொண்டான்
நாராயணராய் நடத்துகின்றார்பாரதத்தை
உகந்துயுகம்பிறந்து ஒடுங்காதபேரையெல்லாம்
செகத்தோடேயொத்திருந்து செயம்பண்ணியிப்படியாய்
எத்தனையோகோலமவர் எடுத்தஅவதாரம்
கர்த்தனார்தன்செயலைக் காண்பதரிதெனவே
வேதங்கள்தானும் விளங்குதுகாண்சாஸ்திரமும்
ஆதலால்மாயவனும் அளவற்றகாலமெல்லாம்
அழிவதுமில்லையவர் ஆதிமகாமூலம்

தெளிவதுவேசித்தமென்று நீரன்சகாதேவன்
அப்போதுரௌபதையும் அடித்துவிழுந்தலறி
மைபாவுமேனிபார்த்து வந்தவிதிமோசமென்ன
கற்புக்கலையாமலெந்தன் கற்புநிலையிருத்தி
தற்புத்திசெய்தோரைச் சொல்லறியபாழ்நரகில்
வைப்பித்தபுண்ணியர்தான் மாளவந்தகாரணமேன்
மெய்ப்பித்தபஞ்சவரை மேதினியில்விட்டேகி
தப்பித்தனிவழியே தாம்போகக்காரணமேன்
தெய்வமேஞாயமிதோ செங்கணெடுமாலே
ஐவர்சகாய ஆபரேபத்தையமோ
நாயகரேபஞ்சவர்க் கென்றுநேர்துணையிருந்து
தாயகமாயென்றுஞ் சாங்கமாய்நின்றோமே
கணக்குப்புகழாய்க் காசினியோர்தாமறிய
எனக்குப்பிழைவாராமல் ஏழைபக்கில்நின்றோனே
என்றைக்குக்காண்பேன் எங்கள்பெருமானே
உன்றைக்குடைபிடித்துக் கோவுகளைகாத்தோனே
ஐயாதுணையெனக்கு ஆரினிதானிப்புவியில்
மெய்யாயெனைமறந்து விண்ணுலகில்போவீரோ
நானேதுணையிழந்தேன் நாராயணரேயுமைவிட்டு
வானோர்கள்போற்றவுந்தான் வைகுந்தம்சேர்ந்தீரோ
கிளிமொழியாளிவ்வசனம் சிலேசமாய்சொல்லியபின்
மொய்குழலிக்குந்தியம்மாள் முகத்திலறைந்துகொண்டு
என்மருகாவென்கோவே எல்லாருக்குநாயகமே
தருமருக்குச்சங்கம்பியாக்கும் சாங்கரேயெந்நாளும்
இம்மைதனிலிருந்து எங்களையுங்காப்போனே
நன்மைசெய்யக்கர்மம் நடுக்கானகந்தனிலே
மாண்மறந்துபோனமகிமையென்னநாரணரே
வேண்டிவினைசெய்த விதிவசமோயிப்படியாய்
அந்தரத்திலநீரும் அருந்தவசுபோயிருந்து
தந்திரத்தையின்னதென்று தருமரறிந்திலையோ
மந்திரவேதம் வப்புதப்பிபோனதுவோ
சந்திரருஞ்சூரியருந் தானழிந்துபோனாரோ
அண்டமளக்கும் அச்சுநிலைதான்பேர்ந்து
கொண்டாய்கருவழித்து குறைகடலுநீர்சுண்டி
ஆகாயம்பூமி யந்தரங்கள்தான்குலைந்து
வாகானநற்றவங்கள் மாசடைந்துபோனாலும்
பிறப்பேதுனக்குப் பிறந்துமிறப்பதுவும்
இரண்டுந்தொழிலாய் நடத்துகின்றபுண்ணியரே
மிரண்டுவுரையோன் விளம்பினனொருவசனம்
என்றுகுந்திதேவி யித்தனையுந்தானபுலம்பி

சென்றுபுகுந்தாள் செய்யமணிமண்டபத்தில்
தம்பியருந்தருமருடன் தானேமனமிடைந்து
வெம்பிமுகம்வாடி வேதநாராயணர்தாம்
சொல்லறியதேசமது துவாரகாபுரிதனில்
வெல்லரியவேடர்சென்று வீரியங்கள்செய்யாமல்
இப்போதேசென்று எம்பெருமாள்பட்டணத்தை
வீமன்விசையன் மிருந்தசகாதேவன்
தர்மன்நகுலனுடன் தக்கபரிசேனைதளம்
சிறப்பாகசேனையுடன் சீக்கிரத்திலன்னேரம்
புறப்பட்டார்பூமி பேரண்டந்தானடுங்க
நடந்தார்வெகுதூரம் நன்னகரிதானேர்ந்து
விரைந்துபுகுமுன்னே வேடரங்கேதான்முடுகி
நிறைந்துவளர்த்தோர் நெடுமால்தன்பட்டணத்தை
பச்சைமால்தேவி பதினாயிரவரையில்
இச்சையுடன்வேட ரெல்லாரையும்பிடிக்க
வளைத்தாராண்மனையை மாயவனார்தேவியரே
நுழைந்தேபிடிக்கவென்று நோக்குகின்றவேளையிலே
கங்குல்வந்துமூடிக் கதிரோனும்போய்மறைந்தான்
விடிந்தேயாண்மனையில் மெல்லியர்களெல்லோரும்
திடுந்துகறைந்து எம்பெருமாளென்றழுதார்
கங்குல்விடிந்து கதிரோனும்வந்துதித்தான்

விருத்தம்.

தேவிகளழுதபோதே செங்கண்மால்தனக்குத்தோர்த்து
பாவியார்வேடர்தாமும் பங்கமேசெய்யாவண்ணம்
ஒளியமானபெண்க ளுநவெல்லாமற்றுமுன்னால்
தாவியரிஷிபோலாகித் தரணியில்வருகவென்றார். ௨௨

தப்புடன்சங்குதாளம் தாதர்போல்வேஷங்கொண்டு
இப்புவிதன்னில்வேட ரேகியசபைபேவாரும்
ஒப்புடன்தாதர்போல ஒருமித்துவரமேவகண்டு
மெய்ப்புடனுவந்தார்கண்டார் வேடருமலைந்துநின்றார். ௨௩

(கதை)அழுதபெருந்தேவியர்க ளாரிழைமாரெல்லோரும்
தொழுதபயமிட்டுச் சொன்னதொருதோத்திரங்கள்
அந்தமொழிகேட்டு ஆயனார்சூத்திரமாய்
முக்தியிருந்த முனிவர்தபோதனர்போல்
ஓமென்றுஅவ்வுருவ ருறுமாரியேயிருந்தார்
சடையுமுடியுடனே தான்வந்தார்வீதியிலே
படைகூடிகாததிருந்த பார்வேடரெல்லோரும்
விதிபோலசைந்து மெய்மறந்துதானிருந்தார்
சதிருடையபட்டணத்தை தான்கொள்ளையாடவென்று

நெருங்கிவரும்போது நிமிஷத்தில்தருமர்படை
கருங்கல்போல்சூழ்ந்து கைகலந்தாரம்மானை
தாக்கியடித்துவிட்டுத் துன்பமறவேதிரும்பி
ஆக்கியேசாத்தகியை யாழ்வாருமுன்னடத்தி
வெற்றியுடன்சேனைதளம் வேந்தருமந்திரிமார்
அத்திபுரந்தனக்கு அழைத்துவந்தாரம்மானை

விருத்தம்.

மாயவனுலகையாண்டு வனத்திலேயிறந்தாரென்று
நேயமில்லாவேடர்வந்து நிலமையைக்கொள்வோமென்று
தூயசோர்தருமர்தானுஞ் சொல்லியோர்விரலைமுக்கில
ஞாயமோசிவனேயென்று நடந்துடல்சோர்ந்திருந்தார். ௨௪

இப்பவுஞ்சேதியென்ன வென்றுதான்தம்பிமாரை
ஒப்புடனழைத்துமுன்னே யுண்மையேதென்றுகேட்க
அப்புரமணிமேலென்ன அண்ணரேபருந்துஞாயம்
மெய்ப்புடனிவிடம்விட்டு விஜயவைகுந்தம்சேர்வோம். ௨௫

இளையவர்நீங்கள்பாரி லிருந்துதான்புவனமெல்லாம்
இளைவழியுடனுங்கூடிக் கிள்ளையேமகுடமன்னர்
பழையவரிருந்ததாரிப் பாக்கியமனேகமெல்லாம்
குழைவரவிருந்துவாழ்ந்து குவலயத்திருங்களென்றார். ௨௬

(கதை.) தருமரிவர்சொல்லத் தனஞ்செயனும்வீமனுமே
கருமமோவென்று கண்ணீர்மிகச்சொரிய
குலசேகரதேவன் நாட்டமற்றுவாட்டமதாய்
வெகுகளையாகி விள்ளாமனுளநைந்து
எங்களையும்விட்டு இவ்வயபிராந்தமானபோலே
தங்குவதுயெங்கே தரிப்பதுவுமெவ்விடங்காண்
நாங்களேயும்மைவிட்டு நானிலத்திலேயிருக்கிறோம்
தீங்கொன்றும்பேசாதே திருவுளமேயல்லாது
இருந்துமெனக்கோட்டை யிருப்பதுவுமிங்கேநாம்
வருந்துவோம்நாங்கள் வாடுவோமும்மைவிட்டு
என்னமொழிசொல்லி எடுத்துரைத்தீரண்ணாவே
இன்னமிதுவரையி லிணைபிரிந்துயிருந்தோமா
மாய்கையிதுவாழ்வு மாயமாபோச்சுதிப்போ
சாய்கையிதுவென்று சதமென்றுகாணிருந்தால்
இந்தவுயிர்தனக்கு மீட்டற்றமெப்போதான்
அதுகருமமெங்களுக்கு அடைவுதானிப்போது
மதுரமொழிபயனும் வாசகமேயண்ணாவே
அடக்குமுபாய மவனிதனிலுண்டுபண்ணி
விலக்குமுபாயம் வழங்குமென்றார்தம்பியர்கள்
வகைபுகழ்தம்பியர்கள் விளம்புமொழிகேட்டு

தக்சபுகழ்தருபர் தம்பிமேலன்புவைத்து
சிறந்தபுகழைவர் சேவகக்களுள்ளதெல்லாம்
பிறந்துமிக அத்தி புரத்திருக்கும்நாள் தனிலே
தேசமிசவாழுமொரு தெய்வப்பிராமணரில்
முன்னனில்வேதியன்றான் முழுதுங்குடியிருந்து
இன்றொருபார்ப்பான் பிரதேசம்விட்டுவந்து
இந்தபிராமணனை யிருக்கவிடந்தாருமென்றான்
அந்தமனையி லவனுக்கொருபுரத்தில்
விட்டுக்குடியிரென்று வேதியனுந்தான்கொடுக்க
சட்டுடனேவீடுமங்கே கட்டினான்வேதியனும்
பாப்பானுஞ்சம்மதித்துப் பதியில்குடியிருந்து
நேர்பாகவவ்விடத்தில் நிலப்பிசைந்துமண்ணெடுத்து
கட்டினான்வீடு கனத்தபுதையலென்று
மண்ணிலிருந்தெடுத்தான் மறையோனுமன்னேரம்
கண்ணிலேகண்டபொருள் கருமமென்றுதானினைந்து
நமக்குத்தெரியாது நம்மிடத்துச்சாது
சுமக்கசம்பழிநமக்கும் துன்பம்வருமென்றேதான்
மனைநமக்குத்தந்த மனையாளன்தன்னதென்று
வினையொழியவேண்டி வேதியனைத்தானழைக்கி
ஐயாவேவேதியரே அதிசயந்தான்கேட்டீரோ
துய்யமனைகட்டத் தொடங்கினதோமண்கிடங்கில்
கண்டதிரவியமுங் கனகமணிபொட்டகத்தில்
கொண்டேகிவந்தேன் குடத்திற்பணந்தனையும்
உந்தன்பொருளிதுகாண் மற்றோர்கள்தான்புதைத்த
சொந்தமுனக்கென்று தோன்றுதுகாணென்னீதில்
உன்மனையிற்கண்டபொருள் வுன்னைவிட்டுப்போகாதோ
ஆனதினாலுன்பொருளை ஐயாநீவாங்குமென்றார்
வேதியனார்சொல்லக்கேட்டு வேதியனுமேதுசொல்வான்
அன்றுமக்குநாமும் அன்பாகவீடுதந்தோம்
இன்றுமக்குத்தந்து இவ்விடத்துக்கண்டபொருள்
கண்டவர்க்கேயின்பம் காணாதிருந்தவர்க்கோ
உண்டவர்க்கேயின்பம் உறங்கினபேர்க்கென்னாகும்
வேண்டாங்காண்வேதியரே வீட்டிற்கொண்டுபோவீர்
தீண்டாப்பொருள்தனையுந் தீண்டுவோரோநல்லோர்தான்
போங்காணுஞ்சம்மதப் பொருள்களையுங்கொண்டேதான்
வாங்கேனொருநாளும் வதியென்மனைதனிலும்
என்றுமறையோனும் இவ்வசனம்சொல்லுவதை
நின்றுபிராமணனும் நீர்சொல்லுவதுநாயமல்ல
பொருந்தாதகாரியத்தைப் பொருந்தவேசொல்லுகிறீர்
வருந்தாதாரென்று வருந்துவதுமாகிலத்தோர்
உந்தன்மனையெனக்கு உபகாரமாய்கொடுத்தீர்

கிடைபொருளை நானெடுக்க கிட்டாதுவேதியரே
எந்தன்விதிப்பயனோ இவ்வூரிலும்மிடத்தில்
வந்தவிதிப்பயனோ வழக்குரைக்கவேணுமென்று
உன்சமர்த்துமென்சமர்த்தும் ஊறிபவேணுமென்று
பின்சமர்த்துபேசி புறப்பட்டான்னேரம்
சிரிவிழுந்து செடிபிடியுஞ்சண்டையுமாய்
நெறியுடையதருமமென்று நீதிவிளங்கவென்று
ஊசலிட்டுக்கொண்டு உருபூசல்தன்னுடனே
அந்தணர்கள்தருமமிடு மவர்வழக்கைசொல்லலுற்றார்
வந்தவர்கள்சொல்லை வாகாகத்தான்கேட்டு
மந்திரிமாரை வாவென்றருகழைத்து
தந்திரிமாரெல்லோருஞ் சதிராகத்தான்கூடி
ஞாயம்நடுக்கண்டு நமக்குரையுமென்றுரைத்தார்
தூயதருமர்சொல்ல தூரந்திரகளெல்லோரும்
ஆதிக்காயிருந்து அவர்வருகைகேட்கலுற்றார்
தொடுத்தமறைவேதியரே தொடர்ந்தவரேசொல்லுமென்றார்
குடியிருக்கவந்தேன் கூறினான்தனவழக்கை
மடிவிலைபட்டு வேரூரில்தானிருந்து
இவரிடத்தில்வந்து இருக்கவிடங்கேட்டான்
ஆரெனக்குவீடுகட்ட ஆமென்றிடங்கொடுத்தார்
அவ்விடத்தில்மண்ணெடுத்து அரைவாசிசுவரேற்றி
இவ்விடத்திலெவீடு இதாய்முடித்திருந்தேன்
மண்ணெடுத்தகோணியிலே மறைபொருளாய்த்தானிருந்து
கண்ணிடத்திலேதெரிந்து சரகத்தில்பொன்னெடுத்து
எடுத்தவுடனே இவனிடத்திற்கொண்டேகி
கொடுத்தேன்பொருள்கையில் கொள்ளேனெனவுரைத்தார்
மூன்றுமிவருடைய மூதாக்கள்வைத்தபொருள்
மன்னவனேநாமெடுத்தால் மாபாவம்வந்திடும்
ஆதலால்மன்னவனே ஆவிருந்தார்வைத்தபொருள்
காதலுடனஞ்சா தெடுத்துவிட்டுகையாண்டால்
எடுத்தபுதையல்தன்னை எப்போதுமன்னவரே
அடுத்தவர்களுககைபாழ்நரகில்வீழ்ந்திடுவார்
ஆசையாலிப்பொருளும் ஆகாதெனறுசொல்லி
வேகமுடனேமறையோன் வேதியுந்தானுரைத்து
அதிதிபரதேசி அந்தக்குடியிருந்தால்
பகுதிபெறும்பிடியாப் பண்ணுமெனென்றுரைத்தார்
மற்றுமந்ததருமர்மனையுடையவேதியரை
உற்றுமிகநோக்கி உன்னினைவைச்சொல்லுமென்றார்
பாராளும்நீள்தருமர் பாக்கியவானேகேளீர்
ஏதக்கடுமனையை இவர்க்குஇடங்கொடுத்தே
அந்தமனையும் அதற்கொண்டவாழ்பொருளும்

இந்தவுலகறிய இவர்க்கென்றுநான்கொடுத்தேன்
எடுத்துரைத்தமன்னவரே இன்னமொன்றுநீகேளாய்
கொடுத்தபொருள்மீளக் கொள்ளுவர்தாமுண்டோ
அடுத்தோர்நமக்குவினை அங்கேவினைப்பாரும்
தொடுத்தகருமமவை தொடர்ந்தேயளித்தவரும்
கெட்டுவிடுவார் கேடில்லாமன்னவரே
தட்டவருநிதியும் வாங்கேனெனவுரைத்தார்
மூட்டவேவேதியனும் மொழிந்தனர்காணம்மானை
சேர்க்கரிதழ்தருமன் தெரிந்துசிலமந்திரியை
ஏற்கவேநோக்கி இவராமுகந்தனையுமே
ஏகியேமறையோர் இருபேருந்தான்வெகுண்டு
மற்றுமவர்தங்களிலே வண்மைமிகப்பேசி
உற்றுமிகமுன்னுள் உறைத்தமொழிதவறி
சொன்னபடியைந்தாநாள தோற்றமுடன்வந்துநின்று
மன்னவர்கள்தர்மர்முன்னே வாகாகவந்துநின்று
அன்புடனேமாமறையோர் அரசுபலனுடி
இன்பமுடன்தர்மர் எடுத்துரையுமென்றுரைக்க
பெருமையுடனோக்கிப் பேர்பெரியவேந்தர்முன்னே
அருமறையோன்தன்வழக்கு அற்றதோவென்றுரைக்க
திருமுனிவர்தாமுமிகச் செப்பலுற்றாரம்மானை
மன்னவனேஎம்மனையிற் கண்டதொருவான்பொருளை
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைத்தாரம்மானை
எந்தனமனையில் இவருக்கிடங்கொடுத்தேன்
சொந்தபுதையல்தன்னைச் சுகமுடனேகொள்ளேனென்னும்
கொடுக்கமனஞ்சலித்து குறியாதவர்தனைச்செல்லி
பிடிக்கிறான்சண்டையிவன் போகவுந்தான்ஞாயமுண்டோ
உன்செய்தியென்னவென்று உகந்துதர்மர்கேட்க
என்செய்தியென்னசொல்வேன் எடுத்தபுதையலைத்தான்
கொடுப்பேனோநானுங் குடித்துபணந்தனையெல்லாம்
குடியிருந்தேனலை குவலயத்திலேயிவர்கள்
அடியிருப்பிற்கண்ட ஆனதொருவான்பொருளை
கொடுத்துக்குடியிருக்க வந்தேனுங்கொற்றவனே
அடுத்துக்குடியிருக்க வந்தேனேஐவரிடம்
நிஷ்டூரம்பண்ணுகிறீர் நீதியோமன்னவனே
எட்டேரிய இருக்கிறான்சந்திமேலே
நீதியுடனேசொல்லுமையா நிருபனேயென்றுரைத்தார்
வேதியன்றுனிவ்வசனம் விளம்புவதைதான்கேட்டு
இனியென்னஞாயம் எடுத்துரைக்கவாமேது
அனியாயமிப்போது அந்தணர்கள்தன்வழக்கு
கண்டோமதிசயந்தான் கலியினிடகீர்த்தி
விண்டோம்புவனம் வெறுததோங்கலியாலே

சொந்தமெனக்கெப்படியாஞ் சொல்லுங்காண்வேதியரே
அடாமழையிற்காக்கைக்கு அன்னமிடந்தந்தாற்போல்
தக்கபுகழுஞ் சகாதேவன்கண்டானே
புக்கானமாகலியின் புதுமையிதுவென்று

விருத்தம்.

அந்தணர்வழக்குங்கண்டோ மடிக்கடிபுரட்டுங்கண்டோம்
இந்தமாநிலத்திநாமு மிருப்பது தருமமல்ல
அந்தநாளரசுகால மாண்டுவாண்முடிந்துமுற்றும்
வந்தநாள்வந்ததானால் வழக்கென்னவழக்குஞாயம். ௨௭
பஞ்சமாகாலங்கொண்டும் பாரினிலகலியன்வந்தான்
என்னசெய்வோம்தம்பிமாரே எப்படியுலகந்தன்னில்
முன்செய்தஞாயம்போலே முற்றுமேயினிமேல்நம்மால்
பஞ்சவரென்றுசொன்ன பாவனைமுடியாதென்றே ௨௮
ஆண்டவர்நடந்தாரிந்த வதிசயம்வருமென்றெண்ணி
நீண்டவர்மொழிந்ததென்று நிச்சயநிசமுங்கண்டோம்
பாண்டவர்புதல்வர்நாமும் பாரினிலிருந்தோமானால்
மூண்டதோர்கலிவிடாது முடிந்ததுநமக்குக்காலம். ௨௯
வாழ்ந்தது வாபரத்தில் மனுநெறிமுறைமைநீதி
தாழ்ந்ததுகலி கத்தில் தருமமேபெயரும்போகும்
சூழ்ந்ததோர்புவியைவிட்டு சொல்லும்வைகுந்தம்சேர
ஆழ்ந்ததோர்கலியைவிட்டு அகலுவோமகலுவோமே ௩௦
காரணர்தம்மைவிட்டு நடந்ததோர்காரியந்தான்
காரணர்முடிந்தகோலங் கலியுகம்வருமென்றெண்ணி
ஆரணந்தன்னையிகழ அந்தணபச்சைமால்தான்
பூரணங்கடந்தமார்க்கம் போவதுகருமமின்றே. ௩௧
வானவரிமையோர்மற்ற மாதவர்முனிவர்தேவர்
தானவரிஷிகள்வேதந் தபோதனர்புகழ்தல்செய்ய
நாவினிற்கரிகராக்நவிசைமிகவும்பாட
மேனகைபெண்கள்மாற வெகுசுகம்வருந்தானே. ௩௨
வீமனேவிசையனதம்பி மேதினிதன்னிலுங்கள்
தேசமும்பலமும்வாங்கி நெடியமால்போனதென்றே
சாமமாய்வேடர்முனபோய்ச் சமரினிரபலமுங்காட்டி
நாமினியுலகல்வாழ்க நமக்கிதுசகியாதென்றார். ௩௩

(கதை) தருமருந்தம்பி சகாதேவனைநோக்கி
வன்மமறவேதான் வகையாகசெப்பலுற்றார்
நீதியும்பொய்த்து நெறியுந்தவறிவிடும்
வேதமும்பொய்த்து வினைகளுமேயுண்டாகும்
மற்றுமசத்தியமாய் மைந்தாதவறிவிடும்
கொற்றவரேவந்துமுன்னாட் கூறினரெம்பெருமாள்
தப்பாதுசொன்னமொழி சதுர்மறையோர்தன்னிடம்

இப்போதுகண்டோ மெனவுரைத்தாரம்மானை
தருமர்தனைப்பணிந்து சகாதேவனப்போது
வருங்கலியன்வாசகத்தை மன்னவனேகேட்டருள்வீர்
அறந்தானுங்குன்றும் அருவினைகள் மேலாகும்
பறந்தன்மிகத்தாழ்வும் பான்மைகளும்பேதகமாம்
மெய்யுமழிந்துவிடும் வீரியமுங்குன்றிவிடும்
பொய்யுங்கொலையும் புவிதனிலேமேலாகும்
காசினியில்மாதர்களின் கற்புமழிந்துவிடும்
பூசுரர்கள்சீரியர்கள் பலவர்களாய்க்காணுவார்
சிரியவேந்தனிட செங்கோலுங்குன்றிவிடும்
பூரியர்கள்பல்லர்களும் புவிகளுமேயாண்டுவர
வேந்தன்கலியன் விசேடமிதுவென்றுசொல்லி
சேர்ந்தசகாதேவன் தெண்டனிட்டாரம்மானை
உள்ளபடிதப்பாது உரைத்தாய்நீதம்பியரே
வள்ளலாரன்றுரைத்து மாற்றம்போலானதுவே
தரணிதன்னில்நாமிருந்தால் சத்தியமுங்குன்றிவிடும்
முரணிழந்தவேடராக்க முதுகிட்டார்தம்பியரும்
அவனிதன்னிலிங்கிருந்தால் அசத்தியமும்வந்துவிடும்
புவனமுன்னைமால்பதத்தைப் போற்றியேஐவருமே
நன்றாய்மகாலிங்கம் நடப்பதேசெய்தியென்று
குன்றாப்புகழ்தருமர் கூறினாரம்மானை
போனார்தருமநந்தான் புரோகிதனைத்தானோக்கி
போர்விசயனுடைய போனபரிசித்துவையும்
மண்ணுலகையாளுதற்கு மகுடமதுசூட்டி
எண்ணுமியல்முகூர்த்த மிதுவென்றாரம்மானை
நெய்யுடனேயாக நினைத்துவினைகளெல்லாம்
குறியுடனேசொல்லக் கோபாலர்சந்நிதிக்கு
பயணமென்றுசொல்லிப் பரிசளித்துநால்வருக்கும்
சூழசனமுள்ள சுற்றத்தாரெல்லோரும்
மன்னர்மகுடமுடி மற்றவர்களெல்லோரும்
தென்னல்பயணமென்று செப்புகிறாரம்மானை
சிட்டெழுதிவைத்தார்கள் திசையுள்ளமன்னவர்கள்
எட்டெழுத்தைவாசித்து எல்லோருமேகூடி
என்னவிதிவசமோ என்றுமன்னரெல்லோரும்
மன்னர்சமுக்கிரத்தில் வந்துகண்டாரம்மானை
ஆண்டவரேசீர்தான் அழைத்தபணிவிடையேன்
அப்போதுதருமர் அரசர்தனைநோக்கி
இப்போதுகொடுங்கலியன் இவ்வுலகில்வந்துவிட்டான்
இனிமேல்கலியுகத்தில் இருக்கவும்போகாது
தனியேவனவாசஞ் சஞ்சரிக்கமெத்தநன்று
ஆனதினாலுங்களை அருகேவரவழைத்தோம்

மானமுடனீங்கள் வரம்புதப்பிப்போகாமல்
காலமறிந்து காணிக்குள்ளீங்களுமே
காலத்துக்கேற்ற கணக்கின்படியாக
தெரிந்துநடந்துகொண்டே செங்கோல்தவறாமல்
பிரிந்தொருத்தர்போகாமல் பிள்ளைசிறுபாலனிடம்
கலந்தசெகமுழுதுங் கட்டாகநீரிருந்து
இலங்குபரிசித்துவுக்குத் துரந்தரிக்குதான்தரித்து
வைக்கிறோம்நாங்கள் மகுடமுடிதரித்து
நிற்கிறோமும்மை நிகழ்ந்துபரிசித்துவையும்
வைக்கிறோம்பாரில் வணங்கிறோமுள்ளபடி
நீங்களிருந்து நெடியவனம்புகுந்தால்
நாங்களிருந்து நடப்பதென்னகாரியந்தான்
எல்லோரும்வாறோம் எந்திரபதிசேர்ந்தாலும்
பலபேரும்வந்து பணிவோமேயல்லாமல்
அரைநொடியிலும்மைவிட்டு அவ ரிப்போம்பூவுலகில்
துரையேதுரையரசே துரந்தரிமன்னவனே
என்றுமன்னன்சொல்லி இசைந்தலரியோலமிட்டு
அன்றுதருமராசன் அவர்களையேதானமர்த்தி
ஒன்றுமேயஞ்சாமல் உலகளந்தோன்றனருளால்
கன்றுக்கிரங்குகின்ற காத்தபசுப்போலே
நம்மையனுதினமும் நாள்தோறுங்காத்தாப்போல்
செம்மையுடன்செங்கோல் செலுத்தும்பரிசித்துவுக்கு
ஆதரவாய்த்தானிருந்து அரசுநிலைதானிருத்தி
போதரவாய்வாய்ந்தும் புவிமீதில்தானிருப்பீர்
வெய்யோனுமண்ணும் விண்ணுமுள்ளகாலமட்டும்
துய்யோர்மறையோர் துதித்துபுகழ்ந்தேற்றும்
இருமென்றுதருமர் எல்லோரும்வாருமென்று
குருமுன்னிலையாகக் கொற்றவனுமன்னேரம்
மாநகரஞ்சோடித்து வாழைபலநிறைத்து
தேனொழுகும்பூக்கரும்புந் தெங்குபலநிரைத்து
மரகதத்தோரணங்கள் வகைவகையாய்க்கட்டிவைத்தார்
உற்றபுகழ்பெற்ற உலகிலதிகமென்ன
அத்திநகரந்தன்னை அலங்கரித்தாரம்மானை
முத்திநிறைப்பாலிகையில் முகந்துமுளைத்தெரிந்து
எத்திசைக்கேத்தும்போ ரிககூறியிட்டமுகூர்த்தமதில்
தருமருடதம்பியருஞ் சதுர்மறையோர்தம்முடனும்
மீன்மருவுஞசேதி முடிவேந்தன்பார்த்திருக்க
வாழும்அபிமனிட மதலைதனையழைத்து
தளரவேபூவுலகில் தருமநெறியுள்ளாக
மங்கையர்கள்கற்புமந்த மாமறையோர்வேள்விகளும்

செங்கோல்முதலாய்ச் சிவனேடுமாலையமும்
சைவனெறியுந் தழைக்கவரசாளுமென்று
பொய்யில்லாநீள் தருமன் புகன்றனர்காணம்மானே
பார்வேந்தன்சொல்லி பரிசித்துத்தான்கேட்டு
தார்வேந்தன்நீரிருக்க தம்பிமார்தானிருக்க
தானேருஞ்செங்கோல் தேசமெல்லாம்நன்ருக
நானுனேனென்று நகைத்தான்காணம்மானே
சிங்கந்தானாளுகின்ற தேசமெல்லாமாளுகின்ற
பங்கமன்றிதாய்தனக்கு பட்டம்பொருக்கின்ற
செறிவாகவுந்தனிட தேசமெல்லாமாளுமென்ருர்
அறுவாகளன்கைதனில் ஆகாதோயென்றுரைத்தார்
பார்த்தனிடபேரன் பகருமொழிகேட்டு
வாய்த்தபுகழ்தருமர் மகிழ்ந்துரைத்தாரம்மானே
பன்னுபுகழ்வேந்தன் பரிசித்துவேகேளாய்
உன்னினைவாலே உலகாளமேவிடுமே
பன்னகமேல்துயிலும் பராபரனுர்தருமருக்கு
முன்னுனுரைத்த மொழிதவறிப்போகாமல்
எம்பெருமாள்தன்னுடைய ஏவல்தொழில்மாந்தால்
நம்பெருமாள்தன்னுணை நரகத்திலேவிழுந்தோம்
மாசில்லாவாளபிமன் மைந்தனெனும்மன்னவனே
பாசமுள்ளநல்ல பரிசித்துநீகேளாய்
வாழ்நெடுமால்தானுரைத்த வார்த்தைமறவாமல்
தாழ்வன்றிஇந்தத் தரணியில்நில்லுமென்று
சூழ்ந்தபுகழ்மன்னன் சொன்னுர்காணம்மானே
ஆழ்ந்தபுகழ்மன்னவன்சொல் கேட்டேமனமகிழ்ந்து
ஒன்றுமுறையாமலிவன் ஒப்பியேதானிருந்தான்
தேசத்தரசரையுஞ் செழுமுறையோர்தங்களையும்
பாசத்துடன்தருமர் பரிந்துமிகப்பார்த்தருளி
மற்றுமந்தவாளபிமன் மதலைபரிசித்துவுக்கு
வெற்றிமுடிசூட்டுதற்கு வேள்விதனைத்தொடர்ந்து
பத்தியாய்வேள்வியைப் பண்ணவைத்தாரம்மானே
தாரைமுரசுடனுஞ் சங்குமிகமுழங்க
பங்கமில்லாமல்நல்ல பரிசித்துராசனுக்கு
கங்கைநதிக்காட்டிக் கனகப்பட்டுதான்சாத்தி
எல்லவன்தன்னெளிபோல் இலங்குசிங்காதனத்தில்
வல்லபரிசித்துவையும் வாழ்த்ததருமருந்தான்
கொல்லைமுடியவிழ்த்து கூட்டினுரம்மானே
மன்னவர்கள்மந்திரிகள் மகுடவர்த்தனர்தமையும்
சின்னஞ்சிரியோர்முதலாய் தெரிவைமார்தங்களையும்
வாழ்விசையன்பேரனுக்கு மன்னவனுந்தானளித்து
தாழ்வின்றியிந்தத் தரணிதனையாண்டிரென்ருர்

கோணிவந்தானென்று கோவிலிலேதானிருந்து
முத்துமுடிசூட்டி முடிமன்னர்காத்திருக்க
கொத்துக்குடைநிழற்ற கோள்வேந்தர்சூழ்ந்திருக்க
சத்துக்கடல்போலே சனங்கள்நெருங்கிருக்க
கட்டும்புரியுடைய காவல்கள்வந்துநிற்க
வெட்டும்பரிவீரர் வீரவாள்கைபிடித்து
தத்தும்பரியேரித் தங்களிலேவந்துநிற்க
சுற்றும்ரதமேரித் துரைமக்கள்வந்திருக்க
தூறுமதவாரணன்மேல் துரந்தரிகர்வந்துநிற்க
கூறுதமிழ்வாணர் கொண்டாடிவந்திருக்க
தம்பூருவீணை சரமண்டலமுழங்க
கிம்புருடகின்னரமும் கீதங்கள்தான்முழங்க
சங்கீதராகமுடன் தாளமுடன்மத்தளமும்
இங்கிதராஜசின்னம் எக்காளம்பூரிகையும்
கவரியுடன்செயகண்டி நற்சங்கமதான்முழங்க
பவரிகமாய்பேரிகைகள் பலதிக்கும்தானதிர
சேனைதளமுஞ் சிறப்பாகத்தான்சூழ
சிங்காதனச்சிறப்பும் சேனைமன்னர்தன்சிறப்பும்
கண்கள்களிகூறக் கண்டுதர்மர்தம்பியரும்
எங்கள்பதிகாக்கு மிவனேபுவிராசன்
ஆனாலினிமேல் அச்சங்களொன்றுமில்லை
போனாலும்நம்முடைய புவியாள்வானிப்பாலன்
செலுத்துவான்செங்கோல் திருமாலருளாலே
ஆலித்துதானிருந்து ஆலோசனைகளெல்லாம்
இன்றைக்குதீர்ந்தோம் இனிமேல்கிலேசமென்ன
குன்றைக்குடைகவிழ்த்த கோபாலன்தன்னிடத்தில்
போகலாமென்று பூரித்துபுத்திரர்கள்
ஏகலாமென்றால் இனிமேல்மயங்காமல்
என்றுபரிசித்துவையும் இங்கேவாவென்றழைத்து
ஒன்றும்பதையாமல் உலகாள்வீரென்னரசே
நாங்கள்வைகுந்தம் நடக்கவழிகாட்டி
போங்களென்றுசொல்லி புண்ணியரேநீர்தாமும்
மனதுசலியாமல் வாழ்த்திமிகமகிழ்ந்து
என்றுமனங்குளிர்ந்து இன்பமுடன்சொல்லுமென்ன
விம்மல்மிகுந்து மெலிந்துபரிசித்துவுந்தான்
செம்மல்மலர்விழியால் திரண்டுகண்ணீர்தானோட
ஐயமார்தன்னைவிட்டு ஐவருந்தான்போனக்கால்
உய்வேனொருநாளும் உடைந்திடிந்துபோகவோ
விட்டுப்பிரிந்தீரானால் விளங்குவனோநான்பாவி
மட்டுப்படாச்செல்வம் வாழ்வுபலவிருந்தும்
என்னைதனியவிட்டு ஏகிரீராமாகில்

முன்னைப்பயனோ முடிந்ததோநான்பாவி
தந்தையரைப்பெற்றவர்கள் தரணியிலாண்டிருந்து
விந்தையாயிந்த மேதினியைவிட்டிழந்து
நடந்தசடத்தோடே நாம்போறோமென்றுசொன்னான்
தொடர்ந்துமேநான்வருவேன் தூரவழிபோனாலும்
கண்டிருக்கநானும் காவலரேபோவோமென்றால்
விண்டிருக்கப்போமோ வித்தகரேயென்னாவில்
சடத்தையிங்கேவிட்டுத் தானடந்நீராமானால்
சடத்துக்குள்ளதெல்லாம் தானதர்மந்தான்முடித்து
மறந்திருப்பேன்கண்டீரோ மானிலத்தோர்புத்திசொல்லி
தேறோடேநாம்போறோம் உலகாளுமென்றுசொல்லி
உயிரோடேநீபிரிந்த தன்மைபோலாவேனோ
ஊரிருக்கநாடிருக்க உற்றசனந்தன்னிலுள்ள
பேரிருக்கநீர்போற பேச்சரிவேனையாவே
எந்தவிதமென்று எனக்குவகைசொல்லுமிப்போ
அந்தவசனம் அறிந்துதர்மர்தான்கேட்டு
முந்திநடந்த முறமைகளுந்தானுரைத்து
தந்தைவரலாறும் மாயவனார்போனதுவும்
பாரதப்போர்முடியப் பண்ணிவைத்தகாரியமும்
சாரதியாய்நின்று சகாயனழித்ததுவும்
காரணங்கள்தான்முடித்து கரியமால்போனதுவும்
ஆரணனுமெங்களைதான் அப்போவரவழைத்ததுவும்
சிந்தைமகிழ்ந்து திருமாலருளினதும்
மைந்தன்மனது மலையாமல்வார்த்தைசொல்லி
கந்தமலர்க்கையால் கட்டியுறவணைத்து
முகந்துமடியில்வைத்து முதுகுதனைத்தடவி
சுகந்தமணிந்து சோபனமுந்தான்தவிர்த்து
மதலைகுழந்தை மனமதுவார்த்தைசொல்லி
அமர்த்தியிருமென்று அறவணைத்துக்கொண்டாடி
சமர்த்தன்பரிசித்துவுந்தான் சாதகமாய்நல்லதென்று
நல்லவழிசென்று நாரணரைதானோக்கி
சொல்லுமென்றுநல்லசனஞ் செப்பினாரம்மானை
பற்றுமுள்ளமன்னர் மகுடமுடிவேந்தருக்கு
புத்தியுடன்சொல்லி புகுந்தாராண்மனையில்
தாயாரிருக்குமந்த ஆசனத்துமுன்னேவந்து
ஆயாளிருக்குமந்த ஆசனத்துமுன்னேவந்தான்
விழுந்துநமஸ்கரித்தார் வேதியரும்தம்பியரும்
அழுந்தத்தழுவி ஐயரையுமுத்தமிட்டு
சூழவேமைந்தருடன் துயரமுற்றிருக்கையிலே
தாழுமொழிபேசித் தருமரும்தம்பியரும்
சோகையரணஞ் சலிப்பென்றுஞ்சொல்லாமல்

ஆதேநீயெங்களுக்கு அன்புடனேயின்பமாய்
மாயோனிடந்தனிலே வைகுந்தஞ்சேர்ந்திருக்க
நீயேறுமென்று நெற்றியிலேநீரணிந்து
சந்தோஷமாக தானனுப்பவேணுமென்று
என்தாயேவேறென்றும் எண்ணமலன்புடனே
அனுப்புவீரென்று ஐவருந்தான்கேழ்க
தனுப்பெரியதாயாரும் தங்கிமுகம்வாடி
என்னைப்பிரிந்துமக்கள் யென்னையுந்தானிங்குவிட்டு
நடப்பதற்கேவந்து நன்றுயுபசரித்தீர்
நடப்பதற்குநானும் நாடியுடல்தளர்ந்து
கூனிவிழிமயங்கிக் கோலூன்றியேதுரையில்
வாழுநீரொழுதி வயதுஞ்சரியாகி
உடலுந்தள்ர்ந்து ஊனுஞ்செயல்குறைந்து
படருமிருமல் பாசத்திளைப்புடனே
முகமுஞ்சிறுத்து முழங்காற்பிடிப்பாகி
உள்ளுடைந்துமேனி யுடலும்பசையற்று
வெள்ளுடலுமாகி மெய்யுமிகத்தளர்ந்து
ஆக்கைகுலைந்து அவதிவருந்நாளையிலே
நீர்க்கடனும்நீர்க்கடனுஞ் செய்துமுடியாமல்
போறமென்றபுண்ணியரே புத்திரரேமித்திரரே
வாருமென்றம்க்களுடன் மண்ணில்விழுந்தழுது
தந்தையருமில்லாமல் தனித்துநானுங்களையும்
சிந்தைமயங்காமல் சிறியோர்பெரியோராய்
ஆகமட்டுந்தான்வளர்ந்த அன்னையல்லோவெந்தனையும்
சாகவிட்டுப்போகச் சம்மதியோவுங்களுக்கு
அந்தநாளெங்க ளன்னைபிதாவிடத்தில்
குந்திமாதேவியென்று குழந்தையாய்நானிருந்தேன்
சொல்லரியவேத தூருவாசமாமுனிவர்
வெல்லரியஅத்திபுரம் வீதியிலேவந்தளவில்
எங்களையர்கண்டு யிருமென்றுஆதரித்து
அங்கேதான்வந்து அமர்ந்திருககும்வேளையிலே
அஞ்சுவயதான ஆரணங்குகையாலே
மிஞ்சுமொருசயல் விதமாகத்தான்முடித்து
அனனம்படைத்தால் அமுதுகொள்வேணுமாகில்
என்றமொழிசொன்னளவில் எங்களையரெந்தனையும்
அ"ர்க்குப்பணிவிடைசெய் அம்மாவெனவுரைத்தார்
அவர்க்குமனதுவர யியானுமிளையாமல்
அன்புடனேதான்சமைத்து அமுதுபடைத்துவந்தேன்
இன்பமுடன்சாப்பிட் டெழுந்திருக்கும்வேளையிலே
சந்தோஷமாகமுனி தனித்துயெனையழைத்து
மந்திரமுஞ்சொல்லி மகிழ்ந்துரைத்தாரெந்தனுக்கு

வேதமுனிசொன்ன வித்தைகளைவைத்திருந்தேன்
நீதமுள்ளபாண்டியர்தாம் நித்தியதாம்பூலமிட
கலியாணமுஞ்செய்தார் கருத்துடனேயுண்மையதாய்
மண்ணுளநீங்கள் வருவதற்குமார்க்கமதாய்
உங்களையர்தம்மிடத்தில் உண்மைசொல்லிதான்கேட்க
அங்கேயவர்சொன்ன அன்பானமந்திரத்தில்
வேண்டித்தவமிருந்து மேதினியிற்புத்திரரை
ஆண்டியிடசொற்படிக்கு அன்பாகஉங்களையும்
ஈன்றுமுலைகொடுத்து இப்போதுவாழ்ந்திரென்றார்
தோன்றுமொருமந்திரமுஞ் சொல்லிமுறைமுறையாய்
அப்படியேதப்பாமல் அவர்சொல்லுமீறாமல்
தாமதிக்காரர் சதிகேடராச்சியத்தால்
மாயாதேயுங்களைத்தான் மன்றெடுத்துதான்வளர்த்து
இப்படியேயுங்களைநான் யீன்றெடுத்தகாரணங்கள்
என்னைவிட்டுப்போக வெழுந்தோவுங்கள்மனம்
அன்னையென்றுசொல்லி அருகிருந்துபோறாமல்
பிள்ளையில்லாத பெருமலடிபோலாக
பிள்ளையில்லாதவர்போலக் கிலேசமாய்வாடுவேனோ
குந்திமைந்தரைவரென்று குவலயமெல்லாமறிய
பெற்றெடுத்ததாய்வயிற்றில் பெருந்தணலைமூட்டி
வைத்துவிட்டுப்போறீரேமென்ன வாய்வீணம்பேசுவாரோ
மக்களல்லவோவெனக்கு மாற்றான்தாய்வந்தீரோ
பக்கமுள்ளபேருதவி பண்ணுவாரோவெந்தனுக்கு
தர்மரேவீமா சகாதேவர்தம்பியரே
நன்மையிதுதானோ நகுலர்அருச்சுனரே
இம்மைதனிற்பாவ மெனக்குபலித்ததுவோ
சென்மமெடுத்தேனோ சிரிப்பார்க்குள்ளானேனோ
எனக்குவிதிதா னிதுவோவெழுதினது
உனக்குமைந்தரில்லையென்று உவந்தெழுதிவிட்டாரோ
அருமையுடன்பெற்றெடுத்த ஐவரேதம்பியரே
பெருமையுடன்பெற்றெடுத்தேன் பேசவுந்தான்காரியமோ
இத்தனையுஞ்சொல்லி இறைந்தழுதாள்குந்தியம்மாள்
காலனையேநொந்தழுதாள் கண்ணீர்களாறோட
கண்ணீர்துடைத்துமவர் காலிலேதான்விழுந்து
எந்தனிடமாதாவே எங்களைநீயழைக்க
வந்தான்கலியனுமே மாபாவியிப்போது
எங்களைபங்கம்பண்ண யியல்பாய்வந்தான்கலியன்
இங்கிருக்கநீதியல்ல யென்றுமிகமாயனுர்தான்
ஆயன்மொழிதப்பாமல் வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
ஆயனுரைத்த அடைவுந்தானதப்பாமல்
சத்தியமுமங்கே நீணிலத்தில்தானிருந்து

புத்திகலங்கி பொறிகலங்கிப்பொய்யாகி
மெய்வார்த்தைசொல்லி விரதம்பிடித்தவர்கள்
பொய்வார்த்தைசொல்லிப் புலையனும்மாநிலத்தில்
சிரிக்கவுடம்பெடுத்து திரியாமலெங்களுக்கு
துதிக்கும்படியாகத் துயரமற்றுநீதானும்
விதிக்கும்படியாய் விளம்புவீர்மாதாவே
உனக்குப்பரிசித்துவுந்தா னுகந்தபிள்ளையெங்களைப்போல்
தனக்குத்தான்வேணுமென்ற சௌபாக்கியத்துடன்
அன்னைசுற்றமெல்லா மருகிருந்துபோற்றிசெய்ய
ஆணுனக்கு அச்சுதனார்பாதம்
வாணாள்முடிந்து வரும்போதுகாரணரும்
நாங்களுங்கூடவந்து நடந்தெதிராய்வந்தழைத்து
பாங்குடனேவைகுந்தம் பதிதனிலேநீயிருக்க
முன்போலநாங்கள் முழுதுந்தனதாக
அன்னையேநாமிருப்போ மழவேண்டாந்தாயே
தாயேதவங்குலைந்து தவங்கெட்டுப்போகாமல்
நீயேதுணையாக நேசமுடன்புத்திசொல்லி
கர்மகலியுகத்தை கடந்துகறையேற
தர்மந்தவறாமல் தாயேநீகாப்பாற்றி
அக்காலஞ்சென்று அழைக்கவருமேமன்கையில்
சிக்காமல்நீயுஞ் சிந்தைமகிழ்ந்தலறி
இறப்பதுவுமெய்யாகும் இருப்பதுபொய்யாகும்
சிறப்பதுகாண்மாதாவே செல்வர்தனையனுப்பும்
ஆகாசம்பூமி யந்தங்களுள்ளளவும்
போகாதுதர்மம் பொறுமைபொருந்திடாது
உனக்குமென்தம்பியற்கு மிவ்விடம்சகியாது
எனக்குமிருக்க உதவிசெய்யநாங்களுந்தான்
இடம்பிடித்துமங்கே இவ்விடமுந்தானழைத்து
உடம்படிக்கைபண்ணி உலகளந்தான்தன்னிடத்தில்
வீற்றிருக்கவேண்டி விரும்பியனுப்பவேண்டும்
கேற்றிருந்தாரின்றிருக்க நிச்சயமில்லாதவுடல்
சலமில்லாயிவ்வாழ்வு சதமேயவ்விடமம்மா
நிதமுஞ்சிவபூசை நீயறியுந்தப்பாமல்
அவ்விடஞ்சதமென்று ஆத்துமத்தைசுத்திபண்ணி
இவ்விடஞ்சதமல்ல வெங்களையுந்தானனுப்பும்
மாதாவேதாயே மனங்கள்சகியாமல்
நீதானனுப்புமென்று நீதியுடன்பாதமதில்
வீழ்ந்தார்சரணமென்று மெய்மகிழ்ந்துதாயாரும்
தாழ்ந்துமனமிரங்கித் தம்பியரேபோமெனவே
நீறுந்தரித்து நேரிழையாள்தான்மகிழ்ந்து
வேறுவினைவாராமல் வேதநாராயணரே

காருமெனவாழ்த்திக் கைநீறுதாணணிந்து
என்று-குந்திமாதேவி யின்பமுடன் தானனுப்ப
மன்றுபுகழ்காந்தமனை நேராகித்தானடந்தாள்
காந்தாரிவீற்றிருக்குங் கனகமணிமாளிகையில்
புகுந்தாரிருவர்கள் புதிய ·ணிமண்டபத்தில்
கண்டாரடிதொழுதார் காந்தாரியம்மனுமே
கண்டாளேமைந்தரையும் கட்டியுறவணைத்து
மைந்தருக்குநல்ல வார்த்தையுபசாரமுடன்
ஐந்துருபோற்றுனிருந்து ஐவரையுங்கொண்டாடி
சிந்தைதனித்துநன்றாய்த் தேன்மொழியாள் தானிருக்கும்
என்தாயேமாதாவே யெங்களேயுமிப்போது
சந்தோஷமாகத் தானனுப்பவேணுமிப்போ
கலியன்பிறந்து காரணமாயிங்குவந்தோம்
வை·குந்தஞ்சேர வாழ்த்திவிடைதாரும்
கைகொண்டுநீரேணியுங் காந்தாரிநாயகமே
என்றுதர்மர்சொல்ல ஏங்கியேகாந்தாரி
ஒன்றுமுறையாமல் உறுதியுடன்பேசாமல்
என்னிடத்தில்நீங்க ளிதுகணக்கேவந்தீர்காண்
உன்னையேகான்நம்பி உற்றதுணையென்றிருந்தேன்
மாபாவிவீட்டே மைந்தரென்றுவந்தீர்கள்
பூபாலரைவர் போமென்றுநானிருந்தேன்
நூற்றுவருமாண்டிறந்து நோக்கிடந்துபோனார்கள்
காத்திருந்தேநானுங் காலமுடியுமட்டும்
நீங்கள்துணையென்று நீணிலத்தில்நானிருந்தேன்
நாங்கள்பயணமென்று நன்றாகச்சொன்னீரே
முன்செய்ததீவினையோ மூதாக்கள்போனதுவோ
பின்செய்ததீவினையோ பெருமாள்தன்கர்ப்பனையோ
அந்தமைந்தர்நூற்றுவரு மதகழிந்துபோனாலும்
இந்தமைந்தர்போலுமினி இங்கேநமக்குதவி
ஆமென்றுநம்பி ஐவரையுமுண்டெனவே
நாமொன்றுதாணிணைக்க நடுநின்றோர்கற்பனைதான்
தாமேமுடித்தால் தம்பியரேயென்னசொல்வேன்
நானேதுசொல்வேன் நாயகரேதம்பியரே
நாளுஞ்சரியாச்சு நடையுடையும்வேறாச்சு
வாழும்புவியைவிட்டு வருவதுமக்காச்சு
போங்காலமெந்தனுக்குப் புத்திருமில்லாமல்
சாகுங்காலம்வந்திருக்கத் தம்பியரேஎன்னைவிட்டு
ஏகினீராமாகில் எந்தனுக்குவேறுதுணை
பெற்றம்பெறுமலடி பிறதியோபோனேனே

சற்றுமிரங்காமல் தருமரேபோவீரென்றீர்
மாளக்கொடுத்து மனச்சலிப்புநீர்தீர்த்து
ஆழக்குழிதனிலே அழுந்தவிட்டுப்போவீரோ
பக்கத்துணையில்லை பரிந்தழுகப்பிள்ளையில்லை
துக்கத்துடனிருக்கச் சொல்லிவிட்டுப்போவீரே
ஆரிருந்தாலென்ன ஆனைகட்டிவாழ்ந்தாலென்ன
தாராருமைவரைப்போல் சகாயமெனக்குண்டோ
செய்யுங்கடனுந் தீர்க்கடனும்நீர்க்கடனும்
கையுங்கணக்குங் கடனுங்கழியாமல்
போகவுங்கேட்டீரோ புத்திரரோமித்திரரே
ஏகவழிபார்த்து இருந்துபுலம்புவனே
யோசனைகள்சொல்லெனக்கு உற்றவிசேஷமப்பா
வாசனைசேர்தர்மரே மகனேயுரையுமென்றாள்
அந்தமொழிகேட்டு அன்புடனேதர்மருந்தான்
வந்தமொழிசொல்லுகிறேன் மாதாவேநீர்கேளும்
என்னுடையதன்பிரவி ஏற்றமுள்ளநூற்றுவரும்
மன்னுகுருவாசாரி மகுடமன்னருள்ளோரும்
உற்றதுணைமைத்துனனு மூரிலுள்ளமன்னவரும்
பற்றவேகொன்று பாராண்டேனான்பாவி
ஆண்டுமுடிந்ததுகாண் அவர்களுடன்நான்போக
வேண்டும்விசாரம் விழியும்விதிவசமாம்
காலஞ்சமைந்திருக்க கலியுகமும்வந்ததுகாண்
கோலஞ்சமைந்திருக்க கூத்துஞ்சரியாச்சு
இனிமேல்கலியுகத்தி லிருந்தேனேயாமாகில்
அனியாயமேலாகும் அகந்தைமிகவுண்டாகும்
இடும்புங்கொலைகளவு மேராளமாகிவிடும்
நெடும்புவியிலுள்ள நீதிகெடவாது
அந்தத்துவாபரயுகத்தி லனேகம்தயவுதாண்மை
இந்தகலியுகத்தி லெய்தாது தானதவம்
நன்றுசெய்வோமென்றால் நமக்கறிவுவேராகும்
குன்றிவிடும்புத்தியது குறுகுங்கலிகாலம்
ஆனதினால்தாயே அடியேனபயந்துவந்தேன்
தானம்தவமழிந்து தர்மரென்றபேர்போகும்
பெருந்தவமும் பிரபலமும்போகாமற்
காருமென்றுநாயேன் கற்புநிலைபோகாமல்
உந்தனுக்குநல்ல உதவிசெய்தபாலன்காண்
மைந்தனபிமன்னன் மகன்பரிசித்துவுடன
வேந்தர்மகுடமன்னர் வீரர்பரிபாலருடன்
சேர்ந்ததுரைமக்கள் செகதலத்திலுள்ளோரும்
இருக்கிறுருந்தனுக்கு ஏவல்செய்யவேண்டியபேர்
உருக்கமாயெங்களைநீ ரொன்றுமுறையாமல

வாக்குதாலேனுமம்மா மனதுநோகாபடி
தீர்க்கமுடனெங்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளி
சொல்லியனுப்பும் துரோபதையுமெங்களையும்
மெல்லியரேதாயே விடைதாருமென்றுரைத்தார்
ஐவருந்தான்கேட்க ஆனந்தக்காரியம்மா
மெய்வருந்திநன்றாய் விரும்பிவிடைகொடுத்தார்
விடைவாங்கிஐவருந்தான் விழுந்துநமஸ்கரித்து
அடைவேன்காண்வைகுந்தம் அச்சுதனார்தம்மிடத்தில்
வென்றுகலியுகத்தை விட்டுவெளியில்வந்தோம்
இன்றுபிழைத்தோ மினிமேற்கிலேசமில்லை
நமக்குபயமில்லை நடப்போமிது துணிந்து
சுமக்குஞ்சுமைவிட்டுத் துன்பமெல்லாம்தீர்ந்து
கேட்டவரந்தருவாய் கிருஷ்ணுவுனக்கபயம்
நாட்டமுடனாங்கள் நல்லவழியறிந்து
வாட்டம்வாராததற்கு மாயவரேநீர்துணையே
தேட்டமுடன்வந்து திருவுளமேகாத்தருள்வாய்
வருதுணையாய்நில்லுமையா மாயவரேசரணமென்று
களித்துமனமகிழ்ந்து கண்ணர்தனைநோக்கி
நாற்றிசையும்பார்த்து நமஸ்கரித்துநன்றாக
தோத்திரமுஞ்சொல்லித் துணிந்துநடக்கலுற்றார்

விருத்தம்.

மாத்திரைப்பொழுதானாலும் மாயனைமறந்துபாரில்
தோத்திரத்துடனேகூடித் துதிப்போம்நாம்சிந்தைதன்னில்
பாத்திரமறிந்துவுன்னைப் பரகதிசேரவாறும்
சூத்திரத்துடனேவந்து துணைசெய்வாய்கரியமாலே. ௩௭
நாடிநடந்துதான்வாறும் நகரும்பதியைவிட்டேகி
கூடிநடந்தும்வழியே குறித்துதிசையைநோக்கி
வாடியிடைந்துமருகாமல் மனமேதானேயன்புவைத்து
தேடித்திகைத்துத்திரியாமல் செவ்வேநடந்துதிருமாலே. ௩௰
சித்தன்போக்குஞ்சிவன்போக்குஞ் சிவனும்போக்கின்போலாகி
மத்தன்போக்கும்மதன்போக்கும் வானத்திருந்தமனேபோக்கும்
கத்தன்போக்குங்காரணங்கள் கண்டார்விண்டங்கொண்டாரோ
சத்தம்போக்கேவினிப்போனேசமயமினித்தாக்கோபாலா. ௩௬
சரணஞ்சரணங்கோபாலா சாமிசரணந்தருவாயே
சரணம்பொறிகள்புலன்கள் காமக்குரோதமணுகாமல்
திரணமதுவேசடமாகத் திரவியமதுவேபெரிதாக
மரணமறியாதுடலாகி வந்தாட்கொள்ளவருவாயே. ௩௭
வழியில்பயங்கள்சடையிடைகள் மற்றுமுள்ளவிக்கினங்கள்
வெளிப்படித்திவடியார்கள் திகைத்துமலைத்துலைமற்
பழையவினைகளணுகாமல் பால்போலுள்ளமும்பூரணமாய்
வெளிவிலறிவும்வெளியாக்கி வெயேவருவாய்பெருமானே. ௩௮

சுருதிப்பொருளாய்த்திரப்படுத்தி கன்மக்கூட்டையுரித்தெரிந்து
திருத்தியறிவைநிலைநிறுத்தி திருப்பாம்புதன்னை வேரறுத்து
குருத்துக்கொழுந்தைமுனைகட்டிக் குறியுங்காணுவகைப்படுத்தி
இருத்தின்பத்தின்வழிகூட்டி யிரைக்கும்பெரியபெருமாளே. ௧௯

காணேலசமுமில்லாம லிரண்டுமிகவேசொல்லறியேன்
தானோர்எனையோட்கொண்டா யிருத்திலெவர்க்குந்தெரிந்தரிய
வானோறியவழிகாட்டி வருவாய்பெரியபெருமாள்தான்
ஞானோறியாமல்வழியை நடத்தும்பெரியதிருமாலே ௨0

தேசமிழந்துசெகமிழந்து சேனைகளங்கள்தானிழந்து
வாசமிழந்துமனையிழந்து மைந்தர்பெண்டீர்தனையிழந்து
பாசமொழிந்துபகையொழிந்துன் பாதமலரேபொருளாகி
நேசமிழந்தநினைவதிலே நின்றுவளர்த்தாய்பெருமாளே. ௨௧

ஐவருந்துணிந்துவாரோ மடிகளேகெதிகளென்று
தெய்வமேபெரிதென்றெண்ணித் தெரிசனைக்காணக்கண்கள்
மெய்வளர்திருமால்பாதம் வேண்டிவைகுந்தஞ்சேர
கைதருமாலேபோற்றி கருணையங்கடவுளாரே ௨௨

இராகவமுகுந்தாபோற்றி இராசகோபாலாபோற்றி
ஏகமாய்நின்றாய்போற்றி எம்பெருமாளேபோற்றி
லோகநாயகனேபோற்றி நான்மறைதெரிந்தாய்போற்றி
நாகமேல்துயின்றாய்போற்றி ராமனேபோற்றிபோற்றி ௨௩

மந்திரப்பொருளேயுன்னை வழுத்துநின்றுதித்துப்போற்றி
தந்திரத்துடனேயெந்தன் தம்பிமார்களுபேரும்
அந்தமர்க்குழலினாளும் ஐவரோடாறுபேரும்
சந்திரபதிவைகுந்தந் தன்னையேநோக்கிவாறும் ௨௪

அரிகரிராமராமா அச்சுதானந்தகோபா
கரியமாலுந்திபூத்தோன் கார்முகில்மேகவண்ணா
பெரியவானந்தசேஷா பிரமனைபெற்றமாயா
உரியவர்பஞ்சவர்க்கு உகந்தைவர்வாறும்வாறும். ௨௫

கதை.

பஞ்சவர்களைவருமாய் பத்தியுள்ளதுரோபதையும்
கஞ்சமலர்வைகுந்தங் காணவென்றுதானடந்தார்
கடந்ததொருபஞ்சவரை நல்லபரிசித்துவுந்தான்
தொடர்ந்துவழிவிட்டு தொழுதுநமஸ்கரித்து
சேனைபடைத்தலைவர் செகவீரரெல்லோரும்
ஆனைபரிதேவர் ஐவரையுந்தான்தொழுது
வந்தார்களத்திபுரம் மகுடமுடிமன்னரெல்லாம்
நொந்தாரிடைந்தார் நோக்கிவனம்போனவர்பேர்ல்
காசினியோரெல்லாம் கலங்கிமனம்வேறுகி
வாசனைசேரைவர் வனம்போனாரென்றுசொல்லி
காகாவென்றபயமிட்டு கொற்றவரைக்காணாமல்

பாவிமாவென்று பாதவித்துநிற்பாரும்
ஐயோசிவனேயென்று ஐவரையுந்தானினைந்து
மெய்யாய்புவியை விரும்பியிருப்போமோ
மன்னர்மன்னரெல்லாம் வனங்களிலேதானினைந்து
தென்னவனைக்காணாமல் தேடிநினைப்பாரும்
ஆரிருந்தாலென்ன ஆனைகட்டிவாழ்ந்தாலென்ன
காராருமைவரைப்போல் காசினியில்கிட்டாது
போனவழிபார்த்து புலம்பியேநிற்பாரும்
தானவனேயென்று தலைவிரித்துநிற்பாரும்
வஞ்சனைசெய்தோமே மாபாவியானோமே
பஞ்சவரேயுங்களுக்குப் பாவிகளுமானோமே
உங்களைவிட்டு வுலகிலிருப்போமே
எங்களையும்விட்டு எழுந்தருளிப்போனீரோ
ஊரிலிருக்கச்சேனை யுகந்தமன்னர்தானிருக்க
சீரிருக்கநீங்கள் தேகமிழந்தீரோ
பாரிருக்கச்செல்வம் பரிகரிகள்தானிருக்க
தேரிருக்கவாழ்ந்த தேசம்விட்டுபோவீரோ
தாரிருக்குந்தர்மர் தனஞ்செயனே இங்குள்ள
பேரிருக்கநீரும் பிரதேசம்போனீரோ
மாடமிருக்க மனைவிமக்கள்தானிருக்க
கூடமிருக்க குடியிருந்துபோனீரோ
தாழ்வில்லாச்செல்வம் சகலபொருள்தானிருக்க
வாழ்விருக்கநீயும் வனவாசம்போவீரோ
தர்மரேவீமரே தனஞ்செயரேதம்பியரே
நன்மைசெய்துநீங்கள் காடுழந்துபோவீரோ
துடியிடையாள்சோர துரைமக்கள்தாஞ்சோர
குந்தியம்மாள்தானிருந்து குமாரர்களைத்தானினைந்து
அந்திசந்திதேடி யழுதகுரல்கேட்டீரோ
வேதவிதியோ விதியின்பயனெனவே
மாதாஅழுதகுரல் வைகுந்தங்கேட்கிலையோ
சாந்ததருமன் தவசினையுஞ்சுற்றமுடன்
காந்தாரிகூவென்று கதறினதுகேட்கிலையோ
காலங்கலியுகத்தை கடந்துவழிகூடி
கோலங்கொண்டுநீங்கள் ஸ்ரீட்டோடேபோவீரோ
நாலுள்ளமட்டுமிது நடக்குமென்றுபோனீரோ
மெய்கொண்டஐவரென்று மேதினியோர்கொண்டாட
வைகுந்தஞ்சேர மனந்துணிந்துபோனீரோ
ஆறுலினிமேலவர்செயலுண்டேனவே
மானாபிமானமுடன் வாழ்வேபுவிமீதில்
என்றுமன்னனைகூடி இருந்தமதிமந்திரிமார்
சென்றபரிசித்துமன்னனை தேற்றியுபசரித்து

பூலோகந்தாங்கும் புரந்திரனேயிப்போது
ஆலோசனைபேசி அழவேண்டாமென்றுசொல்லி
வதிவசமாய்நாள்தோறும் மனதைமிகத்தேற்றி
களிகூர்ந்திருமென்று காவலரும்காத்திருந்தார்
காத்திருந்தமன்னரையும் காவலர்கள்தங்களையும்
பார்த்திருந்துசொல்வான் பரிசித்துவேந்தனுந்தான்
குந்தியம்மாள்பாட்டியவள் கூவென்றழும்சத்தம்
புத்திகலங்கிப் பொறிகலங்கிப்போகுதையோ
அந்தமனக்கிலேசம் அனைவரும்போய்கற்றுதற்கு
வந்து-குந்திமாதேவியிட மனச்சலிப்புதானதீர்க்க
காந்தாரிமாளிகையில் கட்டுடனேதான்கடந்து
பூந்தார்கள்மண்டபத்தில் பொற்கொடியேயிச்சலிப்பு
வேண்டாமெனவுரைத்து வீற்றிருந்தாரம்மானை
காண்டாவனமெரித்த கண்ணுதலோன்புதல்வன்
பார்வேந்தர்பெற்ற பரிசித்துமன்னனுந்தான்
தார்வேந்தர்கொண்டாட தாரணியையாண்டிருந்தோம்
தேசக்குறிப்புத் தெரியவெடுத்தெழுதி
வாசக்குடிதழைக்க மனுநீதிதப்பாமல்
அரசரோடுசீமை அடங்கலுமேதானெழுதி
மன்னரமைச்சர் மந்திரிமார்தங்களுக்கு
அன்னசொர்னமேடை ஆபரணந்தானணிந்து
ஆனைசேனைபரியுள்ள அடங்கலுக்குமிப்படியே
சேனைரதகஜங்கள் ஜெகத்தினிலுள்ளவர்க்கும்
வாசல்வழியுள்ள மனைபாட்டியுள்ளவர்க்கும
ரோசுபடிச்செலவு ரொக்கமாய்த்தானெழுதி
வேதியர்களந்தணர்கள் வீரரைவான்பூசருக்கு
ஆதியிலுள்ள ஐவர்கணக்குப்படியாய
சோதிமணிமகுடர் துரைராசர்மன்னவர்க்கு
ஓதியதபோதனர்க்கு உள்ளபடிதான்கொடுத்து
நீதிதவறாமல் நெறிமுறைமைதப்பாமல்
சாதிமுறைமை தவங்குலைந்துபோகாமல்
அதிதிபரதேசியரும் அவதியென்றுசொல்லாமல்
பகுதியுமோஆறிலொன்று படியேடுதப்பாமல்
தெய்வத்தலங்கள் சிறப்புமிகபூசைகளும்
ஐவரிருந்ததைப்போல் அவனியெங்கும்கொண்டாட
கொலுவிலிருந்தான் குவலயங்கள்போற்றிசெய்ய
வலுவானவீமன் மகனுடையசிங்காரம்
மன்மதனுமென்று வாழ்த்திசிலபேர்கள்
தர்மவராமென்று சாற்றும்சிலபேர்கள்
வில்லியுடன்பேரன் விசையன்காணென்பாரும்
சொல்லியபீமன் துரந்தரிகனென்பாரும்

நல்லசகாதேவ ராசனிவனென்பாரும்
வல்லபுகழ்சகுலன் மன்னன்காணென்பாரும்
ஐவர்குலந்தனக்கு அரசநிலையென்பாரும்
சைவசமயந் தழைக்கவந்தானென்பாரும்
குருகுலத்தில்வந்த குலக்கொழுந்தோனென்பாரும்
இராசாதிராசனிவன் ராசசிங்கனென்பாரும்
போசனிவனென்று பூரித்துநிற்பாரும்
பாராளவந்த பார்த்திபனென்பாரும
சீராளனெவ்வகைக்கும் சீமான்காணென்பாரும்
ஆசாரப்புவியை ஆளவந்தானென்பாரும்
வங்கிசத்தைக்காட்டும் வாமுறிந்துபோகாமல்
அங்கிசங்காக்கவந்த ஆண்பிள்ளையென்பாரும்
எல்லோரும்வாழ்த்திப் பார்த்தி பன்போல்வீற்றிருந்தார்
தேசமெஙகுங்கொண்டாட சிங்காதனத்திருந்தார்
இராசனெனயோகம் நடத்தும்படிகேளீர்
நந்தவனத்தோப்பும் நாலுதிக்கும்நின்றிலங்க
சந்தனச்சோலைகளும் தானெங்கும்சூழ்ந்துநிற்க
செண்பகச்சோலைகள் செங்கழுநீரோடைகளும்
பண்பாகதேனிளநீர் பலதிக்கும்சூழ்ந்துநிற்க
பூமாங்களெங்கும் பூத்துமிகசசொரிய
கோங்குகமுகுபுன்னை குவித்தெங்குஞ்சூழ்ந்துநிற்க
ஓங்குபலாமரங்கள் உலகெலாமுன்பாக
கன்னல்கதலி கதிர்குலைகளீன்றுநிற்க
செங்நெல்வயலுஞ் செந்தாமறைமலரும்
வில்வசனஞ்சூழ வீற்றிருக்கும்லட்சுமியும்
பூங்காவனஞ்சூழ புதியமலாபூத்துநிற்க
பாங்கானவாவிகளும் பறியமலர்பூத்துநிற்க
கோபாலன்பேரான கொற்றவன்போல்வீற்றிருக்க
பாலனுயிருந்து பூலோகமாளுகையில்
மந்திரிமார்வந்து வாய்புதைததுவார்த்தைசொல்ல
தம்பிமார்வந்து சரணமென்றுவார்த்தைசொல்ல
மன்னரிருக்க மண்டலத்தோர்காத்திருக்க
தென்னவர்கள்வந்து சிறையிட்டுகாத்திருக்க
அரசரொடுகாவலர்கள் ஆனைபரிரதமும்
முரசொலிகளார்ப்பரிக்க கோடிமன்னர்காத்திருக்க
சித்தடிகளார்பரிக்கச் சிலமன்னர்காத்திருக்க
துடியதிரவீரவனம் துலங்குதொனிடம்மாரம்
காளமொடுபேரிகையுங் கனகதப்பும்தான்முழங்க
மத்தளமும்பம்பை மணிகள்மிகமுழங்க
ஜெயகணடிகச்சையோடு துத்திகளும்தான்முழங்க
அகண்டதலம்போல அரசன்கொலுவிருந்தான்

ஆலாத்திப்பெண்கள் அலங்காரமாய்நிற்க
கோலத்திருவிளக்குஞ் சமுகத்தைசூழ்ந்துநிற்க
மெல்லிநல்லாளென்பாரும் விசிறிகளவீசிநிற்க
வல்லிமருங்கிடையார் மதுரகவிபாடிவர
மின்னனையபொற்கொடிமார் வெண்கவரிவீசிநிற்க
பொன்னணிசேர்மாதரெல்லாம் பூமலர்கள்தான்சொரிய
பாவாடைவீசப் பாவாணர்கொண்டாட
நாவாணர்கீதம் ராகங்கள்பாடிவர
கொத்துக்குடைநெருங்கக் குப்பைகுழலுடனே
மத்தகஜம்மீதேறி மன்னன்பவனிவர
ஆலவட்டஞ்சூழ்ந்துவர பேரணிகள்முன்னடக்க
தாலவட்டநின்றிலங்க தரணியர்கள்முன்னடக்க
சந்திரகாவிடால் தவத்துடனேசேர்ந்துவர
இந்திரவிமானமுடன் இணையாய்நெருங்கிவர
சாந்துசவ்வாதுடனே சாம்பிராணிதான்வீச
ஏந்திழைமார் இருபுரமுமாடிவர
கட்டியங்கள்கூறக் கனவிருதுதானடிக்க
கெட்டிபிவனெனவே கெம்பீரமாகவெகு
பட்டணமுஞ்சுற்றிப் பவனிவலமாகவந்து
கட்டழகனென்று காசினியோர்கொண்டாட
பார்த்துமனமகிழ்ந்து பரிசித்துமன்னவன்தான்
மாற்றலர்கள்போற்றிசெய்ய மன்னன்சிங்காதனத்தில்
வந்துகொலுவில் மகராசன்போலிருந்தான்
சாந்துபயில்சாத்திரங்கள் தான்கேட்கவேணுமென்று
ஓதினான்தூதுவனை ஒருநொடியில்வாவெனவே
அந்தணர்கள்தன்தெருவில் ஆராய்ந்துதூதுவனும்
கொந்தலரும்வேதியனார் குடிகளிருந்துவர
கண்டுநமஸ்கரித்துக் காவலர்கள்வேதியரை
அண்டர்பெருமாள் அழைத்துவரச்சொன்னார்காண்
என்றுசொல்லவேதியரு மேதென்றெழுந்திருந்து
தின்னுடையமாதரை நிமிஷத்தில்வாவெனவே
புத்தகத்தைதானெடுத்து பூவையரேவாருமென்றான்
வித்தகப்பெண்புத்தகத்தை விரைவுடனேகொண்டுவந்தான்
அந்தநல்லகோட்டை அத்திபுரம்தன்னில்வந்து
பரிசித்துவேந்தனையும் பாங்காகவந்துகண்டு
தெரிசித்துஅட்சதையும் செயம்பண்ணித்தான்கொடுத்து
அரசர்க்கரசனே அரசர்பெருமானே
முரசக்கொடியுடைய முடிபெருத்தமன்னவனே
என்னைவரச்சொன்ன இயல்பேதெனக்கேட்டான்
முன்னைப்பயனும் முடிந்ததூர்ச்சியமும்

நாளும்பலனும் ராசிபலலக்கினமும்
கோளும்பகையுங் குவலயமுங்காசினியும்
ஆளும்புவியும் அரசர்க்குசெங்கோலும்
வாழும்பெருமாளும் மணபொருத்தமுள்ளளவும்
பார்த்துரையுமென்று பரிசித்துராசனுந்தான்
வார்த்தைசொல்லக்கேட்டு மறைநூல்களாராய்ந்து
ஆராய்ந்துபார்த்து அளவிட்டுசாஸ்திரத்தை
நேராய்மனகிறி நீங்காதகரைகிறி
ஓராதனைப்பார்த்து உச்சிநிலைதான்பார்த்து
பெயரைவிளங்கிப் பெரியஅரசுநிலை
ராசிபிரித்து நட்சத்திரம்பிரித்து
ஆசுபலகரைகள்தான் அவாவுடனேதான்பார்த்து
பலகரைவைத்துப் பலசாஸ்திரம்பிரித்து
அழகுநிலைநிறுத்தி அஷ்டதிக்குந்தானிரைந்து
திசைகள்பதினாறுந் தெரிந்துவகைபிரிந்து
இசையாமலக்கணங்கள் இதமாகத்தான்பார்த்து
சொல்லுகிறான்வேதியனும் துரைமகனுந்தான்கேட்க
கேளுங்காண்மன்னவனே கிருபையுடன்சாஸ்திரத்தை
வாழுங்குருகுலத்தில் மன்னவரேயுமுடைய
ராசிபொருத்தம் நட்சத்திரம்தான்பார்த்தேன்
தேசிகுதிரையொடு சேனையொடுபூமிநல்ல
உடமைமதகரிகள் உற்பத்திதானுமல்ல
திடமுடையசெம்பொன் தேடியபுதையலல்ல
மாடமொடுகூட மனையாட்டியாளுமல்ல
ஆண்டவனேயுமுடைய ஆதமைத்திலோர்வினைதான்
சேமச்சனியும் தேகத்தில்வலவினையும்
கன்மச்சிறுவினையுங் காலாலனபொல்லாது
செவ்வாவின்தோஷம் தென்னவனேபோகாது
கவ்வாவியாழன் கருமணிரண்டில்வந்தான்
மாதமொருநாளில் வருகுதுதனிதோஷம்
போகாதுனக்குப் புண்ணியரேயிப்போது
தத்துவருகுதுகாண் தந்திரமாய்நீயிருந்து
எத்துடனேதானிருந்து இதமாகத்தானெழிந்து
தப்பியிருக்கச் சமர்த்துண்டேயாமாகில்
என்றுசொல்லிவேதியனு மெழுந்துமிகப்போனான்
ஒன்றும்மனம்விள்ளாம லுள்ளுநொடைந்துபுண்ணாகி
என்னசெய்வோமென்று இவருக்குவகையேதனவே
முன்செய்ததீவினைதான் முடிந்தநோதம்மளவில
பெரியோர்கள்சாபம் பின்னேதொடர்ந்ததுகாண்
தெரியாமல்தானினைந்த தீவினையால்வந்தகுறமும்
போகவினைவு பொருத்தமுடன்பார்க்கவென்று

வாகானமந்திரிமார் மன்னவரைத்தானழைத்து
நமக்குவருங்கருமம் நட்டமுடன்போகாது
அந்தப்படியே அலைகடற்குள்மாளிகையும்
மந்திரிமார்தான்முடித்து வந்துசொன்னார்மன்னனிடம்
தென்னவர்கள்மந்திரிமார் சேரவரவழைத்து
நாம்போயிருந்து வருமளவும்ராச்சியத்தை
தாய்போலிருந்து சட்டஞ்செலுத்துமென்றார்
மைந்தன்-சேனமேசெயனுக்கு மன்னருக்குபுத்திசொல்லி
இந்தப்பயணமென்று ஏகினார்காணம்மானை
கடலிநடுவே கம்பமெல்லாம்சூழ்ந்துநிற்க
அடைவுடனேபாற்கடலி லாகாசப்பந்தலிட்டு
படைவுடன்கருப்பும் பலதிசையுங்காவலுமாய்
இடைவிடாக்காவ லெச்சரிக்கைவுச்சிதமாய்
வைத்துநடுவே வகையாகவீற்றிருந்தான்
கைத்தவிடாயாவும் கார்க்கோடனுமவனும்
மூன்றாட்பழிவாங்க மூகூர்த்தம்வாரதென்றுசொல்லி
இன்றாட்பயண மிவனெய்கையென்றெழுதி
உமக்குத்தெரிய வுரைக்கிறேன்மன்னவனே
சனிபகவான்போதாது சர்ப்பமுந்தான்தீண்டுமென்ன
இனிமேலுபாய மிருக்கும்வகைநேரு
பாற்கடலுக்குள்ளே கம்பமதுநாட்டி
நீர்மேற்சவுக்கைகட்டி நிறுத்தியேமாளிகைகட்டி
சுத்திவரக்காவல் சூழநிரைநிரையாய்
வைத்துமேதானிருந்து வகையாகத்தப்பித்து
வரலாமரைகொடியின் மாளிகையுண்டாக்குமென்றார்
பாமரகசியமாய் பாரிலுள்ளோர்காணாமல்
அரைநாழிக்குள்ளே அளவுமிகட்டுமென்றார்
காடுகள்தேடி நன்னைசரிதான்தேடி
காடுகளைத்தேடிக் காவலனெங்கேயென்று
உலாவித்திரிந்து ஊரெங்குந்தான்தேடி
கலாபத்துக்காயாசன் கடலிலிருப்பானேன்
ஊரில்குடியிருக்கு முன்னாசனங்களெல்லாம்
பாரிமலர்கூடிப் பாமரகசியமாய்
பட்டணத்திலுள்ள பலசனங்களெல்லோரும்
இட்டமுடனெல்லோரும் செப்புமொழிதான்கேட்டு
உரைக்கின்றவார்த்தை வுலகத்தில்கேட்டிருந்து
திரைக்கடலைநோக்கிச் சேர்ந்துதானிருந்து
வருகுதுகாணுகம் வந்துநின்காபதுகடனே
பெருகுகடலருகே பெருநாகம்வந்ததுகாண்
நீடியதாரம் நின்பேறிச்சமுத்திரத்தில்
ஓடியொளித்திருக்கு முத்தமன்னதீண்டுதற்கு

உபாயமென்னசெய்வோம் ஒருவழியுங்காணோமே
சாபமிட்டகப்பலுக்குக் கார்கோடன்பார்க்கடலின்
தோணிபலவுஞ் சரிப்புடையதன்கோலம்
வாணிபங்கள்செய்யும் வளம்போலெடுப்போமோ
சப்பாணிரூபஞ் சாதித்தெடுப்போமோ
கம்பமாய்மிதந்து பார்க்கடலில்போவோமோ
பட்சியாய்சென்று பறந்துவிழுவோமோ
கச்சிக்கரியக் காகம்போல்போவோமோ
பாம்பாய்மிதந்து பழுதைபோல்சேர்வோமோ
நாம்போகநினைவு நால்வரையுங்காணோமே
வேறுருவங்கொள்ளா விபரமொன்றுங்காணோமல்
மற்றுருவங்கொண்டு மன்னனைத்தீண்டுதற்கு
என்னவடிவெடுத்து என்சபதந்தீர்த்திடுவோம்
மன்னவனைக்கொல்ல வகையொன்றுங்காணோமே
தனதுபோல்நாகமும் சற்பனையாய்கொல்வதற்கு
முகந்துமனங்கொண்டு முகத்தோடறவணைத்து
மிருந்தகனியேதெனவே விசாரித்துப்பார்ப்பளவில்
தின்றாற்புளித்திருக்கும் தின்னவென்றால்பல்கூசும்
கண்டாற்களிகூறும் கண்மலரில்தானணையும்
தெய்வீகமானதொரு தேவகனிதானாகும்
திவ்வியமாவென்று தோற்றும்நினைவுகொண்டு
எலுமிச்சம்நற்கனிதா னின்பமெனத்தோற்றுகையில்
எலுமிச்சமென்றுவடி வெடுத்தான்கார்க்கோடகன்
கனிரூபங்கொண்டு கடலிற்குதித்திறங்கி
தனியேமிதந்து தடையறவேபோகலுற்றான்
கப்பல்விட்டுசுத்திக் காத்திருந்தகாவலர்கள்
தெப்பலெனவோர்கனிதான் தெரியுதுகாணென்பாரும்
அந்தர்வருகுதுகாண் அதிசயங்காணென்பாரும்
வந்தாலெனக்கென்று மறகட்டிநிற்பாரும்
வந்தாலெனக்கென்றுசொல்லி இச்சித்துநிற்பாரும்
எனக்கேன்கிடைக்குமென்று உபாயமிட்டுநிற்பாரும்
ஆர்கண்டாலென்ன அமையாதொருவருக்கும்
பார்கொண்டராசன் பரிசித்துவேந்தனுக்கு
தக்குமேயல்லாது தற்கமிட்டுநின்றாலும்
இக்குமோவுங்களுக்குத் தெய்வகனியென்பாரும்
இப்படியாய்ச்சொல்லி இசைவாய்வெகுஜனங்கள்
நிற்பளவில்கம்பமதாய் நிலையாச்சமுத்தரத்தில்
அடியிலடிபட்டு அசைந்தசைந்துதான்குதித்தார்
குலைசெய்யவாரதொரு குருமாங்கனியதுதான்
ஒதுங்கிவழிவிலக்கி ஒருவிடமும்போகாமல்
பிதுங்கிநெகிழாமல் பிடித்தார்பழந்தனையும்

எடுத்துக்கனியதனை இன்பமுற்றெல்லோரும்
அடுத்தகனிதன்னை அனைவோருந்தா பார்த்து
யோசனைகள்பண்ணி ஒருமித்தெல்லோரும்
இராசனுக்காகுமென்று நடந்தார்சமுகமதில்
மன்னனைபரிசித்து மகாராசன்கொலுவில்
தென்னவர்கள்காரியப்பேர் சென்றுதொழுதேற்றி
ஆண்டவனேயெங்கள் அரசர்பெருமாளே
நீண்டவனேநாங்கள் நீணிலத்திற்கண்டதில்லை
கண்டறியாகாட்சியெங்கள் கையில்வந்துசிக்கியதே
புண்டரீகமார்பா புவியாரேயுன்போகம்
அதிசயமாய்க்கண்டெடுத்தோம் ஐயாபுதுமையிது
மருசேரும்புண்ணியனே மாயோகமுந்தனுக்கு
வந்ததுகாணென்று வாழ்த்தியேயெல்லோரும்
சந்துபயில்மன்னன் தார்வேந்தன்தன்னிடத்தில்
கொண்டாடிக்கொண்டு கொடுத்தார்களெல்லோரும்
கண்டான்துரைராசன் கனப்பிரியமாய்மகிழ்ந்து
நல்லகனியென்று நகைத்துமுகமலர்ந்து
செல்வமகன்வாங்கிச் செந்தாமரைமுகத்தில்
ஒத்தினான்கண்ணில் ஊடுருவநாகமது
கொத்தினான்சீறிக் குதித்தான்கடலதனிலே
பழிநமக்குவந்ததென்று படவரவந்தானினைந்து
வழிகூடியேநடந்து மறைந்ததுவேவாளரவம்
மதியுடனேவந்தொலித்த மன்னவனும்பட்டுவிட்டான்

விருத்தம்.

விதியின்பயனைவிலக்கவென விரும்பியொருவன்முந்நாணி
அதிரத்தலையைத்தான்சிரைத்து அகன்றுபிழைத்துவருகவென்று
சதியேவருவதறியாமல் தாலநிழல்மேபசலேயிருக்க
விதிதான்மொட்டைத்தலைதனிலே வீழுமாம்பனிதானே.
தலையில்விதித்தவிதிதனக்குத் தலையைத்திரையோன்பட்டதுபோல்
அலையிலொளித்தபரிசித்தும் அமர்ந்தாணாவவிஷத்தாலே
குலையேசெய்தபழிபாவங் குலையாய்முடிந்ததெனவேங்கி
மலையாதிருந்தமன்னரெல்லா மலைக்குத்துலைந்துவுலைந்தாரே.
ஏங்கினார்முகங்கள்வாடி என்னசெய்வோமென்றுசொல்லி
தூங்கினார்தலைகவிழ்ந்து துயரமுமெத்தவாகி
வாங்கினார்கடலைவிட்டு வருகிறோமென்றுசொல்லி
ஏங்கினார்சன்மமேகேட்க உத்தரமெழுதுமென்றார்.
(கதை) பட்டுநடக்கிற பரிட்சித்துவேந்தனையும்
கட்டிலுக்குள்வைத்து கனகசட்டினார்போர்த்து
சாந்துபுனுகு சவ்வாதுசந்தனமும்
கமகமவென்றிருக்கின்ற களபமெல்லாந்தான்பூசி
போமெனவேநல்ல பொட்டமதிற்றனிருந்து

முன்னேயெழுதிவிட்டார் முடிபொருந்தமன்னனுக்கு
பின்னேபயனுமென்று பெருக்கடலைவிட்டகன்று
ஓடிவந்தனக்கண்டு ஒருகொடியில்தானலனும்
சேர்ந்ததொலையச் செனமேசெயராசனவந்தான்
...டவிட்டதாதன் சென்னிகவிழ்ந்துரைப்பான்
...ர் ஆயத்ததுதான் தணியுமோவென்றுரையே
...களை எடுத்துமுன்னேவைக்கலுற்றார்
...ச்சு நிலையிலிருந்து
மன்னனதிரதின்னாதிர வயிற்றிலறைந்தழுவான்
கண்ணீர்களாறோடக் கதறியலுத்தழுக
வந்தவொருதூதுவனை வகையெதனைக்கேட்க
அந்தவிபரமெல்லாம் வகைவகையாய்ச்சொல்லியபின்
கேட்டுச்செனமேசெயன் கிலேசமிகவுண்டாகி
நாட்டுபுகழ்மன்னனையும் நாழிகையிலிங்கேதான்
கொண்டுவாவேணுமென்று கொற்றவனுந்தானுரைத்தார்
சென்றுசிவிகையின்மேல் தென்னவனைக்கொண்டுவந்தார்
வந்தார்களத்திபுரம் மன்னவனைக்கொண்டேகி
சந்தானபான சனங்கள்விழுந்தலறி
கொல்லென்றசத்தம் கூக்குரலைத்தானமர்த்தி
நில்லென்றமர்த்தி நினையாதெல்லாம்நினைந்து
அழுதுபுலம்பியதா லாவதுதானென்றுமில்லை
பழுதுசெய்துபோனதொரு பாம்புதனையழைத்து
எந்தன்பிதாவை எழுப்புவேனல்லாது
அந்தவிஷங்கொள்வதற்கு ஆகாதுமக்குள்ளதெல்லாம்
எழுப்பியதாற்பிள்ளை எழுப்பாதாலென்னபிள்ளை
மழுப்பியதாலே வருமோவுயிர்தானும்
தந்தையனைவைத்து சமர்த்தாகத்தானிருத்தி
வித்தையுடன்வேள்வி விதமாய்வளர்த்தலுற்றான்
சாஸ்திரத்திலுள்ள சகலகலைகளுமே
ருத்திரமாய்ச்சேகரித்துச் சூழத்திரைவளர்த்து
வேதியரைத்தானழைத்து வேணதெல்லாங்கொடுத்து
ஓதியவேதமதி லொன்றுங்குறையாமல்
சொல்லியவர்திருப்பச் சூட்டுமென்றார்வேதாந்தம்
கல்லுப்புருகிவிழக கதித்தொருமந்திரத்தால்
உற்பத்தியாகவொரு ஓமமவன்வளர்த்தி
சபத்தைவென்றவிழ்த் தாக்குமென்றாய்மானை
ஆமென்றுவேதியரு மந்தணருந்தான்கூடி
ஓமென்றுவேள்விசெய்ய ஒருத்திவையமூட்டினரே
யாகத்தீமூண்டுதுகாண் அண்டகடாகமட்டும்
சாகத்தான்சர்ப்பந் தவிடுபொடியாக
நீறுதிவந்து நெருப்புத்தணலாகி

வேருக்கிச்சாபம் வெந்துநீருவதற்கு
எங்கேயெனத்தேடி எழுந்ததுகாணக்கினியும்
அங்கேபரவம் அக்கினிகளுள்ளாற்றுமல்
ஈரேழுலோகமெல்லாம் எங்கெங்குந்தான்தேடி
பாரெங்குந்தான்தேடி படஅரவுஆற்றுமல்
மேலசைந்துநாகம் வெருளிப்பயந்தேக
காலசைந்துதானோடிக் கனைவிலகப்பட்டிடைந்து
பார்த்தவிடமெல்லாம் பயந்தெழுந்தவக்கினியில்
ஆற்றமுடியாமல் அயிராவதத்தினியும்
ஓடிச்சிங்காதனத்தில் ஊடேநுழைந்துக்கொண்டு
நாடியசீர்பாதம் நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டு
அபயமுனக்கபய மடைக்கலங்காணென்றுசொல்லி
தேவேந் ரன்சபையில் சென்றுமிழுந்தமையால்
ஐவருடபேரன் ஆனபரிசித்துவையும்
முப்பழிசெய்தானென்வே முயன்றவனைநான்தேடி
பிற்பழிநான்கேட்டு பிராணனையேவாங்கிவிட்டேன்
அந்தமொழிகேட்டு அடியேனையேதொடர்ந்து
இந்தசனமேசெயன் என்மீதுவக்கினியை
ஏவிவிட்டான்தாங்க வெம்மால்முடியாமல்
தாவியேவந்தடைந்தேன் சரணமெனைக்காரும்
என்றவருஞ்சொல்ல இந்திரனுமப்போது
மன்றலருந்திண்புயத்தை மன்னன்செனமேசெயனுக்கு
இந்திரனுஞ்சீட்டெழுதி ஏவினான்தூதுவனை
அந்தத்தூதுவனும் அரைநொடியிலோடிவந்து
சீட்டுகொடுத்துச் சேதிசொன்னான்தூதுவனும்
நம்மிடத்தில்வந்தவனை நாமேவதைசெய்தால்
தம்மிடத்தில்வந்தவனை தான்கொல்லுவாருமுண்டோ
முன்னால்தவசிருந்த முனிவன்மேல்நாகமதை
மன்னுளாவுந்தகப்பன் மாத ர்மேற்றுணணிந்தார்
கோபமடக்காரிஷி கூறினார்சாபமதை
பூபனேசாவுக்குப் போய்வரலாமென்றுசொல்லி
அந்தமுனிசாப மருகேகுடியிருந்து
வந்தவிதிவசந்தான் வருமளவுந்தான்பார்த்து
எழுந்துமுடிவிதுகாண் இம்மட்டேயல்லாமல்
கொழுந்துமாலிவந்து கூடுகின்றகாலமதில்
சமயமிதுவென்று சர்ப்பமுந்தான்தீண்டினது
அமையுமோவுன்னாலே அமையாதெவராலும்
யாகத்தைதானமர்த்தி யகனுமென்றார்கோபமதை
வாகாகயாகம் வளர்த்தாயேயாமாகில்
ஏகமாய்ப்பற்றி எறியும்புவனமெல்லாம்
நாகத்துமட்டும் நடவாதுவக்கினியும்

அண்டமனைத்துமுதல் அகண்டம்முதலக்கினியும்
விண்டலமு வெந்து வெளியாய்முடிந்துவிடும்
உனக்குநிலையில்லை உலகத்திலெவ்வுயிற்கும்
எனக்குநிலையுமில்லை இந்திரனெனன்பாருமில்லை
செத்தார்பிழைப்புமுண்டோ தேசத்திலுள்ளோர்கள்
மற்றாருஞ்சொல்லார் மயக் த்தைவிட்டுவிட்டு
தந்தைதனையடக்கிச் சாத்திரங்கள்தான்முடித்து
விந்தையாய்நீயிருந்து மேதினியையாளுமென்றார்
வாசவன்தன்சீட்டு வாசகத்தைமீறுமல்
இராசன்செனமேசெயன் நல்லதென்றுசம்மதித்து
ஆறியமர்ந்து அனைவோருந்தான்கூடி
தேறித்தெளிந்து தெய்வமேயென றுசொல்லி
மந்திரிமாரும் மகுடமுடிவேந்தர்களும்
தந்திரமாய்க்கூடிச் சடங்குதனைமுடித்து
மாதானம்பூதானம் வஸ்திரதானமுதல்
கோதானமீய்ந்தான் கொற்றவன்கையாலே
சடங்குமுடித்தான்காண் சாத்திரத்திலுள்ளபடி
அடங்காகிலேசமெல்லா மாறிதெளிந்தபின்பு
மன்னரமைச்சர் மகுடமுடிவேந்தருடன்
தென்னவர்களெல்லோரும் செனமேசெயாசனுக்கு
பட்டந்தரித்துப் பாராளுமென்றுசொல்லி
திட்டப்படுத்திச் செகம்வந்தராகத்திரிந்தார்
இருக்குந்தருவாயில் ஏலவேசாபமிட
வருக்கமுள்ளமாமுனிவன் மன்னன்பரிசித்துவையும்
நாகமிதுதீண்டுகையில் ராசன்மடிந்திடுவான்
சாகுமுன்னேசென்று சர்ப்பத்தின்கைவிஷத்தை
திருப்பிவிஷத்தை தென்னவனைநாமெழுப்பி
விருப்பமுடன்வைப்போ மேதினியையாளுமென்று
தன்சாபந்தீர்க்கத் தவசுவருகையிலே
வம்பானசர்ப்பம் வழியிலெதிர்வருமாம்
எதிராகவந்ததொரு எறறதவசிதன்னை
சதிராகவந்ததொரு தவசிதன்னைக்கேட்க
நாகமதுகேட்க நற்றவசியேதுசொல்வான்
லோகமுழுதாளும் ரூபமதன்றன்னையொப்பால்
இருக்கும்பரிசித்துவுக்கு என்னுடையசாபமதால்
பெருக்கவிஷந்தீண்டிப் பிடிக்கவருகுதென்று
தீர்த்துவிஷந்தன்னைத் திருப்பிடவேணுமென்று
ஏத்துந்திசைநோக்கி ஏகிவந்தோங்கண்டீரோ
நின்றுமயங்கி நெடுமூச்சுக்கொண்டேகி
படராவந்தீண்டிப் பரிசித்துவேந்தனுந்தான்
சடமொழிந்துபாரில தீய்க்கொளுத்திசுத்திவிட்டார்

சாம்பல்குவித்துச் சடங்குமுதல்சொல்லியபின்
ஏல்போறீரென்றரவம் எகிராச்சுசொல்லியபின்
மெய்ம்யாவென்சாபம் வினையாய்முடிந்ததுவோ
அய்யோவரசழிக்க ஆமோபுவிமீதில்
நம்மாலரசனுக்கு நாசம்வந்ததாகையினால்
சும்மாவிடலாமோ தோஷம்நமக்குவரும்
அஸ்தியடக்கி அதுசாம்பலானாலும்
சுத்தமாய்நாளும் துரைமகனையுண்டுபண்ணி
திக்கெல்லாம்போற்றும் தேசத்தையாளுமென்று
வைக்கலாமென்று மனதுகந்துவந்தேன்காண்
இல்லாதேபோனால் ஈடேறுமெந்தனுக்கு
பொல்லாதசாபம் பொருந்தவுரைத்துவிட்டேன்

விருத்தம்.

வாக்கினாற்கண்ணாற்கையால் மனத்தினாற்செய்தபாவம்
வாக்கினாற்கண்ணாற்கையால் மனத்தினாற்றீரவேணும்
வாக்கினாற்கண்ணாற்கையால் மனதினால்தீராவிட்டால்
வாக்கினாற்கண்ணாற்கையால் மனத்தினாலழியுந்தானே.

(கதை)தீராதேபோனால் திருவுளத்துக்கேறாது
வாராதசீவனையும் வரவழைத்துகப்பலையும்
உருவாய்வருத்து உயிரையுடல்பொருத்து
குருவினுடமாந்திரத்தால் கொள்ளலாங்காரியமும்
என்றுமுனிசொல்ல ஏற்றமுள்ளநாகமது
நன்றுநாமென்றுசொல்வோம் நமக்குசெய்நீர்தாமும்
ஆவென்றுகேளும் அதிசயமாயென்றுசொல்வேன்
மாமரம்பூத்து வடிவுடனேமாங்கனியும்
பூமரமாய்நிற்கிறதைப் புகைத்தெரியதீண்டுகிறேன்
பங்கமாய்ப்போகும் பச்சைமரமானதுவும்
உற்பத்தியாக உயிர்மரம்போலாக்கிவைத்தால்
செத்தவனுந்தான்பிழைப்பார் செகத்திலுள்ளோர்கொண்டாட
வித்தகனேமாமுனியே மெய்யென்றுகாணநிவேன்
சர்ப்பமிவைசொல்ல சன்னாசியாமெனவே
கற்பகமரத்தைக் கடியுமெனவுரைத்தார்
உரைத்தவுரைகேட்டு ஒருமித்துநாகமது
இசைத்தரவஞ்சீறி எழுந்துமிகக்கோபமதாய்
வாய்பிளந்துநாகம் மாமரத்தைகவ்வியதை
காய்கனிகள்தோறுங் கப்புக்கிளைதானும்
வெந்துநீரானதொரு விருட்சமெனுமாமரத்தை
சந்தடபழல்மாமுனிதான் தழைமரம்போலாக்கிவைத்தான்
அப்பொழுதுமாமுனியை அரவமதுகொண்டாடி
இப்போதுவுன்பழியை ஈடாகப்பண்ணிவைத்தேன்
அஷ்டமாநாகமதில் நானொருத்தன்தானாகும்

இஷ்டமுடன்கீறும் எழுப்புவீர்மாமுனியே
எங்களதிகார மெல்லாகதான்போய்விடுங்காண்
திங்களொளிபோல் சிரசிலிருந்தெடுத்து
பெரியவராமென்றுசொல்லிப் போரவந்தான்கொடுத்து
அரியமணிவாங்கி அருந்தபசுபேகிவிட்டார்
நாகமகிழ்ந்து நடந்ததுகாணம்மானை
சென்றரவம்போனபின்பு செனமேசெயாசனுந்தான்
அன்றலருந்தாமரைபோல் ஆதித்தன்தன்வடிவாய்
இருந்துசிலகாலம் இந்திரனைப்போலாகி
திருந்துபுகழ்கொண்டாட செயவிசயனவன்பேரன்
தேசமொருகுடைக்கீழ் செங்கோல்மனுநீதி
வாசமிகுபூவுலகில் மன்னவர்கள்போற்றிசெய்ய
தாகமுடன்மன்னவனுஞ் சகலபரிவாரமுடன்
ஏகசிங்காதனத்தில் இருந்தார்காணம்மானை
விருத்தம். பஞ்சவர்பேரரென்னும் பரிசித்தைவிஷங்கள்தீண்டி
துஞ்சினதாகையாலே சுத்தசெனமேசெயன்றன்னை
மிஞ்சுசிங்காதனத்தில்வைத்து வேந்தனமைச்சர்தானும்
அஞ்சலென்றடிகள்போற்றி யவனியிலிருந்தாரன்றே
இப்படியனேககால மிருந்தனர்செங்கோல்செய்து
சொற்படி தவறுவண்மை சோர்வாநடத்திச்செய்து
முற்படிமுயாமபோல முன்னவனிவனுமென்ன
அப்படியிருந்துபாரி லவனியையாளுநாளில்
ஆகமவேதஞான வருந்தமிழ்க்கவிதைநூல்கள்
பாகமாயிருந்துகேட்டு பத்தியாய்பெரியோர்தன்பால்
ஏகசிங்காதனத்தி லிருந்துடன்வாழுநாளில்
(கதை) பார்த்தனுடன்வாளபிமன் பாலன்பரிசித்துவுடன்
ஏற்றமொருபாலன் இராசன்செனமேசெயனும்
தோற்றமுள்ளநீதி துலங்குமாம்ராச்சியத்தில்
சுத்திக்கடல்சூழக் காசினியெல்லாம்விளங்க
முத்துநவமணிபோல் முளைத்தெழுந்தாதினம்போல்
வந்தமகாராசன் மன்னன்செனமேசெயன்
விந்தைமலர்போல விதம்விதமாஞ்சிங்காரம்
தந்திரிருக்குந் தவளமணிமார்பன
பொங்கியபூரணமாய் பூலோகந்தாயகமாய்
நிறைமுறையாலொன்று எவ்வளவுமீறாமல்
புரையுடையதருமமெனப் பூலோகமாளுகையில்
அத்திபுரமுற்றும் அரசாளுமநாளையிலே
சத்தியவாகியந் தவறுதவ்வதமுனி
நாற்றிசையுங்கொண்டாடும் நன்னகர்தன்னில்வந்தார்
வாழ்த்தியடிபணிந்து மகுடமுடிவேந்தரெல்லாம்
தோத்திரமுஞ்செய்து தொழுதுவணங்கியபின்

இருக்குந்தருவாயி லிளவரசுதான்விளங்கி
உருக்கமுடன்கண்டு ஒழுக்கமாய்த்தெண்டனிட்டு
போற்றிசெனமேசெயன் பூரித்தகமகிழ்ந்து
ஏற்றிச்சிங்காதனத்தி லிருத்தியேகைதொழுது
கனிவகைகள்சர்க்கரைதேன் கற்கண்டுசீனிமுதல்
வாழைக்கனியுஞ் சகலகனியுள்ளதெல்லாம்
கொண்டுவந்துவைத்து குருவேசரணமென்று
தொண்டுபண்ணிநின்று தொழுதுமிகவணங்கி
நல்லதொருவேதமுனி ராசனையுங்கொண்டாடி
வல்லதொருமாங்கனிதேன் வாரியமுதுசெய்து
நாகரீகமானதொரு ராசன்சனமேசயனுந்தான்
தாகமுடன்வேதமுனி தன்னிடத்தில்வந்துநின்று

விருத்தம்.

பாரதமுடியுமன்னாட் பயின்றதோர்வேதமெல்லாம்
வீரியனனுதியாகி விநாயகன்கோடுகொண்டு
சீரதுசிறந்தகீர்த்திச் செகத்தினிலுதித்தவேந்தன்
போரதுமுடியவென்று புகன்றதுதேவர்தாமே.
குருகுலத்தோர்களெல்லாம் குருவெனவந்துதோன்றி
கருவுருவதுவுங்காட்டிக் காசினியாளுமென்று
அருகுதானுருத்தியந்த வறிவுடன்தெளிவுசொல்லி
பெருகுசீர்புனல்வந்தன்னாட் பெரும்பகைமுடித்தாய்போற்றி
பஞ்சவர்நூற்றுவற்கு பகையதுவருவதுண்டோ
அஞ்சலென்றமர்த்திநீதா னறிவினால்விவரஞ்சொன்னால்
முஞ்சரும்பகைசெய்வாரோ வேதமாமுனியேயுந்தன்
வஞ்சமேவஞ்சமல்லால் மற்றொன்றால்முடியுமோதான்

கதை.

எத்திசைகள்கொண்டாட எங்கள்குலத்தரசே
சத்தியயுண்மை தவறாதமாமுனியே
சீரானயைவருடன் சிறந்ததிரியோதிரனும்
பாராளும்நாளில் பகைகளொன்றும்வாராமல்
தாராளமாகத் தன்மையொன்றுசேகரமாய்
பேராளர்பூதத்திற் பேதமொன்றும்வாராமல்
மார்க்கப்படுத்திவைக்க வாராதோதேவருக்கு
தீர்க்குமுன்னுளான திருநகரத்திலுள்ளபடி
இன்னபடியென்று ஈசர்முன்னேதானுரைத்தீர்
எழுதும்விநாயகனே என்றிவர்தான்கூற
தொழுகும்விநாயகனர் சொன்னதொன்றுந்தப்பாமல்
ஒருகொம்பொடித்து ஊணிவைத்தார்மேருவதில்
நிகரில்லாவேதம் நிலைகண்டுகொண்டேனே
பகருமொழிகேளாதார் பாருலகிலுண்டோ
குருகுலத்துக்கெல்லாம் குலக்கொழுந்தேநீயிருந்து

அருகிருந்துபுத்திசொல்லி அரசனுமாய்நீரிருந்து
வின்னம்வாறாதபடி வேதியரேசொன்னீரானால்
மன்னவருமாளாமல் வையகத்தில்தானிருப்பீர்
எந்தவிதமோகிருபை ஏதொன்றறியேனே
உந்தன்வினோத மொருவருக்குந்தோன்றாமல்
வஞ்சனைகள்செய்தீரே மாமுனியேயிப்படிதான்
உன்செயலேயல்லாது உலகத்தில்வேறுமுண்டோ
மற்றுமுள்ளமன்னவர்கள் மகுடமுடிவர்த்தகரும்
சுற்றமொடுராசர் துரைமக்களுள்ளோரும்
எண்ணவொண்ணாச்சேனை ஏழக்ரோணியத்தனையும்
மண்ணாசையற்று மாண்டிறந்துபோனதெல்லாம்
உன்னாலேயல்லோ ஒருவர்மேற்குற்றமில்லை
அன்னாளிலேயமர்க்கு ஆமென்றகாரியந்தான்
தெரியவகைசொல்லிச் செப்பினீராமாகில்
பிரியாதிருந்து பேதமற்றுவாழாரோ
இறந்தாரோநூற்றுவர்கள் இருந்தாரேபஞ்சவர்கள்
சிறந்திருந்தபஞ்சவர்தான் சடத்தோடேயிப்போது
விந்தகிரிவைகுந்தம் விரும்பியவர்சேர்ந்தாரோ
அந்தவகையெனக்கு அறியவேசொல்லுமையா
சொல்லுமென்றுகேட்ட துரைமகனேசெனமேசெயா
சொல்லுகிறேன்கேளும் தோற்றமுடனுள்ளதெல்லாம்
முன்னுலகிலுள்ள முன்னாள்விதிப்படியோ
மீண்டொருவராலே விலக்கவல்லோருண்டோதான்
ஆகையினாலே அவர்கள்செய்ததீவினையால்
மாய்கையால்வந்து விளைந்ததுகாண்செய்தவினை
என்றுமுனிதானு மெடுத்துரைக்கசெய்தியெல்லாம்
நின்றுசெனமேசெயன் நினைவாகதான்கேட்டு
நினையாதெல்லாநினைந்து நெடுமூச்சுவிட்டேகி
தீவினைப்பயனாக்கித் திரணபகைமோக்கி
கைக்குக்கதையில்லாமல் கால்வேறுதலைவேறாய்
மெய்க்குமெய்யில்லாமல் விசனங்கள்தான்மூட்டி
ஆட்டுவித்துபாவைதனை ஆட்டிவிட்டுப்பார்த்திருந்து
மூட்டிவினைசெய்த முனியேயினிகேளும்
தருமரென்றுபேரெடுத்து தரணியிலில்லாமல்
கருமமேசெய்தவரைக் காசினியில்தருமரென்றால்
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்பேன்மாமுனியே
தன்மையுமுற்றுச் சனமுமினமுமற்று
இம்மைதனிற்றான்வாழ எல்லோருமாண்டிறந்து
மவுனம்பிடித்து வதைசெய்தமாபாவி
இருந்தரசையாளாம லின்னதென்றுபாராமல்
வருந்தாமல்வைகுந்தம் வானேறிப்போனதென்ன

சொல்லுமையாவெந்தனுக்குத் தோற்றமெல்லாம்நீயாகி
வெல்லும்விதியாகி விதிப்பயனுந்தானாகி
ஏற்றுமொருவிபரம் இறையோனேநான்காணேன்
தோற்றுதுகாணெந்தனுக்குத் தோஷமெல்லாம்நீரெனவே
படையுடையதர்மரென்றும் பொய்சொல்லாமெய்யரென்றும்
நிறையுடையாரானால் நீருரைத்தபுத்திதன்னை
கேளாரோசற்றும் கிரிகையொன்றும்பாராரோ
வாழாரோபாரில் மைந்தரொடுசெல்வமதாய்
துன்மைசெய்தார்மாண்டு தேசமதையிழந்தால்
நன்மைசெய்தார்பாராண்டு நாளுமிருக்காமல்
ஏன்காண்பாரிழந்து ஏகினார்வைகுந்தமதில்
நானேதான்புவியாள ஞாயமோவெந்தனுக்கு
பாரதப்போருண்டுபண்ணி பகைமுடிந்துமுன்னாளில்
மேருதனில்தானெழுதி வைத்தவரும்நீர்தானே
நினைத்தபடிமுடிக்க நீர்நினைத்ததல்லாது
மனந்தனையேபுண்ணாகி வகுத்துரைக்கநாமேது
புத்திதனைசொல்லப் பொருந்தவுரையாமல்
சத்துருவாய்மாமுனியும் சற்பனைகள்செய்தீரே
தாராரும்வேந்தர் சமர்முடிந்ததெல்லாமுன்
பாராய்முனியேகேள் பாவமெல்லாமுந்தனுக்கு
சாராமற்சாய்ந்ததுகாண் தப்பாமற்சொன்னேனென்பார்
தீராதபாபமது செய்தீரோமாமுனியே
என்றுசெனமேசெயன் இவ்வார்த்தைதானுரைக்க
நன்றுகாணென்று நகைத்தமுனியேதுசொல்வான்
தம்பியரேயிப்படிநீர் சமர்த்தாகபேசியதால்
தம்பியினிகேளு தாமாகச்சொல்லுகிறேன்
வெம்பியெனையுரைத்தீர் விட்டகுறையாராமல்
நம்பியுயிர்களையும் நமனையும்பாராமல்
தலையிலெழுதிவைத்த சதுர்முகனைப்பாராமல்
குலைசெய்யும்ருத்திரனைக் கூர்ந்துநீர்சொல்லாமல்
மாய்கைபலசெய்யும் மாயனையுஞ்சொல்லாமல்
தாயகமாம்நம்மைச் சலித்துமிகச்சொன்னீரே
உள்ளவிதியெனவே உருமித்துச்சொல்லாமல்
காளிபெலிகொண்ட கதையையுற்றுப்பாராமல்
பத்தியாய்நம்தலைமேல் பெருஞ்சுமையைத்தானேற்றி
முத்துஞ்சுமைதலையாய் மொழிந்தீர்வகைகேளும்
சுற்றிவிளைந்து சூழ்ந்ததையுஞ்சொல்லுகிறோம்
கொற்றவனேகேளுமென்று கூறினார்மாமுனியும்
மன்னாகேள்நூற்றுவர்க்கும் வாய்த்ததர்மாசருக்கும்
முன்னாளிற்புத்தி மொழிந்தனையோவென்றுரைத்தார்
நூற்றுவர்க்கும்புத்தி சொன்னேனேசொ லலையோ

ஏற்றாழுது மீடேறப்பஞ்சவரை
காட்டிலிருந்து கடனுக்குவேளைவரில்
தாட்டிகமாய்புவியில் தற்சந்தீவன்றனையும்
மீட்டென்னைக்கொண்டு வெளியேற்றிவிட்டாலும்
நாட்டில்வாராதேயென்று நடுக்கமொழிக்திடுவார்
தீதுசெய்தான்பாவி திரியோதினன்பாவி
ஏதுமறியாம லிருப்பார்கள்பஞ்சவர்கள்
பொருத்தாராசாண்டார் பொங்கினர்காடுறைந்தார்
பொருத்தார்கள்பஞ்சவர்கள் உரைத்தார்கள்நூற்றுவர்கள்
அகத்தையழித்ததுகாண் ஐவர்மேற்குற்றமில்லை
இகந்தனிலேசூதுபண்ணி செகந்தனிலேமாண்டார்கள்
இப்படியாய்வந்தவர்க்கு என்னைநிபஞ்சொன்னயே
சொற்படியேகேட்டிருந்தும் துற்புத்திபோட்டாரோ
தம்பிசனமேசயா தார்வேந்தேநீர்தானும்
வெம்பிமனமிடைந்து வெடுமென்றுசொன்னீரே
கேட்டீரோஞானம் கேடுகெட்டார்தன்வசனம்
போட்டாரோபுத்தி புலையாட்டேன்பேசுகிறீர்
சூதன்வசனம்மாமுனிதான் எடுத்துரைக்கும்ஞானமதை
அவ்வசனங்கேட்டு அரசன்செனமேசெயனுந்தான்
வாரீர்முனியுன் மந்திரமும்தந்திரமும்
பாரீர்புவியோர்பல பஞ்சவர்க்கும்நூற்றுவர்க்கும்
வின்னமதுபாருமல் விற்பனமாயுட்புகுந்து
தன்மைகள்பாருட்டித் தாக்கியேசொன்னீரே
இத்தனைக்கும்வின்னங்களேதொன்றும்வாரதில்லை
கர்த்தனேதோருமல் கண்காட்சிபார்த்துவிட்டீர்
சித்தமதிற்சாத்திரங்கள் திரணமதுவல்லாமல்
இருந்ததபசியுனக் கின்பதுன்பமிரண்டுமில்லை
அருந்தவசியாயிருந்து ஆர்ந்ததயவில்லாமல்
அவர்களுக்குக்காலபல னடவுமனுச்சொல்லாமல்
இவர்களுக்குக்காலபலன் இதமுடனீர்சொல்லாமல்
வருந்துவதினலேதும் வாராக்கருமமுண்டோ
வேந்தனிவைசொல்ல வேதமுனிசொல்லுகிருர்
யாகம்வளர்க்கவென்று அரசனேநீநினைத்தாய்
யாகமதுயாகம் பலிக்காதுகாணுமக்கு
ஏற்றபிரமத்தில் இதமாய்பிடிக்குதுகாண்
மாற்றவுனக்கு வகையுண்டோயாமாகில்
என்னைச்சலித்து மெள்ளளவுங்குற்றமில்லை
பின்னையுனக்குத் தெரியும்பிரமையினல்
உள்ளபடிசொன்னே முற்பனமாயுந்தனுக்கு
வள்ளலறிய வழுத்துகின்ருேமிவ்வசனம்
போருேம்புவிமீதில் பொன்னுலகந்தான்சேர

வாரேமினிமேலு மன்னவுன்றன்னிடத்தில்
என்றுசொல்லிமாமுனியும் ஏகினர்காணம்மானை
அன்றுசனமேசெயனுந்தான் அவரைநமஸ்கரித்து
அனுப்பிச்சிலகாலம் ஆண்டிருந்தான்பூலோகம்
தனுபிடித்தகையான் தாரார்செனமேசயனுந்தான்
யாகம்வளர்க்கவென்று அவனியெல்லாந்தானறிய
சேகரமாயுள்ளதெல்லாஞ் செழுந்தளவா னமுதல்
வரவேணுமென்றார் மந்திரிமார்தன்னுடனே
துரைராசன்மன்னவனுஞ் சொல்லலுற்றாரம்மானை
திறமுடையமந்திரிமார் தேசத்திலுள்ளவரை
பரவசமதாகப் பார்வேந்தர்சொற்படிக்கு
அந்தப்படியாக அவனிதனிலேயிருந்து
வந்தகளவாட மற்றுமுள்ளநாள்வரையும்
சீராகச்சேகரித்துத் தெய்வப்பிராமணரை
நேராகவாயிரம்பேர் நேர்பாகமுள்ளோராய்
வாகாகத்தானழைத்து வளர்ப்பதற் யாகமதை
யாகமுடன்செய்ய ஆவினிடநெய்யாக
நூறுகுடம்நெய்யும் நொடிக்குள்ளே தானழைத்து
வீறுடனேயாகம் வேதியரேசெய்யுமென்றார்
சாலையதுமுடித்துச் சதுரமாய்பந்தலிட்டு
ஆலயமாக்கித்தான் அந்தணருந்தானிருக்க
விலாசமாயுண்டுபண்ணி வைத்தாரொருநொடியில்
பலாவரசும்பிளந்து பலரைமிகசோடினையாய்
அரசுபலாமாவிலுப்பை ஆலவிற்குதெர்ப்பையுடன்
பரசுமுதலுள்ளதெல்லாம் பங்குசம்வேணதெல்லாம்
சேகரித்துவைத்துச் செனமேசெயன்றான்முழுக
யாகத்தடியில்வந்து அந்தணரைத்தெண்டனிட்டு
வேதியர்க்கெல்லாமிசைய வேணுமென்றஅஸ்திரமும்
நீதியுடன்தான்கொடுத்து நிர்வாகம்பண்ணுமென்று
அக்கனியையுண்டுபண்ணி ஆபூதிதான்கொடுத்து
மெய்க்கினியமந்திரங்கள் வேதியர்கள்தான்துதிக்க
சூழவேதானிருந்து சொல்வார்கள்மந்திரிகள்
வாளபிமன்பேரனையும் வாருமென்றுதானழைத்து
பலகைதனைபரப்பி பரிட்சித்துமைந்தனுக்கு
இலகுமணிரத்னசன மேலிருக்கவேண்டுமென்றான்
பூசைசெபம்பண்ணுமென்று புகழ்ந்தார்கள்வேதியர்கள்
நேசமுடனிருந்து நேமமாயுள்ளதெல்லாம்
வாசனையாய்செய்யுமென்று வகுத்துரைத்தாரம்மானை
ஆசனத்தின்மேலிருந்து அட்சதையுந்தான்வணங்கி
யாகத்தைநோக்கி அன்பாகத்தானிருந்தான்
வாகாகதெர்ப்பையது வாங்கவேதானிருந்தான்
அழகுமணியாகும் அக்கினியுந்தான்வளர்த்தி

புஃழிதமாய்தான்வளரும் பூவாணரெக்கியமும்
எக்கியத்துக்கேற்ற இதமானநெய்க்குடமும்
முக்கியமாய்ச்செய்து முடிந்துவளர்யாகமதில்

விருத்தம். முன்னாள்முனிவன்சொற்படி முடிக்கயாகமதுதனிலே
இன்னாள்மயக்கம்வருவதுவு மெய்யமறையோன்யோயிருந்து
சொன்னவேதம்யாகமதில் துக்கமிகத்துயரகன்று
கண்ணால்மயங்கிவீழாமல் தன்னைசெய்வான்தார்வேந்தன்

ஐயோமறையோனக்கினியி லசந்துவிழுவானென்றெண்ணிக்
கையால்தெர்ப்பைதனைக்கண்டு கழுத்திற்பிடரியதிற்றொடவே
மெய்யாப்புலியான்பாய்ந்ததென்று வெருவிப்பயந்துவேதியனும்
நெய்யிலெரியுஞ்சுடர்தனிலே நோய்விழுந்துமடிந்தானே

(கதை)அங்கிருந்துசாத்திரங்க ளனுட்டிக்கும்வேதியரும்
மருகிருந்துவேதம் வகுத்துரைக்கும்வேதமதில்
அசதிவந்துபார்ப்பான் அந்துகண்ணைத்தான்மூடி
வசமாகவேதம் வழுத்தாமல்மெய்மறந்து
நித்திரைதான்கொண்டு நிலத்தில்விழுவார்போல்
பத்திரமாய்பார்ப்பான் மெய்மறந்துகொண்டலைந்து
உறங்கித்தலைகவிழ்ந்து உடலுமைந்தானுப்போல்
சிறங்களுமற்றறைந்து தேகம்விழுந்ததுபோல்
அந்தஉறக்கத்தில் ஆனதொருசொற்பனமும்
வந்தவழிதன்னில் வலியகடுவாய்புலியும்
எதிர்க்கவழிமறுத்து இவனைவதைசெய்வதுபோல்
அடக்கிவிழித்து அதட்டிபபமுறுத்தி
பிடிக்கிறதுபோல பிராமணனுந்தான்பார்த்து
நடுங்கியுடல்பதறி நஞ்சுகண்டமீனதுபோல்
இருக்குந்திறமதனை யிளவரசுதான்தரித்து
வருத்தமுள்ளயாகம் வளர்க்கவென்றுவந்திருந்தோம்
அதற்குவிகாதம் அந்தணனுயிப்போது
ஏதுக்காயிருந்து இசைகேடுதான்மூறிய
பார்ததிருக்கப்போகாது பாவம்வருமென்றுசொல்லி
ஏற்றிருக்குந்தற்பையினால் இவனைசண்டைபண்ணவென்று
நீட்டினான்தெர்ப்பையினால் நினைவுவருமென்றுசொல்லி
காட்டிற்புலிபாய்ந்ததென்று கலங்கியுடல்பதறி
மாட்டினான் தீயில் மடிந்தான்பிராமணனும்
அட்டில்குதித்து அந்தணனுந்தீயில்விழ
கண்டுசெனமேசெயனும் கலங்கிமுகம்வாடி
பண்டுவியாசர் பழிவாய்மொழிந்தபடி
வந்ததுகாண்பாவம் மதியைவிதிவிலக்க
தத்துவயாகபலன் சனியன்பிடிக்கவென்று
வெந்துமனமிடைந்து பிரம்மையதுதான்பிடித்து

இந்தவுலவாத யிருளதுபோற்ருன்மூடி
மாய்கைபிடித்திருக்க மனுநீதியோமறந்து
பேயும்பிடித்ததுபோல் பிரமைகொண்டாரம்மானை
மன்னன்சனமேசெயன் மாய்கைபிடித்திருக்க
தென்னவர்களெல்லாந் தீவினையோவென்றுசொல்லி
ஆருத்துயரம் அருந்துயரம்வந்துதையா
நீருகிவெந்து நெஞ்சமெல்லாம்புண்ணுகி
என்னசெய்வோமென்று ஏங்கிப்பரதவித்து
முன்செய்ததீவினையோ முனிவிட்டசொற்படியோ
வந்தவிதமறியோம் மகாதேவர்கற்பனையோ
எந்தவிதமோதான் இடையூறுதான்வந்து
செய்யுமருந்துகள்தான் தேசத்திலுள்ளதெல்லாம்
வையமென்னபண்டிதர்கள் வைத்தமருந்தானாலும்
சற்றுங்குணமில்லாமல் தலைசுற்றியாடுகையில்
பித்தங்கலங்கிப் பினத்துகிருரென்றுசொல்லி
கலிக்கமுறைத்து கண்ணிலிடுமொன்றுமில்லை
பலிக்குமச்சியமிட்டுப் பார்த்தாலுமொன்றுமில்லை
தலையிற்கோடாலியிட்டுத் தயிலந்தனைத்தேய்த்து
கலையவில்லைபித்தங் காலபலனென்பாரும்
மருள்பிடித்ததென்று மந்திரங்கள்செய்வாரும்
இருள்பிடித்ததென்று யந்திரங்கள்கட்டிடுவார்
செய்யாவினோதமெல்லாஞ் செய்தலுத்துமொன்றுமில்லை
ஐயோசிவனேயென்று அபயமுனக்கென்பாரும்
வெய்யோனுக்குள்ளே விளங்குபொய்களாய்முடித்து
அதிதிபரதேசியற்கும் அன்னமிகக்கொடுத்து
நீதியுடன்தானதவம் நேசமுடன்கோயில்குளம்
சத்திரமடங்கள்கட்டி சாலையிலந்தணற்கு
சித்திரமாய்பூசைபலன் செய்வாரனுதினமும்
நால்வேதசாஸ்திரமும் நாளும்விளங்கிவர
பால்தயிர்கள்நெய்யும் பருப்புமரிசிமுதல்
வாகாயனுதினமும் மாருமல்நித்தியமும்
பாகாயனுதினமும் படியளந்துவேதியற்கு
தானதவஞ்செய்து தவிப்பார்பரதவிப்பார்
ஞானசிவபூசை நடத்துவார்தாக்ஷியர்கள்
தேசத்திலுள்ள செனமுஞ்செனமேசயனுக்கு
மேகத்திருந்து மெய்சோர்ந்துகைசோர்ந்து
பாருலகந்தாங்கும் பரிசித்துமைந்தனுக்கு
காருலவுமேனியரே கண்ணரேயிப்போது
தீதுவரக்காரியமேன் செய்ததவக்குறையோ
ஏதுசெய்வோமென்று இருக்குந்தருவாயில்
பாராசரமாமுனிவன் பயனந்தவேதியரும்

சாரமாவேத சகலகலைவல்லவனாய்
வேதவியாசமுனி மேதினியிலேநடந்து
வந்தரிஷிபாதம் மன்னரெல்லாந்தான்வணங்கி
இந்தவிகாரம் இவர்க்குவந்தகர்மவினை
தீர்த்தருளவேணுமையா செனமேசயராசனுக்கு
காத்தருளவேணுமையா கடவுளே தஞ்சமென்று
சிறியோனறியாத செய்தகுறையைப்பொறுத்து
வெறியேகப்பாருமையா வேதவியாசரே
என்றுமன்னர்கூற யிறையோன்மனமகிழ்ந்து
ஒன்றுமறியாமல் உரைத்தீரேமன்னவரே
நாமேதுசெய்வோம் நாமோவிதிதனக்கு
கோபமதுசெய்தாலும் போமோபிரமையது
அல்லவேசொல்லுகிறேன் அந்தப்படியிவன்தான்
சொல்லவேகேட்டால் துயர்பிரமைதீர்ந்துவிடும்
முன்னாளிற்பஞ்சவர்கள் மூண்டுசெமர்பொருதி
முன்னாளில்பாரதப்போர் வென்றுமுடித்தகதை
சொல்லியவன்கேட்டால் சுருதியதுவேதாந்தம்
மல்லென்றபோர்வீமன் வாகாய்ச்சமர்தனிலே
மத்தகெசந்தன்னை வாரிப்படித்திருந்து
சத்தமுகில்கடந்து தாண்டிவருவான்வெளியில்
போய்ச்சூழ்ந்ததென்று பூரித்தான்பாரதத்தில்
வாய்ப்புக்கழியில் வளைவெட்டமத்தகெஜம்
வாராலங்கேமரித்து வந்துதென்றுணந்திரத்தில்
சிராய்ச்செனமேசயன் செவியுற்றுத்தான்கேட்டு
பொய்யென்றுசொன்னான் புத்திசற்றுமில்லாமல்
மெய்யெங்குந்தாவி வெண்பொரியாய்க்கண்டாச்சு
இதற்குவகையேது என்னவென்றுகேட்டளவில்
அதற்குவகையானும் அறிந்தோரெடுத்துரைக்க
புத்தியென்றுகேட்கப் பொருந்திமதியுடனே
பத்தியாய்ப்பாரதத்தைப் படிப்படியாறொருக்கால்
கேட்டிரோமனதையதில் கிலேசமெல்லாந்தீர்ந்துவிடும்
நாட்டிரோமனதையதில் நடுவேகிதானமதாய்
என்றுரைக்கவேதியர் இன்பமாய்வந்திருந்து
அன்றுசெனமேசெயன் ஆமென்றுபாரதத்தை
முடியுமட்டுந்தான்கேட்டு முற்றிலுமேயாறுய்ந்து
வேலையுந்தீரலையோ வேந்தனிவன்றனக்கு
கொள்ளைபிரமை குறையாலேபோவதற்கு
ஐவராசாண்டு அவனிவிட்டுத்தானேகி
வைகுந்தஞ்சேர்ந்த கதையாகத்தான்கேட்டால்
தீரும்பிரமையது தென்னவரேயென்றுரைத்தார்
பாரும்புதுமையிது பலிக்குஞ்சலிப்பறவே

கரும்பட்டுத்தான்போர்த்தி கருத்துடனேதான்கேட்டால்
அரும்பட்டுவெண்பட்டாய் ஆகுமதுசவ்வாது
அப்போபிரமையது அகன்றுவிடுங்கண்டீர்
இப்போதுகேளும் இன்பமுற்றுதானிருந்து
என்றுமுனிசொல்லி ஏகினார்காணம்மானை
நன்றுதானென்று நமஸ்கரித்தாரெல்லோரும்
ஆமென்றுசம்மதித்து அரிவோமெனவேதான்
ஓமென்றுசொல்லி உற்றசனமேசனுமே
வைகுந்தஅம்மானை வாகுடனேதான்கேட்க
செய்கின்றசாத்திரங்கள் சிறப்பாகதான்முடித்து
அம்மானைப.டிவைத்து அந்தகதைகளையும்
செம்மானைத்தான்றரித்த சிவனருளையுண்டெனவே
கதைத்துவக்கக்கேட்க கருத்தினுற்றமன்னவனும்
பதையாமல்கேட்கப் பலநினைவுயில்லாமல்
நெஞ்சுமசையாமல நினைவுதவறாமல்
அஞ்சுபஞ்சபூதம் அடக்கிப்பொரிபுலனை
வேராறுதத்துக்காமம வெகுளிதனைவிட்டோடி
காரூபமான கசடுதன்னைவிட்டெழிந்து
ஏகமனதாய் இருதயத்தைசொப்பனிட்டு
ஆகமுடன்கேட்க அரசனகொலுவிருந்தான்

விருத்தம்

வேதவியாசர்முந்நாளில் விளயபுரவசனமுள்ளபடி
தேசமுழுதுஞ்சிறப்புளதந தெரிந்துபார்க்கச்சமரசமாய்
பூதபஞ்சதவுயிர்போலே புவனமிருந்துவகைமே ச
நீதமிருந்துநெரியிருந்தும் நிலையாவண்ணமெளிதாச்சே.
விதிதநவிதியைப்பாராமல் வேதவியாசர்மனைநோக்கி
எதிர்தநுச்செய்திகேட்டபல னிப்போதமக்குபலித்ததென்று
துதித்துப்புகழ்ந்துமுனிதனையுஞ்சொன்னான்மகிழ்ந்துசொன்னானே
சொல்லியதைக்கேட்கச் சுருக்காய்மனதைத்தேற்றி
பலவியமாகக்கேட்டுப் பலதுயர்பிரமைபோக
அல்லிருள்நீங்கவென்று ஆனசெனமேசயனுந்தான்
மெல்லியபட்டுப்போர்த்தி வீற்றிருந்தரசன்கேட்டான்
கருநிறம்பட்டுப்போர்த்தி கதைகளையுற்றுக்கேட்டால்
மருநிறம்வாங்கிவெள்ளை மதித்தவெண்கட்டதானால்
வருமொருபிரமைநீங்கி மனத்துயர்தீருமென்று
குருமுனியிறைந்தநேசங் குணமெனக்கண்டான்வேந்தன்.

கதை.

வாகுடையபஞ்சவர்கள் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தகதை
பாகுடயசொல்லான் பரீசித்துமன்னன்மகன்
சீராய்செனமேஜெயன் சிந்தைமகிழ்ந்தன்பாய்

நேராகக்கேட்க நீலவர்ணர்காப்பாமே
ஓதுபுகழிக்கதையை உரைக்கவேதான்கேளீர்
மாதுசரஸ்வதியாள் வழுத்துகின்றசொற்படியால்
மேருவில்விநாயகனார் வரைந்தழுதுவேதாந்தம்
பாரிலுள்ளோர்கேட்க படிக்கிறேன்காணம்மானை
ஐவர்சகாயன் அரிகேசவன்முகுந்தன்
சைவர்சகாயன் தாமோதரனிருக்க
ஆரியவைகுந்தம் அடைவோமெனவேதான்
உரியதொருஐவர் ஒருமித்துஒமெனவே
நடக்கிறார்தேசம்விட்டு நன்னகரிதானும்விட்டு
வடக்குமுகமாக வடமேற்குகோபுரமாய்
தருமருடன்தம்பியரும் தாரார்துரோபதையும்
கருமத்தைவிட்டகன்று கங்கைக்கரையில்வந்தார்
மங்கைதுரோபதையும் வாகானஐவருமாய்
சங்கையாய்த்தான்தொழுது சாஸ்வதியைதான்வணங்கி
தலையிற்புனல்தெளித்து தாயேசரணமென்று
அலையிற்றலைமுழுகி அனுட்டானந்தான்முடித்து
ஆதித்தனைபூசைபண்ணி ஐவருந்தான்முடித்து
சாதித்தார்வேற்றுருவஞ் சந்நியாசிவேடமுமாய்
சாந்தமாய்மூழ்கிச் சடைமுடியுந்தானாகி
பாந்தமாய்தேடப் பருவமுடன்முடித்து
பாராசைதானும்விட்டுப் பைங்கொடியாளாசையற்று
ஊராசைதானும்மற்று உற்றமன்னராசையற்று
மாதாவினாசைவிட்டு மந்திரிமாராசையற்று
மீதானகானகத்தில் விரைவாகச்சென்றார்கள்
அப்போதுமாயன் அவர்மனத்தைதேற்றுதற்கு
இப்போதுஎதிரே இவர்காணவேகலியன்
மன்னுடையமாதாவின் தலையிற்சுமையேற்றி
மன்னன்மனைவிதன்னை வார்புயத்தின்மேலேற்றி
தந்தவனைக்கண்டு மன்னர்தர்மர்வாய்புதைத்து
இந்தவகைதம்பியரே ஏதோசகாதேவா
கண்டோம்புதுமைஐயா கலியுகமானதினால்
அண்டாப்பெருஞ்சுமையை அன்னைதனைமேலேற்றி
பெண்டீர்தனைத்தோளில் பெருமையென்றுவைத்துவந்தேன்
பண்டுமொழிதவரில் பழுதுவருமெனமக்கு
மானகரைவிட்டுவந்து வகையாய்ப்பிழைத்தோமே
ஆனதம்பியாரே அறிகேசவன்பதத்தை
நன்றாகவுச்சரித்து நம்பியேயென்பிறகே
குன்றாமனதுடனே கோபலருண்டெனவே
சீர்மேவுந்தம்பியருக்குத் தைரியமாய்வார்த்தைசொல்லி
தார்மேவுங்கானகத்திற் றறுபுக்காரம்மான்சனி

கல்லுமுருகிவிடுங் கடுவிஷமுந்தோன்றிவிடும்
பல்லும்புகைபாலைவனம் போய்புகுந்தாரைவரும்
மெல்லியர்கள்தன்பதமு மின்னனையாள்தன்பதமும்
பூவலியமெல்லியதால் பொருந்தாமலேதுரைப்பார்

விருத்தம்.

தேகமிகழ்ந்துவாராமற் சடத்தைமிகவேதான்சுமந்து
தாகமிகுந்துகவிப்பினையுஞ் சாராதுடலிற்றயவுசெய்து
பாகஞ்சிறந்தவுமைபாகர் பதத்தினைமிகவேதேடி
மேகஞ்சிறந்தமேனியனே விடைதானந்தகோபாலா.
ஒன்றுமறியோம்பொருளறியோ முன்னையல்லாதுணர்வறியோம்
நன்றுமறவோபதிதறியோம் நந்தாமுகுந்தாநரசிம்மா
அன்றுசகாயமிகுந்திருந்து வடியார்தங்களிடர்தீர்த்தாய்
குன்றுமனங்கள்குன்றாமற் குடிசார்ந்திருந்தகோபாலா.
உருவாயுருவிலோருருவே யுடலிற்புகுந்துதன்தாகி
வெருவாய்குளறியுரையாமற் வேறேகவனம்நினையாமல்
கருவாய்மலர்பிடியாமற் காத்தாய்கார்த்தசிறையெதிர்முன்
வருவாயடியார்வைகுந்தம் வாவென்றருளாய்கோபாலா.
மன்றுபிரமைபொல்லாது மாய்கைக்குரங்குபொறிபுலனைத்
தனதாகவுமெண்ணாமற் றூனேதானாய்த்தணித்துமனம்
எனதுபயமில்லாமல் யெங்கள்தனையீடேற்றும்
உனதுபதமேகெதியாக வுதவுநந்தகோபாலா

கதை.

கலக்கமில்லாதெங்களையும் கண்ணுதலேகாத்தருளும்
மலக்கமதைவிலக்கி வழிகூட்டியெங்களையும்
நடத்தும்பெருமானே நாங்களொன்றுந்தானறியோம்
சடத்துக்குள்ளாழ்ந்த தத்துவமேபோற்றியென்று
நடந்தார்வழிதனிலே நமோநாராயணாவெனவே
மடந்தையுடனேவருமாய் மால்பதந்தானோக்கி
சோலைநிழலில்லாத கடுவனங்களானதொரு
பாலைவனங்கடந்து பஞ்சவர்களப்பாலும்
வருமுனிவன்தான்வாழும அதிசயங்கள்தான்பார்த்து
இருளிட்டுவந்து இரவியும்போய்மறைந்தான்
கார்மேவும்வல்லிருளும் காவலர்களைவருமே
பார்மீதிலோங்கும் பாரைவழிநடந்து
கொள்ளிக்குவில்லாத கூரிருளில்தானலைந்து
தள்ளிவழிநடக்க சற்றுந்தெரியாமல்
மனமிடைந்துபுண்ணாகி மாயோனைத்தானினைந்து
கனலில்மெழுகதுபோல் கானகத்திலேயுற்று
தம்பிமார்தன்மனது இனியறியவேணுமென்று
பார்த்தனொடுகோல்வரையும் பாஞ்சாலிதன்னையுந்தான்
ஏற்றதொருவார்த்தைதன்னை இனிகூறக்கேளுமினி

தம்பியரைநோக்கித் தருமருந்தானேதுசொல்வார்
வெம்பிக்கனிப்பால் வெகுண்டுபயந்துவந்தோம்
எதிர்த்துபோகமாட்டாமல் இளைத்தோடிப்போயினர்காண்
அதித்துலகமெல்லாம் துஷிணிப்பார்கண்டீரோ
இருந்துசெயங்கொண்டு எதிர்த்துத்தூரத்தாமல்
இருண்டுமிகபயந்து ஆரணியம்போய்புகுந்தார்
என்றுலகஞ்சொல்லி ஏசாமலிப்போது
மன்றுலகில்வாழ்விசையன் மைந்தன்மகன்பேரனுக்கு
சென்றுதவியாக திருப்பியேநால்வருந்தான்
சேர்ந்துகலந்து சென்றுதவியாயிருந்து
ஏந்துசெனமேசெயனுக்கு எதிர்த்தொருவர்வாதுசெய்யில்
சலியனும்வந்து வளைந்துபோர்செய்தாக்கால்
வெிபச்சனும்வந்து வளைந்துபோர்செய்தாக்கால்
சிறுவன்வினையறியான் செருக்களத்திலசென்றறியான்
உருசலசெய்தறியான் உற்றோரொருவரிலை
தானேதனியாய்த் தயங்கிபலையாமல்
உற்றபரிசித்துமகன் உகந்தசெனமேஜெயனுக்கு
வெற்றிசெய்துநீங்கள் மிரட்டியவனைச்செயித்து
செங்கோல்தழைதோங்கச் செனமேசெயன்தான்வாழ்க
அங்கேயிருந்து அவனிதனையாளுமென்று
சீராருந்தர்மர் தெரிந்துரைத்தார்நால்வருக்கும்
நேராயிருந்துசென மேசனுக்குநீங்களுந்தான்
துணையாயிருந்து சுகமாகவாழுமென்றார்
மன்னுநீரெங்களைத்தான் மாநகரிற்போயிரென்றீர்
அன்னோரெங்க ளபசாரஞ்செய்ததுண்டோ
கர்த்தனுடசித்தங் கலங்கினதுளக்கவிதம்
பெற்றபிதாவறியோம் பின்னையொன்றுந்நானறியோம்
வந்தவனைச்சொல்ல மறுப்படாதெங்களையும்
வளர்த்தஅருமையிதோ வனந்தனில்வந்திருந்து
அழுத்தமுடனெங்களைநீ அகலப்போமென்றுசொன்னீர்
அய்யாகுருகுலமே அண்ணரேயென்றழுதார்
மெய்யோதானீரும் விட்டுப்பிரிவீரோ
எங்களையும்விட்டு இருப்பீரோதான்தனியே
திங்கள்முகத்தோருஞ் செப்புகின்றதிவ்வாரோ
சித்தத்திற்றேறாத தீவினைகள்செய்தோமே
குற்றமதுசெய்தபிழைக் கொண்டுபொருத்தருள்வாய்
செங்கோல்செலுத்து மன்று தேவரிடவாக்கதினால்
எங்கள்முகம்பார்த்துரைக்க எழுந்ததோசித்தமது
கணப்பொழுதும்மைவிட்டுக் காலந்தவறிப்போமோ
க்ஷணப்பொழுதுங்காணமல் தரிக்குமோவெங்களுயிர்
அண்ணரேயெங்களைத்தா னவனிதனிற்போமெனவே

எண்ணிமனந் துணிந்து இப்போதுரைத்தீரே
தம்பியருமீதுரைக்கத் தருமருந்தானேதுசொல்வார்
அன்புடையதம்பியரே ஆளுகின்றதேசம்விட்டு
என்பிறகேவந்தால் யிளவரசுக்காருமில்லை
தம்பிமுகம்வாடிச் சலித்துமனம்புண்ணாகி
வெம்பியிருப்பானே வேந்தன்செனமேசெயன்
ஆசகிலேங்கிருத்தி அவனிதனிலேயிருந்து
விரசுடையவத்திபுரம் மேதினியைதானாண்டு
குருகுலத்துமன்னரிட கோத்திரசகிற்றன்கூடி
மருவியிருந்து வாழுமென்றுகானுரைத்தான்
அந்தமொழிகேட்டு ஆனதம்பிகால்வருந்தான்
இந்தமொழியுரைத்தீர எங்கோவேயண்ணாவே
மண்ணாசைபெண்ணாசை மற்றுமுள்ளபொன்னாசை
எல்லாமவெருத்து யிப்போதுவும்முடனே
எல்லாம்வைகுந்தஞ் சேரவென்றுநாம்நினைத்து
வந்தோம்புவியைவிட்டு வைகுந்தஞ்சேரவென்று
சந்தோஷமாய்வரவே சஞ்சலங்களசொல்வதென்ன
ஆண்டவனேயிப்போது அடியேனுஞ்செய்தபிழை
நீண்டபுரையுடைய நெறிசேருமண்ணாவே
சரணஞ்சரணமென்று தாளிணையைபூண்டுகொண்டு
அடிகள்மிகசுடவும் ஆவிதளர்ந்திடவும்
கட்டியமணற்சுடவும் காலசைந்துநின்றிடவும்
சாய்கைதட்டுவந்து தட்டழிந்துநின்றிடவும
பதியிழந்துகானகத்தில் பரதேசியாய்வரவும்
அதிகபவுசிழந்து அரும்பதிகொண்டேவரவும்
நீங்கள்படும்பாடுகண்டு நெஞ்சம்பொறுக்காமல்
தாங்கமுடியாமல் தானுரைதேன்தம்பியரே
இன்பமுடன்நீங்கள் என்னருகில்வந்தவரை
துன்பமதுநினைந்து சொல்வேனோநான்பாவி
நானுந்திருமாலை நமக்குதவியாயிருந்து
ஆளுங்குருசுவாமி அரியோன்பதஞ்சேர
நினைத்துவந்துதேசம் நிலைதவறுதோர்மனதாய்
மனந்துணிந்துவந்தீர்களோ வைகுந்தஞ்சேரவேநாம்
என்றுதர்மர்சொல்ல ஏற்றதிரௌபதையும்
நின்றுமனதுருகி நெஞ்சமும்புண்ணாகி
காலகளடிச்சுடவும் கண்கள்சிவந்திடவும்
மெய்களயர்ந்துவெகு மெய்கைகள்சோர்ந்து
அருமைதலைகுலைய ஐவருக்குப்பின்னேதான்
பெருமைசிறுமையதாய்ப் பெண்ணரசேயிப்போது
உரிமையுடனீவரவும் உத்தமரேஎங்களுக்கு
தருமரென்றபேரேது தயவுசற்றுமில்லாமல்

ஆனதினால்பெண்கொடியே அன்னையர்தானும்மாமி
தான்வாழும்மாளிகையில் தனியாய்யிருப்பார்களோ
மானனையீர்நீர்போய் மாடியுடன்சேர்ந்திருந்து
ஞானசிவபூசைகள்தா னடத்தியனுதினமும்
குந்தியம்மாள்தன்னிடத்தில் கோதையரேநீசேர்ந்து
அந்தமொழிகேட்டு அருந்ததியுமேனுசொல்வாள்
மெய்யரேஎந்தனையும் வித்தகரேயிப்போது
பொய்சொல்லாவேந்தர் போவென்றுசொன்னதென்ன
நான்பாவியானேனே நாயகனேயென்றழைத்தாள்
தேன்பயிலுங்கோவே சித்தத்தில்கண்டதென்ன
வாகாகவென்னை வரவேண்டாமென்றுசொல்லி
ஆகாபுலைச்சியழிபுலைச்சியானேனே
சற்பனைகளான சதிகேடுசெய்தேனே
கற்பழிந்துவேறு கண்டாரைக்கொண்டேனே
ஐவர்துணையென்று அன்றுமுதலின்றளவும்
மெய்வருந்தினாலும் விட்டுப்பிரியாமல்
சித்தம்வாடநடந்து சேவடியைப்பூண்டிருந்தேன்
கர்த்தனுக்கென்னால் கசடுவருவதுண்டோ
இனிமேலடியார்க்கு ஈடேறும்பத்தியென்ன
பணியாதபொய்யுடலை பாரமென்றுசொல்வேனே
வையகத்தோர்சொல்லி லம்பாய்நகைத்தாரோ
மெய்யகத்திற்சேர்ந்து மேலும்பிரியாமல்
காத்தருளவேணும் கண்ணனிடதன்னருளால்
ஏற்றசிறைதன்னை யீடேறமுற்றிலுமே
சீர்பாதந்தன்னைக் தினமும்பணிந்தேத்தி
ஒருமனதாயிங்கிரென்று உத்தாரம்பண்ணுமையா
தர்மர்மனமகிழ்ந்து தையலையுங்கொண்டாடி
காமமெல்லாம்விட்டு கரையேறினோமினிமேல்
முத்துந்தெளித்து மோகவலைவிட்டேறி
வந்தோமினிமேல் மலைகள்தான்சற்றுமில்லை
சந்தோஷமாச்சுதென்று தர்மர்மனமகிழ்ந்து
அவ்விருளுந்தாநீந்தி ஆதித்தன்வந்துதித்தான்
எழுந்திருந்துசூரியனை யின்பமுடன்பஞ்சவர்கள்
விழுந்துநமஸ்கரித்து மெய்மலருந்தான்தூவி
மானமுடன்சுத்திபண்ணித் தர்ப்பணமுந்தான்முடித்து
ஞானமதுசினமும் நாரணரேதஞ்சமென்று
தையயோனைதெண்டனிட்டு மிக்கானஐவருந்தான்
வெயிருண்டகானகத்தில் வனத்தில்வழிகூடி
புலிகரடியாளிசிங்கம் பொல்லாதயானைமுதல்
மலைவண்டுதான்தட்டி நடந்தார்வனங்கடந்தார்

பார்த்திபனுங்காடுவிட்டுப் பரிவாய்வெளியில்வந்து
ஆற்றோரம்வந்து ஆத்துமத்தைசுத்திபண்ணி
சீரானகாட்டினுள்ளே தீர்த்தமதுதானாடி
தாரானுமாமுனிவர் தன்னையடிபணிந்து
மாமுனியேநாங்கள் வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
பூமேனிமேனியரே பொருந்தவிடைதாருமென்றார்
நேசமுடனிப்போது நிமலர்பதம்போற்றி
ஆமென்றுமாமுனியும் அருளினார்நல்வசனம்
நல்லதென்றுபாதைவழி நடந்தார்கள்பஞ்சவர்கள்
வல்லதொருகானகத்தில் வழிந்தோடுநீரதுபோல்
காடுதனிலோடும் கானலைநீரென்றுசொல்லி
ஓடுவாரல்லியுண்ண ஒண்டொடியும்ஐவருமாய்
பாலைவனங்கொடுமை பார்பிளந்துநீராகி
சாலையெனும்மூங்கில்வனம் தானெறிந்துநீராக
விண்ணளவுந்தீயெறிந்து மேகநீர்வாரிடுமாம்
கண்கள்விழிக்கரிதாய்க் கனலுமேகோரமதாய்
கண்டுபயந்து கடவுளரேதஞ்சமென்று
தொடர்ந்துவனம்வந்தோம் தோகைவெள்ளம்வந்துதாம்
இருந்துதவிப்பார் எழுந்துமேமெள்ளவந்தோம்
வருந்துமைவர்கானகமும வனமுங்கடந்தேகி
மதாரிதன்னைக்காத்த மாதவாவெங்கிடேசா
இதுநல்லசமையமையா எங்களைநீர்காப்பதற்கு
பச்சைமாலென்றுசொல்லப் பாவங்கள்தீர்ந்துவிடும்
அச்சுதானந்தகோபாலா ஆபனேயென்றுசொன்னால்
விக்கினங்களின்றி விலக்குமேயெனறுசொல்லி
அக்கினியுமன்னேர மறிவுடனேதானவிலகி
மற்றுமந்தஅக்கினிதான் வழிவிலகிஅப்பாலே
உத்தமருமகனுக் கொதுங்குகின்றயாமியைப்போல்
விலகிவழிவிடவும் விரைந்துஐவர்தானடந்தார்
இலகுபுகழக்கினியும் விட்டகன்றாம்மானை
அவ்வனத்தைவிட்டு அநேகநெடுந்தூரம்
இவ்வனமுமாகி இக்கோலமாய்நடந்தார்
பாவமகலாது பார்த்தவர்க்கடங்காது
செவ்வேதான்நாம்நடந்தால் திருமாலுதவிசெய்வார்
வரும்நமக்குஞானம் வழியேபுதுமையென்ன
தர்மருந்தானினைந்து தம்பியருந்தானோக்கி
தாரார்புகழ்வீமர் தம்பியருச்சுனரே
சீருகநாமொருசொல் செப்புகிறோம்கேளுமென்றார்
தம்பியரெனவெண்ணாது தமையனுமெனவெண்ணாது
நம்பியதோரன்னைசுற்றம் நாள்வரையுமெண்ணாது
கலங்கிமனமிடைந்து காவலர்களந்நேரம்

மயங்கியேதருமர் மாயோனைதானினைந்து

விருத்தம்.

ஆயனேநந்தகோபாலா அச்சுதாபச்சைமாலே
மாயனேசமயமிப்போ வந்துநீர்காக்கவேண்டும்
தூயனேநெருப்புவெள்ளம் சுழிஎழுந்தோடக்கண்டோம்
நேயனேஆறுதாண்ட நெடியவாதுணைசெய்வாயே. கக

நெருப்பாறுடையவலுவேகம் நீயேயறிவாய்நானறியேன்
கருப்பாறெனவேதனல்கனலைக் கையாலணைந்துதகையார்கள்
திணைப்பாய்க்கனலேபுனலாகிச் செவ்வேவழியுந்திறந்தாநல்ல
கருமமோதுதவுங்கோபாலா சரணஞ்சரணஞ்சரணுமக்கே கஎ

அனலாய்வெந்துவருந்தீயை அடியேன்கண்டுபயந்துநொந்து
கனலேகன்னியிருந்தொழுக கடுகமனங்கள்வெந்திடைந்து
தணலேபுனலாக்கொண்டருளிச் சமையம்வருவாய்கண்ணுதலே
எனவரசிங்கவடியார்முன் னேவந்தகோபாலா கஅ

மாயன்றனைநினைந்து மனதிற்தியானமதாய்
நேயமுடனேவர் நின்றதொருநல்வசனம்
அரிகரிராமராமர் ஆபத்துக்காக்குமிராமா
வடமலைநந்தகோபா வந்துநீர்காக்கவேணும்
கடல்தனையடைந்தமாயா காவலுன்காவலையா
ஓடிப்பதினேழு யோசனையுந்தானகடந்து
நாடித்திசைநோக்கி நடந்துவழிகூடி
பற்றிபாரந்தோங்கும் பரித்துநிழலாடும்
வெள்ளையுள்ளவெள்ளை வெளியாகவேதோன்றும்
அடுத்தோர்கைகாட்டுகிற அன்றுற்றசெய்தியது
தொகுத்துவெகுதூரஞ் சுத்தவெளியானதொரு
பளிங்குநல்லபாறையின்மேல் பாங்குடனேமேலேறி
பொழிந்துபனிமழைபோல பூமியின்மேல்தான்சொரிய
கண்டுபுதுமைதன்னைக் கன்னிடையதம்பியரும்
ஒன்றொடிக்குங்காட்டி உயர்கானகமடைந்தார்
மேனிமிகக்குழைந்து மெல்லடிகள்கொப்பளிக்க
சோனைமழைபொழியக் கொலைகானகம்புகுந்தார்
வெகுதூரந்தான்கடந்து விசாரமிகத்தீர்ந்து
ரகுராமாவென்று ஏகினர்காணம்மானை
அங்கேவெகுதூரம ஆறுமடுவுகளும்
தங்காமலேகடந்து தாண்டிக்கரையேறி
ஓடும்நதிகடந்து உப்பாறுதான்கடந்து
காடும்புனல்கடந்து தகையாகநின்றளவில்
நெடுங்கானகந்தன்னில் நெருப்பாறுதான்வரவே
கடுங்கானில்வாரதொரு கடுங்கொடுமைகண்டுமவர்

பெற்றபிள்ளையானாலும் பிரியமதையெண்ணாது
சுத்தமென்றேசற்றே துணையிதுவென்றெண்ணாதே
மன்னர்மகுடமுடி வந்தனரென்றெண்ணாது
தென்னர்குருவாசாரி தேவரையுமெண்ணாதே
தானவனுமென்ற தவசியையுமெண்ணாது
ஞானசிவயோகியொரு நாத்தையுமெண்ணாது
வாதுசமர்பொருத வந்துவிடுமிந்தமதம்
தீதுவருமல்லாது தெளிவுவரமாட்டாது
மூர்க்கமேவுண்டாகும் முனையவெகுவாதம்
தீர்க்கமுடனுண்மையிது செய்யுந்தொழிலுண்டாகும்
ஆசாரந்தோற்றுது அன்புசற்றும்வாராது
ராசாதிராசனென்னும் லாகிரியேயுண்டாகும்
வித்தைமதம்யுத்திமதம் வேகமேயுண்டானல்
இத்தையெல்லாங்கொண்டு ஏகுவதுஞாயமல்ல
ஆயுதமாகாது அருந்தவசுவந்தவர்க்கு
வேயுதவிதம்பியரே வில்லுமெடுப்பார்களோ
வல்லவொருசிலையை வாரிதியில்போடுமென்றார்
அல்லலறநாமும் அவரே துணையெனவே
போவதுஞாயம் புத்தியதுவேநமக்கு
தேவரீர்சொன்னமொழி சிறியோர்கள்கேளோமோ
அண்ணரேயெங்கள்சிலை ஆழ்கடலிலேயெரிந்து
எண்ணமறவாரோ எங்கோவேயென்றுசொல்லி
தருமருரைத்தமொழி தம்பியர்கள்தான்கேட்டு
பொருதுஞ்சிலைகொண்டு போய்விட்டார்கடல்தனிலே
நடந்தார்வெகுதூரம் நல்லதம்பிதன்மருமாய்
கடந்தார்வெகுதூரங் காதமிருகாதவழி
அப்பால்வெகுதூர மானபிரமகிரி
மெய்ப்பாகவேகடந்து விரைவாகக்காதவழி
வந்துதவிப்பார் வானுதலுமைவருமாய்
சிந்துதருகண்ணரங்க தேவியுரைகாகமது
சருகாமல்வந்து சங்கரியைத்தான்றொழுது
இருகாமலங்கே ஏகினர்காணம்மானை
பூங்காவனம்புகுந்து போனார்கள்ஐவருமே
நீங்காதசெல்வம் நிறைந்தேகியேயிருந்து
அந்தவனந்தனிலே அணுகாவனமாகி
நொந்தவருங்காணுமல் நொந்திடைக்துஐவருமாய்
மருகித்திகைத்து மாயோனைத்தஞ்சமென்று
முறையிடவேயந்திரத்தில் மொழிபிறந்தாரம்மானை
வேழமுகந்தானுடைய விக்கினங்களென்றுசொல்ல
காளைமுகில்மேனியனார் கற்பித்தாரந்திரத்தில்
அவ்வசனங்கேட்டு ஆனதன்மருளமகிழ்ந்து

மயங்கிஇருள்வருமுன் மலையடுப்போமென்றுசொல்லி
மலையைத்திசைநோக்கி வந்தனர்காணம்மானை
நிலையைத்தொடுத்து நெடுகவளர்ந்தமலை
மேகம்மடியும் விசாலமுள்ளகந்தமலை
மாகமுடனளவும் வளர்ந்தமலைதனிலே
காந்தருவனென்றொருவன் கண்டெதிரேவந்துநின்றான்
ஊர்ந்துடருமானிடரே உயிர்வெறுத்துவந்ததென்ன
மேகநாதனென்பேர் விடுவதில்லையுங்களையும்
சா முடன்போரூர் சாற்றுமென்றான்காந்தருவன்
அப்போதுதர்மர் அவனைமிகநோக்கி
எப்போதுநாங்கள் ஏற்றகுருகுலத்தில்
சந்தனுமகாராசன் தன்னுடையவங்கிஷத்தில்
வந்துதிப்போம்பஞ்சவராய் பார்வேடாநீர்கேளும்
எந்தன்பேர்தர்மர் எனக்கிளையநால்வரிவர்
வந்தோங்கலியதனால் வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
இந்தவகையாக ஏகிவந்தோமென்றுரைத்தீர்
அந்தமொழிகேட்டு அவனேதுசெப்பலுற்றான்
விக்கையுடனென்குலத்தில் வேந்தரையுங்கொன்றுபுக்கி
வந்தீர்களேதர்மர் வாய்த்தபழியதனை
தந்துவிட்டுபோமெனவே தானுரைத்தார்கந்தருவன்
முன்னாளில்வானவர்க்காய் மூர்க்கமுள்ள அர்ச்சுனனை
மனம்பொருந்துவிட்டேன் வலியவந்தீரிப்போது
இன்னாளிலென்பழிக்கு எதிராகவந்துவிட்டீர்
மன்னுவனையும் வலுவானநால்வரையும்
தெளியவழிகாட்டவென்று தேவர்தமைநினைத்தோம்
என்றுதர்மர்சொல்ல ஏற்றதொருநாயகரும்
நன்றுகாண்தர்மரேநீர் நாரணனார்தம்மிடத்தில்
சென்றுவைகுந்தஞ் சேருதற்குநான்தாமும்
இன்றுவழிகாட்ட எழுந்தருளுமென்றுரைத்தார்
கானகத்தூடே கணபதியுந்தானடந்தார்
வானகத்துக்கெய்தி வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
நல்லவழிகாட்டி நடந்தார்விநாயகனார்
வெல்லரியதர்மர் விநாயகனைத்தான்றொழுது
தம்பியருந்தர்மருமாய் தானடந்தாரம்மானை
நம்பிவெகுதூரம் நடுக்காடுதான்கடந்து
காடுமலைசெடிகள் கல்லடர்ந்தபூமியுமாய்
இரடுகிறதற்கடா மிக்கட்டாம்காதவழி
அலுத்துக்கடந்து அப்பாலும்போகையிலே
வலுத்துவெகுவுன்னிதமாய் மலைதெரியக்கண்டார்கள்
கொண்டல்செரிகுழலாள் கோதைதுரோபதையும்
அசந்தாள்கடந்து ஐயோவெனவேதான்

பாசந்தாள்மோதி பாதமிகநொந்துருகி
முடுகிப்பொருதவென்று மூடனவன்சொல்லுகையில்
தருமர்சினந்தெழுந்து தம்பியரைத்தானோக்கி
பொருமலுடன்மனது பொருமைமிகவாகி
வார்த்தைசொல்லுந்தம்பியர்கள் வணங்கிப்பதருமல்
கீர்த்தியல்லசுவாமி கேடுகெட்டான்சொல்வதுதான்
என்றுசொல்லியிப்பால் இருக்கின்றநால்வரையும்
பன்றுமிககாந்தருவன் படைபொருதவாருமென்றார்
சாற்றும்புகழ்பார்த்தனையுஞ் சகாதேவன்வீமனையும்
ஏற்றப்பரிநகுலன் இவர்களேயும்வாருமென்ன
போருக்கழைத்தான் புத்திசற்றுமில்லாதான்
பாருக்குளவானுன் பதைக்கவுடல்வேர்த்து
இக்கணமேயுங்களையும் எமலோகமேற்றுதற்கு
தக்கமுடன்வாருமென்று காலக்குதிபோட்டான்
இப்போதுநாங்களுமே யேற்பதில்லையானாலும்
உன்மேலேயுத்தம் ஒருநாளுஞ்செய்வதில்லை
தருமர்மொழிதப்பத் தருமமோவெங்களுக்கு
என்றுரிளையோர்கள் என்சொல்வான்காந்தருவன்
நன்றாகக்கேட்டிலேயோ நமன்சேதிவிண்ணுலகில்
முன்னாளிலிந்திரன்மேல் முடிகிசமர்பொருதேன்
மன்னுஅவன்பிறகே மாட்டாமற்போம்பொழுது
சொன்னான்காணவர் தோற்றமுடனிவ்வசனம்
அப்படியேநீங்கள் அனைவர்சொல்லைமீறுமல்
சொற்படியேவந்தீர் துவண்டுபுறம்வாருமென்றான்
வேண்டாமடாகாந்தருவா வைகுந்தம்போறவரை
வண்டாதடைபண்ணி ஈடழிந்துபோகாதே
சொல்லக்கேளப்பா துடுக்கதனைவிட்டுவிடு
அல்லாக்காநீங்கள் அடர்ந்துபோராடாமல்
போவதறிவதென்று புத்திகெட்டகாந்தருவன்
தாவித்துரோபதையைத் தானெடுத்துதோளில்வைத்து
கொண்டுசெல்லமங்கையுந்தான் கோவிந்தாவென்றழுதாள்
கண்டுமிகவீமன் கண்கள்பொறிபறக்க
ஆகாசம்பூமி அதிரவேசத்தம்பண்ணி
பார்க்காதேயென்று புறப்பட்டான்போர்வீமன்
கெந்தருவன்தன்னை கட்டிமிகப்பிடித்து
சேர்ந்துபொருதியே சேர்ந்துரெண்டுமோர்பரித்து
காற்றுமழையுங் கலந்துபொழிவதுபோல்
ஏற்றமலைரெண்டு மெதிர்ந்துபொருதாப்போல்
சிங்கமுடனாளி சினந்துபொருதாப்போல்
பொங்குகடலேழும் பூரித்தலைவதுபோல்
வாலியுடன்சுக்ரீவன் வந்துபொருதாப்போல்

கோவிலேமுன்னாளில் கோபாலசிங்கமுமாய்
இரணியனைக்கொன்றதுபோல் யேற்றவனுவீமன்
தரணிதனிலவனைச் சங்கரிக்கவேநினைத்தான்
தன்மருந்தாமறிந்து தம்பிடமேலாணைவிட்டு
மின்மயிரும்வீமா விட்டுவிடுதம்பியென்றார்
அண்ணர்மொழிகேட்டு அவன்மயிரைதானும்விட்டு
மண்ணதிரவிண்ணதிர வாரியெடுத்தெறிந்து
குத்தினான்வீமன் கூவென்றான்காந்தருவன்
தெண்டனிட்டுஓடலுற்றான் திரும்பியேபாராமல்
சண்டையிட்டுகாந்தருவன் தப்பிப்பிழைத்தோமெனவே
மின்னாளில்துரோபதைதான் வேந்தரைவர்தம்முடனே
பாடுபட்டதெல்லாம் பாவியேன்தன்னாலே
கேடுகெட்டேன்யானுங் கிலேசமெல்லாம்விட்டுவிட்டேன்
என்றுசொல்லத்தருமர் ஏந்திழைக்குபுத்திசொல்லி
நன்றுதானென்று நடந்தாரவிடம்விட்டு
மலைகள்பருவதங்கள் வனமும்பலதான்கடந்து
குலைசெய்யும்யாளிசிங்கம் கொடியபுலிக்குஞ்சரமும்
வனமிருகம்வாழும் மலையும்வனாந்திரமும்
பலமிருகம்தானும் பஞ்சவர்களென்றறிந்து
விலகுமிருகமதை விந்தையென்றுபார்த்திருந்து
கலகமிடுமிருகங் கண்டொதுங்கிப்போகுமென்று
தலங்களிலேதான்பேசிச் சந்தோஷமாய்நடந்தார்
பொங்குநதியார்கடந்து பூபாலர்பொய்கையிலே
செங்கழுநீர்தாரை சேர்ந்தநீராம்பலுடன்
திங்கள்முகங்காணாத சிறந்தவனச்சோலைகளும்
வைகைநதியாவும் வாவிதடாகங்களும்
பொய்கையதுகண்டு புனலருந்தியங்கிருந்து
செய்யும்புகழாசாரி செய்யருந்தவங்கண்டு
வெய்யபுகழ்தர்மர் விசேஷமதுவென்றறிந்து
கண்டுபணிந்தைவர் களிகூர்ந்துதெண்டனிட்டு
தொண்டுபண்ணிநின்றார்கள் துரைராசர்மாமுனியை
பார்த்தீபர்முனியைப் பணிந்தேதுகேட்கலுற்றார்
போர்த்துப்புலித்தோலுடநீர் பொய்கைதானேதெனவே
ஆடுகின்றதீர்த்தமது ஐவரேயென்றுசொன்னார்
அப்போதுமாமுனியை ஐவருமேதானோக்கி
செப்புமுலைமடவார் தீர்த்தமிகவாடுதற்கு
எப்பவருவாரெனக்கேட்டாரம்மானை
தப்பாதமாமுனியும் தர்மர்க்குயேதுசொல்வார்
ஓடுகின்றநீள்பிரதி உதயமென்னும்வேளையிலே
காதலாலங்கவரைக் காணலாமென்றுசொன்னார்
வாலவுபாயமதில் வந்தார்மடந்தையர்கள்

மேலானபொய்கைதனில் மெல்லிநல்லாள்தான்மூழ்கி
கோதையர்கள்யாவரும் குழலாத்திதான்முடித்து
வந்தவரைக்கண்டு மங்கையர்களெல்லோரும்
இந்தவனத்தில் இவாரெனவேதான்
துங்கமுடன்மன்னவரே துடியிடையாள்தன்னுடனே
எங்குவந்தீர்கள் எவ்வூரிடமென்றார்
பாரார்புகழுகின்ற பாண்டுமன்னன்தன்புதல்வன்
காராரும்தர்மரென்பேர் தம்பியர்கள்நால்வருந்தான்
அருமையுடனிப்போது ஐவரையுங்கண்டோமே
தருமருடதம்பியரும் சார்ந்ததுரோபதையும்
வாய்ந்தகலியுகமு மன்னுலகில்வந்ததினல்
ஆய்ந்தபுகழ்வைகுந்தம் அடையவென்றுசம்மதித்து
எங்களுக்குநற்காலம் இப்போதுநீங்களுந்தான்
உங்களுக்குநாங்கள் உகந்தடிமைதானுகும்
புரந்தரன்தம்மிடத்தில் போவோமெனவுரைத்தார்
வரந்தருவாரங்கே மகுடமுடிசூட்டிவைப்பார்
நாளைமுடிசூடி நாகலோகமானதெல்லாம்
ஆளும்படிக்கு அரசாளவைத்திடுவார்
நன்றாகவுங்களுக்கு நாங் செல்லாமிப்போது
மன்னர்சபையறிய மனையாட்டியாயிடுவோம்
சேருவோம்தானவர்முன் செல்வியுடனேவருமாய்
வாருமையாவென்று மடந்தையர்கள்தானழைக்க
பாசமுள்ளபெண்கள்நாம் பார்மீதிலாசைவிட்டு
நேசமுடநாங்கள் நெடுமால்தனைநோக்கி
போகையிலேநீங்கள்சொல்ல புத்தியல்லமங்கையரே
தாமமுடன்சொல்லத் தகுமோதானுங்களுக்கு
என்றுதர்மர்சொல்ல ஏந்திழைமார்தான்கேட்டு
ஒன்றுமில்லைநாமிவர்க்கு உள்ளாசைபட்டதெல்லாம்
ஓத்தாசையுமில்லாமல் தானுரைத்தார்பஞ்சவர்கள்
சித்தாசைகொண்டபெண்கள் திரும்புவென்றுதான்போனார்
மன்னவரைவிட்டு மடந்தையர்கள்போனபின்பு
தென்னவர்களைவருமாய்ச் சேர்ந்ததுரோபதையும்
மாமுனியைத்தான்வணங்கி வாழ்த்திவிடைதாருமென்று
பூமுனிவன்வாக்கருளிப் போமென்றுசொல்லுகையில்
தர்மரேநீங்கள் தாவும்வழிதனிலே
தென்மலைபோல்பாம்பு சீராவுந்தான்விழுங்கும்
எப்படிதான்போவீர் என்றுரைத்தார்மாமுனியும்
மெய்யுடையோர்தர்மர் விரைந்தேதுசெப்பலுற்றார்
விதிவசத்தையாராலும் விலக்கவல்லோருண்டோதான்
சதிரானமாமுனியைத் தானனுப்பியேநடந்தார்
மின்கொடியுந்தர்மருமாய் வீமனுடன்தம்பியரும்
குணமிகுந்தமாமலையில் வந்தனர்காணம்மானை

அந்தமலைச்சாரல் அருகேயொருபுறமாய்
சந்துசிருதாரைவழி தானடந்துபோகையிலே
சித்தடமும்பாதையுமாய் சிறியமலைபோலே
புத்தரவமானதுதான் போர்வரைகள்போலேதான்
ஓங்கிவளர்ந்தது உயர்வரையாமென்றுசொல்லி
தாங்கிநடவாமல் தாராளமாய்நடந்தார்
வந்தவர்களைவரையும் வனிதைதுரோபதையும்
சந்தோஷமாய்நாகந் தானேவிழுங்கியதாம்
அப்போதுவீமன் அரையில்சிறுவாளதுவும்
தப்பாமல்நாகமதைத் தான்பிளந்துசூரியதால்
மெய்யானதர்மருந்தான் விதிவசமோயிதெனவே
இப்பால்வெளியில்வந்து எச்சல்பட்டோமென்றுசொல்லி
மகாதீர்த்தமாடி வருங்கரையில்நீர்தனிலே
கோதிவிழுகின்ற கொடியரவப்பாப்பானும்
வந்துபணிந்தான் மன்னவர்களைவரையும்
இந்தமகிமையிது ஏதென்றுதர்மருந்தான்
கேட்கிறபோது கிருபையுடன்பார்ப்பானும்
தாக்குமுதல்முன்னாள் சபித்தார்கள்மாமுனிவன்
சீக்கிரமேபோனேன் சிறந்திருக்குஞ்சோலையிலே
பூங்காவனந்தேடிப் போனவடபதியில்
மாங்குயில்போல்ரம்பையர்கள் வந்துமயக்கிவிட்டார்
பூசைசிவன்தனக்குப் புஷ்பம்வரவில்லையென்று
ராஜரிஷிகோபமதாய் நாட்டமுடனெந்தனையும்
பாம்பாகவேசபித்தார் பாரமுனிகோபமதாய்
அப்போதுசாபம் அகலுவதெக்காலமென்றேன்
தப்பாதசொல்லுடைய தர்மருடனைவருமாய்
வைகுந்தஞ்சேரவென்று வருவாய்வழிதனிலே
தைவவலுவீமன் தாழமடிவாளத்தால்
இப்போதுநானும் வீடேறயிங்குவந்தீர்
தர்மருடனைவரையும் தான்கண்டபோதெனக்கு
சென்மவிமோசனமாய்த் தேவர்சபைதான்சேர
போறேனென்றுபார்ப்பான் மோயினர்காணம்மானை
நீரேதரித்தருளும் நிமலர்தனை நினைந்து
மார்க்கமுடனடந்த மலைகடந்துஅப்பாலும்
தீர்க்கமுடன்கடந்து திருமால்தனைநினைத்து
வாரவழிதனிலே மலைகளோவாயிரமும்
ஏறியிறங்கியப்பால் எண்காதமேநடந்தார்
நடந்துவரும்வழியில் நல்லதொருஅஸ்தகிரி
அடர்ந்துமோராகாயம் அந்தமட்டும்தான்வளர்ந்து
நீண்டமலைகண்டு நினைவயர்ந்துதருமரே
ஆண்டவனேயிந்த அதிசயந்தானேதெனவே

தெண்டாயுதமெடுத்து திறல்வீமனப்போது
அண்டமதிர அடித்தான்மலைநகர
காந்தாமலைவேந்தியனாய்த் தானின்றான்பார்ப்பானும்
பகர்ந்ததன்மமேதெனவே பார்ப்பான்தனைநோக்கி
இந்தவிசனம் ஏதென்றுதான்கேட்க
சிந்தைமகிழ்ந்து செப்பலுற்றான்வேதியனும்
முன்னாளரசருடன் மூர்க்கருடன் தான்பொருதேன்
என்னோடவர்எதிர்த்து போராடமாட்டார்கள்
உதைப்பட்டசூரர் உயிர்குலைந்துபோகையில்
வதைப்பட்டுமாளுகிறோம் வைகுந்தம்தாருமென்றார்
வகைதெரியாமல் வைகுந்தம்தந்தேனென்றான்
பகைவருவதறியாமல் பாவிநான்சொன்னதினால்
சொல்லிவிட்டேன்வாய்வீணாய் சொன்னதைமாலறிந்து
கல்லாயெனைசபித்தார் கண்ணருந்தானப்போது
பண்டுவுறுமாறிப் பாரமலைகாணாகி
விண்டுபோந்தான்வளர்ந்து மேதினியிற்றானிரென்றார்
ஆயரே அச்சுதரே அடியேன்விமோசனந்தான்
நேயமுடனெவர் நினைத்தநம்மைதானோக்கி
மாயவரேதஞ்சமென்று வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
வருவாரிதுவழியாய் யானையாள்தன்னுடனே
தருமருடதம்பியவன் தார்வீமன்கண்டாலே
உறுமாரவுன்னை வுடையவேதானடிப்பான்
பருவரையுந்தூளாய்ப் பழையவுருவாகி
வருவாய்போவென்று மாயவனார்சாபமிட்டார்
ஆனதினாலென்சாபம் ஐவரெதிர்த்துவிட்டீர்
ஞானதினாற்பிழைத்தேன் நல்லவரேயுங்கள்தர்மம்
நான்போரேனீங்கள் நாராயணர்தம்பிடத்தில்
தான்போங்களென்று சதுர்மறையோன்தானடந்தார்
ஆமென்றுஐவர் அநேகநெடுந்தூரம்
தாமோதரனை சரணம்சரணமென்று
தருமரும்தம்பியரும் தாரார்துரௌபதையும்
இம்மைதனிலெல்லாம் இங்குகழித்தோமென்று
ஆதித்தனாடாத அருங்கானகப்புகுந்து
பேதித்தவன்மிருகம் பெரும்பூதநாதகணம்
ஊறும்பலசாதி உயிர்பரவையாளிசிங்கம்
சாறும்பலவிருட்சந் தளதளெனச்சேனைகளும்
மன்னுயிருந்தன்னுயிர்போல் வாழுகின்றதாமரென்று
எண்பத்துநான்குயிரும் இவர்களுடனேயேசும்
பண்பெற்றுபஞ்சவர்கள் பலசலிப்புமில்லாமல்
நாற்றிசையுங்கானகமும் நல்லகயஜெனமும்

வேற்றுமைகளின்றி விசாலமாயவ்வனத்தில்
வாரூர்களைவருடன் வனிதைதுரௌபதியும்
போகக்கண்டேதிரே பெண்கொடியாளொன்றொருத்தி
அஸ்வமுகமாக ஐவர்முன்னேவந்துநின்றாள்
விஸ்வசொரூபமுடன் மேலவரேவந்துநின்றாள்
தருமருடன்தம்பி தார்வீமனுக்கிளையான்
வரும்விசையன்தோளை வந்துதழுவுகின்றாள்
புரவிமுகமானதும் பெண்போலமுகமாகி
இரவிமதிபோலே ஏந்திழையுநின்றனளில்
தாடலருந்தர்மர் தானேயதிசயமாய்
ஈதலருங்கண்ணி இவ்வசனங்கூறுமென்றார்
காளிமுனிதேவி காளியென்பேர்முன்னாளில்
வானிலொருமுனிவன் வந்தெனைச்சேருகையில்
அறிந்தெந்தன்பத்தாவும் அஸ்வமுகமாகவென்றார்
பிரிந்தேன்முனிவைவிட்டுப் பேச்சொன்றுமில்லாமல்
ஐயோகோ இச்சாபம் அகலுமிறதெப்போவென்றேன்
மெய்யாகநீயும் விசையனுடதன்தோளில்
சென்றுதழுவத் தீருமேயஸ்வமுகம்
என்றுமுனிசொற்படிக்கு இப்போதுதீர்ந்ததென்றாள்
பூவுலகில்வாழும் போர்வேந்தரைவருமாய்
தேவுலகில்வைகுந்தன் சேருவீரெனமொழிந்து
போனாள்தன்சாபம் போச்சதென்றுதான்மகிழ்ந்து
மானமும்போனபின்பு மன்னவர்களைவருந்தான்
சேனைபதிவேந்தர் திருவுளமேயுண்டெனவே
நடந்தார்வெகுதூரம் காலாறுகாதவழி
கடந்தப்பால்வந்துநின்று கண்டார்விமலமலை
அந்தமலைகடந்து அநேகநெடுந்தூரம்
சந்தனச்சோலைகளும் தடாகமதுதான்கடந்து
ஆலிலைமேற்றுயின்ற அச்சுதனைத்தானினைந்து
காலியாறென்று மாநதியும்வந்துகண்டார்
ஆறுதனைக்கடந்து ஐவர்தானக்கரையில்
ஏறவென்றுதானும் இயல்தருமர்தானுரைக்க
வீறிட்டுவீமன் விசையனும்தர்மரையும்
பூரித்திரண்டு புயமீதில்வைத்துமிக
ஒருகையிற்சகாதேவன் ஒருகையில்நகுலனையும்
மருவுமலர்க்குழலில் மங்கையரைத்தானேற்றி
பிறவிப்பெருங்கடலைப் பெரியோர்கள்நீந்துதல்போல்
இரவியக்கிரிய தீரன்முனிவர்போலாகி
ஆறுதனைநீக்கி அந்நதியைக்குந்தமதில்
ஏறுகைபோலக்கரையி லேறினர்காணம்மானை
அந்தமுன்னபோது ஆனைக்குபோலாகி
வந்தவனும்நிற்க மன்னவருந்தாமுந்தான்

ஏதுகாண்பெண்கொடியே யிவ்வேஷமுந்தனுக்கு
ஓதுவீரென்றுதர்மர் உண்மையாய்தான்கேட்க
நீதமுனிதேவிறைன் நித்தியகன்னியென்பேரு
சாதகமாநித்திரையில் தானனந்தல்செய்துவிட்டேன்
ஆகையினாலென்னை ஆராவாயென்றுரைத்தார்
மாய்கையினுசாபம் வாங்குவதெக்காலமென்றேன்
அரியபுகழ்தருமருடன் ஐவர்மயங்கிநிற்பார்
பெரியவர்களிந்தவழி பெண்ணேவருவார்கள்
ஆரென்றுசொல்லி ஐவர்துரௌபதையும்
ஏரெனவேவீமன் யிவர்கள்தனைபிடிக்க
நீக்கிவருகையிலே நீங்குமுந்தன்சாபமென்றார்
அந்தமுனிசொற்படிக்கு அச்சாபம்நீங்கியிப்போ
பர்வமகன்றதுகாண் பதிதனக்குநான்போறேன்
தேவரீர்நீங்கள் சேரும்வைகுந்தமென்றார்
காவலிளங்குயிலாள் கணவன்பதிபோய்சேர்ந்தாள்
அந்தமொழிகேட்டு அதிசயமாயுளமகிழ்ந்து
வந்தார்வெகுதூரம் மலையும்வனங்கடந்தார்
வரும்வழியிலேநிமித்தம் மதிமயக்கமாயுரைக்க
தருமராதுகேட்டு தானேவிசாரமதாய்
கன்னிதுரோபதைக்குக் காலம்பொல்லாதென்றறிந்து
இன்னிமித்தஞ்சொல்லுமென்று யிடைந்துமனமுழன்று
வருகையிலே:ல்ல வாய்த்ததுரோபதையும்
இருகைவிரித்தலரி எடுத்தடியும்வையாமல்
மெய்சோர்ந்துகைசோர்ந்து மேல்மூச்சுவேர்வையுமாய்
கைகளசைந்து கனைதாங்கிநின்றனளில்
ஐவர்திரும்பி ஆரணங்கைதான்பார்த்து
கைதாங்கிமெள்ள கருத்தென்னவென்றுகேட்க
தனக்குவருமயக்கந் தானுரைத்தாரம்மானை
உனக்குவருமயக்கம் உள்ளபடியின்னதென்று
சொல்லென்றுகேட்க துரௌபதையும்வாங்தவள்
நில்லென்றுதாதி நெடுநொடியுள்ளசைந்து
தத்துவங்களற்றுத் தன்னினைவுதான்மாறி
பித்துகலங்கிப் பொறிவுநிற்றறிவாய்
கண்டதில்சென்றுமாயக் காலனெனும்பாவி
அண்டத்தில்நின்று ஆரணங்குதானயர்ந்து
பிண்டந்தலைக்குலைந்து பிராணனெனும்வாயுவுந்தீ
விண்டதைநோக்கி விடையுமிகப்பதறி
பொறிகலங்கியந்தப் புலனுமதிமயங்கி
நெறிகலங்கியெந்தன் நினைவுதமொறி
வாதமொடுங்கி வன்பித்தமதிகரித்து
சிதம்பறந்து சிலேட்டுமமுமேலாகி
மண்ணுந்தண்ணீரதிலே வந்துமிகவொடுங்கி

தண்ணீருந்தீயில் தானொடுங்கிமேலாகி
வாய்விலேவக்கினியும் வந்தெட்டியார்க்குதிப்போ
காயத்துடனே கட்டுடனேயாக்கைவிட்டு
அசதிகொடுக்குதே ஐவரேயென்றுரைத்தாள்
அசதியென்றசத்த மைவருமேதான்கேட்டு
வீமன்சகாதேவன் விசையனகுலனுமாய்
தாமுமயங்கி தயங்கையிலேதருமருந்தான்
நால்வருக்குநேசன் மடுங்காமற்புத்திசொல்லி
வேல்விழியாள் துரௌபதைக்கு மெய்யேபதறுமல்
சொல்லுகிறார்தர்மர் துரோபதைக்குநேசமுடன்
வில்லுருக்குநல்ல விசையன்மனையாளே
மின்னே துரௌபதையே விட்டுப்பிரியாதே
பொன்னேநவமணியே புத்திசொல்லக்கேளுமென்று
நெடியோனேதஞ்சமென்று நெஞ்சிற்றியானமதாய்
பிடியேவினைவாகப் பிடியுமென்றுதர்மர்சொல்ல
துடியிடையாள்நல்ல துரௌபதையுந்தான்மகிழ்ந்து
அடியவர்தமாலே பஞ்சவர்க்குதஞ்சமென்று
மகிழ்ந்ததுரௌபதையும் வாழ்த்துகின்றாள்தோத்திரங்கள்
புகழ்ந்துபுவியிலுள்ளோர் புத்தியொன்றுதான்கேட்க

விருத்தம்.

பஞ்சவர்தமக்குதாமும் பாஞ்சாலிவந்துதோன்றி
பஞ்சவரைந்துபேர்க்குப் பாரியாயிருந்துபாரில்
துஞ்சவேகுதுவென்று துற்சனன்துகிலைக்கொய்து
அஞ்சலென்றருளிச்செய்த அச்சுதாசரணமென்றாள்.
ஐவர்க்கும்பிரியாதிந்த அவனியிலிருந்துவாழ்ந்து
ஐவர்க்குந்தேவியாகி யழியாதகன்னியாகி
ஐவர்க்குமடியாள்தானு மருந்தவஞ்சேரவந்தோம்
ஐவர்க்குமுன்னேவாறே யரியவைகுந்தந்தாரும்.
வந்தவனத்திலிடைவழியில் மானமெனக்குச்சரியெனவே
இந்தவனத்தினூடெடுத்து பெண்ணியாள்தன்பதஞ்சேர
விந்தைவிழிக்குவழிகாட்டி வேறேதுன்பமணுகாமல்
நந்தாமுகுந்தாவைகுந்தா நாதாவரந்தந்தருள்வாயே.
என்னையேமனனுகாம லெதிரேவந்துபதம்நல்க
பின்னேமனதுபாராமல் பிடித்தபிடியுந்தவறாமல்
என்னைமனதில்மறவாம லுறைவேன்வரவும்வைகுந்தம்
முன்னேவருவாய்கோபாலா முகுந்தாசரணஞ்சரணுபக்கே.

கதை.

என்றதுரௌபதையும் மிறைவோனைப்போற்றிசெய்து
ஒன்றுமறியேன்சிவனே உன்பாதமெந்தனுக்கு
தந்தருளவேணும் தாணிதனைப்போற்றியென்று
நந்தாமுகுந்தா னடிக்காட்டிலென்னுடனே

இந்தாபிரிந்துயிர்தான் என்கோவேயும்பிடத்தில்
வந்தாலுமுன்னுடைய மலர்ப்பாதந்தந்தருளும்
வைகுந்தஞ்சேருமையா மாயோனேயென்றுசொன்னாள்
மெய்யென்றுஉன்பாதம் நினைவுமறவாமல்
தோத்திரங்கள்பண்ணித் தாபமறவாமல்
மாத்திரைப்போதானாலும் மனதுமறவாமல்
தில்லைநகர்க்காசி திருவருணை அவனாசி
தொல்லையகல்சிந்துநதி தோற்றமுடன்முத்திநதி
செய்யதிருக்காவேரி திருக்குடந்தைபொன்னூரம்
ஐயனேஜெகநாதம் அனந்தசயனமுதல்
திருப்பதிசிதம்பரமும் சீர்காழிமாதவமும்
விருப்பமுடனுள்ள விசேஷதலமத்தனையும்
சிந்தைதனில்வைத்துத் தியானித்துநிற்பளவில்
அந்தரத்திலுள்ள அரம்பையர்களெல்லோரும்
தூய்யமலர்சொரியத் துந்துமிகளாடிநிற்க
வெய்யமணிபதித்த விமானமதிலேதான்
ஆயாள்துரௌபதைதான் அரம்பையர்கள்சூழ்ந்துவர
நேயாள்வைகுந்தம் நிறைந்திருந்தாளம்மானை
மைக்கண்துரௌபதையும் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தபின்பு
மிக்கதொருபஞ்சவர்கள் மெய்பதறியுள்ளசைந்து
வாடியிடைந்து மழைகாணாப்பயிர்போல
கூடிப்பிரியாத கொம்பிழந்தவானரம்போல்
காடுதனில்நின்று கவலைபெரிதாகி
தெய்வமேயுண்டெனவே தேறியேஐவருந்தான்
ஐவருங்கூடி அடக்கிருந்தமியை
மெய்களையாமல் மேனிபதறாமல்
செய்யுஞ்சடங்குந் திருத்தமுடனேமுடித்து
நடந்தார்திசைநோக்கி நல்லபுகழைவருந்தான்
கடந்தார்வெகுதூரங் கானகமுமாறுகளும்
அப்பாலும்போகையிலே ஆனதொருவீமனுந்தான்
தப்பாதசொல்லுடைய தார்வேந்தரண்ணனே
கற்புடையமாது கானகத்திலேமடிந்த
உற்பனமேதென்று உயர்வீமன்தான்கேட்க
வாசமுள்ளதர்மர் மகிழ்ந்தேதுசெய்யலுற்றார்
ஈசர்பதிவாழும் யிமையமடந்தையவள்
மாபாரதமுடிய வந்திருந்தாளைவருடன்
தீபாவியானதொரு திரியோதனன்மடிய
பாரதமும்போரும் பகையறவேதான்முடித்து
பாரதனையாண்டு பரலோகஞ்சேரவென்று
கலியுகத்தைதாண்டிக் காட்டகத்தேதாம்வரவே
சலியாமல்நம்முடனே தானடந்தாளித்தூரம்

தேவர்முனிவர் திருமால்சபையறிய
பாவசீரமதைப் பார்மீதிலேயிடத்தி
முன்னேநடந்துவிட்டாள் முருகுதனிடந்தன்பதிக்கு
பின்னேதொடர்ந்து பிறகேவழிகூடி
நாமும்நடக்கவென்று நடந்தார்கள்வெகுதூரம்
தாமும்பின்தம்பியருந் தையலையுந்தான்பிரிந்து
கானகத்தினூடே கடுகிநடக்கையிலே
வானகத்திலுள்ளே மலைமுள்ளுக்குள்ளிருந்து
வந்துபதுங்கி வருவாரைத்தான்பார்த்து
இந்தையபசிநேரத் தின்னலாமென்றுசொல்லி
என்றுமனமகிழ்ந்து எதிரேதானுற்பரித்து
கொன்றுபசியாறக் கூர்முகங்கைகளுமாய்
கண்ணுமுகமும் கனல்போல்பொரியெழும்ப
விண்ணுருவப்பாய்ந்து விழுங்கவேணுமவனையும்
சேர்ந்துபிடிக்கவென்று சிங்கம்வந்ததாஞ்சீறி
பாய்ந்துபிடித்ததுகாண் மருவீமன்றன்னைத்தான்
சிங்கத்துவாயகலத் திறன்வீமன்தான்பிடித்து
பங்கப்படுத்தி பகிர்ரெண்டுகூறாக்கி
வதைத்தானடிவயற்றில் வருந்தோடசிங்கமது
உதைத்துத்திகைத்துப் பதரியுடல்கபிங்கி
வேதியர்போல்வந்து மெய்புடையதர்மர்முன்னே
நீதிமறையோனும் நிற்பளவில்தர்மருந்தான்
ஏதுகாண்வேதியரே இப்படிநீவந்ததென்ன
தாதுவிசவமுனி தன்பூசைக்கேமலர்கள்
நாமெடுக்கப்போனேன் நடுக்கானகந்தனிலே
தேனிருக்குஞ்சோலையிலே இனந்திரண்டுசிங்கமது
ஆர்ப்பரித்துரெண்டும் அவர்கள்பெரும்பேரை
தாய்பிரியமாய்ப்பார்த்துத் தாமசமாய்நின்றுவிட்டேன்
வேதித்துமாமுனியும் வேகமாயோடிவந்து
ஏதிற்றுசிங்கமென இச்சாபமிட்டார்காண்
ஏற்றியசாபமெனக் கெப்போதுதீருமென்றேன்
போற்றியேநான்றுதிக்கப் புகல்முனியுமப்போது
ஐவருங்கானகத்தில் மால்பாதந்தான்தேடி
ஐவருந்தானந்தவழி அவர்கள்வருவார்கள்
பெருமையுள்ளதருமர்தம்பி போர்வீமன்கையாலே
திருமுனிவர்சொன்னார் தீர்ந்ததுகாணிச்சாபம்
ஆனதினிச்சாபம் ஐவரேதீர்த்துவிட்டார்
நான்போறேநீங்கள் நாரணனூர்தம்மிடத்தில்
போங்களென்றுசொல்லிப் போனார்காண்வேதியரும்
வாங்களென்றுசொல்லி மன்னவர்களைவருமாய்
இறையோனைத்தஞ்சமென்று ஏகினார்காணம்மானை
பறையறையவேணுமென்று கடுகிநடக்கலுற்றார்

மலைகள்பலகடந்து மாயோனைத்தானினைந்து
கலைகள்மறைகள் கரடிபுலியாளிசிங்கம்
பெரியமதவாரணங்கள் போராறுதான்கடந்து
அரியவனக்காரணமும் அதிசயமுந்தான்பார்த்து
மஞ்சுலவுஞ்செண்பகிரி வட்டமலையோர்புறமும்
மிஞ்சுபுகழ்பஞ்சவர்கள் விரைந்துவருகையிலே
தானதவம்பூசைசெபம் தன்னுடனேயாமாகில்
ஏனமுனிவரிங்கே இருந்தாரவர்தனையும்
கண்டுவணங்கியிரு கையால்மலர்சொரிந்து
தொண்டுபண்ணிநிற்கையிலே தோற்றமுடன்மாமுனிவர்
மன்னவரேயெங்கிருந்து வாரீரெனக்கேட்டார்
தென்னவர்கள்போற்றுஞ் சீராகஐவருந்தான்
பாண்டுமைந்தரைவர் பாருசைவிட்டகன்று
கண்டுகலிவருமுன் கரியமால்கண்ணர்பதம்
தேடிவந்தோம் வைகுந்தஞ் சேரவென்றுநாங்களுந்தான்
நாடிவந்தோமும்முடைய நற்பாதம்தெண்டனிட்டோம்
என்றுதர்மர்சொல்ல இயல்முனிவரேதுசொல்வார்
நன்றுதான்பஞ்சவரே நாங்கள்சொல்லநீர்கேளும்
வேகமுடனித்தூரம் விரைந்தோடிவந்ததினால்
தாகம்பசியினைப்பும் களையாறவேணுமென்று
ஐவரையுந்தானிருத்தி அன்புடனேவார்த்தைசொல்லி
வெய்யவருமூல பதாதிகள்தாம்வேணுமென்று
போசனமும்பால்தயிரும் போதவுண்டாகுமென்று
வாசத்துடனேமுனிவர் மகிழ்ந்துரைத்துஐவரையும்
பார்த்திபரேநீங்கள் பாருமென்றுதானுரைத்தார்
சாதிநீரென்று தயவாகமாமுனிவர்
தேனுங்கனியும் தெவிட்டாதபால்பழமும்
தானுஞ்சிவமுனிவர் தன்னிடத்தில்தோற்றியதால்
அந்தக்கனிதேன்பழமும் அருந்துமென்றார்மாமுனியும்
இந்தக்கனிபலாபழமும் இப்போதழைத்தவிதம்
அதிசயந்தானென்று ஐவருந்தான்மகிழ்ந்து
நதியிற்புனலருந்தி நமஸ்கரித்தார்மாமுனியை
இருந்துபசியாறுமென்று இயல்முனிவர்தானுரைத்தார்
விருந்துண்டிளைப்பார்ந்தார் வீரானஐவருந்தான்
கதிரோனும்போய்மறைந்தான் கங்குலவந்துதோன்றியதே
சதிரானமாமுனிவர் தர்மர்கதைதான்கேட்டு
வேதவிதிசாஸ்திரமும் விளக்கமாயைவருக்கும்
போதமாய்ச்சொல்லி போதித்தார்மாமுனியும்
கங்குலகன்று கதிரோனும்வந்துதித்தான்
பொங்குபுகழைவருந்தான் பூரித்தெழுந்திருந்து
கதித்துப்பரிதியுடன் காலைசெபந்தான்முடித்து
மதித்துமகிழ்ந்தைவர் மாமுனிவர்தன்னிடத்தில்

வந்தவனைக்கி வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
சந்தபயில்வனத்தில் தான்வழியுஞ்சொல்லுமென்றார்
மூவர்முதலான முப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்களுக்கச்சுதனைத் தேடியிணங்காமல்
தன்னுவதனுபமல்ல சரணஞ்சரணமையா
வேழமுகத்தோனே விக்கினங்கள் தீர்த்தோனே
கானமுகில்மேனியனார் கண்ணன்மருகோனே
கதவுதிறவுமையா கணபதியேசரணமென்று
இதமுடனேதர்மர் இருதாள்சரணமையா
மத்தகெஜமுகனும் வாசல்வழிதிறந்தார்
வித்தகவிநயகனை விருந்துவஸ்கரித்து
வட்டமதிக்குடையோன் மாநகரில்வந்துநின்று
பட்டணங்களெல்லாம் பளிங்குநிறம்போலவேதான்
எங்குஞ்சிவாலயமும் எம்பெருமாளாலயமும்
பொங்குஞ்சிவமுடையோர் பூசைபண்ணுநீதிகளும்
தவமுஞ்சிவமுஞ் சந்நியாசிவேடமுமாய்
அவமும்பவமும் அரிதானமூலமுமாய்
தெளியும்பெரியோர்கள் சிவஞானவேதமுமாய்
வழியுமணிமுழங்க மன்னவர்கள்தான்பார்த்து
மகிழ்ந்துகளிகூர்ந்து வந்தார்களைவருந்தான்
புகழ்ந்துமுனிபாதம் போற்றியடிபணிந்து
அப்பனேஎங்கள் ஆதிகுருபரனே
செப்பமுடனெங்கள் தெய்வசிகாமணியே
என்றுதர்மர்தெண்டனிட்டு இன்பமுடனேபணிய
நன்றுகாண்பஞ்சவர்கள் மன்னவர்கள்தான்பார்த்து
பாண்டுமைந்தர்தானும் பதியிழந்துவந்தவரை
வேண்டியேயிங்குவந்த விசாரமேதென்றுரைத்தார்
பொய்யானதோர்கலியன் பூமியிலேவந்ததினால்
வந்தோம்புவியிழந்து வைகுந்தஞ்சேரவென்று
சந்தோஷமாயனுப்புந் தானுமேயென்றுரைத்தார்
தருமரிவைசொல்லத் தான்கேட்டுமாமுனியும்
இம்மைதனில்வைகுந்தம் எவர்சேர்ந்தாரிப்புவியில்
வேதனுடன்மாமுனிவர் விண்ணோருங்காணாத
சீதன்மலர்விந்தபதம் தேடிநீகாணபீரோ
ஆனாலுமாயன் ஐவர்க்குமன்புடையோன்
தானணகோபாலர் தன்னிடத்தில்நீங்களுந்தான்
போனாலுமுங்களுக்குப் புதிதொன்சொல்லுகிறேன்
சேனாதிபதிக்கதிபர் செப்புகிறேன்கேளுமினி
வேதம்வெகுளி வெகுண்டதொருகோபம்
தாகம்பசியிளைப்புஞ் சஞ்சலங்களில்லாமல்
இருப்புங்கொலைகளவு ஏதொன்றுமில்லாமல்
கடுங்காமமுமேனைக் கருத்திலுற்றுப்பாராமல்

அன்றியுமோர்கதையா யருளுமென்றுதானுரைத்தார்
ஐம்புலனையுள்ளடக்கி ஆத்துமத்தைசுத்திபண்ணி
எம்பெருமாள்தன்னை இருதயத்திலேநினைந்து
மன்னுயிர்தன்னுயிர்போல் மனதுபரிபூரணமாய்
நடந்தால்தெரியும் நந்தகோபாலருடனே
இடந்தான்தெரியுமப்பா என்னாணை தப்பாது
தாரார்துளசிமணித் தானணியுமூர்த்திதன்னை
ஆராய்ந்துதேடி யருள்பெறுவீர்கண்டீரோ
செல்லும்வழிதனிலே தீதொன்றும்வாராமல்
சொல்லுகிறேன்கேளும் துன்பமற்றபாதையிது
ஞீதானபேர்கள்வந்து செல்லாவழிகேளீர்
கேதாரம்போய்ச்சேர்ந்தால் கிட்டுவது தூரமில்லை
பக்கவிலங்குமில்லை பலபாதைதானுமில்லை
சொர்க்கமதுபோய்ச்சேர சொல்லுகிறேன்நீர்கேளும்
கதிந்தொருவாசல்வழி காவல்பத்திரகாளியெனறார்
துதித்தவளைப்போற்றித் துன்பமறவேநடவும்
என்றுதூறுவாசர் இவ்வசனந்தாங்கூற
நன்றென்றுபஞ்சவர்கள் நமஸ்கரித்துமாமுனியை
நடந்தார்திசைநோக்கி நல்லதொருபஞ்சவர்கள்
அடர்ந்துவழிகூடி அம்மையுடகோயில்சென்று
பணிந்தார்கள்ஐவா பத்திரமாகாளிதன்னை
துணிந்தார்கள்ஐவர் தோத்திரமுஞ்சொல்லலுற்றார்

விருத்தம்.

வக்கிரசந்த்ராமுகக்கமல விழியிலகுசெஞ்சடையடிமுடியும்
உக்கிரமகோரவுமைவிழிமருட்டு மோங்குநற்காமுந்தன்சூலஞ்
சக்கிரவிஜயஞ்சாமுண்டிகௌரி துற்கைமாகாளிதிரிசூலிநீலி
நிக்கிரசாலிநிமலிதுதித்தே னுனையேதுணைசெய்வாயே. ௮௩

காளிபகவதிகங்காளிமாரி கரியமால்தங்கைகாரிழையாளே
எளியார்தமக்கிரங்கும்பரிபூரணி யிடைவிடாவழியை
வெளியில்வந்துதவுமாதாவே என்றுவந்தோமுன்பாதம்
தருவிலென்தாயே நின்பாதம்துணைசெய்வாயே. ௮௪

துந்துபிதடாரிசெல்வி தோத்திரமாயருத்திரி
சிந்தூரதிலர்தமாதே திரிசூலகபாலமேந்தி
வந்துமுன்தோன்றவேணு மாசற்றவடிவினளே
பந்துவைகுந்தஞ்சேரப் பதிவிடைதாருமம்மா. ௮௫

தாதுமலர்ந்தகுழளணங்கே சமயமிதுதான்வழிகாட்டி
மாதுதனதுகேதாரம் மட்டுஞ்சேரமலைவுதன்னை

ஏதுவினைகளணுகாம லெளியாரிடமேநீயிருந்து
தீதுவினைகள்வாராமல் செவ்வேநடத்துந்திரிபுரையே. ௮௬

நடக்குந்துயரமரிந்தனது நாட்டமதனால்கண்டிறங்கி
அடக்கமுடையபொருளரிய வம்மாவுனதுசெயலாலே
நடக்கவேணும்வழிதுலையக் காணவேணும்வைகுந்தம்
வடக்குவாசல்மடக்கொடியே வருவாய்வந்துதுணைசெய்வாய். ௮௭

துணையாயெனக்குமுன்னின்று துன்பவினைகளணுகாமல்
அணைவாய்மலைக்காதாவா யைந்துபுதல்வர்திகையாமல்
பிணைவாய்த்தனதுபிள்ளைகள்முன் பேசாதோடிவந்தருகே
இணைவாய்வருகவம்மாநீ யிப்போசமயமாதாவே. ௮௮

வருவாய்கமலமாதாவே மார்க்கவழியேதீர்க்கமுடன்
குருவாய்நிசமும்முன்னின்று குற்றங்குறைகள்வாராமல்
திருவாய்மொழிந்துபயமறவே சிந்தைமகிழ்ந்துசெயல்பெருக
தருவாய்பெரியவைகுந்தந் தாயேசரணஞ்சரணுமக்கே. ௮௯

கதை-மாதுகவுரி மகமாயிர சகன்னி
சாதுவேமாகாளி தாயேபராபரியே
சக்கரத்திரிசூலி சாமுண்டிசங்கரியே
துற்கைபிடாரியம்மா துரியசடாட்சரியே
பஞ்சாட்சரத்தினிட பதியேபதியுரையே
அஞ்சலென்றுகாக்க அடைக்கலமேயுன்மீதில்
மாதாவேதாயே வழிகாட்டவந்தருளும்
ஆதரவுமில்லையம்மா அடியேற்குவந்துதவும்
என்றுதர்மர்சொல்ல இறங்கிவந்துமாகாளி
சொல்லுவாளப்போது துரைராசமன்னவர்க்கு
நல்லதர்மரேயுனக்கு நல்லவழியீதெனவே
வழிகாட்டிமாகாளி மறைந்தனள்காணம்மானை
தெளிவாகபஞ்சவர்கள் சென்றுவழிதான்கூடி
தாராளமாய்நடந்து சத்திபத்ரகாளிதன்னை
நேராயிருதயத்தில நெஞ்சுநடுவேநிருத்தி
எண்பதிங்காதவழி எய்யாமலேதானடந்தார்
நண்புற்றகானகத்தில் நடக்கும்வழிதனிலே
அப்பாலொருமலைதான் அளவுற்றவுன்னதமாய்
ஒப்பாருமில்லாத வுயர்ந்தமலைமீதேறி
அந்தமலைபெருமை ஐவருந்தான்பார்ப்பளவில்
சந்தமுடனரக்கன் கைலாசமென்றொருவன்
ஆகாசம்பூமி அளவாகவாய்பிளந்து
வாகாசந்தனுடனே வயிறுகளைபெக்கிநின்று
தீயெறிந்தகண்ணுஞ் சிறந்தவிழிநாபியுமாய்

பேயிருந்தவீடதுபோல் பெருடலும்நீள்வயிறும்
காட்டானைசிங்கம் கரடிபுலிபன்றியுடன்
நாட்டமுடன்காதவழி நடந்துதிரிவதுவும்
நாசிவழிசென்று நடமாடப்பட்டதெல்லாம்
யோசனைகாதவழி யுழன்றிருண்டுதான்திரியும்
சிலேட்டத்திலீயதுபோல் சிக்கியலைந்திடவும்
வாட்டும்பெருங்காற்றால் வல்லரக்கன்தன்மூச்சு
எல்லையில்லாததூரம் எந்தமட்டோநாமறியோம்
தொல்லையுடல்பங்குந் தூரம்வெகுதூரம்
கடக்கமுடியாது கடற்கரைக்குமெட்டாது
கிடக்கிறான்ராட்சதனைக் கிட்டியேசென்றாலும்
அடக்கமுடியாது ஆர்தனக்குங்கிட்டாது
நடக்கவழிகாணோம் ராட்சதனை தப்பியப்பால்
யேகவழிசற்றும் யேதொன்றுங்காணோமே
வேகமுடன்சென்றவன்மேல் வீரியங்கள்செய்தாலும்
எதிர்த்துப்பொருதுவான் ஈடல்லநாம்தாமும்
மதித்தவனுக்கினனென்றால் வாய்தனக்கும்பத்தோமே
கைகாலுலாவிவருங் காதமிருகாதவழி
ஐவருந்தான்பார்த்து அவன்வயிற்றுக்கிப்போது
என்றுமயங்கி இதங்கியேபார்ப்பளவில்
நின்றுமலைத்தவரை நெடுமூச்சுதானெறிந்து
காவலர்கள்போனவழிக் காணுமலேயலைந்து
தாவியெங்குஞ்சுற்றி தவித்துவழிதிகைத்து
உற்றதொருராட்சதனை வுசுப்பினார்கிட்டவந்து
சத்தமிட்டுகுதித்து தட்டியெழுப்புகையில்
வின்னமாய்சும்மா மெய்யசைந்துகண்ணிறங்கி
ஏதுசெய்வோமென்று எண்ணிமனம்புண்ணாகி
தீதுவினைதானுந் திருவுளமேயுண்டெனவே
சுற்றும்போயாராய்ந்து சூழவழிகாணாமல்
மற்றினிப்போயாராய்ந்து வழியொன்றுமில்லாமல்
நின்றுதிகைத்தளவில் நெடியதொருவல்லரக்கன்
குன்றுமலைபோலவனும் கொட்டா கொண்டெழுந்து
இவரையுங்கொண்டரக்கன் ஆவிபிடிப்பளவில்
தெய்வமேயென்று திகைத்தெழுந்தான்வீமனுந்தான்
மண்ணும்விண்ணுந்தானதிர மலைகள்கிடுகிடென்ன
நண்ணும்புயவீமன் நாடிச்சினந்தெழுந்து
ஆர்பரித்துக்குதித்த அரக்கனுமேதானசினந்து
ஏர்பறித்துவீமனுடன் எதிர்த்துப்பொருதலுற்றான்
மலையும்மலையும் மற்கட்டிசேர்ந்தார்போல்
அலைகடலுங்காற்றும் அலறிவெகுசத்தமிட்டு
காடுசெடிநெருங்கிக் கறகடலுந்தூளாகி

ஈடுசெய்யமாட்டாமல் எடுபட்டுவல்லரக்கன்
மதியலொருசாமம் வல்லரக்கன்றான்பொருந்தி
அதிகபிலமெல்லாம் ஆங்காரமுள்ளடக்கி
தாக்கினான்வீமன் தலைகளுருண்டோட
நோக்கிவந்தராட்சதனும் நொருக்கியேபட்டுருண்டான்
பட்ட அரக்கன் பாரில்பிழைத்தெழுந்தான்
துஷ்டனவன்தேடிநம்மை துரத்திபிடிக்கவென்று
தாராருந்தருமர் தம்பியரைவாருமென்று
சீராகத்தானடந்தா தெய்வமேயென்றுசொல்லி
வருத்தமுடன்நோக்கி வளர்ந்தவனக்காடுகளும்
திருத்தமுடன்கடந்து சென்றார்வழிகூடி
நடந்தார்வெகுதூரம் நாற்பதினகாதவழி
கடந்தார்வெகுதூரம் கானகமுந்தான்கடந்து
வரும்வழியில்வீமன் வார்த்தையொன்றுதானினைந்து
தருமரடிபணிந்து தான்தொழுதுயேதுசொல்வான்
நடக்கும்வழிதுலைய நாதனேயெங்களுக்கு
அடக்கமுள்ளமுற்கதையை அருளுமென்றான்வீமனுந்தான்
பொருளுமுறையும்போதமுடன்முற்கதைதான்
சாற்றுகிறோம்தம்பியரே தான்கேளுமென்றுரைத்தார்
போற்றுமுலகம் புவனம்பதினாலும்
வேதாவும்மாலும் மிக்கதொருருத்திரனும்
மீதானமூவர் விதிக்கவிதிபாராமல்
நான்படைத்தோமென்று நான்முகனுந்தான்கூற
மான்பிடித்தருத்திரனும் வகைபலவுந்தானாகி
நேயமுடன்மூவரிலே நீபெரியோன்நான்பெரியோன்
என்றுபகையாக எதிர்த்தவழக்குரைத்து
மன்றிற்சபதமிட்டு வாய்த்தசத்தந்தானாகி
நன்றிலவர்மூவருமே நடக்குமதிகாரம்
படைப்பித்ததேவன் படியளக்கமாயோனும்
முடப்பிக்கருத்திரனும் மூவருமேயல்லாது
ஒன்றையொன்றைமிஞ்சாது வுண்மைபொருளாகுமிது
மன்றில்விளங்கி வழக்குரைக்கமூவர்களும்
பார்க்கச்சரியெனவே பரமாகசியத்தை
ஏர்க்கவேமுன்னாள் எழுதிவைத்தார்மேருவினில்
ஆர்க்கும்பெரியோ னவனல்லால்வேறுமுண்டோ
தீர்க்கமுடன்மூவர் செய்தொழிலில்மிச்சமில்லை
அவனைமறந்துரைத்த அபசாரந்தீரவென்று
சிவனுமயனுந் திருமாலுந்தான்கூடி
ஒருவர்க்கொருவர் உயர்ச்சிசொல்வதல்லவென்று
மருவித்தழுவி மகிழ்ந்தார்கள்மூவர்களும்
அண்டம்புவன மகண்டமெல்லாந்தான்படைத்து

அண்டங்கடந்துநின்றேன் ஆடுந்திருக்கூத்தை
கண்டறியமாட்டாதார் கருதியுரைத்ததெல்லாம்
கொண்டவினைப்பயனால் கூறினேமிவ்வார்த்தை
நஞ்சுகண்டாரென்று நல்லதொருபார்ப்பதியும்
எவனேவவன்காண் யெல்லையில்லாப்பேரொளியை
மறந்துரைத்தகுற்றம் வாருமலையிருக்க
இந்தவணமிருந்து இருதயத்திற்றானதுதித்தார்
அல்லவடாதப்பியரே இன்னமொருகதைதான்
மாயவருமயிந்திரரும் வானோரும்வேதியரும்
நாதர்முனிரிஷிகள் நல்வருணகையிலுள்ளோரும்
அன்னாளியமதேவர் அமுர்தங்கடையவென்று
பொன்னருமேரும் பொருப்பேதானை தூணாக
நாகமதுகயிறாய் நாட்டியதோர்தூண்தனைக்கு
வாகனையுமாமதியு மகத்தாகத்தான்சேர்த்து
வானவர்களோர்புறமும் வாலியொருபுறமும்
ஆனவர்கள்பாற்கடலில் அமுர்தங்கடையுமன்னாள்
மாச தானுங்கழன்றிடவே வாசுகியுமப்போது
நிலைதாங்கமாட்டாமல் நீள்விஷங்கள்தான்கழன்று
மீறியதோராலவிஷம் வெகுண்டுருண்டுதான்கழன்று
சீறியுலகெங்கஞ் சென்றுபுறந்தப்பாமல்
அண்டமட்டுக்கும் அகண்டமுதற்றானபறந்து
விண்டலமுமூன்றுவி விரிஞ்சனுடலோகமெல்லாம்
பொங்கிவிஷம்பெருகி புகைபெழுந்துகோட்முடன்
தங்கியேமூவுலகுந் தானுமுண்டுமீள்வதுபோல்
வாரவிஷந்தனை வானவருங்கண்டேகி
போறவழியெங்கும் போகவழிகாணமல்
கண்டுவிஷந்தன்னைக் கலங்கியேவானவர்கள்
அண்டமிடமெல்லாம் ஆனகலையென்றுபுக்கி
தெண்டனிட்டுக்கண்டு சிவனையடிபணிந்து
தொண்டருக்குவந்த தோஷங்கள்தீர்த்தருளும்
பரனேபராபரனே பனிமதிவெள்ளெருக்கும்
அரவணியுஞ்சடையான் அண்ணலேநீகேளும்
கடைந்தமிர்தந்தன்னில் காலவிஷந்தான்பிறந்து
அடாத்திரிலோகமெல்லாம் அந்தகாலமாமெனவே
தொடர்ந்துவருஞ்சுதனைத் துடைக்கவகைகாணமல்
கடந்தோடிவந்தோம் காலவிஷந்தான்பிறந்து
எண்டிசையுந்தான்படைத்த இறைவனேகாவலென்று
தெண்டிசைசூழ்வையமெல்லாம் சிவனேயினிக்காரும்
என்றவர்கள்கூறி இமையோர்க்கபயமென்று
நின்றவர்கள்தன்னை நீள்சடையோனஞ்சலென்று
சென்றுபறந்துவந்து தீதானநஞ்சுதன்னை

ஒன்றுபோல்தான்திரட்டி உட்கொண்டாரீச்சுரனார்
நஞ்சுண்டாரென்று நல்லதொருபார்ப்பதியும்
எவ்வுயிருங்காக்கவென்று ஈசுரனார்நஞ்சுதின்றார்
அவ்வுயிரெல்லாம்பிழைக்கு மவர்மடிந்துபோவாரென்று
போலிவிஷம்பாயாமல் தூநக்கேமிடரடியில்
தாலிதழைக்கவென்று தடுத்தாள்கரத்தாலே
கண்டத்தில்நின்று கறுத்தகறைவிடமாய்
நின்றதுகாணந்த நெற்றிமேலுச்சியிலே
அன்றுபிழைத்தார்கள் அமரர்முனிவரெல்லாம்
திரவிமுனிரிஷி தேவரோடுமூவரையும்
இரவாபலீசுரனா ரட்சித்தாரம்மானை
ஈதல்லால்வேறுகதை இன்னமொன்றுசொல்லுகிறேன்
ஆதலால்இவ்வுலகில் அரசெனுமுப்புறத்தார்
இவ்வுலகிலுள்ளதொரு எண்பத்துநான்குயிரும்
அவ்வுலகுமிவ்வுலகும் அடங்கலும்கொள்ளைகொண்டு
இடுக்கங்கள்பண்ணி யிருந்தாரே அசுரருமே
துடுக்குமுபத்திரமும் துன்பத்திற்காற்றாமல்
தேவர்களுமிந்திரருந் திசைகாலகுமுகத்தோனும்
மூவர்களுமொன்றாய் மூர்த்தியெனுமீசுரனை
இன்றுமுதல்முப்புறததார் இடுக்கத்துக்காற்றாமல்
வந்தோமேபராபரனே வஸ்துவேகாருமென்று
அந்தமொழிகேட்டு அரனாருமேதுசொல்வார்
செங்கணசுரரெல்லாம் சிவபத்தராயிருக்கும்
அங்கவரைநம்மால் அழிக்கவேலாகாது
சிறந்தவர்செய்யும் சிவபூசைதன்னையிப்போ
மறந்துவிடப்பண்ணிவைத்தால் வாகாயழித்திடலாம்
என்றுசிவன்சொல்ல எம்பெருமாள்தன்பதியில்
கண்ணுமுகுந்தா கரியமுகில்மேனியனே
அண்ணுதுளபமணி ஆயனே அச்சுதனே
முப்புரத்தோரானாலும் மூவுலகம்கொள்ளைகொண்டு
இப்போவழிந்ததுகாண் எனசெய்வோம்மாயவரே
வண்ணரேஈசுரர்பால் வாகாகபோயுரைப்போம்
திண்ணமுடன்முப்புரத்தார் சிவபத்தரென்றுசொல்லி
அவர்கள்செய்யும்பூசைதன்னை யகற்றினலிப்போது
சிவனாருமுப்புரத்தை செய்கிறோமென்றுசொன்னார்
ஆனாயினாலும்மை அடியேன்கள்தேடிவந்தோம்
மாய்கைபலசெய்து வல்லோர்சிவாலயத்தை
மறந்திருக்கபண்ணுமையா மாபாவிமுப்புறத்தோர்

இறந்துநெருப்பெரிய எம்பெருமாள்பண்ணுமிப்போ
வானவருந்தேவர்களும் மயங்கிநின்றுவார்த்தைசொல்லி
ஆனபெருமாள் யாவர்க்குந்தானிறங்கி
விண்ணவரேயுங்கள்பயம் வேண்டாமெனத்தீர்க்க
தண்டமுடன்முப்புறத்தோர் தங்களுடனேவந்து
எண்ணமாய்நானும் இருந்தோம்வயலதனிலே
மண்ணையடிப்பதற்கு மாயமாய்த்தானிருந்து
தழுவியவாதனையுஞ் சற்பனையேசெய்வதற்கு
வழுவாவேகாண்பார்க்க வருகிறோம்போங்களென்றார்
அகமகிழ்ந்துவானவர்க ளமராபதிசேர்ந்தார்
ஜெகநாதர்வந்து திரிபுரத்தைதீயெரிக்க
வந்தார்காண்முப்புறத்தில் மாயோனுபாயமதாய்
விந்தையாய்ப்பூசை விழுந்தாட்டவேணுமென்று
புத்தாய்சமைந்து புத்தாய்வடிவுகொண்டு
வித்தகனார்போயிருந்தார் வீராணமுப்புறத்தில்
போயிருந்தபுத்தர்தனைப் பொல்லாதமுப்புறத்தில்
தீவினைகளேதென்று சென்றார்காண்புத்தனிடம்
சிறந்துசிவபூசையிங்கே செய்யுந்தவந்தனிலே
மறந்துமொருபுத்தன் வருவானோவென்றுசொல்லி
புத்தனுடனெதிர்த்து புரத்திலுள்ளோரெல்லோரும்
தத்துவங்கள்பேசியிவர் தர்க்கித்தாரம்மானை
நிற்கநிலைநிறுத்தி நிலைநிற்கவாதுசெய்து
தற்கித்துபுத்தரவர் தனுசாஸ்திரப்படியே
அடையும்படிக்கி அறிவுரைத்தார்பத்தரென்று
வாதாடிமுப்புறத்தார் மலைத்திருந்துதான்தேடி
சூதனும்புத்தனிட சூட்சமறிவோமெனவே
புத்தரேநீரிருக்கும் பூமரத்தைநீங்களுமே
அந்தரித்துநீராய் அதுசாம்பலாகவேதான்
பார்க்கிறோம்நீரும் பசுமரம்போலாக்குமிப்போ
அக்கினிநீரானால் அரனாரும்நீரெனவே
வேதமெல்லாமும்முடைய வேதமேதான்படிக்க
பாதம்பணிந்து பலகாலும்பூசைபண்ணி
ஈஸ்வரனென்று யெல்லோருந்தான்பணிந்து
வாசமுடன்நீர்புரத்தார் வகுத்துரைத்தசெய்தியினால்
புத்தர்சினந்து பூமரத்தைப்பாருமென்றார்
பத்தறவேமுப்புறத்தைப் பாருமென்றாரம்மானை

பூமரம்வந்து பொடிசாம்பல்நீராகி
பூமரத்தைப்புத்தனுந்தான் பூமரம்போலாக்கிவைத்தார்
கண்டுதான்முப்புரத்தார் காக்ஷியிதுவென்றுசொல்லி
தெண்டனிட்டுப்போற்றிச் சிறந்திருந்தாரெல்லோரும்
மாயனிதுமாய்கை மனமறியாமாபுரத்தார்
ஒருத்தார்தவங்கள் உபதேசந்தான்மறந்தார்
வருத்தமின்றிஈசரிட வாசனையுந்தான்மறந்தார்
பெற்றவரமிழந்தார் பெரியதவந்தான்மறந்தார்
எதிர்த்துவந்தபத்தனையும் ஈசனென்றுதான்பணிந்தார்
பூமரத்தில்முப்புரத்தார் புத்தனையேதெய்வமென்று
நேமமற்றுவீற்றிருந்தார் நெடுமாலுமப்போது
ஈசர்தனைநினைத்து இப்பொழுதுமுப்புறந்தான்
பூசைதவங்குலைந்தார் போர்பொருதமாட்டார்கள்
வேளையிதுவாருமென்று மேகவண்ணர்தானினைந்தார்
காளைதனிலேறுங் கடவுளருந்தாமறிந்து
முக்கியமாய்மனதில் முயலகனைததான்வளைத்து
செந்தில்மகாமேருவையுஞ் சிலையாகத்தான்வளைத்து
வாசுகியைநாணாக மால்தானும்அம்பாக
நேசமுள்ளவேதம் நெடும்பரிதேருக
சதுமு ன்சாரதியாய்ச் சங்கரனார்தானடந்தார்
முதுமொழிதானெடுத்து மீறிச்சிலையேற்றி
திருமனவில்மாயனிட மாய்கைதனையறிந்து
வழிமருவுமுப்புரத்தில் சென்றுநின்றுதான்சிவனும்
காயாம்புமேனி கண்ணரிடசூட்சமதை
வாயாரச்சொல்லி வழுத்தமுடியாதெனவே
சித்தத்திற்கொண்டு சினந்துசிலைதானேந்தி
சத்தவொலிநாணசைத்தார் தராதலங்கள்தானடுங்க
கர்த்தனார்முப்புரத்தைக் கண்டுநகைசெய்தளவில்
பற்றவேமுப்புரமும் பஸ்பமாய்தானெரிந்து
மாபாவிமுப்புறத்தார் மாண்டார்களெல்லோரும்
பூபாலனை புண்ணியஞ்சேர்தர்மருந்தான்
இக்கதையைநன்றாய் இனியோர்க்குதானுரைக்க
அக்கதையைச்சொல்லி அடவிகளுமாமலையும்
கடந்தவொருநூறு காதவழிதூரம்
கடந்ததைக்கேட்டு நல்லதென்றுபோகையிலே
வெற்றியுள்ளவீமன் விரையவுந்தானிப்போது

மன்னவரே தம்பியரே மறுத்துமொருக்கால்தான்
இன்னமொன்றுசொல்லுகிறே னிப்போதுநீர்கேளும்
ஆட்களென்றேயொருவன் அவனிதனிலேதோன்றி
நாடுதனிற்றன்பேர் நிலமாய்விளங்கிடவே
முரணியதேவனவன் மூவர்கள்நம்மிலுமே
வாழ்வன்றிவாழ்ந்திருக்கும் வல்லவிரணியனை
தேவர்களுமிந்திரனுந் திசைநான்முகத்தோனும்
ஏவல்செய்துதானும் இரணியனைப்போற்றிசெய்து
ஆற்றுமலையவர்க ளச்சுதனைப்போற்றிசெய்து
கூற்றனமாபாவி கொடுமையெல்லாந்தானுரைத்து
கேசவனுந்தம்முடைய கிருபையினாலிரணியற்கு
வாசமுடனந்த வகையினலாறனும்
சாபமதுதீர்க்கத் தரணிதனிற்பிறந்து
மாபாவிதன்கொடுமை மண்ணும்விண்ணுந்தாமறிய
தீர்க்கிறோம்நீங்கள் சிந்தைதனிற்றன்மகிழ
காக்கிறோமென்று கண்ணனுந்தானுரைத்தார்
வந்துபிறந்தார்காண் மகிழ்ந்தவிரணியனும்
இந்தபிரகலாதன் றனையெடுத்துமுத்தமிட்டு
தந்தையுந்தாயுந் தானேபிரியமதாய்
காலுக்குதண்டையிட்டு கனத்தச்சதங்கை யிட்டு
மேலுக்குமாராடி விதமாய்ப்பணிபூண்டு
அஞ்சுவயதானவளவி லருமையிட்டுத்தான்போற்றி
வஞ்சனுடன்மைந்தன் மகனைமொழிகேட்டு
வாகாயவைகளும் வந்துதென்தந்தையுந்தான்
பாங்காகவேபடிக்கப் பாலனையுந்தானழைத்து
முத்துமறைவேதியரே முகூர்த்தமிடுமென்றுசொன்னான்
மைந்தனுக்குநல்லவித்தை வழுத்துமென்றுதான்மொழிந்தான்
அந்தமொழிகேட்டு அந்தணனுஞ்சம்மதித்து
இந்தவசன மிதுவேபிரியமென்று
தம்பிபிரகலாதன் தன்னையேயோதுவிக்க
தும்பிமதவாரணமே துணைசெய்யவேணுமென்று
ஏடுபிடித்து இரணியநமாவென்று
தேடுதமிழ்வேதியரும் செப்பினார்தம்பியர்க்கு
பேசாமலேயிருந்து பிரகலாதத்தேவனுந்தான்
ஆசானைப்பார்த்து ஐயரேவேதியரே
உலகில்வளப்பம் உரையாமலிப்போது
தலைகீழாசசொன்னால் சம்மதியோவுந்தனுக்கு
வளப்பமதுஏதெனவே மறையோனுந்தான்கேட்க
அளப்பொன்றுமில்லை அரிநமாவென்றுசொன்னால்
வேதமொழிந்தாலும் விண்ணோடொழிந்தாலும்
ஆதவனுமம்புவியி லண்டமழிந்தாலும்

ஒருகாலமுமழியார் வுண்மைபொருளாகுது
திருமாலும்நான்முகனுஞ் செப்புமொழிவேதாந்தம்
ஓம்நமோநாராயணா வென்றமுபதேசம்
ஞானமிதுவுலகில் நற்றுணையாமெவ்விர்க்கும்
மானுபிமானமென்றும் வழங்குதுகாண்லோகமெல்லாம்
என்றுசிறியோ னெடுத்துரைக்கவேதியரும்
சென்றமறைவேதியரும் செப்புகின்றவார்த்தைதன்னை
மன்னனிரணியர்முன் வந்திருந்துவேதியரும்
தென்னவனேயுனமகனை செப்புகின்றவார்த்தைதன்னை
கேட்டிலையோவென்று கிருபையுடன்சொல்லலுற்றார்
நாட்டிகமாயென்மொழியைத் தம்பியருமீறியிப்போ
இரணியநமாவென்று இன்பமுடன்சொல்லுமென்றான்
முரணியனைமுதுரையாய் முதுமொழியேமாற்றுவதோர்
அரிநமோவென்றசதத மண்டமெல்லாங்கேட்டிருக்கும்
சரியாயிரணியனைத் தானெதிராய்சொல்லுவாரோ
என்றுனுன்மைந்தன் இரணியனேயென்றுரைத்தார்
நன்றாச்செனவே நாழிகையில்மைந்தனைத்தான்
கூட்டிவரச்சொல்லி குழந்தைதனைப்பார்த்து
பூட்டிவித்தசொல்லதனைப் பொருந்தாயலேபார்த்து
பேறுமாருரைத்தா பென்பிள்ளாய்தம்பியரே
கூறுமிரணிய நமாவென்றுகூறுமென்று
அரிநமோவென்று அருளினன்பாலகனும்
எரிதழவேகோபம் இரணியனுந்தான்சினந்து
சொன்னபடிசொல்லென்று சுடரைமிகக்கொளுத்த
என்னவதைசெய்தாலு மெடுத்துரையேனந்தமொழி
முன்னமேசொன்னமொழி யல்லாமல்வேறுமொழி
மன்னவரேயெட்டெழுத்தை மறப்பதுவுஞாயமதோ
ஆகாதசொல்லதனை ஆமென்றுசொல்லுவாரோ
சாகாவரமுனக்குத் தந்ததினாலிந்தமதம்
வந்ததுகாணென்று மைந்தனிதையுரைக்க
சென்னியசைத்து சினமாயிரணியனும்
சொல்லடாவென்று சுதனைபிடித்தடிக்க
மல்லடாசொல்லுகிறேன கிரந்தாமாகவெங்கும்
இருக்கிறார்கண்டாயே எள்ளுக்குளெண்ணெயைப்போல்
உருக்கமுடன்காட்டென்று வுரைத்தான்மகன்தன்னை
திரும்பிமகனுந் திருமால்தனைநினைந்து
துரும்பிலுமேயிருப்பார் தூணிலுந்தானிருப்பார்
என்றுபிரகலாதன் இன்பமாய்தானுரைக்க
என்றுபுகழ்ரதன மணிவயிரதூண்களிலே
இருப்பானோவென்று இரணியனுங்கோபமதாய்
நெருப்பாயெழுந்து நிலவாமோவென்றுரைக்க
அப்போதுபாலகன்தா னச்சுதனைத்தானினைந்து

இப்போதுஇந்தூணி லிருக்கிறாரென்றுரைத்தார்
எண்ணமறயிங்கே என்சேதிதானறிந்தும்
வண்ணமணித்தூணில் வந்திருப்பாரென்றுசொன்னாய்
எங்கேயடாவென்று எழுந்தரைந்தான் தூணதனை
நங்கைபல்கலன் தூணில் நரசிங்கமாயெழுந்தார்
கண்டவுடன்மைந்தன் கடவுளிவர்தாமெனவே
தெண்டனிடவேணுமென்று செப்பினான் தந்தையிடம்
அந்தமொழிகேட் டார்ந்தானிரணியனும்
வந்தநரசிங்கமுடன் வாகாய்பொருதலுற்றான்
வாய்த்ததுவேளையிது மாயன்மிகநினைந்து
சாத்தவனைப்பற்றித தன்மடியிலேயிருத்தி
வாசற்படிதனிலே வந்திருந்துகூர்நகத்தால்
பாசக்குடல்மார்பும் பகிர்ந்திரண்டுகூறாக்கி
குடல்பிடுங்கியாலையிட்டு குடித்துதிரம்விழாமல்
அடல்கதிரோன்பாதி அஸ்தமிக்கும்வேளையிலே
கொன்றானிரணியனைக் கோபாலர்தன்கரத்தால்
போனானிரணியனும் புழுநரகிலம்மானை
மாயோனைவந்து வானவர்கள்போற்றிசெய்து
நாயேங்களுக்காக நரசிங்கமாயெழுந்து
இடுக்கந்தவிர்க்கவந்த எம்பெருமான்போற்றியென்று
நடுக்கந்தவிர்க்கவந்த நாரணரே தஞ்சமென்று
போனார்கள்வானோர்கள் பொன்னகரந்தானேகி
ஆனாலும்பஞ்சவர்கள் அநேகநெடுந்தூரம்
பாதைதுலையவென்று பழங்கதைகள்தான்பேசி
தாதுபுகழ்நகுலன் சகாதேவன்வீமனுமாய்
பூண்டுகொண்டுசொல்லும் புகழ்பெரியஅண்ணாவே
மீண்டுமொருகதைதான் விள்ளுகிறேன்கேளுமென்றார்
கூறுமொழிசிவனார் கோயில்திருவிளக்கு
ஆறாச்சுடரொளிபோ லாறுகிறவேளையிலே
நீண்டவிளக்கதனில் நெய்யுருகவேநினைத்து
மூண்டோரெலிவிளக்கை முகத்தினாற்றூண்டிடவே
அவியாமலோர்விளக்கு அழகாகநின்றெரிய
உவியாமல்தூண்டுகிற வுற்றவெலிதனக்கு
பரமசிவனும் பார்வதியுந்தான்மகிழ்ந்து
வரமருளவேணும் வாவென்றெலிதனையும்
அண்ணலார்தாமு மரசாட்சியாளுமென்றார்
மண்ணுலகையாளுமென்று வரங்கொடுத்தாரம்மானை
பூவுலகிலேபிறந்து புரந்தான்லோகமெல்லாம்
தேவரடிபணியத் தேசமெல்லாமோர்குடைக்கீழ்
ஆளுகின்றலோகமெல்லா மயிராவதத்தனைப்போல்
வாழுகிறார்மாவெலிதான் வையகமெல்லாந்தழைக்க
ஆயிரம்லிங்க படைவுடனேபூசைபண்ணி

கோயில்குளமுங் குடிசையுந்தான்றழைக்க
தானதவமும் தன்பரிபாலனமாய்
வானவர்க்குமெட்டாத மகாபூசைகுருபூசை
ஞானசிவயோகியென நற்குணம்சிறப்பனமும்
ஈனமிரக்க மிரப்போர்கலிதீர்த்து
இரப்போர்க்கொருநாளு மில்லையென்றுசொல்லாமல்
பசியாமலுண்ணப் பாக்கியமுந்தானருளி
ரிஷிகள் தபோதனர்கள் பச்சைமால்சோதனைக்கு
பாராளும்நாளில் பச்சைமால்சோதனைக்கு
சீரார்புவியில் திருமாலறியவென்று
வங்கார்புவியில் மாபெலிதன்சேதிகண்டு
சந்தோஷமாகத் தவத்தின்பெருமைகண்டு
ஒருவிளக்குதான்றூண்டி உலகமெல்லாந்தானுண்டு
திருவிளக்குலோகமெல்லாஞ் சிறப்பாயிருக்குமென்று
இவனுடையகர்மம் ஈரேழுலகமெல்லாம்
சிவனுடையரூபகமாய்த் தீபச்சுடரொளியாய்ச்
எங்கும்விளக்கொளியா யிருக்குதுகாண்தானதவம்
பொங்குதுகாண்பூலோகம் பொய்யாமல்யாருக்கும்
இவன்செய்யுந்தானதவம் எள்ளளவுங்குற்றமில்லை
அவன்செய்தழிக்கவென்றால் ஆராதேவராலும்
வள்ளல்கொடுத்தவரம் வளருதுகாண்மாபெலிக்கு
உள்ளக்கருத்தி லுபாயமென்னசொல்வோமென்று
கள்ளத்திருடன் காயாம்பூமேகவர்ணன்
மெள்ளமனதில் வேறேநினைவுகொண்டு
மாயோனைத்தான்கேட்க மாபெலியுமப்போது
நேயோனுந்தானதவம் நீணிலத்திற்செய்வதற்கு
உகந்துதிரும்பி ஓடுகிறநதிக்கரையில்
புகழ்ந்துசிவபூசை பூரணமாய்த்தான்முடித்து
மாதானம்பூமி வஸ்திரதானமுதல்
கோதானமும்நதியில் கொடுத்தருளவேடலமாய்
கன்னிகைதானங்கள் காவலனுந்தான்கொடுத்து
உன்னிமனதில் ஒருமித்துக்கையாலும்
கொடுக்கிறோமென்று கோபாலர்தான்கேட்டு
அடுக்கவேசென்று அந்தணர்போல்தானாக
நரைதிரையுமூப்பும் நடுக்கமுடன்வாதமுமாய்
புகையிருமலாகி புகைத்திருண்டகண்களுமாய்
நாசியொழுகியுடல் நாடிதளர்ந்திடவும்
பாசிப்பற்றியபல்லும் புழுவாயொழுகலுமாய்
போற்றும்புடைவையது கொள்ளலமகார்ந்துட
பீற்றபுடவையது பிராமணனாய்த்தானிருந்து
அன்னத்தருமாபெலியே அட்சதையும்தாவெனவே
பன்னவனேயுன்னிடத்தில் வந்தேனெனவேதான்

அட்சதையுந்தான்கொடுத்து அந்தணனுந்தேகியென்றான்
பட்சமுடன்தேகியென்ற பார்ப்பானைவாருமென்று
ஏனுக்குவாருமென்று யின்பமுடன்மாபெலியும்
சானுவுடன்கேழ்க்கத் தள்ளாதுமாமறையோன்
இடறிவிழுவார்போல் இளைப்புமிளைப்புடனே
வடதேசமாயிருந்து வந்தேனும்மிடத்தில
உன்னிடத்தில்வந்தேன் உத்தமனேபெந்தனுக்கு
நன்னிலத்தில்நானிருக்க நாட்டமுடனிப்போது
இருக்கவிடந்தாரும் உன்னுடையசாகாவில்
சுறுக்காகமூன்றடிமண் சொல்லித்தத்தஞ்செய்யும்
போதுமெனக்கு புண்ணியமேசெய்யுமென்றார்
வாருமையாநீர்தாமும் மற்றதொன்றுகேளாமல்
எவ்வளவுகேட்டீர் இப்போதுநான்தாரேன்
சூலவுபயமாபெலிதான் கொடுக்க ஒருமனதாய்
கெண்டிதனையெடுத்துக் கெஞ்சாசலமுவந்து
தெண்டிகையில்வேதியர்க்கு தத்தமது செய்கையிலே
தக்கதொருசுக்கிரன்றான் தன்னுடையசிஷனென்று
மிக்கதொருகெட்டித் தரையிலமீன்வண்டாக
சிக்கெனவேதானடந்தான் தெரிந்துமறைவேதியனும்
தெர்ப்பையாறகுத்திடவே திட்டியென்றுகேட்டுவிட
கிற்பளவில்சுக்கிரனை நிந்தித்தாரெல்லோரும்
ஈவோர்தனைவிலக்கி இப்படியாய்கொற்றவரும்
தீவினையாய்தான்முடியுஞ் செல்வோரைதான்விலக்கி
என்றுசபைசொல்ல இருந்தான்தலைகவிழ்ந்து
ஒன்றுமுறையாமல் ஊமையைப்போல்தானிருந்தான்
தாரையினாலகண்ணீர் தாராளமாய்விழ்ந்து
பூசையென்னமாபெலியும புகழ்ந்துதத்தஞ்செய்தானே
தோற்றமதுவாங்கித் திருமாலுமபூவுலகில்
வைத்ததொருபாதமண்ணில் வானிலொருபாதம்
மற்றுமொருபாதத்திற்கு வகையேதெனக்கேட்டார்
கர்த்தன்திருமால் கருணைக்கடவுளர்தான
ஈரடிமண்ணுதான் யிவ்வுலகுமவ்வுலகும்
ஓரடிமண்ணெனக்கு உன்மேல்நிலுவையென்று
மாபெலியைவன்சிறையில் வைத்தார்காண்கானகத்தில்
தேவலோகஞ்சிறந்து சிறையிருந்தான்மாபெலிதான்
வானவருந்தேவர்களும் மாயோனைத்தான்வணங்கி
தானவருமவேதியரும் சதுர்வேதநான்முகனும
மாயவனைவாழ்த்தி மகிழ்ந்திருந்தாரம்மானை
தூயதொருபஞ்சவருந் அல்துரமேநடந்து
ஆபனிடசந்திக்கி ஆசையுடனேவலுமாய்
வேகமுடன்நடந்துவந்து விந்தமதுகாணவென்று
தாகமுடன்வீமனுந்தான் மாதவனைத்தான்தொழுது

வைகுந்தஞ்சேர வழிதுலையவேண்டுமென்று
மெய்கண்டமூர்த்தியினம் விளம்புமொருகதைதான்
சொல்லுகிறேன்முன்னாள் சுருதிமுதல்முக்கலைதான்
புல்லும்புவியும் புனல்முகடுஆகாயம்
கல்லுங்காடுங் கடலிற்றிசைகளெட்டும்
அல்லும்பகலும் அட்டதிக்குமெண்டிசையும்
இல்லாதகாலம் இறையோனொருத்தனுமாய்
அல்லலறவேயெங்கும் அகண்டமெல்லாந்தானாகி
வெளியாகியெங்கும் விளங்கிடுமொளியாகி
அழியாதவஸ்தொருவன் ஆதியாய்நின்றமுதல்
யேகவெளியாகி எல்லாநிரந்தரமாய்
ஆகமவேதமன்றி அசைவுசைந்தானுமன்றி
தானாகிநின்ற தருமதயாபரனாய்
ஊனுயிராய் உடலுருயிருலோகமுமாய்
வானாய்மினாய் மலைகள்சராசரமாய்
பானுமதியாய் பலவகையாய்த்தோற்றமுமாய்
அண்டமடுக்காய் அண்டபகிரண்டமுமாய்
பிண்டமுமண்டமுமாய் பிரமாண்டகோளகையாய்
தட்டுகிலேதற்பரமாய் தாராதரங்களூர்வனவாய்
எட்டுதிசையும் எழிலாளபகவானும்
ஆகட்டுமென்று அருளினினைவுகொண்டு
மாசிட்டரூபமெனறார் வந்துமுன்னேநிற்கலுற்றார்
எல்லாமுண்டாக்குமென்று இறையோன்பறையிடத்தில்
சொல்லாமுடிந்ததுகாண் தோற்றமொடுக்கமெல்லாம்
தற்பரமாய்தோன்றிச் சராசரங்களுள்ளதெல்லாம்
பொற்பரத்திலேயிருக்கப் புண்ணியனார்தான்தோற்றி
பரந்தோன்றிநின்று பரத்தில்சிவந்தோன்றிச்
சத்திதனிற்பூதகல்ல தத்துவதில்நாதமுமாய்
முத்தினொளிபோலே மூலவிந்துதான்தோன்றி
விந்துதனில்நால்வேதம வியனுறுசாஸ்திரமும்
தத்துவங்கள்தொண்ணூற் றாறுடனேதானமைந்து
பத்துமறுபதது நாலுங்கலைஞானமுமாய்
ஆதாரமுதலாய் ஐம்பதோரட்சரமும்
விருஞ்சதாகோடி வேதமுதல்மந்திரமும்
மந்திரத்தால்வந்ததுவும் மாகவந்தசதாசிவமும்
அந்தசதாசிவத்தில அரியமயேச்சுரரும
இந்தமயேச்சுரத்தில் ஈன்றதொருருத்திரனில்
வந்ததொருருத்திரனில வாசமுள்ளவிஷ்ணுவும்
விஷ்ணுவிலேயிருந்து விதிப்பிககவேதாவும்
சட்டமிடும்வேதாவில் தரித்ததொருஆத்துமத்தில்
ஆத்துமாவிலேயிருந்து ஆகாசந்தான்தோன்றி
சாத்துமிவர்கள் தன்னிலேவாயுவுந்தான்

வாயுவிலேதேயுவுந்தான் வந்திருந்துஇப்போது
தேயுவிலேஅப்புவுந்தான் சிறப்பாகத்தான்தோன்றி
சிறப்பான அப்புவிலே சிறந்தொருமண்தோன்றி
அப்பெரியமண்ணிலேதான் அருபவித்தாயுண்டாக்கி
ஒன்றுபத்துநூறும் கோடிநூறாயிரமாம்
அன்றன்றிக்கையிலே அனந்தநூறாயிரமாம்
வானும்புவியும் வகைபலவுந்தானாகி
ஊனுமுயிரும் ஊர்வனவும்பட்சிகளும்
திக்குதிசையும் சூழ்ந்தவையகமும்
நிற்குமோர்அஸ்தகிரி கோரான அஷ்டகெஜம்
ஈரேழுலகமுமாய் எண்பதுநான்குயிராய்
பாரேழுந்தானாகப் பணமுடிகளாயிரமாய்
யோனிபலவாகி உருவதுவுமெவ்வுயிராய்
மாநிலமேற்பூண்டாய் மரங்கள்விருட்சமதாய்
நால்வகையுஞ்சாதியுமாய் நால்வேதசாஸ்திரமுமாய்
நால்வகையாகமுமாய் நோன்புவிரதமுமாய்
ஆண்பெண்ணிருவகையாய் ஆகாயமுமுதலாய்
காண்பதுங்காணாமல கலைக்கியானமுமப்பெரிதாய்
ஆசையெல்லாங்கூட்டி அடைக்கிவைத்தான்பொக்கிஷமாய்
ஓசைபஞ்சரூபம் உறவுசுவைநாற்றமுமாய்
வாசலோரன்பதுவாய் மலபாண்டம்வீடாக
பாசமெனுமைம்புலனும் பரும்பூதகணம்
தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறுடையசஞ்சலமும்
மற்றஞ்சராசரங்கள மண்டலங்கள்மூன்றுடனே
சுத்தனண்டகூடவருஞ் சுவருமடங்கலுமாய்
பித்தகனுயாட்சிக்கும பெருஞ்சீவனதாமுதலாய்
சந்திரன்சூரியனுந் தாரகைநக்ஷத்திரமும்
இந்திரனும்வானவரும் இமையோர்முனிவர்களும்
தந்திரமாய்த்தான்வகுத்துச் சகலமெல்லாமுண்டாக்கி
அந்தரத்தில்பேச்சு ஆர்பெரியோனென்றறியும்
நாமேபுவியில் நால்வகையுமேபடைத்து
தாமேநமக்குச் சரியில்லையென்றிருக்க
மாலயன்தானெல்லாம் வகுப்பிதம்தானென்றுசொல்லி
ஆலாரத்தேறி அவர்துயிலுறாமாகில்
விரவிரதமுமாய் விபரிதங்கள்தான்வளர்ந்து
கார்முகிலமேனியனார் கண்ணர்தனையிப்போது
சென்றவனைநாமுஞ் சிலுக்கிட்டுப்போய்ப்பிடித்து
வென்றவனைநாமும் வெகுவெரியோனவேதமென
நினைத்துமனதிலெண்ணி நெருப்பிருகண்தீயெரிய
நினைந்ததெல்லாம்பொய்யாய் வருவதெல்லாமிவனேதான்
என்றுச்செனவே நடந்தான்வைகுந்தத்தில்
அன்றிடைச்சியாலே அடியுண்டமாட்டத்தில்

சென்றானிருந்தான் சீறாட்டும்வார்த்தையதாய்
கன்றார்பெறிகை காயாம்புமேனியனே
உன்பேச்சுமென்பேச்சும் உலகரியவேண்டுமென்று
தன்பேச்சுகிழா யிருப்பதுவுஞாயமோதான்
முன்பேச்சுமூவருடன் முப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்களுமற்ற சீவபலராசிகளும்
மூவர்களுந்தாமறிய முழுதும்படைத்திருக்க
என்படைப்புக்குள்ளாக யிருந்துபிழையாமல்
தம்பிரான்தானறியச் சத்தியமாய்நான்பொருத்தேன்
எப்பிரான்தானறிய இனிமேல்பொருக்கேநான்
ஈரேழுலகம் இகபரமும்தானறிய
பாரேழுநான்படைத்தேன் பச்சைமால்நீயேது
இப்பாலென்னையால யீரேழுலகமெல்லாம்
மெய்ப்பானசத்த மேகமுடனேழ்கடலும்
அஷ்டகுலபர்வதமும் அஷ்டமாநாகமுதல்
அஷ்டகெஜமெட்டும் அடங்கலுமேதானாக
மரீசிமுதல்சத்தரிஷி மைந்தருமென்னுடைய
அருகாகநானீன்ற அன்புடையமைந்தர்கள்தான்
குருக்களொடுதேவர் குலவுசந்திரசூரியரும்
பெருக்கவேகாசிபரும் பெரியோர்முதலாக
அஷ்டவசுக்கள் அசரரொடுராட்சதரும்
திட்டமுருகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரரும்
கிம்புருடர்கின்னரர்கள் கணநாதர்தனனுடனே
கிம்புருடர்நாரதரும் தோற்றமெல்லாமென்னிடத்தில்
இந்திரனுமக்கினியும் இயமனுடனிருதி
வருணனுடன்வாயு குபேரன்யீசானன்
இட்டமுடனட்டதிக்குப் பாலகருமென்னாலே
திட்டமுடனகலச் சீவனமுதலென்னாலே
உண்டானதென்று உன்மனதிலெண்ணமல்
விண்டோமிவனையென்று மேதினியிலிவனுடைய
உந்திக்கமலத் துதித்தானிவனெனவே
சிந்தித்திருந்ததெல்லாம் தீர்க்கமுடன்விட்டுவிடு
எதிருலொன்றாய என்னுடையமைந்தனிவாய்
வாருலெவ்வுயிரும் வருக்கவிடாதிருந்தால்
ஆரைநீரட்சிப்பாய் அச்சுரூபமில்லாதாய்
பேதையறியாத பேச்சதுதான்பேசுவாரா
சுவரில்லாசித்திரமுந் தொட்டமூதவல்லாயே
எவரைமயக்குகிறாய் இத்தொழிலைவிட்டுவிடு
நான்வரையுநீதான் ரட்சிப்போமென்றதெல்லாம்
பெருமானேபேசாதே மறந்துவிடுமிப்போது
டனைவிட்டுவேறே வுன்னைப்போலொருவனுமாய்

பின்னையுமுண்டாக்கிப் பிரியமுடன்ரட்சிப்பாய்
ஆற்கமுடன்பார்க்கடலில் அங்கேநீபள்ளிகொண்டாய்
ஏற்கவேயோடி இப்போதொளித்திருப்போம்
என்னுடையபேரன் எல்லார்க்குமகாரிஷிதாம்
உன்னுடையசெய்வினையா லுன்னையேதான்சபித்தான்
பத்துச்செனனம் பாரில்பிறந்திருந்தும்
முற்றமந்தச்சாபம் முழுதுந்தொடர்ந்துவா
விட்டலரியரியோன் விதித்தெழுமென்கையினுல்
அஷ்டமுடனந்த எண்பத்துநான்குலட்சம்
எல்லாவுயிருக்கு மின்னபடியென்றெழுதி
கல்லாவென்கையுங் கருத்ததுவுங்காணீரோ
என்னுடையவுந்தியி லுதித்துவந்தோமென்றுசொல்லி
என்னுடையபேரை இகழ்ச்சியாய்ச்சொன்னீரே
முந்தவொருதூணில் முளைத்தெழுந்தசிங்கமாய்
வந்துஇரணியனை மார்பைப்பிளந்துவிட்டீர்
அந்ததூணுனக்கு அன்னையோதங்கையோதான்
தந்தையதுவாமானுல் தகப்பனுநீயெந்தனுக்கு
அக்கினிதான்மூங்கிலுக்குள் அவதரித்துவந்துபின்னும்
முக்கியமாய்மூங்கிலில்தான் முழுதும்வந்துரோகி
போட்டதுபோல்நான் வுந்திதனில்வந்துதித்தேன்
வாட்டமில்லாவுந்தனுக்கு மாற்றாய்வந்துதித்தேன்
என்றுமனதில் நினையாதெல்லாம்நினைந்து
வேதனிவைசொல்ல வெந்தணலில்நாராசம்
காதில்வெகுதுன்பக் கையால்சொருகினர்பால்
அகோரம்பிறந்து அனலாய்புகையெழும்ப
விகாதமுடனகைத்து வேந்தனுக்குஇந்தவிதம்
வந்ததென்னவென்று மனதிலெண்ணிமாயோனும்
இந்தமகிமை யினியறியவேணுமென்று
வேதாவைப்பார்த்து விஷ்ணுவுங்கோபமதாய்
மாதாவுனக்கெந்தன் வயிரியென்றறியாமல்
தீதாயுரைத்தாய் சிறுபிள்ளையாசையினுல்
வேதாவுநீதான் விபரமறியாமல்
மீதாய்ச்சிறுபிள்ளாய் வெகுளியாய்தானுரைத்தாய்
தந்தையதுகுற்றமென்று தான்சினக்கலாகாது
எந்தவிதநம்மையுந்தா னிகழ்ச்சியாய்தானுரைத்தாய்
இப்படிநீசொல்ல யெவர்பொருப்பார்கண்டீரோ
அப்படிக்கொற்றபிள்ளை அகங்கள்தான்செய்திடத்தில்
உன்னைப்போலெந்தனுக்கு உற்றபிள்ளைதானிருந்தால்
பிள்ளைப்புயபலமும் பராக்கிரமமுள்ளவராய்
ஈதுடன்முன்னுள் என்வயிற்றிலேபிறந்து

தந்தையென்றுபாராமல் தாளாண்மைதன்னுடனே
வந்தெதிர்த்துநம்முடனே மற்பொருதுந்தானவரை
கொல்லமுடியாமல்மனங் குழைந்துவெகுநாள்பொருதி
வெல்லவுபாயம் வேறேநினைவுகொண்டு
கற்பனையாய்க்கொன்று தாரணியிற்போட்டுவிட்டேன்
அப்படியேயுந்தனுக்கு அரிவுரைச்செய்தாக்கால்
உற்பனமென்றெண்ணாது உன்னகந்தைநில்லாது
நற்புடையதேசம ல் நல்வினைகளாயிருந்த
புண்ணியத்தினையுங்கிறிப் புறையறவேவாளுற்றி
பண்புடனேதானிருந்தால் பதராதேயாறிவிடும்
அத்தன்தமர்போல அகந்தைசெய்தபிள்ளைகளே
உந்தன்சிரசி லோர்சிரசையீசரானுர்
முந்தவேகிள்ளுகையில் முளைத்ததோவுன்சிரசு
அந்தமட்டுமுந்தனுக்கு ஆண்மையொன்றுமில்லாதான்
எந்தமட்டுமுன்செயல்தான் எவர்தனக்குந்தலைவன்
அனந்தம்பலமுடிகள் ஆயிரந்தன்னிலொரு
கனத்ததலங்கள் கனத்தசிறத்தோன்றனக்கு
பாதாளலோகம் படைத்தோமெனும்பெருமை
மீதாகப்பேசுவது வீரியமோவுந்தனுக்கு
சொல்லுமுந்தன்வேதமெல்லாம் சோமுகாசூரனுந்தான்
நில்லுமெனவேமரித்து நெடுங்காலங்கண்டேகி
மீன்வடிவுதானெடுத்து வேதமதைதான்பரித்து
நான்மிகவுந்தந்த நன்றிமறந்தாயே
நச்சுமரமானாலும் நட்டமரந்தன்னையிப்போ
அச்சமறநாமு மழிப்பதும்போகாதே
என்பதினால்நாமும் இந்தமட்டும்தான்போருத்தோம்
உன்பலத்துக்காற்றாமல் ஒத்திருந்தோமென்றெண்ணாதே
உயித்தம்பண்ணிநாமு முன்னைமிகக்கொல்வதற்கு
சயித்தின்றென்சுற்றமதைத் தள்ளியிங்கேமீறிவந்தாய்
இனிமேலுங்குற்றமில்லை என்றேநெடுமாலும்
கண்சிவந்தேமாயன் கண்கள்பொறிபறக்க
ஒத்தெழுந்தவார்த்தைசொல்ல உந்திமலரோனும்
தாத்திவெட்டுண்டாப்போல் துணுக்கென்றெழுந்திருந்து
ஒருவர்க்கொருவர் ஒருபூசலாய்விழுந்து
இருவருமப்போது யெதிர்த்துபொருந்தவதற்கு
மட்டுமிஞ்சுவார்த்தைகளாய் வாதுபலதான்கூறி
கட்டுவிடப்பேசிக் காவலர்கள்தானதிர
குதித்தாரிருபேருங் கொடிமுடிகள்தானதிர
துதித்தார்பெருமாளும் துடைதட்டியேதுசெய்வார்
முன்னாலரக்கர்தன்னால் முறையிட்டார்நம்மிடத்தில்
மன்னுவுனக்காக வந்துநான்ராட்சதரை
கொன்றுங்கள்தெய்வ பதவிகொடுத்தோமோ

சென்றுங்கள்தெய்வ பதவியதுசேர்ந்திருந்தும்
நன்றிமரந்தென்னையிப்போ நையாண்டிபண்ணுகிறாய்
மன்றில்பொருத வாதாடிவந்தெதிர்த்தாய்
இனியறிவோமென்று எதிர்த்தாரிருபேரும்
பனிவரைகள்கொண்டும் பதைத்தெரிந்துநின்றாப்போல்
திக்கெட்டுந்தானதிர திசைகள்கிடுகிடென்ன
தர்க்கமிட்டுஇந்தத் தரணியெல்லாந்தானடுங்க
இடசாரியாக வெடித்தடியும்வைக்கவுந்தான்
அடைவுடனேவேந்தன் அடுத்துவலசாரி
கால்களொடுகால்மாறி கைகளொடுகைசேர்த்து
மேல்களொடுமேல்சேர்த்து வேகமுடன்தானிருவர்
ஒற்றுமிகுத்து ஓங்காரங்கொண்டெழுந்து
ஆர்த்துச்சினந்து ஆங்காரங்கொண்டெழுந்து
நடுங்கிமலைகலங்கி நட்சத்திரமுதிர
கடுங்கோபங்கொண்டு கதிரோனுந்தாமசைய
பூமியதிரப் புவனம்பதினாலும்
சாமிதிருமாயவனார் தர்க்கமதுக்காற்றாமல்
அரவகலைமாய அண்டங்கிடுகிடென்ன
இரவுபகலாக எம்பெருமாளந்நேரம்
இருபேருந்தான்பொருந்தார் இமையோருந்தானடுங்க
ஒருவர்க்கொருவ ரொத்துபொருதையினால்
குத்துகிறசத்தமது கொண்டையிடிபோலாகி
எத்துகின்றகால்களினால் எடுபட்டுமாமலைகள்
தூளாய்நெரு தூளாய்பறந்துவிடும்
ஆளாயிருபேரும் அடைவாய்வெகுளிகொண்டு
வலசாரியாக மாயோனடிபணிந்து
மலரோனிடசாரி வருவதும்பூவுலகில்
இரவுவந்துமூடுகைபோல் எம்பெருமான்தன்மேனி
இப்படியொருநொடிக்குள் இரவுபகலாய்விடுமாம்
மற்பிடித்துச்சக்கரம்போல் வட்டமிட்டுசுற்றுகையில்
பூவுலகிலுள்ள புல்பூண்டுசீவசெந்து
தாவுமிடமில்லாமல் தயங்குவாரந்தரத்தில்
ஆகையினாற்றேவர்கள்தான் அயிராவதத்தனிடம்
இவர்களுக்குமுன்னே எம்பிரான்தன்வணக்கம்
ஆனால்சிவனிடத்தில் அபயமிடவாருமென்று
போனார்கள்தேவரெல்லாம் பொன்மலையைத்தானோக்கி
யரனேயுனக்கபயம் யாருலகிலிப்போது
மாலோனும்வேதாவும் மல்லுத்தமாகையினால்
நாலாவகைச்சீவன் நாங்கள்முதலிப்போது
நிற்கநிலையில்லாமல் நீந்திவந்தோமுன்பாதம்
தக்கதுணைநீயெனவே தானுமேநம்பிவந்தோம்

சூறுவளிகாற்றுச் சுழல்காற்றுப்போலாகி
நீராகிலோகம் நெருப்பாயெரியுதையா
அந்தரமும்வானும் அரசழிந்துபோகுதையா
இந்திரனுமட்டதிக்கு மெல்லாமலையுதையா
சந்திரனும்சூரியனும் தானொழிந்துபோனார்கள்
மந்திரங்கள்வேதமெல்லாம் வரமழிந்துபோகுதையா
அடுக்குநிலைபேர்ந்து அலைகடலுந்தானசுவறி
உடுக்களுதிர்ந்து உயர்முகடுந்தான்கிழிந்து
எல்லாந்தடுமாறி ஏங்குதுகாண்மூவுலகும்
நில்லாநிலையில் நிற்கும்பராபரமே
நாதனேயெங்கள் நடுக்கந்தவிர்த்தருளும்
வேதனிடபோரும் விஷ்ணுவின் தன்போரும்
பார்க்கமுடியாது பரனேபராபரனே
கார்க்கவிதுசமயங் கடைக்கண்கிருபையினால்
ஏரிட்டுப்பாருமையா இருவருடபோரை
மரையவனேயெங்கள் இடுக்கங்கள்தீருமையா
முறையோமுறையோகாண் முக்கணனேதஞ்சமென்று
இமையோர்முறையிடவே ஈஸ்வரனுந்தானிரங்கி
அம்மையுமையுங்கள் ஆபத்துதீர்ப்போம்நாம்
என்றுசிவனார் இருவருடபோர்விலக்க
குன்றுவடிவாய்க் கொழுங்கனலாய்த்தான்வளர்ந்து
ஒன்றாகலோகம் ஊடுருவிதான்வளர்ந்து
இருவர்தனக்கு இதமாய்நடுவாகி
உருவன்றிஅக்கினியாய் ஓங்காரக்கம்பமதாய்
ஓருருவாய்நின்றார் உருகித்தணலாகி
ஆருமறியாத அகண்டத்தெளிவாகி
அந்தத்தமட்டும் அறியாமலேதானும்
சிந்தைகலங்கித் திகைத்துநெடுமூச்செறிந்து
அக்கினியைக்கண்டு அகன்றிருவர்தான்விலகி
நிற்கின்றார்கண்கள் நீலமதுதான்பறந்து
பக்கமெல்லாமக்கினியும் பலமனையுமக்கினியும்
திக்கெல்லாமக்கினியாய்ச் சிவந்ததுகாண்லோகமெல்லாம்
எங்கவிதமென்று இருந்தான்மதிமயங்கி
வந்திவர்சோதனையை வகுத்தறியமாட்டாமல்
நொந்திடைந்துநின்றளவில் நோக்கமுடனேசிவனும்
இந்தமகிமை இவரறிவாரென்றுசொல்லி
ஞானக்கண்கொண்டறிவர் நல்லோர்பெரியோர்கள்
ஊனக்கண்கொண்டறிய ஒவ்வாதெவராலும்
பார்க்கமுடியாது பாவியேயென்றுசொல்லி
தீர்க்கமுடனிருவர் தெளிந்துவகைபேசி
இந்தமலைப்பெருமை யாரறியவேணுமென்று

அந்தமலையை அடிமுடியுந்தானறிய
தங்களிலேசம்மதித்துத் தானேயிருபேரும்
அங்கெழுந்துவேதன் அன்னவடிவாகி
முடிதேடியேபறந்தான் முகவெளியூடுருவி
அடிதேடிமாயன் ஆதிவராகமதாய்
மேலேழுலோகம் வேதனுமேபோயரிய
சீலமுடனேபறந்து தேடினன்விண்ணுடைந்து
கீழேழுலோகங் கேசவனுந்தானிடைந்து
நீளநுழைந்து நெடியோனுங்காணமல்
வாடிமனதிடைந்து வந்திருந்துமாயோனும்
தேடியுங்காணமல் திரும்பினர்மாயோனும்
வந்திருந்துமாயன் மனதிற்பலநினைவாய்
இந்தஉலகம் ஈரேழுலோகமெல்லாம்
ஆராய்ந்துதேடி அரைட்சணத்திலாயிரமாம்
மார்பிளந்துங்காதவழி யாராய்ந்துங்கண்டறியோம்
ஆதிவராகமென்னும் அதிரூபங்கொண்டெழுந்து
சோதிதனைத்தேடி தொல்லுலகமூடுருவி
கொம்புகளுந்தேய்ந்து குளம்புகளுந்தான்றேய்ந்து
சாம்பசிவன்பாதந் தான்காணமாட்டாமல்
வருஷமொருநூறும் மண்ணுலகுமோரேழும்
விசிரிக்கொண்டுபாதாளமெல்லாம்போயூடுருவி
இன்னபடியென்றறியோம் ஈசுரரின்தன்பாதம்
அன்னமுயர்த்தோன் அவன்காண்பதென்னவது
எண்ணிமனதில் இறையோனுந்தானினைந்து
மண்ணிலிருந்து மனதிற்றியானமதாய்
ஞானக்கண்கொண்டு நாட்டத்தில்வேகமதாய்
மாய்கையதுக்கருத்தாய் மவுனமாய்த்தானிருந்தார்
பட்சிவடிவுகொண்டு பறந்தொருவேதாவும்
கட்சியொருகாதங் கணப்பொழுதுவாயிரமாம்
வெளிகடந்துசென்று மேலேழுலோகமெல்லாம்
தெளிவுசற்றுமில்லாமல் திகைத்துமனமிடைந்து
அப்பாலும்நூறு ஆயிரங்காதவழி
மெய்ப்பாய்வழிதாண்டி மெய்யசைந்துவேதாவும்
சிரசிரண்டும்தான்றேய்ந்து செயல்முழுதுந்தான்மறைந்து
அண்டகடாகமட்டு மாராய்ந்துமின்னமும்நாம்
கண்டதில்லைநாமுமினி கம்பமதுதன்முடியை
இத்தூரம்வந்து இப்படியேயல்லாது
சற்றுமலைகிட்டச் சமீபமதுகாணமல்
அளவற்றசோதனைக ளாருய்ந்துபற்றாது
களபமணிமாயன் கண்டானோவெப்படியோ
ஆறியப்போறார்காண் அளவளவாய்நின்றானே
போறியாச்சேதியிது பேச்சுக்குமெட்டாது

அங்குமிங்குமொன்று யடிமுடி தானாகி
எங்குந்நிறைந்திருக்கும் ஈஸ்வரனேயல்லாது
வேறேயுபாயம் விடையுஞ்சற்றுமி லையிங்கே
கூறேனொருவசனம் கொண்டல்வண்ணன் தன்னுடனே
பகைமுடித்துக்கொண்டதொரு பாவந்துலையாதெனவே
வகையாயுரவுசெய்து மகனுடனுந்தாரமும்
இணக்கமுடன்கூடி இருந்துவிடாமலிப்போ
பிணக்கடனாலும் பிழைமோசம்போனேமே
என்றுமலரோன் எண்ணிமனப்புண்ணாகி
ஒன்றுமுறையாமல் உள்ளமெல்லாம்புண்ணாகி
இருக்குந்தருவாயி லீசர்முடிமேலிருந்து
வருக்கமுள்ளதாழை மலர்தான்வருகிறதை
கண்டுமலரோனும் கற்பனையாய்த்தானினைந்து
உண்டுபண்ணிப்பொய்யை உரக்கமனதிலெண்ணி
பொய்சொன்னோமானால் பொருந்துமோயென்றுசொல்லி
மெய்யாகச்சாட்சி விளம்புமந்தக்கேதகையை
வசப்படுத்திகொள்ள மனதி நினைதக்கொண்டு
சிறப்படுத்தவேதான் சோாகவாரதொரு
கேதகைநீதான் கிருபையுடனங்கிருந்து
மாய்கையாய்வார வருத்தமென்னசொல்லுமென்றார்
அப்போதுகேதகைதான் ஐயனேஇனிகேளும்
இப்போதுஈஸ்வரனார் ஏற்றசடைமுடிமேல்
இருந்துதவறிவிழுந் தெடுபட்டுநான்வாறேன்
பொருந்தவேநான்பாவி பொல்லாதகாலமாய்
தவறிவிழுந்து தங்குமிடமில்லாமல்
அவதிமிகப்பட்டு அந்தரத்திலேயலைந்து
வாடியிடைநது வருகிறேமித்தூரம்
நாடியிடைந்து நடைதளர்ந்துகால்கள்நொந்து
வருகிறேனையா மகாகோடிகாலயுகம்
ஒருத்தரையுங்காணேனான் உந்தனையெதிர்கண்டேன்
இன்னம்நிலத்தில்விழ எத்தனைநாட்சொல்லுவதோ
தன்மையாய்ச்சென்று தமையாரநானிருக்க
எத்தனைநாட்செல்லுவதோ இன்னபடியென்றறியேன்
கர்த்தனிடசெயலைக் கணக்கிடவும்போகாது
எப்படியோவென்று இவ்வசனங்கேதகைதான்
செப்பமுடன்சொல்ல தீர்க்கமுடனான்முகனும்
நல்லதுதான்கேதகையே நான்சொல்லநீர்கேளும்
வல்லதொருமாயனுக்கு மாநிலத்திலெந்தனுக்கு
வாதுசண்டையிட்டு மற்போருதான்பொருதி
தீதுவந்துமூண்டிருவர் செலுத்தமுடியாமல்
நீபெரியோன்நான்பெரியோ னென்றுசிலகாலம்
வாய்பேசிக்கொண்டு வழக்குரைத்துப்போருடி

மார்பிடித்துரெண்டும் வலுத்துச்சினமாகி
மேற்படியாலோக மேலேழுந்தானதிர
அடுக்குநிலைகுலைய அண்டபகிரண்டமெல்லாம்
ஒதிக்கங்கள்தானதிர ஒலிதிரையுந்தான்கலங்க
மரியடுதிகமலம் பருவரையுந்தானதிர
கருதியலோகமெல்லாங் கடுகிப்பொடியாக
தேவர்கள்வானவர்கள் திக்குதிசைசூழ
மூவர்களுமாமுனிவர் முப்பத்துமுக்கோடி
யாவர்களும்பாரில் அந்திரமுந்தான்சுழல
போராடிநின்றோம் புவனமதனிலிறங்கி
சீராடியிப்படியாய் சென்றுசிலகாலம்
ஒன்றையொன்றுமறவாமல் உருபூசலாய்விளைந்து
நின்றோஞ்சிலகாலம் நீணிலத்தோர்போலெனவே
அந்தமொழிகேட்டு அரனோடானிருந்து
வந்துவிலக்கவென்று மாய்கையாய்த்தான்தோன்றி
இருவருக்கும்நடுவே எழுந்துதேயக்கினியும்
ஒருவருக்குந்தோன்றாமல் ஊடேசுடர்வடிவாய்
வந்ததுகாண்சேதி மலையாய்பருவதமாய்
அலைந்துகண்காணாது ஆகாயமூடுருவி
நின்றநெருப்பேதெனவே நிலையறியமாட்டாமல்
ஒன்றையொன்றுபார்த்து உழன்றுமனம்புண்ணாகி
நின்றுமயங்கி நிலைகள்தெரியாமல்
நன்றுபுதுமையிது நாமறியவேணுமென்று
தங்களிலேதாங்கள் சம்மதித்துக்கொண்டேதான்
இங்குவந்தகாரணந்தான் யென்னென்றறிவோமென்று
அடிதேடிமாயன் ஆதிவராமதாய்
முடிதேடிநாமும் மொழிந்துவகைபேசி
கண்டார்பெரியோன் காணாதவாசிறுவன்
பண்டோரறியாப் பழம்பொருளைக்கண்டறிந்தால்
அன்றுபெரியோர் அவருந்தானென்றுசொல்லி
என்றுவகைபேசி யிருவருமேசம்மதித்து
பாதாளஞ்சென்றார் பச்சைமால்கண்டீரோ
மீதானவிண்ணகத்தில் வேகமுடனான்தானும்
வந்தேநினைப்பாய் வலிவுமிகக்குறைந்து
உந்தனையேகண்டேன் உள்ளமெல்லாந்தான்குளிர்ந்தேன்
கண்டபோதிப்போ கவலையெல்லாந்தான்தீர்ந்தேன்
அண்டினேனுன்னை ஆபத்துகார்த்தருளும்
நாரணனுந்தான்மகிழ நமக்கோர்சகாயமென்று
ஆரணனுங்கேட்க அடைவுடனேகேதகையும்
ஏதுதானசொல்லுமென்று யின்பமுடன்தான்கேட்க
சாதுவாய்நான்முகனுஞ் சாற்றினார்நல்வசனம்
அந்தமொழிகேட்டு ஆகாவென்றுசொல்லி

விந்தையுடன்கேதகையும் மெய்சோர்ந்தங்சேதுசொல்வார்
என்னவிதிப்பயனோ யீசர்முடிமேலிருந்து
அன்னமேகேளு மவதிவந்துயித்தூரம்
தவறினேன்கண்டீரோ தரிக்கவிடமெல்லாம்
குவலயத்திற்சொல்லக் கொம்பிறந்தமந்திரியைப்போல்
ஆகாதபாவி யடியேனொருபொருட்டாய்
வாகாகஎன்னுடனே வருத்தமாய்நீசொன்னீர்
எங்கும்நிரந்தரமாய் பெண்ணுக்குளெண்ணெயைப்போல்
அங்குமிங்குமொன்றாய் அடைக்கலமேயெவ்வுயிர்க்கும்
நிற்கும்பராபரனே நீக்கியென்னசொன்னாலும்
தற்கமுடன்கேட்க தகுமோதானான்முகனே
ஆனால்முன்னாளில் அமரர்முதல்தேவர்களும்
வானோமிர்தம் வாரிதனில்கடைய
ஆலவிஷம்பிறந்து அகிலமெல்லாந்தான்பறந்து
காலவிஷஞ்சீறிவரக் கண்டமரர்தானோடி
அரனுக்கபயமென்று அமாருக்காயோடிவந்து
பரனுக்கடிபொருட்டாய்ப் பானமாயவ்விஷத்தை
கொள்ளலையோயீசர் குவலயத்தோர்தான்பிழைக்க
தள்ளவில்லையீசர் சத்புருஷர்மீதெனவே
பெரியோரிவையெல்லாம் பேதமென்றும்சொல்லார்கள்
தெரியாதார்க்கெல்லாந் தெளிந்துமனந்தேறி
என்னபிழைவந்தாலும் ஏற்பார்பெரியோர்கள்
இன்னதென்றுசொல்வார்கள் மேலானநல்லோர்கள்
அடுத்தோரைக்காப்பார்கள் அடைக்கலமாய்வந்தவரை
விடுத்தேதுஞ்சொல்வார்கள் மேலானவேதியர்கள்
நமக்குமொருசெய்தி நாம்சொல்லநீர்கேளும்
உமக்குச்சுகிர்தமுண்டு ஒருசொல்லுரைத்தாலும்
ஈசர்முடிகண்டோனென் றியம்புவேன்மாவிடத்தில்
ஓசையிடநீர்தாம் ஓமென்றுரையுமென்றார்
ஆபத்துவேளைதனில் அஞ்சாதேயென்றொருபொய்
பாவத்தைப்பாராமல் பயின்றோரைக்காக்கிலையோ
ஆர்க்குமொருசமயம் அவரவர்க்குமிப்படியே
பார்க்கவல்லோவேணும் பாவியோநாம்தாமும்
காக்கவல்லோவேணுமென்று கற்பித்தான்நான்முகனும்
தங்களுக்குத்தானே தாங்கள்சஞ்சலப்படவும்
பார்த்தீரோநீரும் பாருங்காண்வேதியரே
எப்போதுமக்காக யிசைவோங்காண்வேதாவே
உங்களுக்குள்தானே உதவேனோபூவுலகில்
தங்களுக்குள்தானே சம்மதித்துதானுமப்போ
பொய்சொல்லாகேதகை.ம் பொருந்தியேசம்மதித்து
மெய்சொல்லவேபிறந்து விதியோனுக்காகவேதான்
பொய்யொன்றுசொல்லப் பூமிதனில்வந்திறங்கி

ஐயமறக்கேதகையு மன்னமுந்தானென்றுஇ
மேதினியில்வந்து விஷ்ணுவைதான்பார்த்து
ஓதியபிர்மாவு முயர்வாகனம்புகுந்து
விரைவாகயிப்படியாய் வெட்டவெளியூடேபோய்
கண்டேன்முடிநான் கண்டீரோசேவடியும்
கொண்டல்வண்ணாப்போது கொதித்துமனமிடைந்து
பன்றிவடிவெடுத்துப் பாதாளலோகமெல்லாம்
வெற்றியுடன்தேடி மெலிந்துவந்தேனல்லாது
காணேன்சிவன்பாதம் காணவுந்தான்காட்டாமல்
வீணேதிரிந்து வெளியேறிவந்தோங்காண்
முடிகண்டோமென்று மொழிந்தாயேநீபெரியோன்
அடிகண்டோமென்று லனலாயெறிந்திடுவேன்
கண்ணாரக்கண்ட காட்சிதனக்கொப்பினைதான்
விண்ணறிய விளம்புமென றுதானுரைத்தார்
அப்போதும்வந்தன் சத்தியமேயென்வார்த்தை
இப்போதுநானும் யீசர்முடிமேலிருந்து
நான்கண்டபோது நமக்கிவர்சாட்சியென்றார்
ஆர்காணும்விஷ்ணுவே அப்போதுநான்கூட
என்றந்தக்கேதகையு மிவர்வார்த்தைதானுரைக்க
சென்றிந்தப்பொய்யைச் சிவனறிந்துகோபமதாய்
நெடுங்கவளர்ந்த நெருப்புமலைதான்கொதித்து
திடுதிடெனவேமுழங்க செந்தீயாய்கோரமதாய்
நெறுநெறனெவேகுமறு நேரேடீரெனவே
கிறுகிறெனச்சக்கரம்போல் கீழேழுமேலேழும்
லோகமெலலாம்தானதிர நொருங்கியிடிமேமறனவே
சக்கரமுந்தான்சுவறி தரணியெல்லாஞ்செந்தூளாய்
வெடித்ததுதானந்த வெந்தணல்போலநின்றமலை
பிடித்ததுகாணெங்கும் பெருந்தீயாய்கோரமதாய்
விண்ணுலகிலுள்ளோரும் மெய்ப்பதறியுள்ளடங்கி
மண்ணுலகிலுள்ளோர் மதிமயங்கிமூர்சையதாய்
இறையோனேயெங்கள் யீசனேயென்குறறம்
முறையோயுனக்கபயம் மூர்த்தியேகாருமென்று
சகலமெல்லாஞ்சீவ சராசரங்களுள்ளதெல்லாம்
அகலாதசோதி அரனேயுனக்கபயம்
தராதரமாய்நின்ற சர்வதயாபரனே
காருமிதுசமயம் காரணமாய்நின்றோனே
வாருமிதுசமயம் வள்ளலேயிப்போது
தீராவினைதீரச் சித்தம்பொருத்தருளும்
வாறாதகுற்றம் வந்தாலுமெங்களுக்காய்
வந்திப்போகாத்தருளும் வடிவேசரணமையா

சப்திப்பவர்க்குத் தரவேணுமீசுரனே
அபயமென்றவெங்களுக் காச்சலொன்றுகாத்தருளும்
சபையதிரவேநடந் தாண்டவராய்நின்றானே
தங்கமுடியாது தாரா தலங்களுள்ளதெல்லாம்
எங்கியிடைந்து யிடுக்கம்படுக்குதுகாண்
ஓங்காரந்தானோங்கி உத்தமமாய்தானமர்ந்து
செஞ்சுடர்போல்நின்ற சிவனும்தயவுவந்து
அஞ்சலென்றுவந்து அரனருமேதுசொல்வார்
ஏதுதான்நான்முகனே என்முடியைக்கண்டேனென்று
வாதுசொல்லிமாயனுடன் வழக்குரைத்துநின்றாயே
காணாதநம்முடியை கண்டேனென்றுசாட்சியதாய்
வீணாவார்த்தை விளம்பினையேயிப்போது
கேதகையேநீசொன்னக் கெர்வமென்னசொல்லுமென்றார்
மூத்தொழில்போல்சற்றே முருவலதுசெய்தளவில்
அண்டகடாகம் அண்டவெளிப்புறமும்
கொண்டவிடுமீன்போல் சூலுங்கனலுஞ்சோதியுமாய்
விண்டலங்களெல்லாம் மின்வந்துதான்மூடி
கண்டஅசுரரெல்லாம் காலோடுகால்பின்ன
வீழ்ந்துகிடப்பாரும் மெய்சோர்ந்துநிற்பாரும்
தாழ்ந்துகிடப்பாரும் தர்மமோவென்பாரும்
சந்திரனுஞ்சூரியனுந் தலைகெட்டநூலதுபோல்
இந்திரனும்வானோரும் யிமையோர்முனிவோரும்
இநதிரரும்வானும் அடுக்குநிலைகுலைந்து
போனதுதான்கண்டேகிப் பொருமியலரோனும்
ஆனசவுரியமும் ஆகாரமுள்ளதெல்லாம்
நீங்கிவலுக்குரைந்து நிலத்தில்வலைகவிழ்ந்து
தூங்கிமிகவேங்கித துக்கித்தானான்முகனும்
அப்போதுதான்சிவனும் ஆயன்முகம்நோக்கி
இப்போதுபொய்யுரைத்தா யிந்தவுலகுதனில்
கோயில்குளம்பூசை குவலயத்திலில்லையென்று
சேவில்வருமீசர் செப்பினாரப்போது
செப்பியசொல்மாயன் திருச்செவியில்கேட்டவுடன்
மெய்ப்புடையஈஸ்வரனை வீழுந்துநமஸ்கரித்து
ஆடினார்மாயன் அரனைமிகக்கொண்டாடி
பாடினார்மெய்மகிழ்ந்து பணிந்துபணிந்தவன்குருகி
ஆனந்தக்கூததாடி அருட்கண்ணால்நீர்சொரிய
தானந்தமாய்நின்ற சதாசிவமேயுன்மகிமை
ஆறிவாருன்கோலம் அகண்டமெல்லாமொன்றாகி
பேரரியாரூறியார் பெருமைதனையாரறியார்
வேரறியாதூரறியார் மேலறியார்கீழறியார்
ஆரறிவாரெவரும் ஊடுருவிநின்றானே

சிரசியாருந்தன் செயலறியார்யாவர்களும்
கூரறியார்வீறுசெய்வார் குணமறியமாட்டார்கள்
நானேயறியத் தகுமோதானுன்பாதம்
பேயேன்சிறியேன் பிழையேதுசெய்தாலும்
பொறுத்தருளவேணும் புரன்மூன்றெரித்தானே
சிறுத்தொண்டன் தன்மனையில் சென்றமுதுகொண்டானே
ஐயாபொறுத்தருளும் அடியேன்றனக்காரும்
மெய்யாசரணமென்று விஷ்ணுவுமப்போது
தோத்திரங்கள்செய்து தொழுததெல்லாங்கண்டுசிவன்
நேத்திரத்தினாலே நெடுமாலைக்கண்டழைத்து
ஏதுவரமுள்ளதெல்லாம் இப்போதேயுந்தனுக்கு
சாதுவாய்தந்தோம் சந்தோஷமாச்சுதென்று
ஈசர்புகழ்ந்திருக்க எம்பெருமாள்தானினைந்து
நேசமுடனிருந்தார் நீணிலத்திலப்போது
பொய்சாட்சிசொன்னதினால் இங்கேநம்மிடத்தில்
வேண்டாமினிமேல் விலகுமென்றுசாபமிட்டார்
தீண்டாமற்கேதகையுந் திருவுளமேயென்றுசொல்லி
ஈஸ்வரன்மேற்குற்றமில்லை யிதுநம்மால்வந்தகுற்றம்
பேசக்கணக்கில்லை யெம்பிரானெனப்போனான்
வேதன்மனமிடைந்து வேகாமல்வெந்துருகி
நாதனேநாயடியேன் நடந்ததெல்லாங்குற்றமையா
பொல்லாதான்செய்தபிழை பொறுத்தருளவேணுமையா
வல்லோனேயெந்தனுக்கு வகுத்ததுகாண்புத்திமத்தி
இனிமேலுமைவர் ஈடேறவேண்டியதாய்
தனியேதனிப்பொருளே தற்காக்கவேணுமையா
பாவிக்குச்சாபம் பலித்துவிட்டார்பூவுலகில்
கேள்விக்குநாயடியேன் கிருபைசெய்வதெக்காலம்
சத்தசமுத்திரந்தான் தான்கொதித்துபொங்கிவந்தால்
மற்றுமொருதண்ணீர் மானிலத்திலுண்டாமோ
சற்றுக்கருணைவையும் கடலேவெளியொளியே
சற்றுஞ்சரவண பவனேபராபரனே
முப்புரத்தைதானெறித்து மூவரையுங்காப்பாற்றி
அப்புரத்தைக்காக்கிலையோ அரனேயவர்க்கிரங்கி
காமனையுந்தானெரித்தீர் கடவுளரேயிப்போது
பூமனையேதிரும்பிப் போகமுடன்காக்கிலையோ
மார்க்கண்டனுக்காக மறலிதனையுதைத்தீரே
தீர்க்கமார்க்கண்டனையுஞ் சிறப்பாகத்தான்காத்தீர்
மூன்றுமதமுள்ள மும்மதத்துயானைதன்னை
தோன்றுமொருதாருகா சூரனவனேவிவிட்ட
ஆனைதனையுரித்து அடைவுடனேதான்போர்த்தீர்
ஏனைரிஷிமருண்டு எக்கியத்தாலாக்கினையை

கோபமுந்தாபமாய்க் கூடியேமுச்சுடராய்
தீபமுள்ளவக்கினியைச் சிவனென்றும்பாராமல்
ஏவினனைப்போ எடுத்தீர்மழுவாக
பாவினன்செய்த பகைதானொழியாதோ
மூடனுக்குள்தீயிருக்கும் மூகனைதெரியாமல்
காடவரும்பொல்லா கல்மாலவஞ்ஞானம்
கோலிருந்துநாயேன் பொசுங்கியேவந்துவிட்டேன்
கோலியெந்தன்மீதிருந்து குற்றமெல்லாந்தான்பொருத்து
காத்தருளவேணுமையா கஞ்சன்படுந்துயரம்
பார்த்திருந்துநாதன் பண்புடனேவெந்தனுக்கு
அஞ்சலென்றுசொல்லி அருளினர்காணமமானை
வஞ்சமெனும்பூவுலகில மாமறையோர்வேதியர்கள்
செய்யும்தவபூசையெல்லாஞ் சிந்தித்தோமுந்தனுக்கு
உய்யும்பலபடைப்பும் வுலகுமுதலெவ்வகையும்
எப்போதும்போல இருந்துபடையுமென்றார்
அப்போதுவேந்தனுக்கும அச்சுதறகும்வந்தவகை
ஒருவர்க்கொருவர் வுறவாயிருங்களென்று
இருவர்க்குநல்ல சிவபதமுந்தான்கொடுத்து
லோகத்திலப்போது வுலகத்திலுள்ளவர்கள்
மாலுக்கும்வேந்தனுக்கும் வஞ்சமினிவாராமல்
நேராகயிருமென்று நீதியுடன்தான்தீர்த்து
அவரவர்கள்செய்தொழிலே அவரவரேசெய்வதென்று
வைராமுடன்தானிரண்டு வித்தகனுர்தாமுரைத்து
அந்தமொழிகேட்டு அயனுமேதானிருந்து
விந்தைமலர்ப்பாதமதில் விழுந்துநமஸ்கரித்து
எங்கள்தனைக்காக்க இவ்வடிவந்தானெடுத்து
தங்கமயமாகத் தணல்வடிவாய்த்தான்தோன்றி
ரட்சித்துகாக்கவந்த நாதாபராபரனே
பட்சிவடிவெடுத்து பன்றிவடிவெடுத்துத்
தேடியுங்காணாத சிவமேசிவக்கொழுந்தே
நாடியேநாங்கள் நாட்டமதி கண்டிருக்க
வேணும்பராபரனே மேதினியிற்கண்டிருக்க
அணுவுக்கணுவாய் அடியேன்கள்தான்பிழைக்க
பூசையனுதினமும் புட்பமலர்தானசாத்தி
ஆசையறுத்து அரனடியைச்சேர்வதற்கு
தற்சொரூபங்காட்டித் தரிசிக்கவேணுமையா
இந்தச்சொரூபம் இப்படியாய்த்தானிருந்து
அந்தச்சொரூப மறிந்தேதுபூசைசெய்வோம்
மேகசலமுமக்கு மேனியெல்லாம்நீர்சொரிய
செகமெல்லாங்குலுங்கச் சிரசின்மேல்புட்பமலர்
பூசிக்கவீற்றிருக்கும் புண்ணியரேஉம்முடைய

ஆசித்தணலானதையும் அடக்குமையாயிப்போது
வேதநெடுமாலும் விரும்பியிவையுரைக்க
போகமுடனீதர் பூரித்தகமகிழ்ந்து
அக்கினியாய்நின்ற அனலைமிகநிறுத்தி
மெய்க்கவினிச்சாந்தமாய் மேதினியிலெந்நாளில்
நிற்கவொருமலையாய் நேமித்தாரிப்போது
தக்கதொருமலைக்குச் சாத்தினார் தர்மமதை
அருணையொளிவானதினால் அருணசலமெனவே
கருணைகடாட்சமதாய் கற்பித்தார்பொன்மலையை
அம்மலையிலீசர் அதிசயமாய்தானிருந்து
செம்மலையிலிங்கமதாய் சிவசொரூபமாயிருந்து
அந்தமனையில் அயனுந்திருமாலும்
கந்தமலர்சோலைகளும் கற்பகமுமுண்டுபண்ணி
தெய்வக்கண்ணுளர் தனையுஞ் சீக்கிரமாய்வாவெனவே
மைவர்க்குகந்ததலமாம் மருணைதலமென்று
கோயிற்றிருப்பணியுங் கோபுரமுந்தான்சமைத்து
ஆலயுடன்பட்டணமும் அலங்காரமாய்முடித்து
திரும்பிவையுமெனவறுந் திருமாலும்நான்முகனும்
அறப்பெரியதச்சனுக்கு அருளினரிவ்வசனம
அந்தட்சணமே அரைநொடியிலெல்லாந்தான்
அந்தட்சணமேமுடித்து ஏகினான்கண்ணுளன்
வானுலகிலுள்ள மறையோர்முனிவரையும்
தானுலகிலந்த தலததிற்குடியேற்றி
அரமஸபயரைதானழைத்து ஆடல்செய்யகோவிலுக்கு
உடம்பெறவேதானிருத்தி உகந்துசிவபூசைசெய்து
மாலுமயனு மகிழ்ந்தார்காணம்மானை
அருணசலந்தனிலே அயனுந்திருமாலும்
ஒருநாளும்பேதமற உகந்திருந்தாரம்மானை
என்றுதர்மர்தம்பியர்க்கு எடுத்துரைத்தாரிக்கதையை
சென்றுசிலதூரஞ் செழித்துவழிதொலைய
ராமர்கதையும் நானிலத்தில்முக்கதையும்
வீமனுக்கும்தம்பியர்க்கும் விபரமதாய்தானுரைத்து
கஞ்சமலர்மாயவென்றான் கஞ்சன்றனைவதைத்து
வஞ்சமெனுஞ்சகட்டை வாகாயுதைத்ததுவும்
அலகைமுலையுண்டு அவ்வருவைக்கொண்டதுவும்
உலகுதனில்மாயன் உயர்ந்தவிளாமரத்தை
கன்றாலெறிந்து கனியதனையுண்டதுவும்
ஒருத்தரறியாமல் உபயங்கள்செய்ததுவும்
அச்சாவிலுச்சதனில் நடித்தவகைதன்னையும்
அச்சமறத்தம்பியர்க்கு அன்பாகத்தானுரைத்து
அச்சமுடன்தர்மர் வருகிறாரென்றுசொல்லி

நேசமுடன்மாயன் நினைவறியவேணுமென்று
ஆதிகெருடனையும் அங்கேவரவழைத்து
நீதியுடன்தர்மர் நினைவறிந்துவாருமென்று
அன்னமெனும்வடிவாய் ஐவரெதிர்த்தாறேடி
தன்மையாய்நின்று தர்க்கமிட்டுவார்த்தைசொல்லி
உண்மையென்னவென்று உட்புலனை ஆராய்ந்து
செம்மையறநன்றாய்த் தீர்க்கமாய்சோதியென்று
ஆமென்றுதான்கருடன் அன்னவடிவெடுத்து
ஓமென்றுசம்மதித்து உலகளந்தார்விருட்சத்தில்
வந்திருந்துதர்மர் வரும்வழியிலன்பாக
இந்தககதைப்பயனை யேதென்றுகேட்கவென்று
பேசாமலேயிருந்தான் பெரியவிருட்சமதில்
ஆசாரமுள்ளதர்மர் ஆலமரத்தடியில்
இருந்துகதையை இளையோர்க்குந்தானுரைக்க
திருந்தவேதம்பியர்கள் செவியுறத்தான்கேட்டு
விசாரமெல்லாந்தீர்த்து மெய்மகிழ்ந்துதானிருந்தார்
உயரவிருந்ததொரு உற்றபுகழன்னமுந்தான்
மன்னவரேநீங்கள் வருந்தியுரைத்தகதை
இன்னவகையென்று எனக்குரையுமென்றுசொல்ல
சீரானதர்மர் சிறப்புடனேஅன்னமதை
நேராகநோக்கி நினைந்தகதைதனையும்
சொல்லுகிறேன்அன்னமே சுகம கநீர்கேளும்
சொல்லுங்குலதெய்வங்காண் செங்கண்மாலெங்களுக்கு
எம்பெருமாள்தன்பெருமை எல்லாமென்தம்பியற்கு
நானுரைத்தேனிப்போது நடந்தகதைதாரணியில்
காரணங்களெல்லாங் கதையாகத்தான்படித்து
பூரணமாய்தானுரைத்தேன் புண்ணியனார்தன்மாய்கை
எவ்வுயிருக்குந்தானாய் இருந்துகலந்தமுதல்
சாதியெங்களுக்குச் சாங்கமாய்நின்றமுதல்
மாயவனுமாயன் ஆயன்புவிராஜன்
மெச்சும்புவிராஜன் விஷ்ணுபதந்தான்தேடி
நாயகனெங்கேயென்று நல்லதிசைநோக்கி
நேயமுடன்தேடி கெடுகவந்தோமித்தூரம்
செய்யதொருவைகுந்தஞ் சேரவென்றுவந்தோங்காண்
ஐயமில்லாநாங்கள் அண்ணன்தனைத்தேடி
வரோரும்வழிதொலைய வாய்த்தகதைதம்பியற்கு
போராகச்சொல்லி பரியவனத்தூடேவந்தோம்
என்றுதர்மர்சொல்ல இன்பமுடன்அன்னமுந்தான்
ஒன்றுமுறையாமல் உரைத்தீரேமன்னவரே
மண்ணுலகிற்கிட்டாது மலைகளிலுங்காணாது
விண்ணுலகிற்காணாது வெளிதனிலுங்கிட்டாது

மெய்யுகந்துநீங்கள் வியர்ந்துதான்தேடுகிலும்
வைகுந்தங்காண வசமோதானுங்களுக்கு
மாயனைக்காண வலுவுண்டோ ஆராகிலும
நேயனிடவஞ்சம்கிமை தெரியாதுயாவருக்கும்
சிந்தைகலங்காமல் திரும்பியுங்களூர்தனிலே
விந்தையுடன்போயிருந்தால் வேணுமென்றதுண்டாகும்
மாயனையுங்காணலாம வைகுந்தம்காணலாம்
போயிருங்காணும்பதியில் புண்ணியரேநீர்தாமும்
உங்கள்;தெய்வமாயனென றீர் யோனித்தழும்புபட்டு
இங்குலகுதன்னில் இறந்துபிறந்தேதிரிவார்
மானிடவர்தன்னை மாயனென்றுநீர்நினைத்து
தேனிடருஞ்சோலைதனில் தேடிவந்தீர்தூரம்
தேவமையாமாகில் சிறந்தவைகுந்தமதில்
போவதினாலென்ன போயிருந்துஎன்னபலன்
மண்ணிலுள்ளோர்தர்மரென்று வாழ்த்துவதும்பார்த்திருந்து
எண்ணறியவேந்தேநீர் இருந்துபசிதாளாமல்
வந்தீர்சும்மா மறந்தீரோமற்றவங்கள்
தந்தீரேதனமெல்லாஞ் சகலமெல்லாம்விட்டீரே
நாடுதனையாண்டிருந்தால் நற்றவங்கள்செய்திடலாம்
வீடுபெறலாமெனவே கிருபையுடனோர்வசனம்
கேளாய்நீயன்னமே கிருபையுடனோர்வசனம்
நாளாய்வெகுதூரம் நாடிழந்துவந்தகதை
மண்ணாசைபொன்னாசை மற்றுமுள்ளபெண்ணாசை
பெண்ணாசைவிட்டுப் பிள்ளைமேலாசையற்று
தேடுந்தரவியமுஞ் சேனைமன்னராசையற்று
வீடுவிட்டுக்காடுறைந்து வித்தகனைத்தான்தேடி
வந்தவர்க்குஅன்னம் வறிவுண்டோயிப்போது
இந்தமட்டுமில்லை யினிமேலுமெப்படியோ
உடலிலுயிரிழந்து உணர்வுசெயயுமோராசை
அடருமபிணிதீர்க்க அபிஷேகமோராசை
கடதிலிலுறக்கங கேள்விசெய்யுமோராசை
காலிலமுளளுதைத்ததென்று கலங்குவதுமோராசை
மேனிலொருமபூவிதென்று விளங்குவதுமோராசை
குளிருங்கனல்தேடி குளிர்காயுவதுமோராசை
துளிருமலரெடுத்து தொழுவதுவுமோராசை
மேடுபள்ளங்கண்டு விளங்குவதுமோராசை
காடுசெடியென்று கடும்பயமுமோராசை
வெய்யிலுக்கொருநிலை விரும்புவதுமோராசை
துயிலிதற்குநல்லநிலஞ் சூதானயோராசை
தாகத்துக்குண்ணுமொரு தண்ணீருமோராசை

நாகத்துக்கஞ்சி நடப்பதுவுமோராசை
அங்கிந்திடவிடஞ்சொரிதல் அறப்பசியுமோராசை
விரித்தபலசாஸ்திரங்கள் விளம்புவதுமோராசை
காடிபுலியானைகண் டஞ்சுவதுமோராசை
குரடுதடிகொண்டுஉயிர் கொள்வதுவுமோராசை
இடறுவதுமீதெனவே எண்ணுவதுமோராசை
படரும்பரபோகம் பண்ணுவதுமோராசை
எப்போதுமண்ணில் இருப்பதுவுமோராசை
ஒப்பாதபெண்களையும் உறவுசெய்யுமோராசை
கன்னல்சென்னலிட்டுக் கருதுவதுமோராசை
பொன்னும்வெள்ளிதேடிப் புதைப்பதுவுமோராசை
நாடாளுஞ்செங்கோல் நடத்துவதுமோராசை
மாடாடுதேவி மகிழ்ந்திருப்பதுவுமோராசை
புலைகொலைகள்செய்யப் பொருந்துவதுவுமோராசை
மலைகடல்களேறி வருவதுவுமோராசை
மெய்மறந்துபொய்யுரைக்க விரும்புவதுவுமோராசை
நெய்பால்தயிரென்று நினைப்பதுவுமோராசை
வெளிதாண்டியேகவனம் விளையாடுமோராசை
அழியாமல்கறபகம் அறுந்துவதுமோராசை
மனைதோறும்பிச்சை வாங்குவதுமோராசை
புனலாடவென்று போனதுவுமோராசை
ஒடுக்கமதுகுகையில் ஒடுங்குவதுமோராசை
எடுக்கமலகோலம் எடுப்பதுவுமோராசை
இந்தமட்டுமாசை இருக்குதுகாணிவ்விடத்தில்
அந்தாசைதன்னில் அதினுமொருபேராசை
தம்பியர்க்குமெந்தனுக்கும் தானேதெவிட்டாத
எம்பெருமாளாசையென்றால் எங்கள்மனதிலுந்தான்
அளவற்றஆசையது அன்னமேயெங்களுக்கு
துளபமணிவாசனையே கண்டால்துயர்தீரும்
ஆசையதுதீரும் அச்சுதனைக்கண்டாக்கால்
நேசமுடனமகிழ்ந்து நெடுமால்தனைத்தொழுவோம்
என்றுதர்மர்சொல்ல இன்பமுடன்அன்னமுந்தான்
நன்றுதானென்று நன்மையுள்ளதர்மரென்று
மனமகிழ்ந்துபட்சி மரத்தைவிட்டுக்கீழிறங்கி
வனங்கடந்துநல்ல வைகுந்தந்தானேகி
சென்றுதிருமாலுடனே தெண்டனிட்டங்கேதுசொல்லும்
ஒன்றுபத்துநூறு யுண்மையொருதன்மையுமாய்
பாற்றிற்றுபஞ்சவர்கள் மனதையெல்லாமாறாய்ந்து
எத்துயரம்வந்தாலும் ஏதுபிழைவந்தாலும்
அத்துயரந்தன்னை அணுவளவுமெண்ணார்கள்
கரியமால்துணையென்று வருகிறார்பஞ்சவர்கள்

ஆலிலையில் துயிலுகின்ற அச்சுதனே தஞ்சமென்று
வாக்குமனமொன்றாய் வருகிறார் பஞ்சவர்கள்
தீர்க்கமுடன் காக்கச் சித்தமருளுமையா
கார்த்தசிறையைக் கடைத்தேறப்பாருமையா
ஏத்தவரைமுற்று மிங்கிருக்கப்பண்ணுமையா
செங்கருடன்சொல்லச் செங்கண்மாலப்போது
அங்கங்குளிர்ந்து ஐவர்மேலன்புவைத்து
தர்மருந்தம்பியருந் தடையரவேநம்மிடத்தில்
சென்மமதுகொண்டுவரத் தெய்வவுலகேறுது
இம்மைதனில்சென்மம் யிதத்திலேதான்போட்டு
நன்மைசெய்ததாலே நம்மருகில்தானிருக்க
நால்வருங்கூடவிட்டு நல்லவைகுந்தத்தில்
பால்போலும்நம்மிடத்தில் பட்சமுடன்தானிருப்பார்
சடத்துடனே தர்மர் சருகாமல்நம்மிடத்தில்
இடத்திலேவைத்திருப்பா ரிந்தவைகுந்தத்தில்
என்றுதிருமா லிவ்வார்த்தைதானுரைக்க
அன்றலர்ந்தபுஷ்பமென ஆள்வார்மனமகிழ்ந்து
சிக்கெனவேவான்கெருடன் திருமால்தன்பாதமதில்
முக்கியமாய்தோத்திரங்கள் விழுந்துநமஸ்கரித்து
சக்கரத்தைவாருமென்று தாமழைத்துகோபாலர்
இக்கணமேசென்று உம்முடையபஞ்சவர்கள்
காணமல்நீகலந்து காவலாய்வாருமென்று
ஊணுகளட்டெழுத்தை உபதேசமேபுரிந்து
பஞ்சவர்களைவர்களில் பகருகின்றநால்வருந்தான்
துஞ்சலுடன்போட்டுத் தோற்றமுடன்நம்மிடத்தில்
வருவார்சுகம்பெருவார் வைகுந்தத்தான்சேர்வார்
வாரவழிதனிலே மருத்துமொருவிக்கினங்கள்
சேராகயாணைபரி சிக்காமல்நீர்தானும்
பக்கமேவாருமென்று பட்சமாய்புத்திசொல்லி
சக்கரத்தைபோவெனவே சாற்றினார்மாயனுந்தான்
மிக்கவொருவனமும் வெகுமலையுந்தான்கடந்து
தண்டுளபமேனியனை வாகாகவேநினைத்து
கண்டுதொழவென்று கடுகிநடக்கலுமே
சத்தமுடநாறு யோசனைக்காதவழி
வித்தகனார்பாதம் விவரமாய்க்காணவென்று
போயிருந்துசக்கரமும் புவிராசன்மன்னனிடம்
ஐவரையுங்கண்டு அரிநமாவென்றிருந்தார்
மாயோனைத்தஞ்சமென்று மகிழ்ந்தாவின்கீழிருந்து
இருக்கிறாரைவ ரியல்பாய்ச்சகாதேவன்
நெருக்குட்விதிவசத்தை நோயறிந்துகொண்டு

தனக்குவருங்கருமம் தானறிந்துசகாதேவன்
என்கருமருங்கருமம் இன்னபடியென்றுசொல்லி
தர்மர்தனக்குந் தமயன்மார்மூவருக்கும்
வர்மமுள்ளதெல்லாம் வகையாகஇன்னதென்று
தத்துவத்தைப்பார்ப்பளவில் சக்கரத்தானிந்தமட்டும்
முற்றிலுமேயெந்தனுக்கு முடிவுஞ்சரியாச்சு
தன்னையறிந்த சகாதேவனீதுரைக்க
நமக்குள்ளசாஸ்திரங்கள் நன்றாய்முடிப்பித்து
சுமக்குஞ்சுமையென்று துன்பமற்றோமென்றுசொல்லி
நாராயணர்பாதம் நாளுமறவாமல்
சீரானவைகுந்தஞ் சேருமென்றுதானுரைத்து
அண்ணமார்நால்வருக்கு மங்கிருந்தனல்வசனம்
எண்ணமறநிஷ்டைதனி லிருந்தான்சகாதேவன்
மாலேசரணமென்று மனதில்தியானமதாய்
சாலோகசாமீப சாரூபமுந்தெரிய
மூலத்தெழுந்தீயை மூட்டிச்சுழிமுனையை
ஞாலத்திருந்த நாராயணரைப்போற்றிசெய்வான்

விருத்தம்.

ஏதுமறியேனென்வழியே யெல்லாவுயிர்க்கும்படையாகி
வாதுசிறியவழக்கோர மனதிலிருந்துவழக்குறைத்த
தீதுபயிலும்நாயேனை சென்மமிழந்துவருகவென்று
தூதுவாவுமிருப்பானே சுதந்தரமுருந்தனையெங்கே
வீமன்விசையநகுலனுடன் வேதனுனதர்மருமாய்
நேமமானவைகுந்தம் நெடியோனடியேதுணையாக
ராமதாசனெனவேதான் ஙந்தாயென்பதிதேடி
ஏமதூதனணுகாம லிதமாவுதவிசெய்வாயே. ௮௮

(கதை)நட்டமுடனிருந்து நாரணனைநெஞ்சில்வைத்து
வாட்டமறச்சிந்தை மயங்காமல்வாழ்குவதை
மூட்டியனலெழுப்பி முச்சுடரையொன்றாக்கி
கூட்டித்திரட்டிக் கொழுந்துமுனைவாங்கி
நான்முகனைக்கண்டு நமஸ்கரித்தப்பாலும்
மாயன்பதந்தேடி மணிபூசந்தனிலே
நின்றுவணங்கி நெடியோனைபோற்றிசெய்து
அன்றுபுரமெரித்த ஆரணனார்தன்பதத்தை
வருந்தியேமனதில் வணங்கியடிபணிந்து
திருந்துமகேசுரனை தியானமாய்த்தானெழுந்து
கண்டுமகேஸ்வரனை கருதிமிகவணங்கி
தொண்டுபண்ணியப்பால் தொழுதுசகாதேவன்
அக்கினியிற்சென்று அடங்கியொடுங்குகையில்
தக்கபந்துசிவன் தடுமாறிமூலமிட்டு
பிருதிவியில்வந்தொடுங்கி பேசாமல்மேல்நோக்கி

மாய்ந்தார்களென்று மனமகிழ்ந்துகன்னியர்கள்
மாலும்மயனு மன்மதனும்போலாகி
மயிலுமிருந்து விளையாடும்பாவனைபோல்
நால்வரையுங்கண்டு நங்கையர்தங்களிலே
மேல்விழுந்துதானழுது விள்ளாமலுள்ளடைந்து
மெத்தமயலாகி மெல்லியர்கள்நால்வரிடம்
உத்தமர்போல்கோசாய் வுகந்துகிட்டவந்திருந்து
மன்னவர்களேநீங்கள் வந்துமேயித்தூரம்
தென்னவரேநீங்கள் தேசமெங்கேநீங்களெங்கே
எந்தநாடெந்ததேசம் எங்குவந்தீர்சொல்லுமென்றார்
விந்தமுறுகன்னியர்கள் விளம்புமென்றுகேட்டார்கள்
அப்போதுதர்மர் அன்புடனேதானிருந்து
அப்போதுசொல்லுகிறோம் ஏந்திழையேகேளுமென்று
சீரார்குருநாடு தேசமெங்கள்தேசமென்று
தாராளும்பாண்டுமன்னன் தன்புதல்வர்நாங்களுந்தான
ஏராளமாய்க்கலியன் இவ்வுலகில்வந்ததினால்
நோகநாங்கள் நிலமைவிட்டுதானகன்றோம்
மாதுதிருலட்சுமிதன் வைகுந்தஞ்சேரவந்தோம்
சாதுவாயுங்களையுந் தான்கண்டோமிப்போது
ஏதுவாகதர்மர் இவ்வசனந்தானுரைக்க
ஓதுவார்கன்னியர் உற்றதர்மர்தன்னிடத்தில்
பாரீர்காண்முன்னாள் மாதாக்கள்சொற்கேட்டு
பாரீர்புருஷ மிருகமதுபாய்வாங்கி
வீமன்றனையனுப்பி மெய்ப்புடையகானகத்தில்
நேயமுடன்வீமன் நிமிஷமேசென்றுபுக்கி
தந்திரத்தினாலே சம்மதமாய்ப்பாய்வாங்கி
மந்திரத்தினாலே வலுவீமன்தன்வரவு
தொடர்ந்துமிருகமது சொன்னபடிதப்பாமல்
அடர்ந்துமிருகமது ஆரும்பிடிக்கையிலே
சலுதியொருகாலம் தாவனத்திலோர்காலம்
எதிர்வந்தபன்றி இழுக்கவேவீமனுந்தான்
தர்க்கமிட்டுக்கொண்டு சமராடிநின்றிருந்தான்
மிக்கபுகழ்தர்மரிடம் விளம்புவதுஞாயமென்று
சென்றுமிருகமுந்தான் தீர்க்கமுடன்வீமனுமாய்
அன்றுதர்மர்முன்போய் ஆகமுடன்ஞாயமதை
கேளுமென்றுவல்மிருகங் கிருபையுடன்வீரமுடன்
வாழுவீர்ஞாயம் வகையாகச்சொல்லுமென்று
ஒருவருக்குச்சாங்க முண்மைசற்றுமில்லாமல்
தம்பியென்றுஞ்சற்றுந் தயவுவைத்துப்பாராமல்
தம்பியுடமேனியிலே தயவாகப்பேர்பாதி
நிறையாகவுன்னுடல் நோகத்தான்பிளந்து
குறையாமலேற்றமல் கொடுத்துவிடுவீரென்று

தச்சரெனையழைத்து சதுராகநூற்போட்டு
மெச்சவேதச்சன் உளியுடன்வந்துநிற்க
மிருகமதுகண்டு வெருவாய்மனமகிழ்ந்து
தருகாமல்நான்போறேன் தன்மமோயுந்தனுக்கு
பொருத்தேனிதுஞாயம் பூவுலகிற்கண்டதில்லை
ஒருத்தேனெனமிருகம் உயர்கானகந்தனிலே
போனதுவும்கேட்டிருப்போம் புண்ணியவான்தன்மரென்று
ஆனதினாலுங்களைப்போல் அவனிதனிலில்லையென்றார்
பின்னையுமேவீமன் பிரபலமுங்கேட்டிருப்போம்
முன்னமேபாரதப்போர் மூண்டசமர்தனிலே
வல்லிடும்பன்தன்னுடனே வலியமகாசூரனையும்
சொல்லரியகீச்சகனுந் துஷ்டதிரியோதிரனும்
நல்லசராசந்தனையும் நாட்டிலுள்ளவேந்தரையும்
வீரமுடன்காலனுக்கு விருந்துதனையளித்து
பாரமுள்ளவீமனுட பராக்கிரமம்கேட்டிருப்போம்
ஈதெல்லாம்பார்த்தனுந்தான் ஈஸ்வரனைத்தானோக்கி
பேதமில்லாபாசுபதம் பெற்றதுவுமல்லாமல்
அசுரர்தனைவென்றதுவும் அமரர்சிறைமீட்டதுவும்
பசியுடையஅக்னிக்குப் பாலமிர்தமீந்ததுவும்
பாலாலபிமனையும் பாராமற்யேத்தரசன்
சூலமதாக்கொன்ற துயரமதுவைத்திருந்து
தேற்றாசன்தன்னுடனே தேரூரும்பாகனையும்
மாற்றாசர்சேனையும் மன்னரையுங்கொன்றுபுக்கி
அர்ச்சுனனுமென்றாய் அப்போதுங்கேட்டிருப்போம்
விரிதானமேதினியில் விரசுடையசூரனென்று
பரினகுலனென்று பாங்குடனேகேட்டிருப்போம்
மற்றும்நிகழ்காலம் வருகாலஞ்செல்காலம்
குற்றஞ்சகாதேவன் மொழிவதுங்கேட்டிருப்போம்
அப்படியேநாங்கள் ஐவருடையசெய்தியெல்லாம்
இப்படியாய்கேட்டிருப்போம் இன்னமுருக்கண்டதில்லை
அவரவரைப்பார்க்க ஆச்சரியமெங்களுக்கு
இவரிவர்தாமென்று எங்களுக்குச்சொல்லுமென்றார்
மங்கையர்கள்தான்கேட்க மகிழ்ந்துதர்மராசனுந்தான்
சங்கையுள்ளபெண்கள் தர்மரென்பேர்கண்டீரோ
மெல்லியரேநல்ல வீமன்விஜயனிவன்
சொல்லும்நகுலனிவன் தோகையரேயின்னமுந்தான்
வேந்தன்சகாதேவன் மின்னாள்துரோபதையும்
போதமுடன்வைகுந்தம் போய்புகுந்தாரெனத்தான்
திருந்துமதின்கன்னியருந் தேவேந்திரன்மகளும்
இருந்துதர்மர்சொன்ன இயல்பதனைகேட்டிருந்து
வாருமையாளங்களுட வானவர்கோன்தன்னிடத்தில்
சேருமையாஉங்களுக்குத் தெய்வலோகந்தானளித்து

அருதியென்னும்மண்ணையிட்டு அப்புவிலேவந்தொடுங்கி
வாய்வுசதாசிவத்தில் வந்தொடிங்கிமயேசுரனை
போயடைந்துதெண்டனிட்டு பூரணமாயுள்ளடங்கி
தேடிவைத்தமதில் சேர்ந்ததுகாணம்மானை
ஒடியொடுங்கியபின் உடலுமிகக்கிழிந்து
கழுத்துவிழுந்துமன்று கனகத்தலைசாய்ந்து
அழுத்தமுடன்மண்ணிலடித்துவிழுகுமுன்னே
எடுத்துசமமாக இருத்தியேநால்வருந்தான்
அடுத்திருந்துசாஸ்திரங்கள் ஆகமமாய்த்தான்முடித்து
நிலத்திலடங்கியபின் நீலவண்ணுதஞ்சமென்று
அலத்தினார்நால்வ ரச்சுதற்குத்தான்கேட்க
வந்தேன்சகாதேவன் வைகுந்தந்தான்சேர்ந்தான்
நந்தாமுகுந்தா நாரணனேநீர்காரும்
மாயோனேயென்தம்பி வந்தடைந்தானுன்பாதம்
ஆயருனக்கபய மச்சுதரேகாத்தருளும்
தந்தைதாய்போலாகத் தற்காத்தீர்யெம்பெருமாள்
என்தம்பிவந்தான்காண் யினிக்காருனக்கபயம்
கண்ணரேகாத்தருளுங் காயாம்புமேனியரே
வண்ணரேநாங்கள் வருகிறோம்கண்டீரோ
என்றுதர்மர்தான்காண யியல்பானதம்பியும்
நன்றுசகாதேவன் நடந்தான்நமக்குமுன்னே
என்றுமனந்தேறி எழுந்திருந்தார்நால்வருந்தான்
வாழ்த்திமனந்தேற்றி மாயனையேதான்போற்றி
ஏத்தித்தொழுது இருகையால்தான்குவித்து
அஞ்செழுத்தாய்தேகம் அஞ்சுபஞ்சபூதமுமாய்
அஞ்சுமுகமா யகண்டமெல்லாந்தானாகி
அஞ்சுபஞ்சலோகமதாய் அஞ்சுபஞ்சவர்ணமுமாய்
அஞ்சுவுலகமு மைம்பொன்மகாமேரும்
அஞ்சுதலனாகியுள்ள அஞ்சுபொறியாகி
அஞ்சுமலர்வேல்தனக்கு அஞ்சுபூதபாணமுமாய்
எங்குநிரந்தரமா யிப்படியாய்த்தானிருக்க
ஐவரென்னும்பேரா யன்றளவுமின்றளவும்
தெய்வமென்றுநாங்கள் சேர்ந்திருந்தோமிப்போது
ஐவர்தனிலொருவ னங்குவந்தான்கண்டீரோ
மெய்வருந்திநால்வர் விட்டகுறைதீர
எத்தனைநாளோ இப்போதோயிக்கணமோ
அத்தனையுமுன்பெருமை ஆறியப்போறோர்காண்
சித்தமுடனெங்களையுஞ் சீக்கிரமாய்ச்சேருமையா
வித்தகரேவாரும் விண்ணப்பங்கேளுமையா

விருத்தம்.

கேசவாமுகுந்தாவாறோங் கிருஷ்ணதேவாவாறோம்
ராசகோபாலாவாறோம் நரசிங்கரூபாவாறோம்

தாசமில்தாசர்வாறேம் சபைகளில்லாமல்நன்ருய்
நேசமாயுந்தன்பாதம் நெடியவாகாருங்காரும்
நாரணர்பாதம்தேடி நால்வரும்நம்பிவந்தோம்
வாரணமயாளிசிங்கம் வல்லியகரடிபன்றி
கோரணங்கோழிபன்றி கோவிந்தாவுனதுபாதங்
காரணமாகவந்து கார்க்கவேவேணுமையா.

கதை.

தோத்திரங்கள்சொல்லித் தொழுதுநமஸ்கரித்து
சாஸ்திரமுஞ்சொல்வேதச் சகாதேவனைநிறுத்தி
வழிதேடிசெல்வோ மாமன்றனைத்தேடி
தெளிவாகநால்வர் திசைநோக்கியேநடந்தார்
நடந்தார்வெகுதூரம் நல்லதொருநால்வர்களும்
கடந்தார்மலையளவுங் காடுவனந்திரமும்
கூடேகலந்து உகந்துவரும்வழியில்
கோடறிவீமன் கும்பிட்டுவாய்புதைத்து
அண்ணவேயிப்போது அடியேன்சொல்விண்ணப்பம்
கண்ணனதம்பி கருத்துடையசகாதேவன்
விட்டுப்பிரிந்தென்ன மேதினியில்நம்மைவிட்டு
கட்டுடனேயெந்தனுக்குக் காவலரேசெல்லுமென்று
வீமனுங்கேட்க விளம்புகிருர்தர்மருந்தான்
பூமானேமுன்னுள் பொருதுகின்றபாரதத்தில்
பேரிட்டநாள்முகூர்த்தம் பேசினுர்சாத்திரத்தில்
சீராட்டிபோர்முடியத் திருத்தமுடனரவானை
கடைபலியென்றேயிவனுங் கணக்கிட்டதாகையினுல்
அளப்பொன்றுமில்லை அதுக்காகயிவன்தவத்தை
பழிதொடருமென்ன பார்மீதிலேகிடத்தி
வழிநடையிற்போட்டான் வகைவேறுமில்லையென்றுர்
அந்தமொழிகேட்டு ஆமென்றுவீமனுந்தான்
சிந்தைதெளிந்துச் சேகரமாய்நால்பேரும்
வைகுந்தம்நோக்கி வனத்தூடேசெல்லுகையில்
மெய்கண்டதீர்த்தமென்று விளம்புவாரோர்வசனம்
சந்திரகாந்தமெனும் சாந்தமாவிந்தமாது
இந்திரன்வந்தென்னளு மிருந்தசிவபூசைசெய்யும்
அந்தமலைமீதிருந்து அந்தமுள்ளதீர்த்தமது
விந்தைமலரெங்கும் விபரீதமாய்பூர்த்திருக்கும்
கண்டார்கள்கங்கையது காசிநதிபோலெனவே
கொண்டார்கள்தீர்த்தமள்ளிக் கோபாலர்தன்னருளால்
அப்பெரியபொய்கைதனி லரம்பையருந்தேவர்களும்
செப்பமுடன்வந்து தீர்த்தங்களாடுகையில்
கன்னியருந்தேவர்களுங் கண்டார்கள்நால்வரையும்
பன்னியசீர்கன்னிகள் வந்துகரையேறிநின்று
பார்த்தார்கள்நால்வரையும் பாதாதிகேசமுதல்

மன்னவரேநாங்கள் வருவிதனையாளாய்ச்
சொன்னபடிகேட்டுக்கொண்டு செய்தோமேநாங்களுந்தான்
எங்கள்பொருட்டால் இனிகேளும்மன்னவர்காள்
தங்களிலேவேள்விசெய்து தவம்பண்ணிநிற்போரும்
அக்கினியிலூசியின்மேல் அணிவிரலைத்தானிருத்தி
சிக்கெனவேதபசு செய்துமுடிப்போரும்
கால்மேலுந்தலைக்கீழாய் கடுந்தபசுநிற்போரும்
பால்போலும்எக்கியங்கள் பண்ணிமுடிப்போரும்
தெய்வப்பெண்களென்று தெய்வபதியென்று
மெய்வருத்யாகம் விரும்பிவளப்போரும்
வேண்டியல்லோயித்தபசு வேண்டுமென்றுசெய்தார்கள்
தூண்டிவினையாமல் சொற்பனத்திற்கேளாமல்
வலியவேநாங்கள் வரவழைத்துநீங்களுந்தான்
பொலியாகுமென்று பூரணமேளங்களுடன்
வந்துபுரந்தரனை வணங்கியனுதினமும்
முந்துதெய்வலோகம் முழுதுந்தனலாகி
இருக்கலாமென்று ஏந்திழைமார்தானிருக்க
வருக்கமுடனின்ன வகையுமக்குசொல்லுகிறேன்
தீர்க்கமுடன்வைகுந்தம் சேரவேவேணுமென்றால்
ஆர்க்கமுடியாது அருந்தவத்தோர்கிட்டாது
இரந்தோர்க்குமேதினியில் இல்லாதேயென்பதுகாண்
கேளீரோபூவுலகில் கிருபையுடன்மன்னவரே
ஆளீரோதெய்வ வுலகம் அன்பாகஎங்களுடன்
ஈஸ்வரனும்பெண்கள் இவர்தனையேயருகில்
வாசமுடன்வைத்து மருவியிருக்கிலையோ
பாவிக்கலைமகளைப் பண்ணுமறைவேதியனும்
நாவில்தரித்துமவர் நட்பாயிருக்கலையோ
சீதைதனைமெய்யில் திருமாலும்வைத்திருந்து
கோதையுடன்கூடிக் குலாவியிருக்கலையோ
தேவேந்திரனுஞ் சிறப்பாயிந்திராணியுடன்
கோவேந்தேகூடிக் குலாவியிருக்கிலையோ
மதனும்ரதியும் மருவியிருக்கலையோ
அதனமுடன்தபசில் அறிவாயிருந்தோமே
கண்டாசைகொண்டு கலந்தாசைதீர்க்கலையோ
விண்டாசையெல்லாம் வெருத்துமுனிவர்களும்
நன்றாயதையறிந்து நாதாக்களெல்லோரும்
ஒன்றாகிக்கர்த்தாவை ஊடுருவக்கண்டோரும்
பூதமோரைந்து புலன்பொறிகள்தானடக்கி
நாதமொடுவிந்துமொழி நடுவேணையுந்தானிறுத்தி
நாடுதனையறிந்து நடுவானவட்டமதில்
தேடியமிர்தந் தெவிட்டாமலுருண்டிருக்கும்
யோகிகளுமிப்போது வுலகந்தனிலிறங்கி

போமெனும்விந்துதனைப் புறம்போக்கியிருக்கிலையோ
அறவேவெறுத்து அவனிதனிலாசைவிட்டு
துறவாகவந்ததென்ன சொல்லுமென்றார்கன்னியர்கள்
இன்பமுள்ளகன்னியர்க ளிவ்வசனந்தான்கூற
அன்புடனேதர்ம ரவர்களுடனேசொல்லுவார்
ஈதெல்லாம்நீங்க ளெடுத்துரைத்தீரிப்போது
ஆதலாலந்த அற்பமானவாழ்வைநம்பி
ஈடழிந்துநாங்க ளெடுத்ததவங்குலைய
கூடழிந்துபொல்லாத கொடுநரகில்வீழ்வதற்கு
சொன்னீரோபெண்கள் சோதனையோயெந்தவிதம்
முன்னீர்பொழியும் முகில்வண்ணர் தன்னருளால்
இப்படியுஞ்சொல்லுவரோ ஏந்திழையேயெங்களுக்கு
கற்பனையுங்கேட்க கருமமோவெங்களுக்கு
சீரானவைகுந்தஞ் சேரவென்றுபோகையிலே
கோராகநின்று நில்லுமென்றுசொல்வீரோ
ஒன்றுமுறையாமல் ஒவியமேநீங்களுந்தான்
நின்றுவிடுமென்று நெடுமால்தனைநினைந்து
வாகுடயதர்மருமாய்த் தம்பிமார்மூவருமாய்
ஏகுவோமென்று இதமாய்வனத்துடனே
நடந்தார்வனவாசம் நால்வருமேதான்கூடி
கடந்தாரேவெகுதூரம் காடுமலைதான்கடந்து
வானேரெனப்புவியும் வானகிரிமாமலையும்
போனார்கள்நல்ல புதுமையெல்லாந்தானறிந்து
சேர்ந்தபலநதிகள் தீர்த்தமதுதாடி
வாய்த்தநல்லருத்திராட்ச மரங்களுஞ்சந்தனமும்
கற்பகக்காவுகளுங் கண்டுமிகத்தோன்றி
கற்புடையசோலையென்று கடந்தார்கள்நால்வோரும்
அந்தமலைக்கப்பால் கடந்துமேயோசனைதான்
வந்தவர்கள்முன்னே வழியில்வெகுவானரங்கள்
கண்டுமனமகிழ்ந்து காவலரேநீர்கேளும்
புண்டரீகமாயனுட பூமிதனில்வந்தீர்காண்
இன்னுளிலுங்களையும் இவ்வுலகில்நாம்காணேம்
என்னுடைத்தேசம் எங்கிருந்துஎங்குவந்தீர்
மன்னரேசொல்லுமென்று வானரங்கள்தான்கேட்க
பொன்னருந்தர்மர் புரையுடையோரேதுசொல்வார்
பன்னூர்குருகுலத்திற் பாண்டுமைந்தர்நாங்களுந்தான்
மண்ணாசைவிட்டு வந்தோங்கலிதேவனால்
அத்திபுரத்திலிருந்து மச்சுதனைத்தான்நோக்கி
பத்தியுடன்கானகத்தில் பரிந்துவந்தோங்கண்டீரோ
சீதமதிவானரங்கள் செய்தியெல்லாந்தான்கேட்டு
ஆதலாலெங்கள் அனுமார்க்கிளையவன்காண்
வீமனல்லோவென்று விஜயனிடத்தோர்தனக்கு

கோமானைவெற்றிக் கொடியலவோநாங்களுந்தான்
உம்மாணையெங்கட் குறியோர்காணீங்களுந்தான்
எம்மாணையிங்கே யிருந்திரேயாமாகில்
நாடுங்கைவந்ததென்றால் நாங்களேவெற்றிக்கொண்டு
ஈடுபணியுங்களுக்கு ஏவல்செய்துதானிருப்போம்
இங்கிரும்நீரென்று யெடுத்துரைக்கவானவர்கள்
தங்கும்புகழும்மன்னன் தர்மர்தானேதுசொல்வார்
துங்கமுடிமன்னனுக்கு தொண்டுசெய்யும்நீங்களல்லோ
அடல்புவியோர்க்கு ஆற்பரித்துநின்றவர்கள்
ஆனதினாலென்னை அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி
மானமுடன்காக்க வானவர்தானீரல்லோ
உலகந்தனில்காக்க உங்கள்மேல்பாரமல்லோ
புகழ்ந்துதான்தர்மர் பூரித்துவார்த்தைசொல்ல
மகிழ்ந்துதான்வானவர்கள் வைகுந்தமாளிகைக்கு
போதமுடன்போறோம் போனவழியாதெனவே
உம்முடன்காட்டில் நெடுந்தூரங்கூடவந்து
சத்துபதியில்வந்தேன் தாவிவழிகாட்ட
மெத்தமகிழ்ந்து விரைந்துவழிகூடி
ஒற்றவந்தான்கூடி நடந்தார்வனத்தூடே
இயக்கர்பதியும் விராட்சதர்கள்தன்பதியும்
மயக்கும்புலையர் வல்வேடர்தன்பதியும்
கொலைஞர்பழிக்கஞ்சா குறவரிடதன்பதியும்
மலையிற்பலசாதி வாழுகின்றோர்தன்பதியும்
கானல்வெகுதூரங் காவலர்கள்தன்பதியும்
நடந்துமலைகடந்து நாற்பத்தெண்காதவழி
மீதானகானகத்தில் வேகமுடன்தான்கடந்தார்
ஈதாகமூவர்க் கிளையநகுலனுக்கு
மெய்கலங்கியுள்ளசைந்து விதியாலுந்தான்முடித்து
கையசைந்துகாலசைந்து கண்ணுமிகச்சுழன்று
வாக்குதடுமாறி மதிமயங்கிவாய்குளறி
தாக்கற்றுநின்று தள்ளாடும்வேளையிலே
வீமன்விசையன் மிக்கானதர்மருந்தான்
பீமனகுலனையும் போயணைத்தான்மார்புடனே
கார்மறலிதூதுவர்கள் கடுகவாவென்றுசொல்லி
பேர்நகுலன்தன்னுடனே போராடிவார்த்தைசொன்னான்
தூதுவர்கள்வந்து துடிக்கமிகவறிந்து
ஏதுவாகநெஞ்சில் யெட்டெழுத்தைதானினைந்து
வாதுதிருமால்பதத்தை மனதிற்றியானமதாய்
ஓதுவான்பேர்நகுலன் ஓதுங்கியேகாவலுந்தான்
வாகாகவேநடந்து மயேந்திரமலைதன்னில்வந்து
ஏகாந்தமாக யிருந்துசுனைதாண்டி

வந்துசுகமென்று மலைமீதிற்றானேறி
புத்திமிகமகிழ்ந்து புயமென்றுமாமுனியே
பாதம்புரிந்து பரிவுடனேதானிருந்தார்
ஏதுநீரிங்குவந்தீ ரியம்புமென்றார்மாமுனியும்
தங்கள்வரலாறு தனைத்தம்முனிக்குரைக்க
வேங்கமுடன்கேட்டு வுகந்தெதுவாய்வார்த்தைசொல்லி
போரகயெந்தனுக்கு பெண்களையாயிருந்தான்
மாராமல்நீங்கள் மணமுடிந்துயிங்கிருந்து
காடுதனைகடந்து காவலரேயிப்போது
நாடுதனையாண்டு நம்மிடத்திற்றானிருந்து
பெரியவரைச்சார்ந்தால் பிறைபோலநாள்தோறும்
வரிசையாய்தான்வளர்ந்து வாழ்வுமிகவுண்டாகும்
சீர்முனியைச்சேர்ந்தால் சிறுமைபெருமைதான்
கார்முனிவர்சொல்லத் தர்மர்தானோர்வசனம்
பார்முனியெங்களுக்கு பேராசையொன்றுமில்லை
கார்முனியேயெங்களைநீர் கடைத்தேற்றவேணுமென்று
எங்களுக்குவைகுந்த மிருப்பிடமேயல்லாது
தங்குவதுமில்லை தரிப்பதுதானில்லைகாண்
கஞ்சமலர்பாதத்தை காணவிடைதாருமென்று
தஞ்சமெனவேமுனியைத் தரணிதனிலேபணிந்தான்
பணிவிடைவாங்கிப் பாங்காகமூவருந்தான்
துணிந்துகாலமன்னர் துயாரவேதானடந்தார்
அப்பாலும்கானகத்தி லன்பதுயோசனைதூரம்
மெய்யாகவேநடந்து மெல்லடிகள்கொப்புளமாய்
வருத்தமுடன்நடந்து வடவாலின்கீழிருந்தார்
கருத்துடனேயங்கிரண்டு கன்னியர்களூசியின்மேல்
பாதமதைவூன்றிப் பாரில்விழநீள்சடையாள்
நீதமுடன்தபசில் நின்றார்கள்கன்னியர்கள்
கன்னியரைக்கண்டு காவலர்கள்தான்பணிந்தார்
மன்னரேநீர்தாமும் வந்துதானேதெனவே
கன்னியர்கள்தான்கேட்க கனத்தபுகழ்தருமருந்தான்
பன்னயஞ்சீர்மாதே பத்தினியேவுத்தமியே
சீரார்குருநாட்டில் சேர்ந்ததொருஅத்திபுரம்
பாராளும்புவிராசன் பாண்டுமன்னன்தன்புதல்வர்
திருவணையமர்ந்தமென்பார் வாய்த்ததம்பிமாரிருவர்
மருவணையமாதேநீசெய் தவத்தினாலிங்குவந்தோம்
கண்டபோதெங்கள் கர்மமெல்லாந்தான்தீர்த்தோம்
கொண்டதவம்பெறவே சொல்லுமென்றார்தர்மருமே
தருமர்மொழிகேட்டு தயவுவந்துகன்னிகையும்
இம்மைதனில்வேணு மென்றதெல்லாந்தானந்தாரேன்
உங்களுக்குவேணதை யுண்மையாய்கேளுமென்றார்
எங்களுக்குவேண்டியதை யித்தவமேபோதுமென்றார்

சொன்னவுடன்கன்னியர்கள் தோத்திரமாய்த்தான்வாழ்த்தி
மன்னர்பெருமாளே வைகுந்தந்தான தருவீர்
என்றுவிடைகொடுத்து ஏந்திழைமார்தானிருந்தார்
அன்றுவனங்கடந்து ஆழியநீர்ப்பொய்கையிலே
தீர்த்தங்களாடித் திருநாமந்தான்தரித்து
கார்க்கவேயிப்போது கடந்தார்வெகுதூரம்
மேகவளமாய்வளர்ந்த வீரமயேந்திரத்தில்
மாதமுயர்மலைமேல் வந்தார்கள்தானேறி
அங்குள்ளமாமுனிகளடிகள்பணிந்தேற்றி
பொங்குபுனலாடிப் புண்ணியர்களப்போது
அந்தமலைகடந்து அடவிகளுந்தான்கடந்து
நந்திவளர்கோசமலை நாட்டிலேதானேறி
பவளமணிமேனிப் பரஞ்சுடராமாமுனியே
துவளவணங்கி தொழுதார்காணம்மானை
அம்மலையில்வாழு மகஸ்தியர்புலஸ்தியனை
வெம்மைவிஸ்வா மித்திரர்வதிஷ்டரையும்
ஜனகன்ஜனக்குமாரன் ஜனகமுனிதனையும்
மவுனருங்காளமுனி வாகானகோமுனியும்
சுகருடனேகாசிமுனி சொற்பெரியகிசமுனி
பகருமொருபேர்பெரிய பராசாமாமுனியும்
சென்றுவணங்கித் திருத்தாள்சரணமென்று
நின்றுபலமலையும் நேமமுடன்கண்டுசென்று
நடந்தார்வனத்தூடே நாகமலைதான்கடந்தார்
கடந்துவெகுதூரங் கடுகநடக்கலுற்றார்
அடர்ந்ததொருஆறு மருவிகளுமாமலையும்
தொடர்ந்துவருமாளிசிங்கம் தொழுதுபணிந்திடவே
மகிழ்ந்துகெருடாழ்வார் மலையதுவுந்தான்கடந்து
புகழ்ந்தெண்பதுகாதம் போனார்கள்மூவருமாய்
அவ்விடத்திலுள்ள அதிசயந்தான்பார்த்து
எவ்விடத்தில்கண்டதில்லை யிந்தவதிசயந்தான்
கண்காட்சியெல்லாங் கண்டோங்களிகூர்ந்தோம்
விண்காட்சிகாணவென்று விரைவாய்நடக்கலுற்றார்
நடக்கும்வழிகளில் நல்லமருந்துமலை
அடக்கமாய்நின்ற அதிசயமுந்தான்பார்த்து
தோதகனும்வந்து திருக்கூட்டமாயிருந்து
பாவமுந்தீர்க்குமந்தப் பர்ணகசாலையிலே
இருந்துயிளப்பாறி எண்ணமெல்லாந்தான்தீர்த்து
அருந்துபுனல்மூழ்கி அமிர்தமெல்லாந்தான்தீர்த்து
சிரந்துவளர்ந்தோங்கிநின்ற தென்னவனந்தன்னில்வந்து
துறந்தோர்முனிவருக்குந் தொண்டுபண்ணியப்பாலும்
சிந்தைமகிழ்ந்து திருமால்தனைநினைந்து
மந்திரசோபமென்னு மேகமலைமீதேறி

சொல்லுகின்றபோதே சித்தாதிசித்தரெல்லாம்
நல்லவர்களென்றறிந்து நட்பாகவார்த்தைசொல்லி
எங்கிருந்துவந்தீர் இம்மூவர்நீங்களுந்தான்
துங்கமுடிவேந்தர்களே போமென்றசித்தர்களும்
சித்தர்களுந்தான்கேட்கச் சீரானதர்மருந்தான்
அந்தநேரநாங்க ளத்திபுரநகரில்
பாண்டுமன்னர்புதல்வர் பஞ்சவர்கள்நாங்களுந்தான்
வேண்டுமென்போர்தர்மர் வீமன்விசையனிவன்
ஆண்டதொருநகுலனும் அரியபதந்தான்சேர்ந்தான்
மாண்டுசகாதேவன் வைகுந்தந்தான்சேர்ந்தான்
அஞ்சுபேர்தன்னி லடியேங்கள்மூவருந்தான்
மிஞ்சுமொருவைகுந்தம் வித்தகரேசேரவென்று
வந்தோம்வனத்தூடே மலைகடந்துஇத்தூரம்
சந்தோஷமாச்சுதுங்கள் சந்நிதியைக்கண்டவுடன்
இனிமேல்துயரமெது எத்தனைத னுனுலும்
பனியதுபோல்நீங்குமுந்தன் பாததரிசனையாய்
இன்பவைகுந்தங்காண எத்தனைநாள்செல்லுமையா
அன்புடனேசொல்லுமையா அடியேங்கள்போய்சேர
என்றுதர்மர்கேட்க இயலானசித்தர்கள்தான்
நன்றெனவேசொல்லுகிறேன் நன்மையானபஞ்சவரே
அந்தரத்திலேதிரிந்து ஆகாசமூடுருவி
தந்திரத்தினுல்குளிகை சாகசமாயண்டமெல்லாம்
கவனமாயோடியொரு கேசரிமார்க்கமதாய்
மவுனமாய்நடந்திருந்தும் வைகுந்தங்கண்டதில்லை
வைகுந்தஞ்சுற்றி வருமோமடுத்தெரியோம்
மெய்யென்றுகண்டு விளங்கிநாம்வந்ததில்லை
அந்தமட்டுங்கண்டறியோ மச்சுதரேநாமும்
இந்தமட்டுநீங்க ளெல்லாந்தனைவெறுத்து
நாடுவிட்டுவந்து நவனுதிசித்தரையும்
காடுதனிற்கண்டீர்காண் கருத்துடையயெங்களைத்தான்
ஈ நமக்குச்சோடு எதிருண்டோமன்னவனே
மாயனிடசீர்பாதம் மன்னவரேநீர்பெருவீர்
தூயதொருதன்மமொன்று சொல்லுவார்கேட்டிருப்போம்
கண்டோம்நாமுங்களையும் காவலரேயிப்போது
விண்டோர்நாமுங்களுடன் மெய்விட்டுவாய்திறந்து
கேதாரந்தூரமல்ல கிட்டசமீபமினி
பாதாரவிந்தமதில் பஞ்சவரேசேர்ந்திருப்பீர்
என்றுநவசித்தர்கள்தா னேகினர்காணம்மானை
அன்றுதர்மர்வீம னருச்சுனனுமந்நேரம்
செங்கமலமாது சீதைமகாலட்சுமியாள்
பங்கரேதஞ்சமென்று பாதமீதிலேகிடந்தார்
எல்லைகடந்தப்பால் எண்பதுயோசனைதூரம்

முல்லைபிச்சைசெண்பகமும் மல்லிகைபூத்துநிற்கும்
தில்லைவனங்கடந்து செந்திநதிதான்மூழ்கி
வில்லைவனங்கடந்து வேள்விலைகளூடேபோய்
குன்றுபருவதமுங் கொடுஞ்சரமுந்தான்கடந்து
சென்றுதிருமலைமேல் தீர்த்தங்கள்தானுடி
புட்பமலரெடுத்து பூசைகளுந்தான்முடித்து
நிற்பளவிலேவிசையன் நீலவிழிநீர்சொரிய
நெஞ்சுலர்ந்துசண்சுழன்று நெடுமால்தனைநினைத்து
தவமாகவூழியஞ்செய் தாசனென்றுதானறிந்து
வித்தகரேயும்மையும்நான் விட்டுப்பிரிந்தேனே
நாரணரேகேளும் நால்விருத்தம்பாடுகிறேன்
காரணரேகாக்கக் கடவுளரேகண்பாரும்

விருத்தம்.

கண்ணுங்கருத்துமொன்றாகிக் கவனிப்பொறிவினுயிர்களைந்து
எண்ணுமெழுத்துமயராம லெட்டக்ஷரத்தைதரியாமல்
நண்ணும்பாரிலனுதினமும் நாராயணரேதஞ்சமென்றே
விண்ணும்புவியுமளந்துநின்ற விந்தைமலர்த்தாள்தருவாயே.

கடியமாளிதானேது கமலக்கண்ணனிங்கிருக்க
முடியும்வினைகளனுகாது முகுந்தாவெனத்துதிக்க
விடியவதித்தகார்போல விந்தைமலராம்வைகுந்தம்
நெடியபதவியுண்டாக்கி நீயேயருள்வாய்கோபாலா

கதை.

இரண்டுவிருத்தம் இன்பமாய்த்தான்பிரிந்து
தொண்டுதிருமால் தொழுதுமனமகிழ்ந்து
வாசமுள்ளதூதுவரும் வானவரும்வந்தெதிரே
நேசமுடன்பார்த்தனையும் நோகத்தானழைத்து
புஷ்பவிமானத்தில் பூரணமாய்த்தானிருத்தி
செப்பமுடன்ரதத்தைச் சிங்காரமாய்த்தானடத்தி
பொன்னுலகமெங்கும் பூப்பந்தல்தானிறைந்து
மின்னுலகத்தோரணங்கள் வீதியெங்குந்தானிறைந்து
தோரணங்கள்நீளமுமாய் ஜோடித்தார்தாழையினால்
பூரணகும்பமெங்கும் பூரித்தாரம்பையர்கள்
ஆலாத்திகற்பூரம் அலங்கரித்தார்கன்னியர்கள்
தாலாத்திருவிளக்குத் தானெடுத்தார்பூவையர்கள்
கற்பூரவாசனை கமகமென்றுதான்சுமக்க
பொற்புடையவானோர்கள் பூரித்துச்சூழ்ந்துவர
நாரணனார்தன்பதிக்கி நல்லவழியீதெனவே
பூரணமாய்வானோர்கள் போற்றிமிகத்தேற்றி
அசுரர்தனையறுத்து அவரவர்பயந்தீர்க்க
விஜையனேவானோர்கோன் வேந்தரிடபுத்திரனே
குஞ்சரமாமலையைக் கு த்தேயருகில்வந்து

அந்தமலேபிறந்து அருள்முனிவரைப்பணிந்து
இந்நுலவுமாமலேயில் இருடிகளேத்தான்பணிந்து
சீருலவுமூவர் சீதமெனுமாமனுக்கு
பாருலகுதன்மருடன் பாங்காகவேநடந்த
நீண்டமலேயருகே நெடியோனே தஞ்சமென்று
ஆண்டவனேப்போற்றி அநேகநெடுந்தூரம்
நந்தவனமும் நல்மலருஞ்சோலேகளும்
மந்தாரைபிச்சி மல்லிகைபூங்காவனமும்
அந்தமுள்ளபார்த்தனுக்கு அச்சிவந்துதோன்றிடுதே
கொந்துலவுமிப்போது குணங்கிவெகுதோத்திரம்
காலசைந்துகண்ணசைந்து கண்ணுமிகச்சுழன்று
மேலாசைபாசம் மெய்யசைந்துநாவுலர்ந்து
அங்கங்குளிர்ந்து அக்கினி ந்தானெடுங்கி
பொங்குஞ்சுவாசம் பொறிகலங்கிமேல்நோக்கி
நாடிதளர்ந்து நரம்புமிகப்பதறி
ஓடியொடுங்கும் உண்மைதனேத்தானறிந்து
பொறிகலங்கும்போது போர்விசையன்றானிருந்து
நெறிகலங்கும்நெஞ்சை நிறுத்தியசையாமல்
இருநான்கெழுத்தை இருதயத்திலேயிருத்தி
ஒருநான்கெழுத்தை உள்ளடக்கிமேல்நோக்கி
ஙின்றெழுத்தைப்பார்த்து ஙினேவெழுத்திலறிந்து
குன்றெடுத்தமாலே கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
அத்தனேநீங்கள் ஆதிநாராயணரே
நித்தனேபோற்றியெங்கள் நீலவர்ணதான்போற்றி
மெய்யனேபோற்றிஐயா விண்ணோர்பெருமாளே
ஐயரேபோற்றியெங்கள் அடியார்க்கெளியோனே
வேந்தன்றனேப்பயின்ற வித்தகனேமெய்ப்பொருளே
பாதந்தனேமறக்கேன் பச்சைமுகில்மேனியனே
பேய்முலேப்பாலுண்ட பூர்ணனேயுனேமறக்கேன்
கண்ணரேஎந்தன் கருத்தினிலேதானிருந்து
அண்ணரேகேளும் அடியேன்சரணமையா
நேயரேயெந்தன் நெடுமா சரணமையா
மாலேயழகா வடிவழகாமாயவனே
சோலேயழகா துணேயெனக்குமுன்பாதம்
நம்பினேன்காத்தருளும் நாரணரே தஞ்சமென்று
வெம்பியுயிர்மாளாமல் விவரமறிவுடனே
அவதாரம்பத்தும் அடியேன்பணிவிடைதான்
காண்டிபத்தாற்சூரனேயும் கட்டாகவேரெடுத்து
வேண்டியவானவரை மெய்மகிழவைத்தேன்
வானவருந்தேவர்களும் வந்துமலர்சொரிய
தானவருந்தேவர்களுந் தர்மசெயமென்றுவர
அந்தணர்கள்சூழ்ந்து அரம்பையர்களாடிவர

கெந்திருவர்கணநாதர் கிம்புருடராடிவர
தேவேந்திரன்புலவர் தேர்மீதிலேறிவர
கோவேந்திரனே குபேரனேயென்பாரும்
தக்கப்புகழ்செலுத்தும் தனஞ்செயன்காணென்பாரும்
மெய்க்கும்புகழ்ரம்பையர்கள் மெய்மலர்கள் தான்சொரிய
அந்தரத்தில்துந்துமிகள் ஆலாத்தியேந்திவர
தந்திரக்கின்னரர்கள் சங்கீதம்பாடிவர
சோபனங்கள்சொல்லித் தோகையர்களாடிவர
பீமனருச்சுனனும் புட்பகவிமானத்தில்
தேவர்கள்கொண்டாட செயசோபனத்துடனே
மூவர்களுங்கண்டு முத்திபெற்றாரென்றுசொல்லி
தருமராவரர்ச்சுனனும் சந்திரன்போல்தானிருந்தான்
ராமாவைகுந்தத்தில் நாராயணாவெனவே
கொண்டுவந்துவானவர்கள் கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
விண்டுவடபதியில் வீற்றிரென்றுவைத்தார்கள்
வந்தானிருந்தான் வைகுந்தந்தான்சேர்ந்தான்
இந்தமகாவிந்தபதம் விசையனுமேசேர்ந்தபின்பு
பார்த்தனுயிர்போக பார்த்திருந்ததர்மருமே
நேற்றிருந்தாரின்றிருக்க நிச்சயமில்லாதவுடல்
காத்திருந்துகூற்று கழன்றோடிப்போனவழி
பார்த்திருந்தநேசம் பதறாமலுள்ளடக்கி
காத்திருந்துதானிருவர் கைகருமந்தான்முடித்து
செய்துமுடித்து தீர்த்தங்கள்தானாடி
எந்தகருமமெல்லாம் இருபேருந்தான்முடித்து
வீற்றிருந்தபார்த்தனுக்கு வேணுமென்றுசாஸ்திரமும்
சிவனேதிருமாலே சிவராமாகாருமென்று
அரனேஅரிராமா அச்சுதனேகாருமென்று
தருமருடன்வீமருமாய் தானிருந்துமாயனையும்
திருமாலேயுந்தன் சீர்பாதமெப்போது
மறவாமலேநடந்து வருவோம்பதிசேர்வோம்
திறமாகவுன்னுடைய சீர்பாதந்தாருமையா
இத்தாணிகன்னிகள் இருவோர்க்குந்தான் துணையாய்
வித்தகரேவந்து வீரனையுமெந்தனையும்
மெய்கலங்கிநில்லாமல் விபரமுடனறியும்
மெய்கலங்கிநில்லாமல் அச்சுதரேநீர்துணையாய்
மெய்யுடையதர்மருமாய் வீமனுடன்தானெழுந்து
வைகுந்தஞ்சேர வழியேநடக்கலுற்றார்
ஓங்குமொருபட்சிக கொருசிறகவிழ்ந்தாப்போல்
தங்குமொருசிறகு தனிவீமன்றானுகி
இருசிறகுகொண்டு எதிரில்லையென்றிருந்தேன்
ஒருசிறகுகொண்டு உள்ளவழிகடந்து
நீதில்லாநீள்தருமர் சென்றார்வனத்தாடே

வோதரியவீமனை யொருவனுமேதானாகி
அன்னவர்கள்நால்வர் அருங்கானிலேமடிந்து
மன்னரிருபேரும் வராகமலைதான்சேர்ந்து
சேர்ந்திருந்துதங்கள் தியக்கந்தடுமாறி
வாய்ந்துபுயவீமன் மனதுமிகவுழன்று
தாராருந்தர்மரிட தாளிணையைத்தான்தொழுது
சீரானநல்விசையன் சேவித்தானிவ்வனத்தில்
ஏதையாசொல்லும் எனக்கரியவின்னதென்று
சீரானபாரதத்தில் தேர்ப்பாகன்தானாகி
மேகவண்ணர்தேர்நடத்த மிசைவனாலிவ்வனத்தில்
தேகமதைவிட்டெறிந்து திருமாலினஞ்சேர்ந்தார்
விசாரமினிவேண்டாம் வீமரேயென்றுசொல்லி
சாவதுணை மக்கு உலகளந்தாருண்டெனவே
சிரசிழந்தபட்சிகள்போல் துயரமெல்லாமுள்ளடக்கி
கூவியேசென்று குமுதமலராறுதன்னில்
நாடியேபாதை நடந்தேவெகுதூரம்
தொடர்ந்துவனங்கடந்து தொண்ணூற்றுக்காதவழி
நடந்துமலைகடந்து நாற்பதுயோசனை தூரம்
உற்றகருமலையும் ஓடகிரியென்னுமந்த
அஸ்தகிரிமலையும் அவ்வனமுந்தான்கடந்து
சாகரமுமலையும் தாங்கள்மிகக்கடந்து
வராகிமலைதன்னை வந்தடைந்தாரம்மானை
நன்றியுள்ளதர்மருமே நாடிச்சினந்தெழுந்து
பன்றியொன்றுவந்ததிரே பகட்டியதட்டுகையில்
பாரித்துவீமன் பன்றிதனைப்பிடித்து
தெரிந்துகழுத்தை திருகுமந்தவேளையிலே
வேதியன்போல்நின்றான் மிக்கதொருபன்றியுந்தான்
நீதியுள்ளதர்மர் நீனேவேதெனக்கேட்பார்
ஓதுவான்வேதியனும் உள்ளபடிதப்பாமல்
சாதுவுள்ளதர்மருடன் தானுரைத்தான்வேதியனும்
கருதித்தவம்புரியுங் கார்மேகமாமுனிவர்
பருதித்தவசு பக்கத்தில்மேலிருப்போம்
தக்கதொருவேழ்விக்குச் சமிதைகொடுவாவெனவே
சிக்கெனவேவாவென்று செப்பினார்மாமுனிவர்
சமித்தெடுத்துப்போகத்தான் மரமாகநின்றுவிட்டேன்
குமுட்டிமனங்கோபங் கொண்டெழுந்துமாமுனியும்
அமுட்டியெனைவேண்டி அகோரித்துசாபமிட்டார்
இச்சாபமிட்டார்காண் இவ்வடிவமானேநான்
அச்சாபந்தீருமப்போ அருளுமெனவுரைத்தான்
தர்மருடன்வீமன் தனித்துவரும்வழியிலே

பின்மருவுந்தர்மர் தன்னை கொண்டுசெனக்கெதிர்ப்பாய்
வலுவீமன்கண்டு வாரிபிடித்துணையும்
தலையைத்திருவகையிலே தான்றிருஞ்சாபமென்றார்
ஆனதினால்சாப மகன்றதுகாணம்மானே
தானவர்கள்வைகுந்தம் மன்னவரேசேருமென்று
போனான்மறையோனும் புகழ்பெரியகானகத்தில்
தேனாருந்தர்மர் சிவனேசிவனேயென்று
இந்திரகிரிசந்த்ரகிரி என்னுமொருமாமலையும்
அந்தரகிரிவானமலை யப்பாலுந்தான்கடந்து
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு ஓமகிரிதான்கடந்து
மூங்கில்வனங்கடந்து முப்பதிங்காதவழி
பாங்குடனேபாதாள மூடுருவியப்பாலும்
தாங்குநிலைத்துவாரக் தான்கடந்து அப்பாலும்
வெளிமேயறிவந்து விமலனுந்தன்மருவாய்
வழிகூடியேவந்தார் மலைகள்வனங்கடந்தார்
இப்பாலிருபேரும் எண்பதுயோசனைதூரம்
மெய்ப்பவனகாட்சிகளும் மேனதெல்லாந்தான்பார்த்து
சோமகிரிகண்டு தொழுது அடிபணிந்தேன்
நேமமுடன்கானகத்தில் நெடியோனையேநினைத்து
ஆரணமானதொரு அடவிதனிலேநடந்து
பூரணமானதொரு புட்பகரோடி
கீர்த்திபெருஞ்சக்ரகிரி கிரவுஞ்சமாமலைத்தான்
கார்த்திகைமாலையுங் கடம்பவனந்தான்கடந்து
இப்பாலிருபேரு மெண்பதுயோசனையும்
அப்பாலுந்தான்கடந்து அகன்றுவருகையிலே
அவ்வனத்திலேநிமித்தம் ஆர்பரித்துதான்கூற
இவ்தனத்திலேநிமித்த யேதென்றுபார்ப்பளவில்
தாரூரும்வீமருக்குச் சக்கரமாச்சுதென்று
கோரகவேநிமித்தம் நிஜமாயுரைத்ததென்று
தர்மர்நினைத்து தனியானேனென்றுசொல்லி
சிந்தையுள்ளதம்பியரே வீமரேயுந்தனுக்கு
சந்தையுமாய்க்கூத்துஞ் சரியென்றுதானுரைக்க
பாரியசொல்வீமன் பட்சமுடன்தர்மரையும்
ஆரியரேஅண்ணாவே அடியேன்தானோர்வசனம்
உம்மைதனியேவிட்டு வுடல்குழைந்துநிற்பேனோ
கல்மனதுசொல்லக் கவலைதுலையாது
இறப்பதுவுமெய்யாகு மிருப்பதுபொய்யாகும்
சிறப்புடையவைகுந்தஞ் சேர்வதுயுண்மையென்று
எமக்குப்பயமில்லை எம்முடையஅண்ணாவே
உமக்காகஎன்மனது உழன்றதுவேயலலாது
வேறேகவனம் விடைசற்றுமில்லைஐயா

கூறேனொருவார்த்தை கோவிந்தாநீயறிவாய்
தனியானேனென்று சலியாமல்நீர்தாமும்
இனியவைகுந்த மிப்போதுசேருமென்று
கண்ணர்தனைநினைந்து கருத்திற்றியானமதாய்
எண்ணமறஅண்ணாவே இருமென்றுதானுரைத்தார்
சொல்லுகின்றபோது சோத்தியமும்வந்ததுவே
மல்லுபுயவீமனுக்கு மதிமயக்கம்வந்தவுடன்
ஐம்புலனையுள்ளடக்கி அறிவைமிகத்திருத்த
செம்பொன்றிருநெடுமால் யிருந்தான்சரணமென்று
அரிநமாவென்று அஷ்டாட்சரந்தனையும்
பிரியாமல்நெஞ்சில் பிடித்தானிருபாதம்

விருத்தம்.

ஐவர்க்குஞ்சகாயமுன்னா ளடைக்கலங்காத்தமாலே
தெய்வர்க்குந்தெய்வமாகித் தேவனாயிருந்தமூர்த்தி
உய்வதற்கருளியென்று உள்ளத்திலன்புவைத்து
மெய்வர்க்கமாகநின்ற வேதநாரணனேபோற்றி.
அருமறைப்பொருளேயுந்த னடைக்கலமைவரென்றே
திருவடையடைவார்நால்வர் திருவடிசரணஞ்சேர்ந்தோம்
தர்மரும்பிரமேவானூர் தனிவழிதனியனாகி
வரும்வழிபயமில்லாமல் மாயனேவந்துகாரும்.
இன்பமும்பொருளும்நீயே ஈஸ்வரசுகமும்நீயே
அன்பருக்கன்புநீயே அச்சுதாபச்சைமாலே
துன்பமும்மிகழ்ந்துகாயேன் சுருதியேபொருளென்றெண்ணி
நின்பதிதேடிவாரேன் நெடியவாபோற்றிபோற்றி
முன்னாள்முதல்வர் முகில்வண்ணாமுகுந்தாநந்தகோபாலா
உன்னாளாகியிருந்தபடியே னுடலைக்கிடத்தியுயிர்பிரிந்து
இன்னாள்வந்தபடியதனா லிப்போவந்தேனேவைகுந்தம்
தனனாளெனவேதற்காத்து சாமிசரணந்தருவாயே.
அங்குசகரனேபோற்றி அருகமசிவாயாபோற்றி
எங்குமாய்நின்றாய்போற்றி ஏழைபங்காளாபோற்றி
சங்குசக்கரனேபோற்றி சாரங்கதரனேபோற்றி
பொங்குபூரணனேபோற்றி பூமகள்கணவாபோற்றி.

கதை

ஆயனேஅச்சுதனே அன்பர்பெருமானே
நேயனேபாண்டவர்க்கு கேத்திரமாய்நின்றோனே
விண்ணகத்துக்கெல்லா மெய்ப்பொருளாய்நின்றோனே
கண்ணனேயுன்பாதங் காக்கக்கடனுமக்கே
எனக்குமதியயக்க முறுதிமுடிவாகி
உனக்கபயமென்று வோதினன்யான்விருத்தம்.
கடைக்கணிருளாகிக் காதோசைவெருக்கி
உடைக்கலமுந்தானிழந்து வுயிர்பிரிந்துவானோக்கி
அடைக்கலமென்றனையே அடியேன்மிகநினைந்து

வந்தவடியோர்க்கு வைகுந்தந்தானருளி
காத்தருளவேணும் சமயஞ்சமயமையா
பொய்கொண்டநெஞ்சன் புலையனுமாயென்னைப்போ
வைகுண்டஞ்சேர்த்து வைத்தருளுமாயோனே
பஞ்சாயுதத்துடனும் பசுந்துளபமாலையுடன்
கஞ்சமலர்மாதனையும் கனகதிருமார்புடனும்
செம்பொன்மணிமாலையுடன் சிறந்தபசுமேனியுமாய்
அப்பொன்முடியிலங்கி யழகாயடியேன்முன்
ஆடும்கெருடன் அரியதோர்வாகனமேல்
நீடுந்திருக்கோலமுடன் நேரிங்கெழுந்தருளி
அடியேனுன்செய்தபிழை அடிமையெனவேநினைந்து
அடியாளும்வைகுந்தம் பதிதனிலேவைத்தருளி
கட்டழகன்வீமன் கருணைக்கடலாகி, எட்டெழுத்தையுச்சரித்துயில
ஞ்சுமினம்மானை, மேகவர்ணன் தன்பதத்தை வீமனுந்தானுச்சரித்து
தாகமுடனிமையோர் தங்கவிமானமதில்
கொண்டுவந்துவீமனையுங் கூப்பிட்டதிலிருத்தி
விண்டுசங்குசின்னம் வீராணந்தான்முழங்க
பைகொண்டநாகமிசை படத்தின்மேற்பள்ளிகொள்ளும்
வைகுந்தம்வாழ்பதியில் வைத்தனர்காணம்மானை
தாமனறுமன தனியாகவுள்ளயர்ந்து
வெம்பிமனமுடைந்து வெம்பிமனம்புண்ணாகி
தம்பியனைக்காணாத் தனிமையதுமிகுந்த
கண்ணர்தனைநினைந்து கவலையெல்லாந்தானொழிந்து
எண்ணமெல்லாம்விட்டு எம்பெருமானுண்டெனவே
இன்றைக்கிருப்பதும்பொய் என்னுடைமையென்பதும்பொய்
அன்றைக்கிருந்தபடி யல்லாதுவேறுமுண்டோ
பூமிதனில்வந்து பிறந்தோம்புவியுண்டோம்
சாமிதிருமால் சகாயமதுபெற்றிருந்தோம்
ஐவரென்றுன்பாரி லரசாகத்தானிருந்தோம்
ஐவர்தனில்நால்வராக நின்றார்களென்னைவிட்டு
ஏதுசெய்வோமென்று இடைந்துருகிகொந்தாலும்
வாதுமலரோன் வகுத்தபடியாமிதுவும்
விட்டுப்பிரியாத வீமனருச்சுனனும்
மட்டுபடாநகுல வாய்த்தசகாதேவனுந்தான்
மாண்டுவிட்டாரென்று மயங்கியழுதாலும்
மீண்டுவருவாரோ மிக்கானதம்பியரே
என்றுதாமர்தேரி யிருந்துமனந்தேற்றி
அன்றுதம்பிவீமனுக்கு அறுகாகத்தானிருந்து
செய்யுங்கருமமெல்லாஞ் சீக்கிரமாய்த்தான்முடித்து
உய்யும்பொருள்நமக்கு வுலகளந்தார்தாமெனவே
சிந்தைதனிலெண்ணித் திருமாலைத்தானினைந்து
சந்தையாம்வாழ்விதென்று தானடந்தாரம்மானை

கடந்துவனத்தூடே ராமரே தஞ்சமென்று
கடந்துவெகுதூரங் கைவிட்டகுக்திரம்போல்
திகைத்துமருகித் திசையறியமாட்டாமல்
வகைக்குவகையிதெனவே வகைசொல்லுந்தம்பியரே
விட்டுப்பிரிந்து வெறிகொண்டபித்தரைப்போல்
முன்னேவல்செய்து முன்னேவழிகூவி
பின்னேவல்செய்யும் பிறவிகளைக்காணமல்
வானத்தைப்பார்த்து மயங்கிவழிதிகைத்து
கானகத்தைப்பார்த்து கவலைபெரிதாகி
இரகுதிர்ந்தசலைப்போ லேங்கிமனமுழன்று
பிரமிமயக்கப் பிரமையதுதான்மூடித்து
வாசமுள்ளதர்மருக்கு மயக்கம்வந்துமூடியபின்
நேசமறந்தொரு நினைவுதடுமாறியொரு
மெய்மறந்தூராவசைந்து வேறுபட்டமானதுபோல்
கைமறந்துவாய்மறைந்து கண்ணிரண்டுமோசமடைந்து
நாடிமுந்துகின்ற நடுக்கம்பிடியாமல்
சோடிபூந்துநின்ற துயரமேதான்பிடித்து
நல்லறிவுகுன்றி ஞானமிருளடைந்து
புல்லறிவுமடைந்து புலம்புவார்தர்மருமே

கொச்சகம்,

அந்திரமேயேகவழி யம்பரமேமங்குரங்கள்
சந்திரனேசூரியனே தம்பிமார்நால்வருந்தான்
இந்திரனேயிறையவனே எந்தவழிவந்தார்சொல
செந்திருமால்வைகுந்தஞ் சேர்ந்தாரோசேர்கிலேயோ
பாரேபருவரையே பணிமலர்கள்செண்பகஞ்சேர்
மேரேபரிமளமே மேதினியிற்கானமே
சீரேசிறந்தபொங்குஞ் சிந்துநதிவாவிகளே
நேரேயெனக்கிளைய நெடுவீமன்காணீரோ
நாகளமேநீர்சாரம் நற்சுணங்குமாவிரிபூ
பூதகமேவானரமே போற்றுஞ்சிறுபுள்ளினமே
காகசிமேகவண்ணர் கண்ணரிடவைகுந்தத்தில்
தேசுமேவினமன்னவ ரிங்குவரக்காணீரோ
நத்தரசேபேராலே நாகவல்லிபூர்வல்லி
நோக்கரியழுங்கில்காள் நூதனமாயிங்குமொரு
போக்கரியவில்லிபுரந் தாஞகதாமருளும்
மார்க்குதுகுந்தழக னர்ச்சுனரைக்காணீரோ
காட்டுப்புரவியே கரடிபுலியாளிகளே
கோட்டுதிகிரிமல குஞ்சரமேயிப்போது
நாட்டுப்பரிகுலன் நாரணரைத்தான்தேடி
மேட்டுக்கரையேறி விரைந்துவரக்காணீரோ

ஆடுமயிலன்னங்கா ளன்னங்காள்கிஞ்சுகங்காள்
பாடுகுயிலன்னங்கள் நீலவர்ணர்தாமிருக்கும்
வீடுவைகுந்தமெனும் வேதசகாதேவன்
ஓடுவதுமிங்கெனக்கு உண்மையாய்ச்சொல்வீரோ
ஏதறியேன்யானும் இடமும்வலமறியேன்
தீதறியேன்பொய்யுரையேன் திருவுளமேயல்லாது
சூதறியேன்வஞ்சம் துடுக்கறியேன்நீயறிவாய்
மானதுமார்பானின் வைகுந்தந்தாருமையா.

விருத்தம்.

வழியும்திசையிதென்று வழிதானறியத்தெரியாமல்
விழிநீர்சொரியமெய்சோர விட்டாயேவெட்டவழிதனிலே
இளையோர்பிரிந்தநாள்முதலா யெளியேன்மனதுதெளியாமல்
அழியாதிருக்கும்பெரியோனே அடியேனையாதருள்வாயே.
தாருமெனக்குச்சீர்பாதந் தனியேவனத்திலமலையாமல்
வாருமெனக்குவழிதுணையாய் வந்தாலென்துயர்தீரும்
ஆருமெனக்குத்துணையில்லை யடியேனொருத்தனுனதிருல்
காருமுனதுபதஞ்சேரக் கண்டாய்நந்தகோபாலா.

கதை

பொருள்மயக்கமில்லையிங்கே பூமிமயக்கமில்லை
அருள்மயக்கமானதில்லை அரியதவததாசையில்லை
இருள்மயக்கமாயிப்போ யேதுந்தெரியாமல்
மருள்மயக்கங்கொண்டு மனதுமிகவுழன்றேன்
பித்தரைப்போலாகிப் பிரமைபிடித்துழன்று
அடுத்தநெடுமால் அரியவைகுந்தமதில
நோக்கிவருகும்போது நொந்துமனம்புண்ணாகி
தாக்குவரும்வினைக்குத் தம்பிமாரில்லாமல்
தனியேவழிகடந்து தானிங்கொருவனுமாய்
இனியார்நமக்கு எம்பெருமானுண்டெனவே
கங்குதனில்ஆல்நிழலிற் கையேதழுவணையாய்
தங்கியேகண்துயின்றார் தன்மருந்தானம்மானை
சத்துலவும ்னவனைத் தானிறையாமென்றுசொல்லி
ஐந்துதலைநாகமது அருந்தாலேதான்விழுங்கி
ஆலிலைமேற்றுயிலுகின்ற அச்சுதநாராயணர்தான்
தலைநாளுரைமொழி தப்பாமல்சக்கரமும்
மற்றொருநால்வர் படிந்தபின்புதன்மரையும்
பத்துடனேகாத்துவந்த பரிவானசக்கரமும்
வடவானிற்கண்துயிலும் மன்னனையேகாணாமல்
அடவாகநாகமதை அறுத்ததுவேசக்கரமும்
அறிவுதனைப்பிளந்து அடிவயிறறிலுள்ளிருந்து
தர்மர்தனையெடுத்துச் சாந்தமாகல்நிழலில
துலங்காமலையிடத்துத் தூநின்றதம்மானை
பூத்தாவமுண்டதுவும் பூலோகசக்காநதான்

அந்தரவைமுண்டதுவும் அறுத்தெரிந்துபோட்டதுவும்
சற்றுமறியாமல் தர்மருந்தான் கண்துயின்ருர்
நித்திரையுங்கொண்டு நோமலேந்திருந்து
ஆரறிவார்போலே அண்ணர்தமைநோக்கி
ஊரறியப்பாதை யொருவருமேநானடந்து
கல்லுங்காடுங் கடியவனாந்திரமும்
அல்லும்பகலும் ஆகவழிகடந்து
திகைத்துமலைத்துத் சைகொட்டுமானதுபோல்
தகைத்துதனியே தவிப்பும்இளைப்பாகி
பேச்சுதுணையும் பின்துணையுமில்லாமல்
மூச்சிவிடச்சற்றும் முத்தியுமில்லாமல்
பேச்சுதுணையும் பின்துணையுமில்லாமல்
பக்கதுணையற்றுப் பரதேசியோலாகி
துக்கஞ்சுகமிரண்டுந் துலைதூரந்தான்கடந்து
உன்னிகடந்துதர்மர் ஒன்பதுயோசனைதூரங்
கன்னிமலைகடந்து கடியவனந்தான்கடந்து
வருணன்மலைகடந்து வாயுமலைகடந்து
தருணநதிகடந்து தவலைமலைதான்கடந்து
மிக்கதொருபொய்கை மிகுந்தபெருக்குடைய
புட்கரணிகண்டு புனலாடிபூசைபண்ணி
தர்மன்சகாதேவனுக்குத் தர்ப்பணமுந்தான்முடித்து
சொல்லிமுடித்த சூரியனைதெண்டனிட்டு
நல்லதம்பிமாருக்கு நாரணரேதஞ்சமென்று
தன்துயரந்தீராமல் தனியேவனத்தூடே
என்துயரந்தீர எத்தனைநாட்செல்லுமென்று
சிந்தைதனிலேயெண்ணிச் சிவனேசிவாயமென்று
விந்தையிதுபாருலகில் மேகவர்ணர்தன்கூத்து
பார்க்கும்பொழுது பலவிதமாய்கைகளாய்
தீர்க்கமுடன்தோழர் தெளிந்ததன்மரப்பாலும்
மார்க்கமுடன்செல்லும் வழிகளிலேஓர்மலைதான்
ஆர்க்கும்புகவரிவாய் அண்டகடாகமட்டும்
ஓங்கிவளர்ந்துநின்ற உன்னிதத்தைக்கண்டவுடன்
ஏங்கிமலைத்துநின்று இதற்குவழியெங்கேயென்று
காலுதிக்குமோடி நன்றுகஆராய்ந்து
காலுக்கெட்டுந்தூரமெல்லாங் கடவுள்சற்றுமில்லாமல்
வெம்பியுழன்று மெய்மறந்துதன்மருந்தான்
தம்பியாரில்லாதிப்போ தாழ்வுவந்ததென்றுசொல்லி
என்செய்வேன்கோபாலா எவ்விடத்திலேயுறைப்பேன்
முன்செய்ததீவினையோ மூதாககள்செய்ததுவோ
ஏதுமயக்கமினி என்செய்வேனந்திரத்தில்
வாதுமயக்கம் மதிமயக்கமால்மயக்கம்
சூதுதிருமால் யோசனையாலிதமயக்கம்

இப்படியாயென்னை இடறுபண்ணிப்பார்ப்பதுவம்
அப்படியுமானால் அடியேன்மலைப்பேனே
கண்ணுறவுனக்கபயங் கானகத்திலாருமில்லை
அண்ணுறவுனக்கபயம் அருகிலொருவரில்லை
அனந்தசயனத்தோனே அபயமுனக்கபயம்
வனந்தனிலேவந்து வெறிமயக்கந்தான்தீர
அபயமென்றசத்தம் அச்சுதற்குகேட்கிலையோ
உபயமென்றசக்கரந்தான் ஒழிந்தோடப்போனதுவே
சங்குதொனிபண்ண சமயமுனக்கிலையோ
மங்குமதிமயக்கம் மலர்ந்துதோமாயோனே
ஆபிரகாமம் அசந்துதோனன்றலே
பாயிரமாலிலே பள்ளிகொள்ளப்போநீரோ
உன்சித்தமென்று உன்னைநம்பிவந்திடத்தில்
என்சத்தங்கேளாமல் இருந்ததென்னமாயோனே
தம்பியருமாண்டு கட்டுழன்றுநான்றானும்
தம்பிமுகம்வாடித் தாவிபாதவித்து
நம்பினேனுன்னையென்று நான்வரவும்நீர்தாமும்
வம்புசெய்துஎன்னை மயக்கிவைக்கலாமோதான்
மனதுதடுமாறி மதிமயங்கியிப்போது
தனக்குக்குறிய சமர்த்தறியவேணுமென்று
சித்தமேயல்லாது செயல்வேறுமில்லையென்று
சித்தமாயன்தர்மர் தோத்திரங்கள்பண்ணியபின்
காத்திருந்தசக்கரமுங் கண்ணரிடயேவலினால்
பேர்த்தெடுத்துமாமலையைப் பெருங்கடலிற்போட்டதுவே
ஏகவொளியாகி இடையூறுதானீக்கி
போதவழிகண்டு பூரித்தகமகிழ்ந்து
வேகமுடன்தர்மர் விரைந்துவழிகூடி
தாகமுடனுற்காதந் தாண்டியேயப்பாலும்
அஞ்சனமாமலையும் அதிலுள்ளகூடுகளும்
கஞ்சமலர்வாவிகளுங் கண்டுபுனலாடி
மஞ்சுலவுசோலை வனமும்பலகடந்து
பஞ்சமலைநீங்கும் பாரமலைதான்கடந்து
சென்றார்வழியூடே சீரானகானகத்தில்
நின்றார்திகைத்து நெடுமாலெனக்கூற
காட்டகத்தில்வாழும் கரடிபுலியாளிமிருகம்
கேட்டவுடனே கிருபையுடன்தர்மரையும்
ஆரவர்தானென்று அறிவுடனேதான்கேட்க
நீரேயினிகேளும் நீதியுடன்சொல்லுகிறேன்
அத்திபுரநாட்டில் ஆனதொருபாண்டுமன்னர்
புத்திரனார்தாமர் புண்ணியரேநீர்கேளும்
காசினிகாலங் கலியுகமும்வந்ததனால்
தோஷக்கலியன் தொடாமல்நாங்களுந்தான்

பாஞ்சாலிதானும் பஞ்சவர்களைவருமாய்
வந்தீதாம்வனத்துடனே வைகுந்தஞ்சேரவென்று
சந்தோஷமாயிருந்த தம்பிமார்பாஞ்சாலி
மாண்டிறந்துமுன்னே வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்கள்
ஆண்டிபோலாகியிங்கே அரிதேசியாகின்று
தனியாகினானுந் தாமரையில்தண்ணீர்ப்போல்
இனியொருவர்காணமல் இங்குவரவுன்னையுந்தான்
கண்டேனேயென்று கவலைதெளிந்ததென்று
விண்டேன்புருஷா மிருகந்தனக்குறைக்க
கேட்டுவருமிருகங் கிலேசமிகவுண்டாகி
காட்டிற்புகழ்தர்மரேயுன் ஞாயமதுகசொப்பாக
இப்புவியில்காணேன் இங்குவந்தீர்நீர்தனியே
ஒப்பெரியவீமன் உயிர்த்துணையாமெந்தனுக்கு
வீமனிறந்ததொரு விசாரமெனக்கரித்து
க்ஷேமமுடன்நீர்தான் க்ஷேமமாமெங்களுக்கு
முன்னாள்வழக்கு மொழிந்ததுநீர்தானே
இன்னாளுனைமறந்தால் ஈடேறமாட்டேன்
நீதியுள்ளதர்மரிங்கே நெடுகவந்தாரித்தூரம்
செப்தியுடனுனுஞ் சினேகமறவாமல்
வருவேன்துணையாக வைகுந்தஞ்சேருமட்டும்
குருவேசரணமென்று கோரியபின்னாக
வாராமிருகமதை வணை யுடனேதர்மருந்தான்
தேரவேசிந்தை தெளியவேஆதரவாய்
எந்தன்மனந்தேற்றி இத்தூரம்வந்தீரே
சந்தோஷமாச்சுதென்று தாயேநீபோவெனவே
தர்மரிவையுரைக்கத் தனிமிருகமேதுசொல்லும்
இன்மையுடன்வைகுந்தம் எவர்சேர்ந்தாரிப்புவியில்
நன்மைதுன்மைரெண்டும் நாட்டிலனுபவித்து
சென்மங்கடைத்தேறச் செய்வார்கள்தானதர்மம்
வைகுந்தஞ்சேர்ந்து வாரியெடுப்பதென்ன
கைகண்டதோபலன்காண் காவலர்கள்யான்தாரேன்
அசுரகதிலோகம் அடங்கலுமேயுண்டாக்கி
விசாமுடிசூடி வேந்தரைப்போலிருக்குலந்து
வைக்கிறேனும்மை மன்னவரேதானிரென்றார்
தக்கமிருகமது தர்மருடன்கூற
நல்லதென்றுதர்மர் நகைத்தேதுசெப்பலுற்றார்
அலலவேயெந்தனுக்கு அன்பாகவேயுரைத்தீர்
செல்லவேவைகுந்தஞ் சேரவென்றுதான்போக
நில்லென்றுசொல்லி நிறுத்துவதுஞாயமல்ல
தம்பியர்தர்மாண்டை சலிப்பென்றுபாராமல்
தம்பியென்னையாக நாட்டுகிறோமென்றுசொன்னால்
நந்தகோபால நரசிங்கரூபனையே

னந்தவிதமானது மிதவாகவேநடந்து
விஷ்ணுபதஞ்சேர்ந்து மெய்மகிழ்ந்துதான்தினமும்
கிருஷ்ணவதாரனுடன் கிலேசமெல்லாமங்குவைத்து
பாதம்பணிந்து பறிவுடனேபோற்றிசெய்து
நீதமுடனென்னை நீயனுப்பவேணுமென்று
புருஷர்மிருகமுடன் போதனையாய்சொன்னவுடன்
பிரியமுடன்மகிழ்ந்து பிரியமாய்த்தர்மனையும்
பாங்காகப்பின்தொடர்ந்து பாதைவழிதான்கேட்டு
நீங்காமற்பாதை நெறியாய்வழிநடந்து
சீரானவைகுந்தஞ் சேர்ந்திருப்பீரென்றுசொல்லி
பேரானமாமிருகம் பிரியமுடனேதழுவி
தாமேவும்வைகுந்தந் தானுமேதூரமில்லை
மெத்தசமீபமது விசாரமதுவேண்டாங்காண்
சர்த்தரிடசீர்பாதங் காண்பீரெனவுரைத்து
அனுப்பியேவனமிருக மருங்கானில்வந்ததுவே
சனிப்போதுந்தன்மர் சருகாமலேநடந்தார்
அரியதிருமாலே அருகாகதானுடனே
பிரியாமல்நேரே பின்னேதுணையாக
வரவேணுமாயன் வைகுந்தவாசனே
தரவேணுஞ்சீர்பாதந் தரணியிலேயென்றுதர்மர்
நடந்தார்திசைநோக்கி நாரணரே தஞ்சமென்று
சங்காதரனுங் காலசண்டநாதரையும்
சங்கரனார்தான்வாழுஞ் சத்திசித்திபாலையும்
அன்புதிரிகோணர் அருகாகவந்துநின்று

விருத்தம்

என்றுபழியாப்பொருளாகி ஏகாம்பரமுந்தானாகி
மின்றுமுதலாயின்றளவு மனவாயுந்தநீர்க்கமதாய்
நின்றுகொடியபுவனமெல்லாம் நீயேயிருந்தபரஞ்சுடரே
ஒன்றுமறியேனுமைபாகா வுடையாருடையபடிகாரும்.
காசினிதனிலேவாழ்ந்து கருமமேமிகவுஞ்செய்து
பாசினீர்போலேயானும் பாரைவிட்டகன்றுசெல்வேன்
தோசிகளுகியிந்தச் சட்டையேசமர்ந்துகொண்டு
வாசனையுடனேயுந்தன் மலரடிபெருகவாரேன்.
மாயனேவாழுகின்ற வைகுந்தந்தன்னிலென்னை
ஆயனேவருகிருக்க வவனிமேகடாட்சந்தாரும்
தூயனேநமசிவாயா சோதியேஆதிமூலம்
நாயனேதுணையதாக நடத்துவாய்நமச்சிவாயா.

கதை.

தொழுதுவணங்கித் துதித்தவுடனேயானோர்
முழுதுமனமகிழ்ந்து முன்புநின்றாரம்மானை

சாம்பசிவருத்திரனார் தன்மலையில்தீர்த்தமெல்லாம்
இன்பமுடன்தானாடி இருந்தங்கிளைப்பாறி
துன்றுமணிரத்தினகிரி சுனையின்புனலாடி
வேறுகதியில்லையென்றும் வெள்ளிமலைக்கப்பாலும்
ஆயர்தன்மலையு மாண்டார்திருப்பதியும்
சூரியதோர்வாழ்கிரியுங் கொடுமலையுந்தான்கடந்து
கால்கண்டவேகங் கடுவேகமாய்நடந்து
பால்வடியுமேனிப் பரஞ்சுடரைதானினைந்து
எண்பத்திருகாத மோயாமலேநடந்து
பண்புற்றுநேசம் பசுந்துளபமேனியெல்லாம்
ஆசைகொண்டுதர்ம ரனேகநெடுந்தூரம்
பாஷைபலபேசிப் பலமிருகப்பட்சியொடு
பேசிநடந்து பெருந்துயரந்தான்தீர்ந்து
தேசிகன்போல்வந்தவரைச் சிவலோகபட்சியொடும்
இத்துயரங்கொண்டு எங்குவந்தீரெனவே
அத்துயரங்கேட்க அரிபட்சிதன்னுடனே
இப்புவியிலத்திபுர மியல்பானதன்மரென்பேர்
மெய்ப்புடையதம்பியரை விட்டுப்பிரிந்தமையால்
வைகுந்தவாழ்பதிக்கு வழியறியமாட்டாமல்
மெய்தளர்ந்துயானும் வெகுதூரம்வந்தேன்காணும்
தாழ்ந்துமனந்தேற்றிச் சலியாதிருமெனவே
வாழ்த்தநெடுமால்பதத்தை மனத்திலுன்னிச்செல்லுமென்று
புள்ளதுசொல்லப் பூரணமாயுளமகிழ்ந்து
வள்ளல்திருவைகுந்தம் மன்னவனேதூரமில்லை
கிட்டவதுதூரமில்லை கேதாரஞ்சத்திரங்காண்
சட்டமுடன்தன்மரேநீர் சலியாமலேநடந்து
போமென்றுசொல்லி பூரித்தகமகிழ்ந்து
நாமெங்கிருந்தாலும் நமக்குநீயுண்டெனவே
எண்ணியிருப்பான்காண் என்னுடையபுள்ளரசே
புண்ணியரேபோமெனவே போவென்றார்தருமருமே
தன்மருந்தான்புள்ளரசைத் தானனுப்பிப்போனபின்பு
மின்மருவுஞ்சோலை யவ்வனமுந்தான்கடந்து
இப்பால்வெகுதூரம் ஓயாமலேநடந்து
அப்பாலிருக்கின்ற அந்தவனந்தனிலே
தோடகியென்னுங் கிரணப்பிரகாசமதாய்
நீதமுடனங்கிருந்து நீராரெனக்கேட்க
சாதுபதில்தர்மர் சாற்றுவாருள்ளதெல்லாம்
ஓதும்பயனெல்லா முண்மையாய்க்கேட்டிருந்து
எல்லாங்கழித்து இங்கே இத்தூரம்வந்துவிட்டீர்
பொல்லாங்கினியுமக்குப் போச்சுதுகாணம்மானே
அடுத்தீர்வைகுந்தம் அன்பானதருமரேநீர்

தொடுத்தீர்பிடித்தீர் துயரமெல்லாந்தான்தீர்த்தீர்
எடுத்தீர்தவமுழுது மேருவதுவைகுந்தம்
கொடுத்தீர்முதலருத்தீர் ஸ்ரீகோபாலருண்டெனவே
தன்மம்பலித்ததுகாண் தன்மரேயுந்தனுக்கு
கானகமெல்லாம்போய்கண்டு கண்ணர்புரம்வந்ததுகாண்
ஜென்மமுடன்வைகுந்தஞ் சேர்வீர்தவம்பெருவீர்
இம்மைதனிலுன்னைப்போ லிப்புவியிலாருமில்லை
என்றந்தபட்சி எடுத்துமிகதானுரைக்க
நிறைந்ததருமர் நீயாரெனக்கேட்க
ஈசனடியார்கள் ஈஸ்வரியேதான்வளர்ந்து
வாசமுள்ளபிள்ளைதனை வதைசெய்தேனுகையினால்
கோபமுடன்பக்ஷியுந்தான் சூழ்ந்ததுகாணல்லவென்று
அந்தகயிலைவிட்டு அகன்றுகாணிப்போது
இந்தப்படிவைகுந்த மிவ்விதியேவந்தேன்
செம்பொன்கெடுமாலுடைய திருக்கோலமுள்ளதெல்லாம்
பொங்கமுடன்சொல்லிப் பூங்காவனந்தனிலே
இங்கிருக்கும்பொய்கைகள்தா னென்னுதுகாண்மன்னவனே
இந்தத்தலத்தி லினியதவமிருந்தால்
எந்தப்பலனு மெய்திடுங்காணிப்போது
தாகமுடனீயிருந்து தவமுடிப்பீரித்தலத்தில்
மேகவண்ணர்தம்மை விரைந்துநானிங்கழைத்து
மவுலிதரித்து மகுடமுடிசூட்டி
பவுரியாயும்மைப் பாராளவைப்பேன்காண்
அரசர்மடந்தையரு மரம்பையருமுந்தனுக்கு
முரசுடையமன்ன முடிசூடுமென்றுரைக்க
பகருமொருபட்சியைத்தான் பார்த்துமிகதருமருந்தான்
செகதலமுண்டான ஈசன்தனையழைத்து
தாரணிமேலாசைவிட்டுச் சற்றுமனமில்லாமல்
நாரணனார்வைகுந்த மிடைவென்றுபோகையிலே
பின்னுசைவைத்துப் பேசுவாரோபுள்ளரசே
என்னுசையானதும் யினிமேலுமெள்ளளவும்
இல்லைஇங்கேசற்றும் என்மனதுக்கேறாது
கல்லையுருவாக்குவித்த காரணனருண்டெனவே
புகலுமொழிகேட்டுப் புள்ளரசேயேதுசொல்லும்
இகலுடையவேந்தே என்மொழிதான்நீர்கேளும்
ஆதிதிருமாலுடைய அன்புற்றநீர்தாமும்
நீதியுடன்தம்பியரை நீநினைந்தால்காரியமோ
வேறுநினைவு விசாரமதுதானுமின்றி
ஒருமொழிநினைவு கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
பார்த்திபரேதம்பியர்மேல் பாரமதையகற்றி
எத்தியேமால்பதத்தை இரைஞ்சுமென்றாம்மானை

சூரியமுன்னுளி னூழ்வினையுமும்மாலே
வேங்கர்விதியை விலக்குவாரார்பாருலகில்
என்னுபுள்ளுஞ்சொல்ல வின்பமுடன்தர்மர்
ஒன்றுமறியாம லுரைத்தீரேபாருலகில்
ஒக்குபஞ்சபூத மொன்றொன்றுகூடாமல்
தூங்குமயக்கமென்னுந் துயர்சடலிமேலிழுந்து
அழுக்கவினையகற்றி அச்சுதனையல்லாது
தொழுதேதகமையாற்குந் தோற்றுமேபுள்ளரசே
என்றுதர்மர்சொல்ல வியலானபட்சியுந்தான்
நன்றுதான்தர்மரென்று நன்றேகிப்போனதுவே
பட்சியுமப்பால் பறந்தேகிப்போனபின்பு
காட்சியுள்ளதர்மர் கதிக்கவேதானெழுந்து
அந்தவிடம்விட்டு அனேகநெடுந்தூரம
வன்றலருஞ்சென்பகமும் வனமுமிகக்கடந்து
திரிகோணயாமலைமேற் சென்றங்கிதவாசி
பார்த்துமனமகிழ்ந்து பாலாறுதன்னில்வந்து
சாற்றுமொருநாளு சதுர்வேதமாமலையும்
தானாருந்தர்மர் தயவாய்மனமகிழ்ந்து
சீராரும்பாறையின்மேல் சென்றிருந்தாரம்மானை
பாரியமலைதன்னில் பன்றியொன்றுதானவரவே
கரியதிருமாலை கண்டோரோபன்றியென்றார்
இவனெனவே யேதென்றுங்கேளாமற்
சவனமதுவேறாய்க் காட்டகத்திலோடியதாம்
ஓடியதோர்பலறிகளை யுத்தமனேபோமென்றார்
நாடியொருவினைவாய் நடந்தார்வழிகூடி
புலிகரடியாளிசிங்கம் பேரானமற்றுமுள்ள
நலிவுகண்டுமண்மேல் நடக்கலுற்றாரம்மானை
சேனையுடைய செகவீராசனுந்தான்
காலையவர்வந்து கண்டார்காண்தர்மருந்தான்
ஆதவனுஞ்சென்று அறைந்தனேயவ்வருளில்
போதமுடன்தர்மர் பூமியெமத்தையதாய்
நேமமுடன்கானகத்தில் நெடியோத்தின்கீழாக
தாமிசமாய்க்கண் துயின்றார் தர்மருமேதானசைந்து
அங்கேபரிதி அருணனுதயமதாய்
பங்கயம்போலாகி பருதிவந்துதோன்றியபின்
வெண்மையுடனெழுந்து வேதவிதிபாறுதன்னில்
செம்மையுடன்புட்கரணி தீர்த்தமயாடுதற்கு
செந்திருவவியாப்பான மதியமடக்கதயங்கள்
நீராடிக்கன்னியர்கள் சிகரையிற்றுமேறி
சாய்துகிலுடுத்தி செகையாற்றிபேமுடித்து
பூசைகளுந்தான்முடித்து புஷ்பமலர்சாற்றி

ஓசையுடன்காலில் உலாவிவருகையிலே
செப்பமுடன்தர்மர் சோலைநிழல்தனிலே
தாபமுடனிருக்கத் தான்கண்டார்கன்னியர்கள்
காவுதனில்வந்திருந்தக் காரணந்தானேதெனவே
வந்தருகில்நில்லென்று மாதரெல்லாந்தான்கூடி
இந்தவனந்தனிலே யித்தூரம்வந்ததென்ன
என்றுசொல்லகன்னியர்கள் எதுரைத்தார்தர்மருந்தான்
மன்றுலகில்நானும் வாசமுள்ள அத்திபுரம்
பாண்டுமன்னன்மைந்தர் பஞ்சவர்களைவருமாய்
மீண்டுகலியதனால் விரைந்தேகிகானகத்தில்
இருந்துசிலகாலம் எல்லாந்தான்விட்டிழந்து
திருந்துமொருவைகுந்தஞ் சேரவென்றுவந்திடத்தில்
மடிந்தார்கள்தம்பியர்கள் வனத்திலேநால்பேரும்
இடிந்துமனமுழன்று யிங்குவந்தேனொருவன்
வழியறியேன்யானும் மற்றதிசையறியேன்
வெளியேதனியாக வேற்றுமுகமாகவந்து
களிகூறக்கண்டேன் கன்னியரேயுங்களைத்தான்
தெளிவாச்சுதெந்தனுக்கு தெள்ளமுதேயிப்போது
உங்களைக்கண்டவுடன் உற்றதுணையேதெனவே
திங்களொளியதுபோல் தெரிசித்தேன்கண்டீரோ
வித்தைமலர்வைகுந்தம் வீடுமேயெந்தனுக்கு
எந்நாளோவறியேன் எத்தனைநாட்செல்லுமென்று
மைந்தர்களேயெந்தனுக்கு வழிதானும்நீங்களுமே
ஆதரவாய்ச்சொல்லி அனுப்புமென்றார்தருமருமே
அந்தமொழிகேட்டு அரம்பையர்களந்நேரம்
வித்தமதுகோடி விரைந்துவந்தீர்தருமருமே
அதினும்பதின்மனக்கு அரசனேயுந்தனுக்கு
சதியும்பழியுஞ் சம்பத்துமவனுக்கு
உம்மைமுடிசூட்டி உமக்கேவல்செய்திருப்போம்
நன்மையுடனெங்களைநீர் நம்பியேகாருமென்று
கன்னியர்கள்சொல்ல கருத்துடனேதருமருந்தான்
மன்னியதோர்பெண்ணாசை மண்ணாசையில்லையினி
உண்மையாய்ச்சொல்லுகிறேன் உற்றதருமருமே
தண்மையாயெந்நாளுந் தற்காத்துநின்றதொரு
அச்சுதனார்பாதமல்லால் யாசைவேறில்லையென்று
நாகவிழிமாதே நடவென்றாரம்மானை
வித்தனிவைசொல்ல விரைந்துதான்கன்னியர்கள்
வேகமுடன்கானகத்தில் நடந்தார்காணம்மானை
மாதரந்தகன்னியருந் திசைநோக்கிப்போனபின்பு
மூறலுடன்தர்மர் எமன்பதிநோக்கி
மனோமயமேசாட்சியதால் வள்ளல்திருமாலே

அனாதிபொருளான ஆதிமகாமூலம்
வஞ்சியெனுமுன்னாள் மாதுமகாலட்சுமியை
நெஞ்சிலனுதினமும் நீங்காமல்வைத்தருளும்
நீலவண்ணர்தம்மை நினைந்துவெகுதூரம்
சீலமுடன்மேருகிரிச் சிகரமதுதான்தெரிந்து
அங்குள்ளதீர்த்தமது ஆடிக்கரையேறி
துங்கமுடிவேந்தன் தொண்ணூற்றுக்காதவழி
கடந்தங்கொருவருமாய் கங்கைமலைதானேறி
அடர்ந்துமலைச்சார்பில் அருகாகதருமரும்போய்
சென்றுகங்கைநீராடி சிவபூசைதான்முடித்து
குன்றுமலைகடந்து கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
கேசவனைத்தேடிக் கிருபையுள்ளதர்மருந்தான்
இராசர்கோபாலர்திரு நாமம்பிம்பூரணமே
ஆறுதனில்வந்துநின்று ஆழமதுவென்றறிந்து
வேறுவெளியெங்கும் விசாரித்துகாணாமல்
நின்றமுறையால் நெடுமாலைதானினைந்து
ஒன்றுமுறையாமல் உழன்றுமனம்புண்ணாகி
சென்றிந்ததர்மர் திருமாலைதானினைந்து

விருத்தம். அழியும்நதியுங்கேட்டேனக்கரைகடக்கவென்றால்
நீழியவாரிதன்னை நீந்தவுமாட்டேனிப்போ
வாழியேவீமனில்லை மற்றுமென்தம்பியில்லை
சூழியதுணையுமில்லை சுந்தரநந்தகோபா. ௱௯

ஆக்கமுநீயேயெந்தனாற்றுமமதுவுநீயே
பக்கமுநீயேயல்லார் பாலனைவேறுகாணேன்
சிக்கமுந்திசையுநோக்கித் தீரவேபுனலைத்தானே
நீக்கவோகிலத்தோடொன்று நீயருள்நந்தகோபா. ௱௰

எல்லாப்பாடுபட்டிருந்தே னினையோன்பிரிந்தநாள்முதலாய்
பொல்லாப்பொழியவேறில்லை பூதயவுமுனக்கில்லையோ
சொல்வாய்பெரியவைகுந்தா துரையேநாடிநான்வந்தால்
எல்லாப்பகைகளைதீர்விடுத்தா யேழைவெளியேன்கோபாலா. ௱௧௧

வருந்தியுனையேயான்தேடி வாவேவெளியில்வெகுமாய்கை
பொருந்திமபக்கிமிகப்பாடி பொல்லாநின்றேள்வேறுநத்
இருந்தினைவிற்றுனுரைந்தார் சிறிபதனக்குயிடலைவே
அந்தியுனதுபாதஞ்சேர வருவாய்நந்தகோபாலா. ௧௧௨

கல்லோமரமோதுணையெனக்கு காடோசெடியோதுணையெனக்கு
அல்லோபகலோதுணையெனக்கு வகண்டமேதிருமால்நீயிருந்தாற்
புல்லோபுனலோதுணையெனக்கு பூடோநிலமோதுணையெனக்கு
வல்லோர்புகழும்பெரியோனே மாயாதுணைவாகோபாலா. ௧௧௩

ஆறுகுளமுமலையதுபோல்அரியகாடுபுலிசிங்கம்
ஏறுங்களிறும்பூதகண மிருண்டஜெகநாதனைப்போல்

ஆருங்கடியவுருப்போகத் தோன்றியெதிரேசோர்வுசெய்தார்
தேருங்கருமமெங்கவிதந் தெளியுந்திறமுந்நீர்தானே. ககச
கெருடாவுனதுவிளையாடல் கோயறியேன்கோதமுதம்
திருடவுனதுதிறமறியச் செவ்வாயுனதுதொருவறியேன்
வருடாய்தனையும்வருடாய்நீ மாயாமாயாவுபாயம்நீ
கருடாழ்வாரேயுஞ்செய்தி கேட்டேயிருப்பேன்கோபாலா. ககரு
தொடரும்வினைகளணுகாமற் றுன்பச்சடத்திலழுந்தாமல்
அடரும்பகைகளெதிராம லழியாப்பொருளாயடியேற்கு
இடருமகாலத்துணைப்பதத்தை யெனதுசிரமேலனுதினமும்
படரும்படியாய்க்கிருபையது பாராய்நந்தகோபாலா. ககசா
சீரியதேவாபோற்றி செந்திருமாலேபோற்றி
ஆரியராமாபோற்றி யாழியிற்றுயில்வாபோற்றி
பாரியவாருதாண்டப் பரிவுடன்பாதைதோன்றக்
காரியமாகவந்து கண்ணினிற்றோன்றுவாயே. ககஎ
மாமணிதுளபமாலை மார்பினிலிலங்கவெய்யோன்
பூரணகளபமணிப் புளகிதகளினமாக
நாமணிவயிரமுத்தும் நவமணிபத்துமெந்தன்
தாபணிசிரமேல்நிற்குஞ் சக்ரிதாநந்தகோபலா. ககஅ
கதை-நல்லவிருத்தம் நாரணனார்தான்கேட்டு
மெல்லச்சிரித்து மெய்மகிழ்ந்துபூரணமாய்
ஆறுதனைப்பார்த்து அமருமென்றுகோபாலர்
மாறுபுனல்சுவரி வழியாகத்தோன்றியதால்
அந்தவழிகடந்து அப்பாலும்போகையிலே
விந்தைமலர்தர்மர் மெய்யறியவேணுமென்று
நந்தகோபாலரப்போ நமனைவரவழைத்து
நந்தமருந்தன்மருட கருத்தினைசோதியென்றார்
அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொருமாமாலி
சிந்தைமகிழ்ந்தவருஞ் சீக்கிரமாய்த்தான்மாலி
இணக்கமுடன்வாய்க்கண் ணெங்கும்புழுச்சொரிய
சுணங்கனெனும்வடிவாய்த் தோன்றினாரம்மானை
வந்துதர்மர்முன்னே வால்தனைத்தானகுழைத்து
கொந்துமனமிடைந்து நோக்கிமுகமண்ணாந்து
ஓலமெனஊளையிட்டு ஓடியோடியேதிரும்பி
காலகுயில்வந்துநின்று காலனென்னுநாய்தானும்
ஆய்ந்துடலிற்புண்ணாய் அடர்ந்துபுழுச்சொரிய
சேர்ந்துவிட்டேன்மெத்தத் துன்பவினைக்குயாருமில்லை
சாருந்துணையில்லை சஞ்சலந்தீர்ப்பாருமில்லை
ஆருந்துணையில்லை ஆதரவுகாணுமில்லை
என்துயரந்தீர இனியாருமில்லையையா
உந்தன்பிறகே ஓடிவந்தேன்காருமென்று
இந்தச்சுணங்கன் எடுத்துரைக்கதன்மருந்தான்

வாராய்சுணங்கேநான் வகையுனக்குசெய்வதென்ன
சீராகசொல்லுமென்று செப்பினாரம்மானை
சாந்தமுள்ளதர்மரேநீர் தனியொருவனாகவந்தீர்
நான்தான் துணையும் நம்பினேனுன்பிறகே
வருகிறேனென்னை மனதுவைத்துகாப்பாற்றி
அருகேயழைத்து ஆதரவாய்க்கொண்டுவந்து
நம்பினபேரை நட்டாற்றிலதள்ளாமல்
தப்பிழுனைதொரு தர்மரேசாட்சியென்று
ஆழ்ந்தசுணங்கன் தஞ்சமாய்வார்த்தைசொல்ல
ஆழ்ந்தசுணங்கனுக்கு அஞ்சலென்றுசம்மதித்து
மார்க்கமுடன்பிறகே வாவென்றுதானழைத்து
போகையிலேயோராறு பூமிதனிற்பெருக்க
ஏகும்வரைகண்டு இவர்கள்மதிமயங்கி
நிற்குமளவில் நீலவார்சுணங்கனுந்தான்
அக்கரையிலென்னை ஐயரேகொண்டுசென்று
விட்டுவிடுமுந்தனுக்கு வேண்டுஞ்சுகிர்தமுண்டு
சட்டுடனேதர்மர் கருத்தில்மிகமகிழ்ந்து
பேராறுதாண்டவென்று பேணியந்தயாருதன்னில்
தானேசுந்தர்மர் தானிறங்கியாருதன்னில்
வாட்டமிகவேசணங்கே வாருமெனவழைத்து
சேட்டமுடன்கையாலே சேர்த்தணைத்துபையவொரு
மார்பிலணைத்து வயிற்றளவில்வெள்ளமது
சேரவந்துதர்மர் சுணங்கனையுந்தானெடுத்து
வாய்வளவுதண்ணீர் மார்பளவுந்தான்வரவே
புயத்திலேதானேந்திப் போனார்சுணங்கனையும்
கழுத்தளவுதண்ணீர் கண்டவுடன்தர்மருமே
அழுத்தமுடன்சிரசில் அன்பாய்ச்சுணங்கனையும்
வைத்துச்சுமக்கவழிந்தொழுகவேகிருமி
மிகுத்துவழிந்து முகத்துவழியாக
அகுத்து கிருமி வெகுதிரளாய்தானுதிர
முகத்துவழியாக முதுகுநெஞ்சுநாயுதடு
அள்ளியெறிவதுபோல அகமெல்லாந்தானெறிய
தள்ளிவிடவென்று சற்றுமனமில்லாமல்
அல்லலறத்தர்மர் ஆற்றுநடுவாக
செல்லுமளவிற்சுணங்கன் செய்ததொருசேதிசொல்லும்
நான்செய்ததீவினையை நல்லவரேநீர்கேளும்
ஊன்சேருங்கோவையை உண்ணவென்றுகொன்றுவிட்டேன்
தேவமறையோர்தம் விரதமழித்துவிட்டேன்
சாதலுடன்மங்கையரைக் கற்பையழித்துவிட்டேன்
நேசமுள்ளசற்குருவை நிந்தனைகள்செய்துவிட்டேன்
வாசமுள்ளவேதியரை வகைபடுத்தியான்பிழைத்தேன்

தந்தைதாய்மாமன் தமையனுடனேமூத்தோரை
எந்தனுக்குள்ளாகி ஏவல்செய்யுமென்றுவிட்டான்
சூதுசெய்தார்தன்னுடன் துஷ்டருடன்கூடி
தீதுசெய்யும்பாதகங்கள் செய்துவிட்டேனிப்போது
அழிவுவழக்குரைத்து அரியமனைக்கு நந்து
பழிதுலைகளைவிரும்பிப் பாவங்கள்செய்துவிட்டேன்
செய்தநன்றிதானமறந்து தீவினைகள்செய்துவிட்டேன்
ஏதுமனைநம்பிவந்தோர்க் கிடுக்கங்கள்செய்துவிட்டேன்
காசினியோர்தங்களிட கட்டையருத்துவிட்டேன்
விரியத்திலுள்ள வேலிபருத்துவிட்டேன்
அணையிலிருந்தோரை அரவைவதைத்துவிட்டேன்
பனையுடையபாகங்களையும் பொல்லாங்குசெய்துவிட்டேன்
எண்ணியபாவ மெத்தனையோசெய்ததினால்
புண்ணியவான்மேனியெல்லாம் புழுச்சொரியவுன்றலைமேல்
வைத்துசுமக்க வழிந்தொழுகவேசலமும்
சற்றுமனங்கோணாமல் தான்சுயந்துபோனதினால்
உமக்குசுகிர்தமுண்டு ஒப்புடனேசொர்க்கமுண்டு
எமக்குநரகமுண்டு என்னையுந்தான்நீந்தளத்தில
போட்டுவிடுமுந்தனுக்கு புண்ணியமேயுண்டாகும்
நாட்டுபுகழ்தர்மரேநீர் தண்ணீரில்போட்டுவிடும்
பாவமேயான்செய்தேன் பார்நதியில்போட்டுவிடும்
சாதகமாய்வாசமுள்ள சவ்வாதுமிகப்பூசி
துர்க்கந்தம்போக்கிச் சுகந்தமருகேபூசி
தற்கந்தமாக நடவுமென்றாரம்மானை
தலைமேல்சுணங்கன் தானிருந்துசொன்னதெல்லாம்
மலைமேல்துரும்பதுபோல் அந்தமொழிகேளாமல்
பாதகமேசெய்தாலும் பழிதலைகள்செய்தாலும்
ஆதரவாயுன்னை ஆறுசடக்கவிட்டு
போவென்றுசொல்லலப் புலலறிவுகொண்டுனைநான்
சாவென்றுசொல்ல தன்னுவமேறாறுதன்னில்
வேறொன்றுஞ்சொல்லாமல வெணசுணங்கானியொன்று
ஆறொன்றுநீந்தி அக்கரையில்தானேறி
வந்துநின்றுதர்மர் வருகுஞ்சுணங்கனுக்கு
நொந்தவுன்னுடம்பு ரோமமெல்லாம்புண்ணாச்சோ
வெந்ததோயெந்தன் வேர்க்கைபட்டுமேனியெல்லாம்
நைந்ததோசிந்தை நடுங்குதோயுன்மேனி
என்றுசுணங்கனையும் யிதமாயிறக்கிவிட்டு
யென்றுதருங்கால்நாலும் செவ்வைபிடித்துருகி
ஆற்றிமிகப்போற்றி அன்பாய்வரவழைத்து
தேற்றியினைப்பாற்றி தேகமெல்லாந்தானதடவி

இன்பங்குளிர்ந்ததப்போ எமதர்மராசனுக்கு
அன்புடையமைந்தனுக்கு அழகாகத்தான்வடிவு
கட்டிமகிழ்ந்தணைத்துக் கானகத்தைமுத்தமிட்டு
நாட்டியெக்தன்புத்திரனே நன்மைசெய்தார்தருமனென்று
கீர்த்தியன்றுபுத்திரனே கிடைத்ததுகாணுந்தனுக்கு
பார்த்திபனேவைகுந்தம் பதிதனக்குசெலலுமென்று
எமதர்மர்தானும் யெமலோகம்போய்புகுந்தார்
நேசமுள்ளதர்மர் நீதியொன்றுந்தப்பாமல்
வீருடனேயிப்பால் விறைந்துவெகுதூரம்
கூருஞ்சிகாக் கொடியென்னுமாமலையும்
பார்த்துமிந்திராணி பஞ்சமிர்தப்பாரையென்னும்
ஏத்துமொருகோடான இதலிமலைதான்கடந்து
உற்றகலமெல்லாம் உண்மையைத்தான்பார்த்து
சந்திரகேசமென்னும் சத்திசிவமாலைதன்னை
இந்திரவிமானம்போல் இருக்குமலங்காரம்
பார்த்துபரிந்து பரிவுடனேதானடந்தார்
சாத்துமொருமால்தான் தரணிதனில்முன்னாளில்
மண்டலத்தில்மாபெலியால் மண்ணுவிண்ணுமோரடியாய்
அண்டமுழுதளந்த அரியோன்மலர்ப்பாதந்தனை
தோத்திரங்கள்பண்ணித் துதித்துமிகப்பணிந்து
ஏத்தியிருதாளை இருதயத்திலேநினைத்து
நோக்கியேதருமரிடம் நால்வேதசாஸ்திரமும்
ஆடலுடன்பாடலுமாய் அரம்பையர்களாடிவர
ஏடலருந்தருமனையும் எதிராகக்காண்பதற்கு
ஓடிவருவாரும உபகாரஞ்செய்வாரும்
பார்க்கவருவாரும் பரிமளங்கள்தூவுவாரும்
எதிர்த்துவருவாரும் இமையோர்கள்தானமுதலாய்
வானவர்கள்வந்து மார்க்கமுடன்தருமனையும்
தானவர்கள்வந்தெதிரே தழுவியுறவணைத்து
வந்தார்தருமருடன் மகிழ்ந்துமுகம்நோக்கி
முந்தியேபாரதப்போர் முடித்ததொருபாவமெல்லாம்
போகவேநீயுமந்தப் பொய்கைகளில்முழுகி
பழையவுருவாகிப் பசும்பொன்னிறந்தானாகி
அழகானதர்மருக்கு அமலமலர்தூவ
இந்திரரும்விமானமதில ஏறியேதருமனையும்
அந்தரத்தேவதைகள் அமரருமங்கிருக்க
தேர்நடத்திவானவர்கள் சிறப்பாய்மலர்சொரிய
வார்பிடித்திரண்டருகில் மடந்தையர்களாடிவர
தயக்கமிகவான தருமரேதேரேறி
மற்றுந்தருமன் மலையுமலைச்சார்வுகளும்
நீடுயர்ந்தகாவும் நித்தமலர்பொய்கைகளும்

காடுஞ்செடியுங் கடந்துவந்துயிப்பாலும்
மன்னன்திருக்கேதகையும் மாமலையில்வந்திருந்தார்
அன்னவனைக்காக்க அடைக்கலங்காணென்றுமொரு
சக்கரமுஞ்சொல்லித் சாவுமிகப்பண்ணியபின்
மிக்கதொருசக்கரத்தால் விசனமெல்லாந்தான்கேட்டு
செங்கண்மால்தான்மகிழ்ந்து சீர்தருமனுக்கெதிரே
இங்குள்ள இந்திரன்போல் எதிர்கொண்டழையுமென்றார்
அந்தமால்தானனுப்ப அமரர்கோனிந்திரனும்
முந்தவேமுப்பத்து முக்கோடிதேவரெல்லாம்
சித்தவித்யாதரரும் தேவரிடகாந்தருவர்
சத்தரிஷிமாமுனிவர் தபோதனர்கணநாதர்
கின்னரர்கிம்புருடர் கெருடகாந்தசித்தருடன்
சொர்ணமயமான தூருவாசமாமுனியும்
தேவரிஷிமாதவரும் தெய்வகன்னிமாதருடன்
பாவகரும்பாடகரும் பாங்கானவேதியரும்
வாத்தியங்கள்தானமுழங்க வானவர்கள்தான்கூடி
கீதம்பயிலுமந்த கேதாரமாமலையும்
ஓதுமொருபத்து யோசனை தூரமென்று
வளர்ந்திருக்குமந்த வடவாலவிருட்சமதில்
தளர்ந்துமிகத்தவித்து தருமருமேவந்திருந்தார்
இருந்துதவப்பாரில எழுந்திருந்துதான்பார்த்து
பொருந்துமிடமும் பொருப்பிமிகக்கடந்து
செவ்வையோர்கானகமும் சீர்மலையுந்தான்கடந்து
கொவ்வைபடர்ந்தமலை கோபுரமுந்தான்கடந்து
தோற்றுந்திருக்கேதாரஞ் சோதிமலைகண்டதின்பின்
போற்றியேயிப்பதியில் போய்புகுந்தார் தருமருமே
மேடைகளுமண்டபமும் வெற்றிச்சிகரமுடன்
மாடநெடுங்கூடமுமாய் மதில்கள்தெருவீதிகளும்
நீதிதனையும் நிறைந்ததொருவாவிகளும்
ஆதிமதவேழம் ஐயரிடசன்னதியும்
கூடுஞ்சிவாலயமும் கொண்டல்வண்ணராலயமும்
நாடுந்திருக்கேதாரம் நாகரிகமாமெனவே
ஆடுங்கொடிவேந்தன் அங்கிருந்தாரம்மானை
மிக்கவைகுந்தமதில் மேவியசக்கரமும்
திக்குள்ளோர்போற்றுந் திருமால்தனைப்பணிந்து
பத்தியின்மேலாசையல்லால் பார்மீதிலாசையில்லை
இயக்கர்பதிதனிலே எய்தினாரம்மானை
மன்னவனையின்னகரில் வந்திருப்பாய்வாருமென்ன
பொன்னகரஞ்செல்லப் போர்வேந்தன்மார்க்கமதாய்
என்னுடையதம்பியர்கள் யிருக்குந்தலந்தனிலே
பன்னுமறைவேதியரே பரிவுடனேகொண்டுசெல்லும்

பருதிவாசமது பார்த்திபரேயெந்தனுக்கு
சுருதிமுடிசூட்டுகிறோம் சுருக்குடனே நீயிருங்காண்
அச்சுதனார்தான்வாழும் அரியவைகுந்தமதில்
அச்சுதனார்பாதத்தில் தர்மருமேசேருமென்றார்
அப்பதியைத்தான்கடந்து அரிராமர்தன்னகரில்
செப்பரியருத்திரர்கள் சிறந்திருக்குமன்னகரில்
சென்றுதருமருக்கு சிராயமாரெல்லாம்
அன்றுமுடிசூட்டவென்று அருள்பெற்றார்வானவர்கள்
இராசனேயெம்பெருமாள் யிருக்குமிடந்தனிலே
வேறேபதியொருநாள் விரும்போமெனவுரைத்தார்
உடுக்கர்பதிதன்னில் உரையுமென்றுதானுரைத்தார்
இடுக்கம்வருமவனிதன்னி லினமயோரேயுங்கள்தர்மம்
கடுக்கசந்தவிர்த்து நயமாகவுந்தனையும்
அடுக்கவேகாத்தருளும் அச்சுதனார்தன்பதிக்கு
போகவென்றுசொல்லி பொன்னுலகந்தன்னில்வந்தார்
தோகைமலர்மாதினருள் துலங்குமுடி மன்னவரே
தில்லராமாநகரில் சிங்காதனத்திருந்து
மாதர்கள்ரம்பையர்கள் வயிரங்கவரியிட
அந்தமுடனிலங்கியென்று அமரர்கோன்தான்கூடி
இந்தவுலகானவெனவுரைத்தார் தர்மருமே
மாமேனார்களந்த மறலிதனைவந்துகண்டு
நீனோருடையதர்மர் தேசமெல்லாம்விட்டகன்று
கலிதானும்வந்தமையால் காடுமலைதான்கடந்து
வலியவிந்தமாநகரில் வந்தான்காண் மன்னவரே
அழைத்தேயவன்றனக்கு அரியதவமீயுமென்று
குழைக்கேதாங்கவாருமென்று சாற்றுமென்றாரப்போது
மாவலியுந்தான்மகிழ்ந்து மைந்தனையுமன்னேரம்
விரைவுடனேயிங்கழையும் விண்ணவரேயென்றுரைத்தார்
அந்தவன்பால்தர்பரையும் அழைத்துமுன்னேவிட்டார்கள்
வந்துபணிந்தவொருமைந்தனையுந்தானேதழுவ
சிந்தைமகிழ்ந்து செப்புவார்தர்மருமே
உத்தமனேயெனபதியை உனக்கருள்வேனிப்போது
எத்திசையும்போற்றி இருமென்றார்மாவலியும்
அப்போதுதர்மர் அன்புடனேதுசொல்வார்
இப்போதுவப்பதியி லிருக்கமனதாசையில்லை
அந்நகரிலைவகுந்தம் அடைவதற்குயென்னையுமே
புண்ணியரேயந்த பொன்னகர்க்குமென்றார்
பாசமுடனீர்பொருந்தும் பாரதப்போர்தனிலே
நேசமுடன் துரோணர் நின்மலர்பாதமதே
கமுனிவன்னைச்சிலையில் வரிசைநன்றாமெயானும்
அம்முனிவரேவிலைவதனா ரத்தசுவாசியுமறைத்தார்

சொல்லாயெனமாயன் சொல்லேலெனநீயும்
அல்லவெனுமாய னப்போவெகுண்டுரைக்க
கோபிக்க பயந்து கூறுகின்றபொய்மொழியால்
தாலிக்குப்பாவமென்று தானிருந்தாளம்பேரில்
அத்தேசம்போக அருநரகங்காண்பதற்கு
வைத்தார்மணிமார்பன் மன்னவனேசொல்லுமென்றார்
இன்றேதான்பாருமென்று எழுமாயன்நாங்களுமே
சென்றவருடன்காட்டித் திருப்பியேவாருமென்று
தூதுவனைத்தானனுப்பச் சொற்பெரியதருமருமாய்
போகமுனிநீர்தாமும் புண்ணியரேபாருமென்று
பார்த்துவரும்போதையிலே பலவிதமாய்நாகரீசம்
தோற்றுதுகாணேதெனவே சொல்லுமென்றார்தருமருமே
கற்பகபூங்காவில் கமலசிங்காசனத்தில்
விற்பனமாய்வந்துநின்று வேண்டியதெல்லாங்கொடுக்க
சொற்கந்தனிலகன்னியர்கள் துலங்குங்குடைநிழலிற்
களித்தேயிருப்பாரைக் கண்டேபிரியமுடன்
செழித்துமுகந்தர்மர் சிந்தைகுளிர்ந்திருப்பார்
இவர்செய்ததர்மம் யேதோவெனக்கேட்க
தவமுடையகிங்கிலியர் சாற்றுவார்தருமருக்கு
தக்கவாஞ்செய்து தர்மருந்தழைத்தோங்க
ஓதுகின்றநல்லுயிரும் ஒன்றாகவேபாரில்
துக்கமெனும்பர்வம் தொலைத்தோரிவர்காணும்
ஓதுகின்றநல்லுயிரும் ஒன்றாவேபாரில்
நீதமுடனடத்தும் நிருபரிவர்காணும்
சீருறுங்கீர்த்தி செலுதகினோரிவர்காணும்
விளங்கவேதர்மம் மேதினியிலெந்நாளும்
களங்கமாகச்செய்து கண்டாரிவர்காணும்
பூசைமயேசுர பூசைகளுந்தான்முடித்து
ஈசுதமிழ்வேதியற்கு ஈந்தோர்முகம்பார்த்து
ஏற்போர்தமக்கு ஈந்தோரிவர்காணும்
அடைந்தோர்கள்தம்மை ஆதரித்தோர்காணுமிவர்
இடைந்தவரைத்தாங்கி இளைப்பாட்டிவந்தவர்கள்
மிகுந்ததவமுனிவர் வேள்விகளைக்காத்தோர்காண்
பகுத்தறிவாய்காலவரையும் பட்சம்வைத்துகாத்தவர்கள்
மறையோர்க்குநல்ல மாதானஞ்செய்தார்காண்
குறையேதுசெய்தாலுங் குற்றம்பொறுத்தார்காண்
கசித்ததுயர்தீர்த்துக் கனத்தனங்கள்செய்தோர்காண்
கோதானம்பூதானங் குருபூசைசிவபூசை
பூதானமீய்ந்து புண்ணியம்செய்தார்காண்
கன்னிகைதானமது காசினியில்செய்தோர்காண்
மன்னியதானமெல்லாம் வாகாய்முடித்தோர்காண்

இத்தனையுஞ்செய்து இங்குவந்தீர்கண்டீரோ
மூத்தரிவர்தர்ம மூர்த்தியேயென்றார்காண்
தருமமதுசெய்து தார்வேந்தர்சொர்க்கமது
இம்மைதனிலிப்போது இங்குவந்தார்காணுமிவர்
குன்றுவதுபாழ்நரகம் கொற்றவனேபார்ப்பதற்கு
இன்றுநீர்வாருமென்று ஏகினார்தர்மருடன்
ஒன்றுநரகம் ஒருநூறுயோசனையாம்
பொருந்துதிருமகளாய்ப் பேருடனுமுள்ளதுவாய்
வருத்தமறியாமல் மாண்டாரைத்நாண்பிடுங்கி
நெளிப்பபுழுவுகளும் நிரைந்தவுதிரங்களும்
உளையமுதலையுடன ஊருகின்றஅட்டையுடன்
பாம்புடனேநீர்நாயும் பற்றியழுதிருக்க
சோம்புவார்தம்மைத் துயரமுடன்தர்மர்கண்டு
சிவசிவாவென்று செவியிலிருகையைவைத்து
தவமேதுசெய்கிலேயோ தம்பியிவர்தாமும்
பொய்யும்புரட்டுமே பொருந்தாக்கொலைகளவும்
செய்யாதகாரியங்கள் செய்தோரிவர்காணும்
இந்தநரகமதில் ஏழாநரகமதை
வந்துநீர்பாருமென்று மலைத்துசொன்னார்தர்மருக்கே
நாடியேஏழாம் நரகிலுள பாபமதை
ஓடியேதர்மர் வுலாவியேபார்ப்பளவில்
ஏழாநரகமதில் சீழாகின்றாறுளும்
பாழ்நரகமது பாதாளபாதகமும்
தாழமுடிமன்னவனைத் தான்கண்டுதர்மருமே
ஏழாநரகமதில் அலறிகிடப்பாரை
பாசமுடனருகில் பாதவிக்கும்நூற்றுவரை
வாசமுடன்தர்மர் வாகுடனேகண்டாராம்
பொல்லாதநூற்றுவரைப் புழுக்களெரித்துடம்பை
இல்லாதகொட்டாலை யிருசெவிகள்மூக்கதிலும்
ஊடுருவியேதுளைத்து உலாவித்திரிவதையும்
வாடுமுடல்கிடந்து மயங்கித்தவிப்பதுவும
கவ்விமுதலை கடித்துப்பிடித்திழுக்க
மதித்தபுகழ்தர்மர் கலங்கியுடல்பதறி
கண்டவுடன்தனயர் கலங்கியுடல்பதறி
அண்டமுறநின்று அரிநமோசிவாயவென்று
ஓதுமுலகம் ஒருகுடைக்கீழாண்டதொரு
மாதுபழிமன்னனை மாநரகிற்குள்ளானை
என்றுசொல்லித்தர்மர் ஏங்கமனமிடைந்து
நின்றளவிலிந்த நெடியதிரியோதனனும்
விண்டுரைக்கமாட்டாமல் விசாரமாயுள்ளயர்ந்து
கண்டுதர்மர்தன்னைக் கலங்கியேயேதுசொல்வான்

விருத்தம்.

தம்பியே துணையேயான்செய்த சதிகேடனைத் தும்பொருத்தருளி
வெம்பித் துயரிலழுந்தாமல் வேண்டுகிறேனையேகரைசேற
நம்பிகரத் தாலெடுத்தணைத்து நன்மைபெறவேதர்மரே நீ
எம்பிளனையேவைகுந்தத் திருக்கவினை வந்தவழுனக்கே. ககசு

யான்செய்தவினையினாலே யழுந்தினேன்நரகில்வீழ்ந்து
தான்செய்ததவத்தினாலே தாமரேநீரிங்குவந்தீர்
ஊன்செய்தபகையினாலே உடல்தனைக்கிடத்திப்போட்டு
வான்செய்தவத்தால்வாடு மயக்கமுந்தீர்ப்பாய்தம்பி. கஉ0

போரற்பெரியதர்மரெனப் பேர்ளுப்பெருமையதனாலே
நேராயானுந்தர்மரென்றே நின்றேகொடுமையதனாலே
பாராய்புவியிலுன்னைபெண்ணைப் பகைவாபெரியபாரதத்தில்
சீராய்தயவுமனதுடனே சிரமமாய்வந்துவகைதாரும். கஉக

பஞ்சவரஞ்சுபேர்க்குப் பாஞ்சாலிதனக்குநானே
வஞ்சமாய்செய்தபாவ மட்டல்லேசொல்லக்கேளும்
கொஞ்சமாய்நினைந்தபத்தி கொடியமேதார்நரகில்வீழ்ந்தேன்
தஞ்சமென் றுன்னைச்சொன்னேன் தர்மரேகையைத்தாரும். ககஉ

சூதுதான்கபடஞ்செய்து சூரத்தினேன்வலத்தில்யானும்
ஏதினார்குவலயத்தி லிப்படிநரகம்புக்க
வாதினாற்கொலையேசெய்து வங்கிஷமுழுதுமாண்டு
நீதினல்நரகஞ்சேர்ந்தோம் செய்தமர்க்கையைத்தாரும். கஉ௩

மாயனார்தூதுவந்தார் மதித்துநானதிதத்தில்லை
ஆயனார்மனதுக்கேற்ற தாகவேவரங்கெபற்றேன்
தூயவர்பாதம்போற்றித் தொழுதவர்கதிரேபோற்றி
வேயனார்காகத்தர்மர் விரைந்துநின்கையைத்தாரும். கஉ௪

பொருமையுடையதர்மரே போனாலெனக்குகெதியில்லையே
இறுமியுடலைத்துளைக்குதுபார் செருசியழுதுபாதவிக்க
உருமியகட்டுநீர்நாயு முறுக்கிமுதலைபிடித்திழுக்க
சிறுமைநெடுநாள்பட்டனுத்தேன தெய்வபிறபம்பகைதாரும். கஉரு

வேற்றுமையுனக்கேயப்பா மெய்யுயிராசையெல்லாம்
பார்த்திபனுனமூர்த்தி பராபரம்வந்தாய்சேர்ந்தாய்
காற்றிசைபுகழுங்கீர்த்தி நரகம்விட்டகலவென்னை
ஏற்றியேகரையில்விட்டு இருக்கவைகுந்தஞ்சேர்ப்பாய் கஉ௬

உந்தனைக்கண்டபோதே வுடனுயிர்மகிட்சிபெற்றேன்
எந்தனைவிட்டுப்போனா லெனக்கினிதுணைவேறில்லை
சிந்தனைதீர்த்துத்தம்பி திருவுளமறியநீயும்
வெந்தனைத்தனமரேநீர் வைகுந்தனுஞ்சேருமிப்போ. கஉஎ

கதை-தேர்வேந்தனு னுனக்குச் செய்ததொருதீவினையால்
ஓர்கணந்தானும் வுன் மனதிற்காணுமல்
தருமநெறியுந் தவமுந்தயிரியமும
உரிமையும்நீயிருந்தால் வுற்பனத்தினும்பரிடம்
வந்தீர்வைகுந்தம் வாழ்பதியுந்தான்பெருக
முந்தநான்செய்த மோசமெல்லாம்விட்டுவிடு
மனைவனையான்செய்த வன்மமெல்லாம்விட்டுவிடு
என்னைநரகம்விட்டு ஈடேற்றத்தான்பாரும்
ஏராதபாவி யிவையுரைக்கத்தான்கேட்டு
தாராரும்தர்மர் தயவுடனேதானோக்கி
பேதமறப்பார்த்துநின்ற பேர்பெரியதருமருக்கு
ஓதரியகிங்கிலியர் உகந்தேதுசொல்வார்கள்
பார்த்திபன்செய்ததெல்லாம் பாவமேயல்லாது
ஏத்ததொருதர்மம் யிவன்செய்தானில்லையென்றான்
இவன்தான்பரகெதிக்கு எய்துவதுமெப்படிகாண்
தவமுடையதர்மரேநீர் சாற்றுகிறீரென்றுரைத்தார்
திருத்தவேதானதர்மஞ் செய்திலரேயாமாகில்
பொருந்தியிப்போனான்செய்த புண்ணியத்தில்பேர்பாதி
மன்னனுக்குநன்றாய் மகிழ்ந்தேநானிப்போது
சொன்னேன்காண்தூதுவனே சுகமாகநீர்தானும்
பூலோகராசனையே புழுக்குழியைவிட்டேக
மேலோகத்தூக்கிவிடு மென்றாரே தர்மருமே
அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொருதூதுவனும்
வந்ததொருகாந்தாரி மைந்தனையேகைதூக்கி
கூசாமல்தானெடுத்து கூட்டினான்மன்னவனை
ஆதாரமாக அண்ணன் கிரியோதனனை
தாராருந்தர்மர் கடுந்தோடுறவணைத்து
சீரார்மகிழ்ந்து தீவினையெல்லாமாற்றி
தாராருமன்னன்முன்னே தான்சென்றாரம்மானை
பாரார்புகழேமன் பாண்டுமன்னன்தான்வருக
இருவர்வரக்கண்டவுடன் எமராசன்தான்கலங்கி
அருவினைகள்மாபாவி அவன்வருவதேதெனவே
எமதர்மன்கேட்க என்றதொருதூதுவனும்
நியமமுடன்வாய்புதைத்து நினைந்ததுசெப்பலுற்றார்
புகழ்தருமன்செய்துவந்த புண்ணியத்தில்பேர்பாதி
இகழாதின்வேந்தனுக்கு ஈந்தானெனவுரைத்தார்
கேட்டுமகிழ்ந்தேமன் கிட்டவேமுன்னிருத்தி
வாட்டமில்லாமன்னனுக்கு மகிழ்ந்துரைத்தாரம்மானை
நடந்துதருமம்செய்தவர்கள் நலலதவம்பெருவார்
அடர்ந்துவினைசெய்தவர்கள் அவதிமிகப்படுவார்
இன்றேதான்கண்டோம்நாம் எமதர்மன்றான்மொழிந்து

முன்னேபெரியோர் சொன்னமொழிகேட்டிருப்போம்
ஆயர்நெடுமாலிவற்கு ஐந்தூர்விடுகவென்று
ஈயிருக்கத்தானும் இடமில்லையென்றூர்காண்
தெரிந்தவன்றான்செய்த தீமைபொருத்ததொரு
பரிந்துதர்மர்புண்ணியத்தில் பாதிஇவர்க்கீந்ததினால்
ராஜரிஷிகாணுமிவன் ரத்தினமுடிசூடுமென்றார்
பாசமுள்ளதர்மர் பகுத்துரைத்தாரிவ்வசனம்
இமையோர்மகிழ்ந்து இராஜரிஷிஎன்றபட்டம்
அமையமுடிசூட்டி அங்கிருக்கவேதருமன்
தோற்றுமாநகரம்விட்டுச் சுற்றத்தாருள்ளோரை
ஏற்றுங்கரையென்று எமதர்மர்தானுரைத்தார்
வையகமகிழ்ந்தமன்னர் வங்கிஷத்திலுள்ளோரை
எமதர்மர்சொற்படிக்கு சொர்க்கத்திலேறினரே
துதிக்குந்தருமனையே மகிழ்ந்துமித்தம்வந்ததுபோல்
வற்கமுள்ளசொர்க்கமதில் வைத்தாயெனவேதான்
தேனூர்தொடைமார்பன் தெய்வத்தருமனையே
வானோர்களெல்லாம் மகிழ்ந்தனர்காணம்மானை
அந்தச்சிறுமைந்தனையே அன்பாய்முகம்நோக்கி
உந்தனுக்கேயிந்த உலகமெல்லாம்நான்தருவேன்
துங்கமுடிசூட்டி சொர்க்கந்தனையாளுமென்றார்
அங்கேமறலி அருளினார்வேந்தனுக்கு
தர்மாதுகேட்டுச் சரணமெனப்பணிந்து
சென்மமழிந்தாலும் செய்ததர்மம்போனாலும்
எமபிராநெம்பெருமாள் இறையோன்வைகுந்தமல்லால்
நம்பியேயோரிடத்தில் நான்தரியேனென்றுரைத்தார்
மகன்றனக்குமாற்றி வைகுந்தவாழ்பதிக்கு
உகந்துநீர்செல்லுமென்று உபசாரமாயுரைத்தார்
சிந்தைமகிழ்ந்திப்போ செல்லும்வைகுந்தமென்றார்
கிடந்தசுற்றமுள்ள துரியோதனன்றனையும்
அடைந்தசொற்கஞ்சேருமென்று அன்புடனேவாருமென்று
கிடந்தசுற்றமுள்ள துரியோதனன்றனையும்
அடைந்தசொர்க்கஞ்சேருமென்று அன்புடனேவாருமென்று
வானோர்கள்தன்மரையும் மகிழ்ந்துரதமேற்றி
சேனுபதிதர்மர் சொல்லலுற்றாரம்மானை
அந்தரத்தில்துந்துமிகள் ஆற்பரிக்கும்பேரொலியும்
முந்தினபேரிகையும் முரசினிடபேரொலியும்
ஏழுகடல்போல்வானுலகம் எத்திசையுமேமுழங்க
அகத்தியனுமகேச்சுரரும் அந்தவிமோசனரும்
மகத்தில்கெவுதமரும் வசிஷ்டர்அரசருடன்
சொல்லுஞ்சவுமியரும் தூருவாசகாசிபரும்

வல்லபுயமாதரும் வருணன்முதலுள்ளோரும்
யெட்டுதிக்குப்பாலகரு மேற்றவசுக்களுடன்
கொட்டுச்சத்தலோகங் குமுகுமெனத்தான்முழங்க
மாணிக்கத்தால்சமைத்த வச்சிரமண்டபமும்
ஆணிக்கனகம் அழுத்தியசிங்காதனத்தில்
ஓதும்பதிஞலுலகம் உலகம்படைத்தோரும்
வேதரும்நன்ருக வீற்றிருக்கும்வேளையிலே
தெரிந்தமுனிவர்களும் தேவர்களுஞ்சூழ்ந்துவர
பரிந்துவருந்தர்மர் பணிந்தார்காணம்மானே
இசைநான்முகத்தோன் இவராரெனக்கேட்டு
நீதிவான்குருகுலத்தில் நீள்பாண்டுதன்புதல்வன்
தருமனிவன்ருன்காணும் தாணிதனிற்கலியன்
பெருமையுடன்வந்ததிஞல் பேருலகந்தானிழந்து
ஆதிகெடுமால் அரிகேசவன்பாதம்
நீதிவைகுந்தம் நினைத்துவந்தாரென்றுரைத்தார்
தானவன்போய்த்தர்மர் தனக்கங்கெதிராக
வானவரோசெல்லுமென்று மாமறையோன்கூற
அழைத்துவந்துமுன்னே அடிபணிந்துவிட்டார்கள்
செப்பரியநான்முகத்தோன் சிந்தைதனில்மகிழ்ந்து
ஒப்பரியதர்மர் உலகமதிலெப்போதும்
நன்ருகச்செங்கோல் நடத்தும்விசேஷமெல்லாம்
குன்ருதமுனிவன் கூறிஞன்கேட்டிருப்போம்
நன்றிசெய்சகாயமுடன் நன்ருகவிளங்குவர்தான்
புண்ணியவானென்றுமிகப் போதமிகமகிழ்ந்து
இன்னமிந்தபூவுலகில் இவர்கதையுண்டோவென்று
அன்னத்தின்மீதில்வரும் அவனுமெடுத்துரைப்பார்
எவ்வுலகந்தன்னில் அரசாளவைப்பேஞன்
வேண்டியதுகேளெனவே வேந்தன்மகிழ்ந்துரைக்க
ஆண்டவனேவைகுந்தம் அமையுமென்ருர்தருமருக்கு
ஏதுமிவற்காசையில்லே இறையவனேயிப்போது
தாதுறையும்வேந்தர் வேதத்தைப்பலம்வேண்டி
வந்தாரிவரெனவே வாஞேருரைத்தபின்பு
சிந்தாகுலமடைந்த திசைமுகனுமேதுரைப்பார்
தருமன்தனக்கிப்போ தானவரேவானவரே
அறத்திலுள்ளோர்வாஞேரும் அருமுனிவர்நாதர்களும்
பிரமரிஷிதீர்த்தம் பிரமரிஷியென்றுரைத்தார்
மெய்கண்வாழ்தருமன் விரும்பிவருவதற்கு
கண்மணிசேர்மண்டபமும் நற்கணக்கமண்டபமும்
மற்றும்வைடூரியம்சேர் மாணிக்கமண்டபமும்

கத்துங்கடல்முத்துடனே கனகத்தூண்மண்டபமும்
புட்பராகம்பதித்த புதிதானமண்டபமும்
கற்பமிருத்தினமணி தான்சமைத்தமண்டபமும்
துய்யகோமேதகத்தால் தூண்சமைத்தமண்டபமும்
வையமகிழ்புட்ப ராகத்தூண்மண்டபமும்
சிங்காரமண்டபமும் சிர்பளிங்குமண்டபமும்
வங்காரமண்டபமும் வச்சிரத்தூண்மண்டபமும்
வீறுனபாட்டை மேற்கட்டுமண்டபமும்
மாருதகண்ணுள் மாளிகையின்மண்டபமும்
விரைந்துநல்லசந்தணத்தால் மெழுகியதோர்மண்டபமும்
நிறைந்துநல்லசந்தணத்தால் நிலமெழுகுமண்டபமும்
மந்தாரைப்பிச்சி மலர்தூக்குமண்டபமும்
கந்தபொடியரசுங் கமகமென்றமண்டபமும்
சாம்பிறுணிகற்பூரம் தானமணக்குமண்டபமும்
ஆரகீதகஸ்தூரி யால்மணக்குமண்டபமும்
ஆறிரண்டாழ்வார்கள் அமர்ந்திருக்குமண்டபமும்
கூறுமொருபொக்கிஷங்கள் வைத்திருக்குமண்டபமும்
நீண்டகெருடக் கொடியுடையநீண்மதிலும்
கூண்டஅனுமக் கொடியுடையமண்டபமும்
உப்பரிகைமேடைகளும் உயர்ந்தசிகரமுமாய்
அப்பெரியதேவர் அலங்கரித்தமாளிகையில்
துய்யதொருமாணிக்கத் தோரணமுந்தான்கட்டி
மாயனிடமாளிகைகள் வகையாயலங்கரித்து
போத்திவ்வீதியெல்லாம் புனுகுமணம்வீச
சீதப்பரிமளங்கள் கெந்தபொடிசந்தணமும்
வாசனைகளாக மல்லிகைமுல்லைபிச்சி
பேசரியவெட்டிவேர் பெரியமருக்கொழுந்து
கமகமெனவாசங் களபமொடுதுளபம்
பொட்டெனவேவைகுந்தம் போதவலங்கரித்து
மாசிலாத்தர்மருடன் வானவர்கள்தேரேறி
ராசகோபாலரிட நகர்தனிலேவந்துபுக்கார்
மண்ணுலகில்வாழ்தர்மன் வைகுந்தவாழ்பதிக்கு
எண்ணரியதேவருடன் யிங்குவந்தோமென்றுசொல்லி
கேசவனுந்தான்மகிழ்ந்து கெம்பீரமாகவேதான்
வாசமுனிவர் மற்றுமுள்ளதேவருடன்
சக்கரமுஞ்சங்குந் தரித்தமணிமாலையுடன்
எங்கெங்குங்கொண்டாடச் செங்கருடன்மீதேறி
மாலேதுளபமணி மாலையதுதானணிந்து
வாகனையதர்மரென்று வந்தனர்காணம்மானை
அண்டபகிரண்டம் அகண்டமெல்லாமொன்றாக
உண்டதொருபாதமதில் ஒடிந்ததுன்பமேருவாக

பண்டுநான்செய்த பாக்கியமாயீதேது
கண்டுனதுபாதங் கண்குளிரதெண்டனிட்டு

விருத்தம்.

கண்டபோதேகளிகூர்ந்தேன் கனவினைகசடறுத்தேன்
அண்டர்புகழும்பொற்பாத மடியேன்பணியத்தவங்கள்பெற்றேன்
தொண்டனிவனுமென்றெண்ணிச் சொல்லும்பெரியவைகுந்தம்
குண்டந்தனிலேயெனையிருத்துங் கோவேநந்தகோபாலா. கஉஅ

ஆதாவாயுன்னைக்கண்டே னல்லிருளகன்றதிப்போ
மாதாயென்றசிந்தை மயக்கமுந்தீர்ந்ததிப்போ
சீதவாதுளபமார்பா தேவகிநந்தகோபா
கீதவாயிறைவன்சேருங் கிருஷ்ணவைகுந்தஞ்சேர்ந்தேன். கஉகூ

ஜானகிராமாராமா சாரங்காராமாராமா
மானகரயோத்திராமா மாதவாவாசுதேவா
ஓம்நமோராமராமா ஓங்கியதுளசிதாமா
தானவாவுனதுபாதஞ் சரணமேகண்டேன்கண்டேன். கங0

பட்டேன்புவியிலுன்னடியேன் பாசங்களைந்துவருமளவும்
விட்டேனுணர்வதனைமறந்து விரதமுனதுவைகுந்தம்
தட்டேயேறிகடந்துவந்தேன் மறலிமறையோன்வானவரும்
மட்டேயழைத்தார்சுகம்பெற்றேதொழுதேனுனைநான்றொழுதேனே

கதை.

மாயாமுகுந்தா மாபாரதந்தனிலே
ஆயர்குறிப்பறிந்து ஆதவனைத்தான்மறைந்து
சீராகவீமனுக்காய் மாற்றரசனைவென்று
தாராவிசையனையுஞ் சாகாமற்காத்தனையே
ஆனைநின்றமூலமென்ன அந்தமடுக்கரையில்
கானில்வந்துஅன்றுசென்று காகுத்தாவென்றுசொல்லி
தொழுதான்பணிந்தான் துயரமெல்லாந்தான்தீர்த்தான்
சாற்றும்புகழ்தருமருந்தான் சரணமென்றுமாயனையும்
போற்றிநித்தம்பூசைபண்ணி பொற்கொலுவில்தானிருந்தார்
ஏற்றதொருமாயன் இருமென்றுதானுரைத்தார்
வீற்றிருந்தார்தர்மர் விதரணிந்துமாளிகையில்
பொய்யில்லாவாசகனே புவிராஜமன்னவனே
ஐயன்முகுந்தன் அரிகேசவனுடனே
செய்யும்புகழ்தர்மருந்தான் திருமாலிடம்நடந்தார்
கூறியமாபெலிதன் கோவிலும்வாசல்தன்னில்
வீறுடனேதானடந்து மேகவண்ணர்தாமும்நின்றார்
மாயனுந்தர்மருமாய் வாசலில்வந்தாரெனவே
தூயதொருமாபெலிக்குத் தூதுவர்தான்போயுரைத்தான்
விரைந்தங்கேமாபெலியும் வேகமாயோடிவந்து

காணமற்றேயவர்களும் நான்முகனுந்தான்தேடி
காணாதபாதமதை சடையேன்பொருட்டாக
கொடியேன்சிரசில் கோபாலர்வந்தாரென்றார்
அடியேன்பொருட்டாக ஐயருமிப்போது
இங்கேயெழுந்தருள ஏதுதவஞ்செய்தேனோ
சங்கேந்துமாலே சரணஞ்சரணமென்றார்
திருமாலேயிங்குவாராய் செப்புமென்றார்மாபெலியும்
குருகுலத்தார்தர்மரிவர் குணமும்பெருமையுள்ளோன்
சாதகமாய்நாள்தோறுஞ் சத்தியவான்காணுமிவர்
நீதமுடையவன் நீணிலத்தில்மன்னவர்க்கு
தக்கபுரைநெறியுந் தவமுமுடையவன்காண்
மிக்கனைநான்வென்று வேண்டியேவந்தேன்காண்
மாபெலியேயென்றுரைக்க மாயோனேநம்முடைய
ஏவலினாலேவருந்தா னிருந்தாரேரூபமதில்
தாழ்ந்தவொருசற்றோராய் தாழ்ந்திருப்பீர்கண்டீரே
வாழ்ந்தாரிவர்பெருமை மாதாவேசொன்னீரே
தங்குசெம்பொன்மேடதனில் தற்காலஞ்சேர்ந்திருந்தார்
புழுகுமந்தக்காலம் பொன்னிறமாகிலேயோ
அழுதான்கருணைவிழி ஆனந்தநீர்சொரிய
தொழுதுகாண்மாபெலியுந் தோத்திரங்கள்சொல்லியபின்
ஆடினான்மெய்மகிழ்ந்து அரிகரியென்றுசொல்லி
பாடினானுளமகிழ்ந்து பச்சைமால்பாதமதில்
செங்கைமலர்ப்பாதஞ் சேர்வைபண்ணினித்தமுமே
இங்கிருக்கபோறேனான் என்னதவஞ்செய்தேனோ
என்றுசொல்லிதருமர் ஏற்றுகின்றதோத்திரம்
மன்றவருமாயோன் மனமகிழ்ந்துதர்மரையும்
வாருமென்றுதானழைத்து வானவர்களன்னோரம்
தானவரும்வானவருஞ் சதுர்முகவிந்திரனும்
தேடரியபாதந் தெரிசிக்கப்பெற்றேனையா
ஆடல்புரிதர்மரேநீர் அரியபாதஞ்சேர்ந்தனையோ
என்றுசொல்லிவனத்தி லிமையோர்மகிட்சியுடன்
அன்றுதான்கட்டி அணைத்ததற்காணம்மானை
மற்றுமந்தவானவர் வானோர்தனைநோக்கி
கொற்றவனைக்கொன்றுசெம்பொற் கோவிலிலேவாருமென்றார்
பரிந்துதர்மர்கோவில்பக்கம் பச்சைமால்தான்மகிழ்ந்து
இருந்தங்கிமையோரை எம்பெருமாள்தானனுப்பி
என்றுதான்மாபெலியு மிவ்வசனந்தானுகந்து
நின்றவொருமாயோனும் நேராகயிப்போது
ஆகிலுந்தானின்னமொன்று அருளக்கேள்மாமுனியே
தாகமுடன்கேளுமென்று சாற்றினாரம்மானை
பரிந்துநல்லவேதியர்கள் பதினாயிரம்பேர்க்கு

தெரிந்துமொருகேள்வி தினந்தோறும்பண்ணிவைத்தார்
மற்றுமோராயிரம்பேர் மாமறையோர்களுக்கு
நிற்றகனன்தர்மர் நிறையக்கொடுத்தவன்காண்
நன்றாய்மனுநீதி நடத்துமுறைதனிலே
குன்றான்மலாரிவொன்று கொண்டாரிவர்காணும்
இல்லோரிறப்போர் இளைத்தோர்கள்தங்களுக்கு
எல்லோருயிரு மிவனுயிர்போற்காத்தவன்காண்
சத்தியவாழ்வை தவறாமல்பூவுலகில்
நித்தியம்நீதி நிலைநிறுத்தும்புண்ணியர்கள்.
திங்கள்மும்மாரி சிரக்குமிரம்பொழியும்
பொங்கும்புலியும் புலிவாழுமோர்துறையில்
வுண்ணுமது தண்ணீரில் வுரவுமிகவுண்டாய்
மண்ணுலகிலிந்த மகிமையிவர்நீதியிது
வழக்காகவீமனுடன் வரும்புருஷர்மாமிருகம்
பழவாருந்தர்மருடன் பக்கலிலேவந்துநின்று
வருந்தியிவர்தானும் வழக்கென்றுதான்கூற
பிந்தினன்வீமன் பிளந்துகொள்ளென்றனன்காண்
தெரிந்துதுரௌபதையைத் திரியோதிரன்பிடித்து
பிரிந்துதுகிலுரியப் பார்த்துநின்றநால்பேரும்
வில்லம்புதீட்டி வெகுண்டுசினந்தெழுந்து
வில்லம்புதன்னை விலக்கியேநின்றவன்காண்
பாரின்மேலாசையற்றுப் பரிந்துமேயிங்குவந்தான்
சேரவேதானிருந்து தீங்கொன்றும்பேசாமல்
ஆவலுடனிங்குவந்தான் அன்பாகநம்மருகில்
மாபெலியேயென்று மகிழ்ந்துரைத்தார்மாயோனும்
யென்றளவில்மாபெலியும் இதாமும்தான்முழுகி
சென்றுதருமரையுஞ் சிந்தையுறத்தான்தழுவி
மன்னவரேநீர்காண் வருந்தியேசெய்தவத்தில்
இன்னகரில்வந்தாய்நீ என்றுமிகப்புகழ்ந்து
உற்றதொருதர்மருக்கு உபசாந்தமாயுரைத்து
மற்றுமந்தமாபெலியும் வணங்கினாரம்மானை
மாபெலியுந்தானிறுத்தி மாயோனேயுன்பாதம்
காவலனார்தருமரையுங் கையுடனேகொண்டுசென்று
பேராரும்பார்த்தனும் பிரகலாததேவருடன்
தாராறுகாதனுஞ் சதுர்வேதமாமுனியும்
பத்தியுள்ளஆழ்வார் பன்னிருபேர்தன்னுடனும்
வீற்றிருக்குஞ்சோலைதன்னில் மேகவர்ணன்கோவிலிலே
போற்றியேவானவர்கள் பொற்றாளடிபணிந்து
தங்கும்புகழ்தருமருக்குச் சக்கரமுந்தான்தரித்து
பொங்குந்திருமால்பாதம் போற்றிநின்றுவானோர்கள்
அங்கவர்தம்மை அச்சுதனார்தாமிறுத்தி

தங்கள்முதல்வேந்தருடன் திருமாலெழுந்தருளி
குளிர்ந்த ாலைச்சோலைதன்னில் கோபாலர்தானடந்தார்
அழுந்தநவரத்தினத்தில் அலங்கரித்தார்மேடைதனில்
செல்லும்பொழுது திரள்வீமன்விஜயனுடன்
சொல்லுமொழிநகுலன் தோற்றமுள்ளசகாதேவன்
தோகைதுரௌபதையுஞ் சுகிர்தரவர்தம்மையும்
இருவரையுங்கண்டு எதிரேஎழுந்திருந்து
அரியபொருள்கண்டவர்போல் அரியினிணையடியில்
வந்துபணிந்து மலர்கள்மிகச்சொரிந்து
சிந்தைபணிந்து சேவித்துநிற்பளவில்
தம்பிமார்கங்களையும் தர்மரெடுத்தணைத்து
எம்பிரான்சீர்பாதம் இறைஞ்சினேம்பாருமினி
நந்தகோபாலா நரசிங்கரூபமுடன்
விந்தமதில்நடந்து மெய்தளர்ந்துவிட்டீரே
என்றுரைத்ததம்பியரே இயல்பாகஐவருந்தான்
மண்ணுலவுமாயோனை மகிழ்ந்துரைத்தோரம்மானை
இன்னகரிப்போதும் இருமென்றுதானுரைத்தார்
ஆனந்தப்பருதிகொண்டு ஐவரும்நீராடி
தானந்தமானவள்ளல் சாத்திமுடிசூட்டி
மாயவனார்தாமும் மனமகிழ்ந்துதான்வாழ்த்தி
நேயமுடன்கொண்டுசென்று நித்தியஞ்சேர்மண்டபத்தில்
அன்பாகநம்மிடத்தில் அருகேயிருமெனவே
இன்பமாகவே யிருமென்றாரம்மானை
நாரதனார்தாமுதலாய் நவமுனி ர்தான்கூடி
சீரானநால்வேதந் திரும்பவேபாருமென்று
வீரசிங்காசனத்தின்மே லிருமென்றுதானுரைத்தான்
பாரதங்கொள்மாவேந்தர் பரிந்துமிகவீற்றிருந்தார்
வெங்கவுரிதான்வீச விருதுப முழங்க
தங்கபணிமண்டபத்தில் தம்பியருந்தருமருந்தான்
ஏந்திழைவேதம்மோடு இருந்துபணிமாற
ஆய்ந்தமடமாதர் அரம்பையர்களாடல்செய்ய
அச்சுதனார்நேசம் அகலாதபஞ்சவர்கள்
மெச்சும்புகழ்வைகுந்தம் வீற்றிருந்தாரம்மானை
பொய்யில்லார்கையில் புண்ணியமேசெய்ததினால்
செய்யும்வெகுதர்மமெல்லாம் தேடியேசெய்தபலன்
பரிதிமதிகாணாத பச்சைமால்தன்பதத்தில்
வினிதபசுபஞ்சவர்கள் மேவினர்காணம்மானை
வேருற்றபஞ்சவர்கள் காணுதவிந்தநகர்
கண்டாரிவரென்னை கனகசபைதான்முழுதும்
அண்டர்முனிவோரும் அதிசயமாய்க்கொண்டாடி
மெய்கண்டார்கண்டார் வெளியிலொளியிருந்தார்

வைகுந்தங்கண்டார் வாசமுள்ளபஞ்சவர்கள்
என்றுகதைசொல்ல ஏற்றசெனமேசெயன்
சென்றுதிருச்செவியில் செவிடுமதுநன்றாக
ஓசையாய்கேட்டு உளமகிழ்ந்துதானிருக்க
வாசமுடன்போற்றுகிற பழையகருப்பட்டதுவும்
வெண்பட்டுமாகி விருமையதுதானீங்கி
பண்பட்டுவார்த்தை பழையபடிதான்பேசி
விருமையகன்று மேதினியோர்கொண்டாட
பெருமையுள்ளபஞ்சவ கள் புவியாண்டுவிந்தமதி
போதவதிசயந்தான் புதுமையிதுதானென்று
ஆனசனமேஜயற்கு அறிவுமிகவந்ததினால்
சத்தியவான்விசனம் சற்றேவிளங்குதென்று
புத்தியுடனப்போது பஞ்சவர்கள்கோவிலொன்று
கட்டிமுடித்துக் கைகுவித்துபூசைபண்ணி
திருஷ்டிகழித்து திருக்கோவிலாலயமாய்
பூமிதனிலிந்த பூலோகங்கொண்டாட
ராமனேராமாவென்று நாதமணிதானுட
திருவிளக்குநின்றிலங்கத் தீபமுடன் தூபமதாய்
பரிமளங்கள்வீசப் பஞ்சவர்கள்கோவிலென்று
வருவார்பணிவார் தன்வினைகள்தானகல
மெடியார்கள்காட்டி விளங்கியலோகமெல்லாம்
ஐவரதிசயங்க ளன்புடையோர்கொண்டாட
தர்மர்கதையென்று தாரணியிலேதுதிக்க
கர்மமகலக் கற்பனைகள்விட்டோட
நோய்கள்பவந்தீர நெ ந்துமனம் ளிக்க
பிணிகள்பலநீங்கி பிரமஹத்திதான்தீர
குட்டங்குலைநோய் குலைமுட்டிநீராவை
அட்டங்குணவாய்வு அடங்காதபீனிசமும்
வெட்டைகரப்பன் வெடிசூலைமேகமுதல்
துட்டகிரந்திபல சோகைகாமாலையுடன்
அந்திரவாய்வு அண்டப்பவுத்திரமும்
முந்திஇடுப்புவலி முழங்கால்கரப்பனுடன்
கன்னிகரப்பன் கடியாண்டமாயூடன்
அன்னக்கிருமி அழிநீரிழிவுமுதல்
பல்குத்துப்பல்லரணை பாண்டுநீராம்பலுடன்
உடக்கத்துடன்பருதல் ஒசுங்கச்சுரமுதலாய்
ஈளையிருமல் இளைப்புபெருவயிறும்
கோழைகுவளைக் கொடியநீர்பீனிசமும்
வாதகரப்பன் மண்டைசொறிகரப்பன்
காதிரைச்சல்கண்புகைச்சல் கண்மாசடைவைமுதல்
வைப்புபடைப்பு வலுத்தபில்லிசூனியமும்

பலவாதிபித்தம் பழுத்தாத்தகாசமுதல்
பத்துவயிறுளைகள் கண்டிப்புகெண்டையுடன்
அடுத்தநடுக்கல் அசதிதந்தவாதமுதல்
வலிப்புமிசுப்பு வாய்நோய்வாட்சியுடன்
கலிப்புப்பிளவை கண்ணோசைவிப்புருதி
சண்டிவலிவிப்பிருமல் தாதுநட்டமானதுவும்
அண்டிவலி அகோரநோய் அத்தராவாய்வுமுதல்
பருப்படுவன்சிலவிஷங்கள் பண்டிப்புத்தொண்டைவலி
கருப்பழிதலூர்கிருமி கனவுமிகச்சொற்பனமும்
உள்ளுருக்குநோயு முடம்பிலெலும்புருக்கி
வெள்ளுளைவெள்ளுதடு வீங்கும்பெரும்பாண்டு
எரிபிளவைகரிபிளவை ஈடுமுறைப்பாடுமுதல்
அரிபிளவைசப்பாணி ஆனந்தவாய்வுடனே
அழல்நோய்பொருமலடைப்புநீர்கல்லடைப்பு
வெள்ளைகுழந்தைகட்கு வந்தவியாதிகளும்
சிதசுரம்பார்வை சேட்டுமத்தின்கோட்டாலே
வாதசுரம்பித்தசுரம் வலுத்தசுரமானதுவும்
எழுநாயாகி எழுந்தவியாதிகளும்
பழுநோயான பாரிசவாய்வுமுதல்
தீருமென்றுமாயன் திருவாய்மொழிந்தபடி
அருந்தவமுடையார் அரிகரியென்றுசொல்ல
வாக்குமனமொன்றாய் மகிழ்ந்திருந்துதான்கேட்க
பார்க்கும்பழிபாவம் பரந்துவிடும்சத்தியமே
என்னதவமானாலு மிச்சித்துகேட்போர்க்கு
சொர்ணமயமாக சொரிவாள்துரௌபதையும்
பிள்ளைதவமும் பெருந்தவமும்தான்கொடுத்து
கிள்ளைத்துரௌபதையும் கேட்டவர்தானீந்து
நேயமுள்ளகாரியந்தான் நிமிஷத்தில்வேணுமென்று
வீமனுதவிசெய்ய விசையன்மனமகிழ்ந்து
சென்றுசெலுத்தித் திசைகளெட்டுங்கீர்த்திபெற்ற
வென்றநகுலன் வெகுவரங்கள்தானீய
மருத்துஞ்சகாதேவன் மற்றுமுள்ளநோய்பலவும்
கண்ணுமொருஞானப் பார்வையால்தான்தீர்க்க
தருமர்கொலுவாகத் தான்கொலுவிலேயிருக்க
தருமம்பார்த்தோடக் கசடுவினைதீர
சத்திவிளங்கச் சகலபிணிதான்தீர
வெற்றிக்கொண்டபாரதம்போய் விண்ணுலகும்மண்ணுலகும்
அக்குந்திருமாலிடத்தி லேவர்சிறந்திருக்க
இருக்குமவாதானிருக்க ஏற்றவரங்கொடுக்க
பெரரூர்பெருமையென்று பேருலகில்கொண்டாட

உற்றூராவோர் உகந்துபணிமாற
பூங்கோவில்வாசனைகள் போதவேசான்வளர்க்க
தூங்காமணிவிளக்குச் சந்ததியில்நின்றிலங்க
சாம்பிராணிவாசம் சந்தியெல்லாமணக்க
தேம்மாமல்நாதமணி திருச்சங்குதான்முழங்க
தீராவினைதீர்க்கும் தீரமும்சவுரியமும்
தாரார்செனமேசெயன் தானறிந்துபோற்றிசெய்ய
பொருமையுள்ளபஞ்சவர்கள் பூலோகந்தன்னிலிப்போ
வெறுமைபிடித்திருந்த மெய்மறதிதான்தீர்த்தோம்
விதிவசத்தையாராலும் விலக்கமுடியாதெனவே
அதிசெயமாய்க்கொண்டாடி அத்திபுரநகரில்
வீற்றிருந்தசெங்கோல் விளங்கமுடிசூட்டி
பார்த்திபருஞ்சூழப் பார்மன்னர்தான்சூழ
சிங்காசனத்திருந்து செங்கோல்செலுத்துதற்கு
மங்காவுயிர்க்கருட வாக்கியமுந்தான்கேட்க
நினைத்தசெனமேசெயன் நெஞ்சுருகித்தான்கேட்டு
அனைததுயரும்வேத வியாசரதுவரிந்து
பொன்னுலகம்விட்டுப் பூலோகந்தன்னில்வந்தார்
மின்னுலவுமந்த வேதவியாசரையும்
கண்டுசெனமேசெயன் கண்களிக்கதான்போற்றி
கொண்டனுக்குப்புத்தி தோற்றமுடனுரைப்பார்
அந்தவிபரமதை யாராய்ந்துப்பாராமல்
வந்தபிரமஹத்தி மாற்றிவிக்கவேண்டியென்னை
பஞ்சவர்களைவர் பாராண்டுபாரிழந்து
வஞ்சமில்லாவைகுந்தம் வாழ்பதிக்குபோனகதை
கேளுமென்றுசொன்ன கிருபைபடிதானும்
நாளுமொருமாருமாதம் நன்றாகத்தான்கேட்டேன்
நாளும்பிரதமையது அகன்றதுகாண்மாமுனியே
கோளும்வினையும் கொடுமைகளுந்தான்விலகி
போனதினாலிவர் புதுமைஅதிசயத்தால்
தானமுடல்கோயில் தான்சமைத்துபூசைபண்ணி
வானவரேயெப்போதும் வைத்துவணங்கிறேன்காண்
நாமுந்தன்பாதம் நாள்தோறும்நான்மறவேன்
என்றுசெனமேசெயன் இவ்வார்த்தைதான்கூற
அன்று தருவேத வியாசர்களிகளது
சத்தியவாண்மை தவராதாரிப்போது
நித்தியமாயெங்கும் நிரந்தரமாய்நின்றவர்கள்
இங்குமிருப்பார் எவ்வுலகுந்தானுள்வார்
அங்குமிருப்பார் அமரரோடாசனத்தில்
நல்லவர்கள்பஞ்சவர்கள் நற்றவம்பெற்றாரெனவே
வல்லவர்கள்மாமுனிவர் மகிழ்ந்துசெனமேசனுக்கு

அந்தசிங்காதனத்தில் நன்றாயிருந்துசெங்கோல்
அந்தமுடன்பூவுலகில் மன்னாயிருமெனவே
வாழ்த்திவிடைகொடுக்க மகிழ்ந்துசெனமேசனுமே
போற்றிநமஸ்கரித்துப் பொற்பாதம்பூண்டுகொண்டு
சாற்றியமாமுனியைச் சரணமென்றுதொழுது

விருத்தம்.

பூருவத்தரசுநாட்டிப் பூவுலகனைத்தும்பூட்டி
வேறுசொற்பகையுங்காட்டி மித்திரபேதமாக்கிக்
கூறுமுற்கதையுங்காட்டிக் குலத்தொழில்புரியவீட்டில்
பேர்பெற்றஐவரென்று பெருமையைமுடித்தாய்போற்றி. கஙஉ

அடியேன்செய்பிழைபொறுத்தீ ராசுசிறுத்திவினையறுத்தீர்
சிறியேனுனதுமகவாகச் சித்தமிரங்கியனுதினமும்
வெறியேபகலவகைபுரிந்தீர் விட்டகுறையும்நிறைவேற்றி
குறியாய்மகுடமுடிசூட்டுங்கோவேயெனதுதலக்கொழுந்தே கஙங

இன்னஞ்சிறியேன்கலியுகத்தி லிருந்துமெலிந்துவுழலாமல்
முன்னஞ்சுபேர்க்குநூற்றுவர்க்கு மொழியும்விவரமதுபோக
வின்னஞ்சுமராகெடுஞாயம் விரும்பியுரைத்துவடியேனை
தன்னஞ்சரிவுதானதுபோற் றற்காத்தருளுஞ்சற்குருவே. கஙச

முன்னாள்நடந்தவழிவசமு முறையுமெனக்குத்தெரியாது
இன்னாள்நடக்கும்விபரிகத்தா லென்னைமறந்துசகியாமல்
அன்னாட்கலியன்வந்ததினா லவர்நடந்தாரரியிடத்தில்
பின்னாளுமக்குநானடியேன் பேசாதடிமைவாழ்வேனே. கஙரு

குருகுலத்தரசர்க்கெல்லாங் கொற்றவாயுற்றபோது
வருகெனச்சமையமெனபேன் வந்தருள்புரிந்துநீநம்
குருவெனத்தடுத்தாட்கொண்டு யேங்கறவடியன்மீதில்
தருவெனக்கனகமீயுஞ் சற்குருநாதாபோற்றி. கஙசு

கதை

தோத்திரமுஞ்சொல்லித் தொழுதசெனமேசனையும்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மகாமுனிவர்தான்போனார்
வேதவியாசர் விண்ணகத்துக்கேகியபின்
சாதுசெனமேசயன் தாரணியோரரசன்
இருந்தான்கொலுவி லேகசிங்காதனத்தில்
வருந்தார்தமக்கு வணங்காதகோவேந்தாய்
கலியுகத்திலேயிருந்த காரணமாம்நற்கதையை
சலியாமல்கேட்டுத் தான்பிரமைதீர்ந்தமையால்
வலியமுள்ளதன்கதையைப் பட்சமுடன்தான்கேட்டு
வலியவர்கள்தன்கதையை மனமகிழ்ந்துகேட்டோரும்
எழுதிப்படித்தோர்க்கு மின்பமுற்றுகேட்டோர்க்கும்
தொழுதுவைகுந்தகதை சொல்லிமுடித்தோர்க்கும்

வைகுந்தமென்றொருக்கால் சொல்லிமுடித்தோர்க்கும்
செயகண்டவாசன் விஷ்ணுபதமுண்டாகி
வந்தவினையும் வருவினையுந்தான்தீர்த்து
செந்திருமால்பாதஞ் சேர்ந்திருப்பீர்கண்டீரோ
இந்தவைகுந்தகதை இயல்பாகமுன்னாளில்
சிந்தைமகிழ்ந்து ஸ்ரீரங்கர்தாஸ்சிஷன்
வெங்கியருள்வடவன் விளங்கினானிக்கதையை
பொங்கியசொற்றமிழைப் பூரித்துநன்றாக
முதலைமுதல்தெரிந்து முற்கதையையாராய்ந்து
அதிலும்பொருள்விரித்து அத்தனைசெயலாமலே
ஒருசொற்பொருளை ஒன்றுபத்தாய்தான்விரித்து
கருவாகவேதெரிந்து கற்பித்தான்விரபனமாய்
திருந்துபுகழ்வைகைத் தென்விரையாம்பதியான்
பொருந்துதமிழ்பெற்றோன் புகழேந்திதன்புலவன்
மன்னவனும்பொன்னழகு மகிபனிடதனமருகன்
அன்னதருவானவற்கு மன்புடையோர்களுக்கும்
மின்னுதமிழ்வாணருக்கும் வேந்தராமைச்சருக்கும்
சொன்னபடிகேட்டுத் தொழுதுமிகவணங்கி
சிஷனடியார்க்கும் சிஷனாய்த்தானிருந்து
தாசனென்றுகூறும் தமிழினாலிக்கதையை
தேடித்தமிழாராய்ந்து திருவிருத்தந்தான்கலந்து
நாடிப்பொருளாராய்ந்து நமஸ்கரித்துமுற்கதையை
க்ஷேத்திரம்போல்நன்றாய்த் திட்டினானிக்கதையை
கோத்திரமுந்தான்வாழ்கக் கூறினானிக்கதையை
வாழிமிகவாழி மங்காதநூல்வாழி
ஆயுஞ்செங்கோல்செலுத்து மரசர்மிகவாழி
கேட்போர்படிப்போர் கிளைகளுடன்தான்வாழி
ஆழ்ந்தபெரியோ ரனைவோருந்தான்வாழி
அன்னைசுற்றம்வாழி அருந்தமிழோர்தான்வாழி
சின்னஞ்சிறுபிள்ளை செல்வமுடன்தான்வாழி
ஆல்போல்தழைத்து அருகதுபோல்வேரூன்றி
மூங்கில்போலன்னைசுற்றம் முசியாமல்வாழியதே.

விருத்தம்.

அரிகரிராமாவென்றால் அனேகமாஞ்செல்வமாகும்
அரிகரிராமாவென்றால் அனேகமாம்பொருளுஞ்சேரும்
அரிகரிராமாவென்றால் அறங்களுமிகுந்துவாழும்
அரிகரிராமாவென்றால் அவர்கள்மெஞ்ஞானியாமே.

மகாவிந்தமென்னும் வைகுந்த அம்மானை.

முற்றிற்று.